

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αηξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ζακωβάτων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

134

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Σ ΕΤΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω , ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
μετὰ καὶ τῆς προσθήκης
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ,

κατὰ τὴν ἀρχαίαν μὲν, νεωστὶ δὲ τυπωθεῖσαν διάταξιν τῆς Ἁγίας
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

διορθωθὲν καὶ, ὡς ἦν δυνατὸν, ἐξакριβωθὲν
ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥ ΜΟΥΣΙΑΝΟΥ
ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ,

ἀναθεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἐπιδιορθωθεῖσά τε,
καὶ πολλαῖς προσθήκαις πλουτισθεῖσα.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΣΗΤΡΙΑΔΗΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΒΛΩΝ ΒΕΛΟΥΔΩΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

1852

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάδων Ιακωβάτων

ΜΗΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας
τῆς Αἰγυπτίας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄
καὶ ψάλλομεν τοῦ Τριωδίου γ΄ καὶ τῆς Ἁγίας
Προσόμοια γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σέ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας,
μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον
μιαστήριον· ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ θεό-
φρον, πεπραγμένων ἢ συνειδησις, τὴν πρὸς τὰ
κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνεργάσατο· εἰκόνι
γὰρ προσθλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαι-
δος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου
πανεύφημε τῶν πρὶν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον,
Ξύλον προσεκύνησας.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἀ-
γίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον
ἐνθεν εἴληφας, καὶ φαιδρῶς ἔδραμες, τὴν κα-
λὴν πορείαν· καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ
Γορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προ-
θύμως κατεσηκῆσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀ-
γριότητα, διὰ πολιτείας, ἡμαύρωσας λεπτύ-
νασα σαρκός, δι' ἐγκρατείας ἀείμνηστε, Μητερ
τὰ οἰδήματα.

Aprile.

1

Ερημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰ-
κόνας, εὐσεβῶς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέ-
στατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν
ιδέαις· καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ
τοῖς ὕδασι, κούφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴχνεσι, καὶ
γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου
ἐντεύξεσι· καὶ νῦν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μα-
ρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο γάμος νῦντρέπισται, τοῦ οὐρανίου Νυμ-
φίου, οἱ κήρυκες κρᾶζουσι· τί βραδύνεις
μέλαινα, ἐκουσίως ψυχῇ; ῥυπαρὰ πάντα σου,
ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια· καὶ
πῶς ταλαίπωρε, μέλλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο πρόσ-
πεσον, πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου, τῇ ἀει-
παρθένῳ κραυγάζουσα· Ὑσσώπῳ πρεσβείας,
ῤαντίσασα καθάρισον Ἄγνη, καὶ τοῦ νυμφῶ-
νος ἀξιώσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταὶ, θανατηφόρον κριθῆ-
ναι, σέ Υἱέ κατέκριναν, ὡς κριτὸν σε
στήσαντες, ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροῦς κρίνοντα,
καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ παρισῶ-
σί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης, φεῦ!
οἱ παράνομοι· καὶ βλέψασα τιτρώσκομαι, καὶ
συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω,
θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν· ἐν στεναγμοῖς, ἢ Θεοτό-
κος ἐκραύγαζε, μόνη πολυέλεε.

Ἐάν δέ τύχη ἐν Σαββάτ. λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες· τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ρείθροις τῶν δακρύων σου, τὴν ἔρημον ἄπασαν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διό σου τὴν μνήμην Ὅσια ἐορτάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω μου Κόρη, τὰ πλημμελήματα· τύπτω δὲ τὸ στῆθός μου, κράζων τὸ, Ἠμαρτον· καὶ προσπίπτω σοι Δέσποινα, ζητῶν μεταγνῶναι· πάλιν δὲ ἠλίθιος ὢν περιπείρομαι. Οἴμοι, τῇ κακῇ συνηθείᾳ! ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σκότος, ἐνεδύσατο ποτέ, ἥλιος ὄρων σε ἐν ξύλῳ, Σῶτερ κρεμάμενον, ἔφριξαν δὲ κἀτωθεν, τὰ καταχθόνια, καὶ νεκροὶ ἐξανέστησαν, ἐρράγησαν πέτραι, καὶ τὰ ἐπουράνια, πάντα ἐξέστησαν· σοῦ δὲ, τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἔκλαιεν ἢ ἄχραντος Κόρη, ἀνυμνολογοῦσά σε φιλόνηρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄθλ' ἀρετῆς Μαρίας ἀγλαόφρονος ἄσμασι μέλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, ἢ ὑπέροπλος δύ-

» ναμῖς· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
» χθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Αγλαΐας τῆς πλησιφαοῦς, καὶ τῆς φωτόδοτιδος μαρμαρυγῆς, νῦν εὐρούσα τὴν ἔλλαμψιν, τὴν ψυχὴν μου δέομαι, φωταγωγήσον, σκοτισθεῖσαν τοῖς πάθεσι, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, ἐνδοξε Μαρία ταῖς πρὸς Κύριον.

Θανατοῦσα πάλαι τὴν ψυχὴν, ὑπὸ τῆς τοῦ ὄφους ἐπιβουλῆς, καὶ παραλόγοις πράξεσιν, ἐγκατολισθαίνουσα, καὶ πρὸς βάραθρον ἀπωλείας ἐμπίπτουσα, τὰ κρείττονα εἴλου, καὶ τῶν ἐπικήρων κατεφρόνησας.

Λογισμοῖς αἰτόποις ἐμπαθῶς, χραίνουσα τὸ πρότερον, τὸ εὐγενές τῆς ψυχῆς καὶ ἀδούλωτον, καὶ τὸ δυσωδέστατον, περιβόλαιον τῆς φθορᾶς περιφέρουσα, τῆς ἀκαταλήπτου δόξης, ἡμνημόνευε τοῦ Ποιήσαντος.

Ακρατία τρέφουσα τὸν νοῦν, καὶ τῇ ματαιότητι τῶν ἡδονῶν, τοὺς ἐραστὰς φαυλίζουσα, μετουσίας κρείττονος, ἀπετείχισας σεαυτὴν ἀξιάγαστε, ἀντιβαλλομένη, πάσης ἁμαρτίας τὴν θρασύτητα.

Θεοτοκίον.

Ρῦπωθέντα πάθεσι τὸν νοῦν, καὶ τοῖς παραπτώμασι, μωλωπισθέντα καὶ δεινῶς κλονούμενον, ἢ τὴν ἐνυπόστατον, καὶ ζωήρῦτον, ἀφθαρσίαν κηύσασα, Κεχαριτωμένη, κἀδαρον καὶ ρῦσαι τῶν πταισμάτων με.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας,
» ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
» μου· ἠυφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
» ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Επτερώθη τῷ πόθῳ τῷ ὑπερθέῳ, καὶ δόξης φθειρομένης ἀπορράγεισα, προσήγγισας κραυγάζουσα τῷ Δεσπότη· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Τῷ ξύλῳ προσελθοῦσα τῆς ἁμαρτίας, καὶ γνῶσιν μυθεῖσα θανατηφόρον, προσέδραμες τῷ ξύλῳ τῷ ζωηφόρῳ, Χριστῷ κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Ηράσθης τῆς ἀρρήτου φωτοχυσίας, καὶ πάντων τῶν προσκαιρῶν ὑπεριδοῦσα, ἀ-

νέδραμες πρὸς ἄυλον θεωρίαν, ἐν πίστει κρά-
ζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος
πλὴν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Συνήφθημεν τῷ τόκῳ σου Θεοτόκε, ταῖς
Θείαις τῶν Ἀγγέλων χοροστασίαις· τὸν
Κτίστην γὰρ συνέλαβες ἀπορρήτως, καὶ ἐσω-
μάτωσας, τὸν ἀκατάληπτον· ὅθεν Θεοτόκον
σε πάντες σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός· Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκὸς, χα-
λινώσασα πόνοις ἀσηκητικοῖς, ἀνδρεῖον ἀ-
πέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ
Σταυρὸν ποθήσασα, Κυρίου Θεάσασθαι, ἱερῶς
αἰοῖδιμε, τῷ κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς
ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύμως διήγει-
ρας, σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γε-
ραίρομεν, τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, τοῦ δωρηθῆναι
πλουσίως, ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔξιν
ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόν-
τισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων με· ἀλλ' ἡ τε-
κοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόνητον, ἐπ' ἐμέ
ἐπίβλεπον, Παρθένε καὶ ῥῦσαί με, πάσης ἁ-
μαρτίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης
κακώσεως, τῷ δεινοῦ πολεμήτορος, ἵνα ψάλλω
γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς κατα-
φεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
Ἀμνάς θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἀδίκως
κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι
φίλτατον τέκνον! τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ
φρικτὸν καὶ ξένον, ὃ βλέπω μυστήριον; κό-
πτομαι τὰ σπλάγχνα, καὶ στεναρίζειν ἐ σθένω,
καὶ φέρειν οὐ δύναμαι, καθορᾶν σε νεκρούμε-
νον· ἀλλὰ Δέσποτα Κύριε, οἴκτειρον Μητρός γε-
ναγμούς, καὶ χαρᾶς με ἐμπλησον, ὡς ἔφησας,
ἐξαναζαῖς ἐκ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς παντοδύναμος.

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑμῶν σε ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
» καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμέ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὰ τὴν πολλὴν σου
» ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμέ δοξάζω πολυέλεε.

Μετήθης, ἐκ πατρίδος ἔνδοξε, τῇ προνοίᾳ
πλωϊζομένη, πρὸς γῆν τῷ σῶ ἔρωτι, Σιω-
νιτῶν Ὁσία Μητερ, ἐν ἣ δια τῆς ἐξαγορεύσεως,
τῶν πεπραγμένων εὔρες τὴν διάλυσιν.

Αῖδηλως, ὠθουμένη ἔνδοξε, καὶ βελτίονος ἐ-
ποπτείας, μὴ προσεχῶς βλέπουσα, τὴν
ἄφραστον φωτοδοσίαν, τὸν νῦν ἐπιστάτην κα-
ταστήσασα, τῆς ἀδηλίας ἔγνωσ τὰ ἀπόκρυφα.

Ρῶσθεισα, σωτηρίῳ χάριτι, καὶ τὴν Θεῖαν
καὶ φωτοφόρον, κατιδοῦσα ἔλλαμψιν, τὰ
ὄμματα καὶ τὴν καρδίαν, Σταυρῷ τῷ πανσέ-
πτῳ προσεπέλασας, καὶ σωτηρίας ἔνθεν ἐκοι-
νώνησας.

Ιδοῦσα, τὸ φωτοειδέστατον, τῆς Παρθένου
καὶ Θεοτόκου, χαρμονικῶς ἵνδαλμα, προσ-
έδραμες μετὰ δακρύων, αὐτῇ τὰς συνθήκας
παμμακάριστε, παραθεμένη πάσης τῆς βιώ-
σεως.

Θεοτοκίον.

Ηνώθη, ἀπορρήτῳ νεύματι, ἀσυγκρίτῳ τε
προμηθείᾳ, οὐσιωδῶς Πάναγνε, καὶ ὄλον
με ἀνακαινίζει, ἐκ σοῦ σαρκοφόρος προερχό-
μενος, ὁ οὐσιώσας ἅπαντα βουλήματι.

Ὁδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ
» σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ
» Σωτὴρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, Βασιλεῦ τῆς
» εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλλον
» γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Συμβολικῶς, ἐκδημοῦσα τοῦ βίου, καὶ πρὸς
τὴν Θεῖαν, κατεπειγομένη τῆς ἀπαθείας,
τρίβον Θεόφρον, διαβέβηκας πόθῳ, Ἰορδάνου
τὰ περιβόητα, ναίματα καὶ δόξης, ἀρρήτου τε-
τύχηκας.

Αῖρρενωπὸν, τὴν ψυχὴν κειτημένη πρὸς
τοὺς ἀγῶνας, ὠρμησας ἀθλοῦσα διαφε-
ρόντως, τῶν ἐναντίων, τὴν δυσκάθεκτον πλά-
νην, καρτεροῦσα νεανικώτατα, τὰ τῆς ἐγκρα-
τείας Μαρία ἀγλαῖσμα.

Γνώμη στερρᾶ, ἐκτινάξασα Μητερ τὴν γυ-
ναικείαν, φύσιν καὶ τὰ πάθη δι' ἐγκρα-
τείας, λουσαμένη, ὡς ἐν Θεῷ λειμῶνι, ἐν ἐρή-
μῳ περιπολεύουσα, ἔχαιρες ὀρῶσα τὸ κάλλος
τοῦ Κτίστου σου.

Λόγοις ὁ πρὶν, ὑποφθείρας τὴν Εὐάν ἐν
Παραδείσῳ, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς ἐκεί-
νης, ἐξωστρακίσας, μηχαναῖς πολυτρόποις,

νῦν πατεῖται καὶ καταβέβληται, τοῖς ἀνδρικότατοις σου Μῆτερ παλαισμάσι.

Θεοτοκίον.

Α'νατολὴν, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, καὶ φωτοφόρον, ὄχημα Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ ἐπέβη, ὁ Υἱὸς τῆ Ἰψίστου, κιβωτόν τε τῆς ἀγαθότητος, φέρουσαν ἐν κόσμῳ Χριστὸν ἐπιστάμεθα.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Ολοτρόπως ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείας Χριστοῦ παμμακάριστε, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, ἀπεικρούσω, ῥωσθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Φαιδρυνθεῖσα τῷ κάλλει τῶν ἔργων σου, τὰς ἐπαναστάσεις τοῦ σκότους διέλυσας, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, ἀπημαύρωσας πόνοις ἀσκήσεως.

Ρωμαλέως τὸ ὄμμα ἠτένιζες, ἐπικαλουμένη τὴν μόνην πανάμωμον, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκάστοτε, προσεπερειδομένη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν ἀνεδείχθης ὑπέρτερος, θρόνος Παναμώμητε τοῦ Βασιλεύοντος, σωματικῶς χωρήσασα, τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας τὸ πλήρωμα.

Ὁ Εἰρμός· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ηπορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις, Χριστοῦ νύμφη σήμερον, τῇ μετάνοιᾳ ἐδείχθης, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, δαίμονας, Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο βασιλείας, ἐφάνης νύμφη Μαρία πάνσεμνε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα ἁσμάσιν εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε, τὴν τῶν Αἰγυπτίων μὲν ἀναφανείσαν θρέμμα, τὴν πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς προσενεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ· βλάστημα τίμιον, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκήσασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ διὰ βίου καὶ πράξεως, βασιλείας οὐρανοῦ φανείσα νύμφη, Μαρία πάνσεμνε.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη

Τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἁγίας, εἰ τύχη ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, οὐ λέγονται, εἴμη ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ· εἰδ' οὖν, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Συναξάριον.

Μὴν Ἀπρίλιος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'· καὶ ἡ νύξ ὥρας ια'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι.

Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερρύη παλαι·
Τὸν ὄστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Πρώτη Ἀπριλίς Μαρίη θάνεν εὖχος ἐρήμου.

Αὕτη ἦν ἐξ Αἰγύπτου, τῇ ἀκολασίᾳ τὸ πρότερον ζήσασα, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ψυχὰς διὰ τῆς κατὰ μίξιν ἡδονῆς πρὸς ὄλεθρον ἐκκαλουμένη. Ἐπὶ χρόνοις οὖν δεκαεπτὰ τῇ ἀσελγείᾳ προσμείνας, διὰ τὸ εὐθύς ἐκ παιδὸς πρὸς τὴν πονηρὰν ἐξολισθῆναι πράξιν, ὕπερον ἐπέδωκεν ἑαυτὴν τῇ ἐγκρατεῖᾳ καὶ ἀρετῇ· καὶ τοσοῦτον ὑψώθη δι' ἀπαθείας, ὥς καὶ τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου κούφως ἐπιβαίνειν, καὶ κατὰ γῆν εὐχομένην, μετάρσιον αἶρεσθαι. Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταβολῆς αὐτῆς ἦν αὕτη.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ προσκυνήσεως, πολλῶν ἀπανταχόθεν συντρεχόντων ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἀκολάστοις νέοις καὶ αὐτὴ συνεξωρμήθη. Κατὰ τὸν τόπον δὲ γενομένη, καὶ ἀοράτως τῆς τῶν σεπτῶν εἰσόδου κωλυομένη, τὴν Θεομήτορα Παρθένον ἀγνὴν ἐγγυητὴν ἔθετο, εἰ τὴν εἰσόδον συγχωρηθεῖη, σωφροσύνην μὲν ἐλέσθαι, μηκέτι δὲ βίῳ πονηρῷ καὶ ταῖς σαρκικαῖς δουλεύειν ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις. Καὶ μὲν τοι τῆς εὐχῆς τυχοῦσα, καὶ περαιωθεῖσα τὸν Ἰορδάνην, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἐρήμον, ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα· ἐπταῖ ἡγωνίσασα, μηδένα μὲν ἀνθρώπον, μόνον δὲ τὸν Θεὸν ἔχουσα Θεατὴν· δι' οὗ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μὲν φύσεως ἀπανέστη, τὴν δὲ ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς ἀγωγὴν καὶ πολιτείαν ἐκτίσασα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μακαρίου, Ἡγουμένου τῆς Πελεκητῆς.

Στίχ· Ὁ Μακάριος μακαριστὸς ἐν βίῳ,

Μακαρίως νῦν γῆ ἐνοικεῖ Μακάριων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μακάριος ἐν Κωνσταντινουπόλει γεννηθεὶς, καὶ νήπιος ἀπορφανισθεὶς, ἀνάγεται παρὰ γνησίου αὐτοῦ Θεοῦ. Παραδοθεὶς δὲ εἰς τὴν τῶν ἱερῶν γραμμάτων παιδείαν, δεξιᾶς τε φύσεως ὢν, καὶ ἐπιμέλειαν πολλὴν ἐπιδειξάμενος, συντόμως τὸ πᾶν τῆς Γραφῆς διεξιὼν, ἐπέγνω τὴν τε τῶν ἐπικλήρων εὐτέλειαν καὶ ταχεῖαν φθορὰν, καὶ τὴν τῶν οὐρανίων αἰδιότητα. Τούτου χάριν τῆς πόλεως ἐξιὼν, κατήντησεν εἰς Μοναστήριον Πελεκητὴν προσαγορευόμενον· καὶ καταμίξας ἑαυτὸν τοῖς ἐκεῖσε Μοναχοῖς, τὸ Χριστοφόρος ἀποβαλὼν, (οὕτω γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο) Μακάριος παρὰ τῶν ἐκεῖσε μετονομάζεται. Οὗτος μικροῦ δεῖν ἐν πάσαις ταῖς τοῦ Κοινοβίου χρείαις ὑπηρετήσας, καὶ ταῖς ἀρεταῖς κατορθώσας ἐπὶ πολλῇ ταπεινώσει, γέγονεν ἀρχηγός, ὁμοῦ τε καὶ θαυματουργός ἐξαισίος· καὶ γὰρ ἀνίατα πάθη ἐθεράπευσεν ὁ Θεὸς δι' αὐτοῦ, καὶ ὑετὸν ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ γῆς δι' εὐχῆς κατήγαγε· καὶ μεγάλου καὶ ἐξακουστού αὐτοῦ γεγονότος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πολὺ πλῆθος συνέρρεε πρὸς αὐτόν, οἱ μὲν, ψυχικὰ ἐγκλήματα δι' αὐτοῦ ἀποσμηχόμενοι, οἱ δὲ, σωματικὰς θεραπείας ἀπολαύοντες· ἕτεροι δὲ, ψυχικῶς ὁμοῦ καὶ σωματικῶς ῥωννύμενοι, οἴκαδε ἐπορεύοντο.

Τῆς φήμης δὲ ταύτης Ταράσιος, ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, κατήκοος γεγονώς, μετεστείλατο αὐτόν διὰ τοῦ πατρικίου Παύλου, πάλαι μὲν παρ' αὐτοῦ, ἀπηγορευμένη νόσῳ κατεσχημένου, θεραπευθέντος, τότε δὲ τῆς συμβίου αὐτοῦ ὁμοίως παρὰ τῶν ἰατρῶν ἀπαγορευθείσης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀναρρώσθεισης· ὃν καὶ εὐλογήσας, ἱεουργὸν Κυρίου πεποίηκεν· οὐ γὰρ παρακοὴν ἐνόσει, ὡς οἱ πολλοὶ, ἀλλ' ὑπακοὴν ἐπετήδευεν, ὡς εἰς ζωὴν εἰσάγουσαν. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς τὴν Μονὴν αὐτοῦ, τὴν ταπεινώσιν, ἣν εἶχε, πολλαπλασίονα εἰργάσατο.

Τότε ὁ σκανδαληργὸς διάβολος καθίδρυσεν ἐν Βυζαντίῳ Βασιλέα τύραννον, ὃς ταῖς σεβασμίους εἰκόνας τῷ πυρὶ παρεδίδου. Λέων ὁ Ἀρμένιος οὗτος ἦν, ὃς τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην Νικηφόρον ἐξορία παρέπεμψε, τοὺς δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἀρχιμανδρίτας ἐξορίαῖς τε καὶ φυλακαῖς καὶ δειναῖς μαστίξι κατήκιζε. Τότε

καὶ ὁ θαυμασίος οὗτος ἀνὴρ, εἰς ὧν ἐκ τῶν μνημονευθέντων ἁγίων Πατέρων, ποικίλως βασανίζεται, καὶ ἐν φυλακῇ διάγων ἦν, μέχρι τέλους τοῦ ἀλιτηρίου ἐκείνου Βασιλέως.

Βασιλεύσας δὲ μετ' ἐκείνον Μιχαὴλ ὁ Τραυλός, καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς βδελυρᾶς θρησκείας ὑπάρχων, ἐξαγαγὼν τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ πολλὰ δι' ἑαυτοῦ καὶ δι' ἑτέρων κολακείσας, καὶ ἀπειλήσας, ἦνευ πλέον οὐδέν· διὸ καὶ ἐν Ἀφουσίᾳ τῇ νήσῳ τοῦτον ἐξορίσας, ἐν ἀσφαλείᾳ ἐφυλάττεν. Ὁ δὲ Ἅγιος πάντα γενναίως φέρων, ἠυχαρίσκει τῷ Θεῷ. Χρονίσας δὲ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐξορίᾳ, καὶ πλεῖστα ἀγωνισάμενος, καὶ σημείων αὐτουργὸς ἐκεῖσε γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γεροντίου καὶ Βασιλείδου.

Στίχ. Σὺν Βασιλείδῃ Γερόντιος ἐκ ξίφους

Γερῶν μετέσχε παμβασιλέως Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἀχαζ.

Στίχ. Ἀχαζ Θεοῦ πέφυκεν ἐστὼς πλησίον.

Ἀχαζ, ὃς εἶπεν· Οὐ Θεόν μου πειράσω.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὤδη ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον·

» **Εὐλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Νικῆσαι ζητῶν, ὁ ἀλάστωρ πᾶσαν γῆν, ἀντενικήθη, ὑπὸ γυναικίου ὁ καυχώμενος, καὶ φρυαττόμενος ἄμετρα, καὶ νενεκρωμένος ὄραται, ὁ νεκρώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τῆς τρυφῆς τῆς ζωηρᾶς ἀποβαλλόμενος.**

» **Ὁ θρέψας ποτέ, παραδόξως τὸν λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὗτος θεόφρον σοὶ γεγένηται, ἀναψυχὴ καὶ παράκλησις, τρέφων ἀπορρήτω δυνάμει, καὶ ποτίζων κραυγαίχουσαν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.**

» **Σταυρῷ κραταιῶς, πεφραγμένη τῶν παθῶν ταῖς τρικυμίας, ἀπειτινάξω ὡσπερ θαλάσσαν, θεοπτικῶς διατέμνουσα, τῆς ἐπαγγελίας πρὸς γῆν δὲ, ἀπαθῶς διαβαίνουσα, κληροδοσίαν κατοικεῖς τὴν ἀδιάρρηστον.**

» **Ἀπείραις ὁρμαῖς, τὸ ἐδραῖον καὶ στερρόν τῆς καρτερίας σου, καταπαλαῖσαι ὁ ἐπί-**

βουλος, τῶν εὐσεβῶν οὐ κατίσχυσεν· ὅθεν τῆς αὐτοῦ ἀπωλείας, κατεπαίρου κραυγάζουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σαρκουῖται ἐκ σοῦ, Μητροπάρθενε σεμνή ὁ ἀκατάληπτος, καὶ ἀναπλάττει ἐν τῇ μήτρα σου, ὡς ἀγαθὸς τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν τῶν φρικτῶν ὡς μεσίτιν, ἀνυμνοῦντές σε λέγομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἀρετῶν, ἀκτινοφωτοειδῶς ἠγλαῖσμένος, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον διαπεφοίτηκε νῦν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· ὅθεν σου τὴν μνήμην, πιστῶς δοξολογοῦμεν.

Ανεκλαλήτου τῆς χαρᾶς, ὁ Θεόφρων Ζωσιμᾶς κατηξιώθη, σέ σαφῶς ἐν ἐρήμῳ τετηρηκῶς καὶ βοῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμμετασχοῦσα τῶν γερῶν, καὶ τῆς Δείας ἀμοιβῆς ἠξιωμένη, Θεοφόρε ἐμνήσθης τοῦ Ζωσιμᾶ τῆς ὁρμῆς, καὶ τούτῳ συμψάλλουσα ἔλεγες· Σέ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γὶνα τὸν ἀνθρώπον Σωτῆρ, ἐξαρπάσῃς ὁ Θεὸς τοῦ βροτοκτόνου, σαρκοφόρος ὠράδης, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, φυλάξας ἀγνήν τὴν τεκαῦσάν σε· ὅθεν σε ὑμνεῖμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἡ** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξ-
» ανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπίδη-
» μήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφρά-
» ζως σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγενε, σέ
» Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μακαριωτάτης καὶ Δείας, ἠξιώθης μετασάσεως, τῶν μυσηρίων πόθῳ κοινωνήσασα, καὶ τῆς αἴγλης τῆς φωταυγῆς, πλησθεῖσα παμμακάριστε, καὶ τῆς ἀφράστου χάριτος, ἠξιωμένη τοῦ Νυμφίου σου.

Επὶ τῶν ὑδάτων ἀβρόχως, Θεοφόρε ἐπιβέθηκας, τῆς ἐκδημίας γνοῦσα τὸ ἀπόρρητον, καὶ μετέστης τῶν ἐπὶ γῆς, τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον, καταλαβοῦσα πάνσεμνε, καὶ τὴν τερπνότητα τοῦ Κτίστου σου.

Λαμπαδηφοροῦσα, καὶ καθωραῖσμένη τῇ λαμπρότητι, τῶν ἀρετῶν τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος, ἐποπτεύεις καὶ τῆς αὐτῆ, γλυκειάς ὠραιότητος, κατατρυφᾶς Θεόληπτε, μετὰ δικαίων συγχορεύουσα.

Πόνων καὶ καμμάτων πλουσίως, ἀπολαύοντες τὰ ἔπαθλα, παρὰ Θεοῦ Μαρία σὺν Θεόφρονι, Ζωσιμᾶ ἅπασιν ἡμῖν, καὶ νῦν αὐτὸν ἐξελείψασθε, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, παρασχεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἀνωτέρα ἀπάντων, ποιημάτων Κόρη Δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην πάντων ἐν κοιλίᾳ σου, ὑπὲρ λόγον σωματικῶς, βασιάσασα καὶ γάλακτι, μητροπρεπῶς θηλάσασα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός· Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
ἢ Α'. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Τίτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίτε Θεόφρον Πατῆρ ἡμῶν, τὸν σὸν βασιάσας σταυρὸν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ τὰ πάθη ἅπαντα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· ἐντεῦθεν χάριν ἐξ ὕψους ἔλαβες, ἰᾶσθαι πάθων προσρεχόντων σοι, παύειν νοσήματα, καὶ διώκειν πνεύματα· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην ἐορτάζομεν, πανηγυρίζοντες.

Τίτε παμμόκιρ Πατῆρ ἡμῶν, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, ἱερῶς καθαιρόμενος, καὶ τὸν νοῦν μεθέξει, δεῖκαῖς φωτιζόμενος, ἱερωσύνης χρίσμα πανάγιον, τῇ ἐπινεύσει τοῦ Δείου Πνεύματος, ὄντως εἰσδέδεξαι, λειτουργήσας.

ἀριστα, ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστησι, καθάπερ Ἄγγελος.

Οσὶε τίτε θεόπνευστε, Ὀρθοδοξίας φωτὶ, τὴν ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σκοτεινῆς αἰρέσεως, τὴν ἀχλὺν ἀπεμείωσας, καὶ ἀνατείλας ὡς φαινότατος, ἀστὴρ φωτίζεις κόσμους τὰ πέρατα, θαυματουργίαις σου, σελασφόροις πάντοτε· ὅθεν πιστῶς, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ὠραίαν ὄψιν τὴν σὴν, ὃ μολύναι τοῖς πάθεσι, τῆς σαρκὸς τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπάζωμαι, τὴν σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπων, βέβηλα χεῖλη ἔχων ὁ ἄσωτος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θείαν χάριν σου, ὃ ἐναγῆς, χεῖρας ἄς ἠχρείωσα; Δέσποινα σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἐφρίξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ πέτραι διερρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρος βλέπουσα, μετ' οἰμωγῆς, Οἴμοι, ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ὁ τῶν μοναστῶν στύλος ὑμνεῖσθω Τίτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐγγράν διόδευσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν
» Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὃ
» Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ
» ἡμῶν ἄσωμεν.

Ολον με τοῖς πάθεσι τῆς σαρκὸς, δεινῶς ἐμπαγέντα, καὶ φθαρέντα ταῖς ἡδοναῖς, θησαυρὸς ὑπάρχων ἀπαθείας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με τίτε διάσωσον.

Τῆ θεία τῆ Πνεύματος ἐκλογῆ, Θεῷ προσνηχθῆς, ἐκ σπαργάνων τῶν μητρικῶν,

καὶ τῆς ἀπειράνδρου Θεοτόκου, μύστης καὶ λάτρις ἐχρημάτισας.

Ος τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμὸν, θηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τὴν τῶν παθῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἠδύνεις Πάτερ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νέον ὡς τοῦ Παύλου σε φοιτητὴν, Τίτον εὐφημοῦμεν· τῶν ἐκείνου γὰρ ζηλωτῆς, ἀγώνων ἐδείχθης θεομάκαρ, καὶ σὺν αὐτῷ τῆς στεφάνου ἀπήλειφας.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τοῦτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας μόνη θεομητορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Μύρον ἀγιάσματος, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὁσὶε, ἀρωμάτων, ὅπως συνετέθης, εἰς ὁσμὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Οπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ θυρεὸν εὐχῆν Ὁσὶε, ἔχων αἰεὶ, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, θριαμβεύσας κατήσχυνας.

Νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος, ἀντιτιθεῖς σοφῶς ἐσθεσας, τὸν τῆς σαρκὸς, νόμον καὶ νομίμως, τῷ Κυρίῳ δεδούλευκας.

Απασαν τὴν ἔφρουν, καὶ τὴν διάνοιαν Ὁσὶε, πρὸς τὸν Χριστοῦ, πόθον προσερείσας, τῶν γῆινων ἠλόγησας.

Θεοτοκίον.

Γλεων γενέσθαι μοι, ἐκδυσωπῶ αἰεὶ Δέσποινα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δακρύων τοῖς ρεύμασι, καθάπερ δένδρον σοφὸν, αἰεὶ πλαινόμενον, δικαιοσύνης καρπούς, πλουσίως ἐξήνησας· ὅθεν σε συνελθόντες, ἐπαξίως τιμῶμεν, τίτε θαυματοφόρε, ἀσκητῶν ὠραιότης· ἀλλὰ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, πάντα περισώζε.

Ἔτερον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τοῦ βίου τάραχον, ἐγκαταλείψας, καὶ ἡσύχως ἅπαντα, ζήσας τὸν βίον σοφῆ, πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέβηκας, θαυματοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὁσὶε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εν τῇ σκέπη ἄχραντε, τῇ σῆ Παρθένε,
προσφυγόντες ἅπαντες, δεόμεθά σε ἐκ-
τενώσ'· Μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, τῷ φιλαν-
θρώπῳ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε Δέσποτα, προσηλωμένον, ἢ
ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου, κατανοοῦσα μη-
τρικῶς, ὄδυρομένη ἐβόασοι· Τέκνον, ὕμνῳ σου
τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ῥοδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
» καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Σηπεδόνα μακάριε, τὴν τῆς ἀμαρτίας πα-
σαν διέπτυσας, καὶ τῷ βέλει τῆς ἀσκή-
σεως, τῶν δαιμόνων σμῆνος ἐτραυματίσας.

Τῆς ἀγνείας τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν τρω-
θεῖς θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ Χριστῷ,
καὶ εἰσελήλυθας, εἰς νυμφῶνα δόξης παμμα-
κάριστε.

Ος λειμῶν εὐωδέστατος, καὶ τῶν ἀρετῶν
παράδεισος ἔμψυχος, τὴν ἐγκράτειαν
ἐξήγησας, δι' ἧς πάντας τρέφεις τοὺς τιμῶν-
τάς σε.

Νομοθέτην ἀσκήσεως, καὶ τῆς ἀπλανοῦς
εἰκόνα πραότητος, ὡς Μωσῆν σε καὶ
Δαυῖδ ἀληθῶς, κεκτημένοι πάντες μακαρί-
ζομεν.

Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερέραν σε, καὶ τῶν Σεραφίμ
ὑμνοῦμεν Πανάμωμε· ὄν γὰρ τρέμουσι
τὰ σύμπαντα, ἐν σαρκὶ ἐβάστασας ταῖς ἀγ-
κάλαις σου.

Ῥοδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπί-
» σρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν
» σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Σθέσας πάντα τὰ πάθη, δρόσω τῶν ἀγῶνων
σου Τίτε μακάριε, καὶ τὸ πῦρ ἀνάψας,
δαφιλῶς τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, ἐγκρατείας
λύχνος, καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας, καὶ ἡ-
μέρας υἱὸς ἐχηρημάτισας.

Τὸν τῆς πίστεως βότρυ, θεία γεωργία
Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ληνοῖς ἀπέθε, καὶ
ἐξέθλιψας πόνους ἀσκήσεως, καὶ κρατῆρα

πλήσας, πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας, κατευ-
φραίνεις καρδίας τῆς ποιμένης σου.

Υπομείνας γενναίως, προσβολὰς καὶ στίγ-
ματα δαιμόνων Ὅσιε, ἀνεδείχθης στυ-
λος, καρτερίας στηρίζων τὴν ποιμένην σου,
βακτηρία θεία, ἐπὶ νομάς τῆς ἐγκρατείας,
καὶ ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ος λιμένα σε πάντες, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα
καὶ σκέπη Ἄχραντε, καὶ πρὸς Βασι-
λείαν, ἀκαταίσχυτον εἴσοδον ἔχοντες, τῆς ἡ-
μῶν ἐλπίδος, μὴ ἐκπεσεῖν ἐκδυσωποῦμεν, μη-
τρικαῖς σου πρεσβείαις πανάμωμε.

Ῥοδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λύσας παθῶν τὴν ἀχλὺν, καὶ τὴν ζοφώδη
σκοτόμαιναν, ἡμέραν ἀνατολῆς, καὶ φῶς
ἐν ταῖς τρίβαις σου, ἀνέτειλας Ὅσιε, ἐκ πολ-
λῶν ἀγῶνων, καὶ κινδύνων τῶν τῆς πίστεως.

Ολως ἐξέστης Θεῷ, τῷ ἔρωτι τῆς ἀσκή-
σεως, καὶ κόσμον καταλιπὼν, καὶ τὰ
κοσμοκράτορας, ἐδράξω θεόληπτε, τῆς ὑπερ-
κοσμίου, βασιλείας τὴν ἀπόλαυσιν.

Συνελεξας ἐν ψυχῇ, τὸν θεῖον πλοῦτον τῆς
χαρίτος, τὴν ἀμεμπτον προσευχὴν, ἀ-
γνείαν, σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον, δι' ὧν
ἐγνωρίσθης, οἶκος ὄντως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Υλης τῆς κάτω σοφέ, παρέδραμες τὴν εὐ-
τέλειαν, ἀύλω δὲ προσευχῇ, τὸν νοῦν ἀ-
νεπτέρωσας, καὶ τῆς ἀνω λήξεως, κληρονόμος
ὤφθης, διὰ βίου τελειότητος.

Θεοτοκίον.

Συνεἴληφας ἀληθῶς, Θεοῦ τὸν Λόγον ἐν μή-
τρα σε, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε
τέτοκας, ὄν λιταῖς ἰλέωσαι, τῶν κινδύνων πάν-
τας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός· Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Τίτου.

Στίχοι.

Τί τοῦτο, τίτε; καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου;
Λείπω μεταστάς, δόξαν οὕτω Κυρίῳ.

Δευτερίη Τίτιο ἀπό φυγὴν Νόες ἦσαν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Τίτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθεν εἰς Κοινόβιον, καὶ ἀπετάξατο καὶ τοσοῦτον ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς ταπεινώσιν καὶ εἰς ὑπακοήν, ὡς μὴ μόνον τὴν ἀδελφότητα ὑπερβῆναι, ἀλλὰ καὶ πάντα ἄνθρωπον. Ποιμὴν δὲ γεγωνῶς τῶν τοῦ Χριστοῦ λογικῶν προβάτων, τσαύτην πραότητα καὶ ἀγάπην καὶ συμπάθειαν εἶχεν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐν ἀνδράσι. Καθαρὸς δὲ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας διεφυλάχθη, ὡς Ἄγγελος Θεοῦ· διὸ καὶ θαυματουργὸς ἐξαισίως γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, σήλην ἔμφυχον, καὶ εἰκόνα ἀπαράγραπτον τοῦ ἀγῶνας αὐτῆ καταλιπὼν τοῖς μαθηταῖς καὶ συνηταῖς αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου.

Στίχ. Σὼ συμβυθισθεὶς Ἀμφιανέ συγγόνω,
Ἰδὼρ θαλάσσης ἀμφιέννυμαι, λέγε.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τῆς χρόνης Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ μητρὸς ἀδελφοί, τῆς Λυδίας ὀρμώμενοι χώρας. Κατὰ δὲ τὴν Βηρυτὸν γενόμενοι, καὶ ὑπὸ τῷ Μάρτυρος Παμφίλου παιδαγωγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέβειαν, παρέστησαν τῷ ἄρχοντι Οὐρβανῷ. Κηρύξας οὖν ὁ Ἀμφιανὸς Θεὸν τὸν Χριστὸν παρῆρσία, κατὰ τοῦ προσώπου τύπτεται, καὶ τοῖς τῶν στρατιωτῶν ποσὶ λακτίζεται· καὶ ἐλαίῳ χρισθεὶς τοὺς πόδας, πυρὶ καταφλέγεται· καὶ ἀναρτηθεὶς, ὥρᾳτο ὅλως διωδικῶς ὑπὸ τῶν λακτισμάτων, καὶ ταῖς πλευραῖς διερρώγως, καὶ τῷ πυρὶ ταῖς τῶν ποδῶν σάρκας δαπανηθεὶς. Ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει καὶ ὁμολογίᾳ, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδοται, καὶ ἐν αὐτῷ τελειοῦται.

Ὁ δὲ Αἰδέσιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ' Αἴγυπτον, τοῖς τοῦ χαλκῆ μετάλλοις ταλαιπωρούμενος, ἐπειδὴ τὸν ἄρχοντα Ἱεροκλέα τιμωρούμενον τοὺς Χριστιανούς ἐθεάσατο, ἑαυτοῦ ἀφειδήσας, αὐτοχείρως τὸν ἄρχοντα ἔτυψε· καὶ διὰ τοῦτο πολλαῖς βασάνοις ἐκδίδοται, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ῥιφείσ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαστο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Θεοδώρας.

Στίχ. Σεμνή, καλή τε ἡ Θεοδώρα οὔσα,
Δῶρον προσήχθη εὐάρεστον Κυρίῳ.

Αὕτη ἡ Ἁγία ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, ἑπτακαιδέκατον δὲ τὸν τῆς ἡλικίας ἄγουσα χρόνον, παρίσταται Οὐρβανῷ τῷ ἄρχοντι Παλαιστίνης. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσασα, αἰκίζεται κατὰ τε τῶν πλευρῶν καὶ τῶν μασθῶν, καὶ ἐπὶ πολὺ μασιζομένη, τῇ θαλάσῃ ἐκδίδοται, καὶ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυκάρπου.

Στίχ. Ὡς κλῆμα τμηθεὶς Πολύκαρπος Κυρίου,
Τὸν καρπὸν οὕτω πλείονα Χριστῷ φέρει.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.
» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, κατακτήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
» Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ βραχεὶς ἀμαρτίαις, ποταμὸς ἐγκρατείας Πάτερ ἐδείχθης ἡμῖν, τὰ πάθη κατακλύζων, καὶ ῥύπον ἐκκαθαίρων, τῶν βρωμάτων ἐκ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νῦν αὐλοῖς χορείαις, ὀμιλῶν θεομάκαρ καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς ἀνω βασιλείας, ἀλήτως ἀπολαύων, ἐποπτεύεις τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ ὁμολογίᾳ, τῇ τῆς πίστεως Πάτερ ἐμεινας ἄτρεπτος· Χριστὸν γὰρ εἰκονίζων, σαρκὶ καὶ περιγράφων, προσεκύνεις καὶ ἔκραζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιησοῦ τοῦ Δεσπότη, ἐν τῷ σώματι φέρων Πάτερ τὰ στίγματα, καὶ κατασιγηθέντα, τῷ βέλει τοῦ Βελίαρ, ἰατρεύεις κραυγάζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκνοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρία, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· Ὁν ἐκτενῶς Ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.
» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στήλην σε ἔμπνουν ὡς ἀληθῶς καὶ εἰκόνα, ἔγκρατείας Πατέρα κεντημένοι, Τίτε σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θιάσος χαίρει τῶν Μοναστῶν, καὶ χορεύει, τῶν Ὁσίων δῆμος καὶ Δικαίων· στέφος γὰρ ἀξίως, σὺν τούτοις ἐνομίσω.

Ῥαῖσμένος ταῖς ἀρεταῖς, εἰς νυμφῶνα, τῆς ἀρρήτου δόξης ἀνεκλήθης, ὕμνον ἀναμέλπων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν διπλοῖδα τὴν ἱεράν ἐξολίσω, καὶ τελῶν Δυσίας ἀναμιάκτες, Δῦμα προσηνέχθης, Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εν τῇ νηδίῃ σου τὸν πρὸ σοῦ συλλαβοῦσα, Θεομήτορ ἄχραντε Παρθένε, τέτοκας ἀφράστως, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ὁδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὴν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δεξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Γατὴρ νοσέντων ἐν πάθει, θεόθεν ἐδείχθης, ἐλατὴρ δὲ μακάριε, καὶ δωκτικὴς πονηρῶν δαιμόνων· διό σε μακαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον, κατέλιπες Πατέρα, καὶ εἰς γῆν κατεσηκῆνωσας τῶν πρᾶεων, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγάλλη, θείας ἀπολαύων τρυφῆς.

Ορον ἀπαρέγκλιτον πίστεως, καὶ τῆς ἐγκρατείας, ὑποτύπωσιν ἔχοντες, τοὺς σους πόνους, ἀληθῶς, τὸν Κτίστην, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σήμερον ἡμέρα ἑόρτιος· συγκαλεῖ γὰρ Τίτος, Μοναζόντων τὰ ποιμνία, εἰς χορείαν καὶ κοινὴν ἐσίαν, καὶ βρωσιν ἀκηράτη ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν σοὶ σκηνώσας Παναμίωμε, τὸν πρὶν τοὺς γεννάρχας, καιοτρόπως πτερνίσαντα, βροτοκτόνον καταβαλῶν ἐτέχθη, καὶ πάντας ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Εἰρμός· Τὴν ἀγνήν ἐνδόξως.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιομελον τῆς ἡμέρας εἰς τὸν Στίχον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σὺνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Λόγῳ, κυβερνώμενος ψυχῶν, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθης, μυσταγωγός τε πιστός· σπέρματα σωτήρια καταβαλλόμενος, καὶ περιζῶν τὸν ἄσταχυν, πολύχουν θεόφρον, τοῦτον τῷ Δεσπότη σου, φέρεις γηθόμενος· ὡς νῦν, παριστάμενος μάκαρ, μέμνησο τῆς ποιμνης σου ταύτης, τῆς αἰεὶ τιμώσης σε θεοπνευστε.

Πράος, πεφυκὸς καὶ προσηνής, τῆς Ὁρθοδοξίας τῷ ζήλῳ ὠφθης μαχόμενος· πίστιν γὰρ ὡς θώρακα περιβαλλόμενος, καὶ ὡς δόρυ ἐγκρατεῖαν, Νικήτα θεόφρον, ἀπάσαν τὴν βλάσφημον, αἵρεσιν ἠλεγξας, θεῖαν, τοῦ σωτήρος εἰκόνα, σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε, ὅροις πατρικοῖς σαφῶς ἐπόμενος.

Οτε, ἐξορίαίς σε πικραῖς, καὶ σκοτεινοτάτοις ἐν τόποις ὁ σκοτεινότητος, τύραννος κατέκλεισε θηρῶν ὠμότητι, Παραδείσου τὴν οἴκησιν, ἐν νῷ περιφέρων, χαίρων τε τῷ πνεύματι, Πατέρα ὑπέμεινας· οὗ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν βλέπειν, ὄντως κατηξίωσαι μάκαρ, τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα δρεπόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω μου κόρη πὰ πλημμελήματα, τύπτω δὲ τὸ σῆθός με, κράζων τὸ, Ἠμαρτον, καὶ προσπίπτω σοι Δέσποινα, ζητῶν μεταγνώναι· πάλιν δὲ ἡλίθιος ὢν, περιπείρομαι· οἶμοι! τῇ κατῇ συνηθείᾳ. Ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σκότος, ἐνεδύσατο ποτέ, ἥλιος ὀρῶν σε ἐν ξύλῳ, Σῶτερ κρεμάμενον· ἐφρίξαν δὲ κάτωθεν τὰ καταχθόνια, καὶ νεκροὶ ἐξανέστησαν, ἐρράγησαν πέτραι, καὶ τὰ ἐπουράνια, πάντα ἐξέστησαν· σοῦ δὲ, τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα,

ἔκλαιεν ἢ ἄχραντος Κόρη, ἀνυμνολογοῦσά σε
φιλόνηρωπε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ Στιχολογία, ὡς σύνηθες. Οἱ Κανόνες τῆς
ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς (ἀ-
τευ τῶν Θεοτοκίων).

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῖ βίον, Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὁδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραῶ-
» νίτιδα πανστρατιάν, ἢ ὑπέροπλος δὲ-
» ναμῖς· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
» χθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῷ φωτὶ τῆς θείας ἀστραπῆς, Πάτερ ἀν-
γαζόμενος, σοῦ τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ κα-
διέρωσας, ἐκ παιδὸς ἐλόμενος, παρθενίας τὴν
φωσφόρον λαμπρότητα, δι' ἧς ὠμοιώθης, τῇ
τῶν Ἀσωμάτων καθαρότητι.

Οδηγῷ τῷ θείῳ καὶ σεπτῷ, Πνεύματι
χρησάμενος, θεοειδεὶ τῶν μοναζόντων
σχήματι, καθαρῶς ὠμίλησας, καὶ διέμεινας
πολυφώτῳ πυρσούμενος, αἴγλη θεοφόρε, βίον
καθαρώτατον κτησάμενος.

Νευρωθεὶς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, πάθη κα-
τελάμπρυνας, ὡς Νικητὰ πάνσοφε, τῇ με-
λέτῃ τῶν διδαγμάτων τοῦ Πνεύματος, θείας
θεωρίας, πλοῦτον ἀδαπάνητον καρπούμενος.

Σωφροσύνη μάκαρ λαμπρυνθεὶς, καὶ τῇ κα-
θαρότητι, πρὸς ἱεράν ἀννηέχθης ἀκρότητα·
τῆς ἱερωσύνης γὰρ, λαμπροτάτῳ κατεκοσμή-
θης ἐνδύματι, θείων μυσηρίων, Ὅσιε μεσίτης
γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου
τε, καὶ ὄρατῆς ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν
γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ἠυδόκησε, σαρκωθῆ-
ναι ἐν μήτρᾳ σου. Ὡς σὺν παρρήσιᾳ πρέσβευε,
σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνηθησεν ἢ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
» ἢ τῶν ἐθνῶν ξειρεύεσσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἢ καρδίᾳ με.

Οὐράνιον κτησάμενος, πολιτείαν ἐνδοξε,
φωτοειδῆ καὶ ἔκλαμπρος, εὐσεβείας
φωστὴρ γεγένησαι, διαπρέπων ἐνθέοις σου χα-
ρίσμασι.

Νεκρώσας τὰ φρονήματα, τῆς σαρκὸς σου
πάνσοφε, δι' ἀρετῆς ἐζώσας, θεοφρό-
νως ψυχῆς τὸ ἔνθεον, καὶ ζωῆς τῆς ἀφθάρτου
κατηξίωσαι.

Γηθόμενος διήνυσας, σοῦ τὸν βίον Ὅσιε, πε-
ποικιλμένος κάλλεσι, καὶ ὠραίοις πλετῶν
χαρίσμασιν, ἐν οἷς ἔστερεώθη ἢ καρδίᾳ σου.

Εξέλαμψας ὡς ἥλιος, μοναζόντων τάγμα-
σι, ταῖς ἀρεταῖς κοσμήμενος, ὡς Νικητὰ
θεόφρον Ὅσιε· διό σε γεγηθότες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ως Μήτηρ κεντημένη σὺ, παρρήσιαν Δέ-
σποινα, πρὸς τὸν Υἱόν σου αἴτησαι, ἐπα-
μῦναι λαῷ καὶ ποιμνῇ σου, τῶν ἀνόμων δὲ
θραῦσαι τὰ φρυάγματα.

Ὁ Εἰρμός· Ἐξήνηθησεν ἢ ἔρημος.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ηὐλίσθης ἐν ὄρεσι, τῆς ἠσυχίας Σοφέ· ἐτρό-
φης ἐν πόλεσι, τῆς ἐγκρατείας σαφῶς·
ὑψώθης ἀμφοτέρωθεν· ἔλιπες χαμαιζήλη, ἠδο-
νῆς πολιτείαν· ἐφθασας οὐρανόθεν, τὴν μονὴν
κατοικίας, ἐν ἧ καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τὸν
Θεόν.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς πλημμελήμασιν, ἐγὼ ὁ ἄσωτος,
τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, ἐπιβοῶμαι τὴν
σὴν, βεβαίαν ἀντίληψιν· Φώτισον θεοτόκε,
τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας· λάμψον μοι μετα-
νοίας, τὸ λαμπρότατον φέγγος· καὶ ἐνδυσόν
με ὄπλα τοῦ φωτὸς Πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἢ ἄ-
μωμος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς,
θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον,
τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἢ ζωὴ τῶν ὄλων,
ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας
θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς, ἐκ
» Ἁγγελοῦ, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος, καὶ ἔσωσας ὅλον με τὸν ἄνθρω-
» πον· διό κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει
» σου Κύριε.

Ρίζοτόμος, τῶν παθῶν Θεοφόρε δεικνύμενος, ψυχῆς καθαρότητι, τῶν Θεομάχων ἀνέσπασας, ἅπασαν ψυχόληθρον, Ἱερομύστα ἀπάτην πανσεβάσμιε.

Αράμενος, τὸν τῆς νίκης πανόλβιε στέφανον, σκηναῖς οὐρανόις νῦν, ἐπαναπαύη μακάριε, πάθη τιναζόμενος, καὶ τὴν ἀπάθειαν Πάτερ ἐνδυσάμενος.

Γερεῖον, ὡσπερ ἄμωμον Πάτερ τὸν βίον σου, Χριστῷ προσενήνοχας, θείας ἀγάπης ἀνάπλεων, καὶ τῷ τῆς ἀσκήσεως, ὠραϊζόμενον κάλλει παμμακάριστε.

Ρήτορείας, ψυχοφθόρου παμμακάριε αἰρέσεως, τρανώς ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν θείαν μὀρφωσιν, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ τῶν Ἀγίων ἀπάντων ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σέλιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὤδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστῆ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σε, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Ως πρᾶος ἐν γῆ, τῶν πραέων ὠκήσας, Νικήτα σοφὲ, μαχητὴς γινόμενος, ὑπὲρ ἀληθείας πάναοῖδιμε, καὶ τῆς ὁμολογίας, ζέφρει λαμπρῶς κοσμούμενος.

Πρὸς ἐνθεον φῶς, νῦν μετέστης Ὅσιε, φωτὸς γεγονώς, υἱὸς ἐνδιάθετος, ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τερπνότητι, σὺν χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χαρμονικῶς γηθόμενος.

Αφράστου τρυφῆς, Παραδείσου γέγονας συμμέτοχος· λιμὴν γὰρ πανεύδιος, τοῖς χειμαζομένοις ἀναδέδειξαι, καὶ λιμώττουσι μάκαρ, διατροφεὺς γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένε ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὤδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεός με ἀνάγαγε.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπέτυχες, Πάτερ παμμακάριστε, μακαριότητος, δεσποτικῆς γινόμενος, κληρονόμος καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Φωτοφόρους λαμπάδας κατέχων διπλᾶς, τῆς ὁμολογίας σου, καὶ τῆς ἀσκήσεως, εἰς οὐρανοὺς ἐχώρησας, Θεοφόρε Νικήτα παμμακάριστε.

Απολαύων ἀλήκτου καὶ θείας τρυφῆς, ἐν ἐπουρανόις νῦν Πάτερ σκηνώμασιν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρος Παρθένε ἐκύήσας, καὶ διαϊωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἠγμεμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Στίχοι.

Ῥυσθεὶς βίου Νικήτας, ὡς εβρουθὸς πάγης,
Πτεροῖς νοητοῖς ἵπταται πρὸς τὸν πόλον.

Νικήταν καλέουσι τρίτη ἐπὶ δῶμα Θεοῦ.

Οὔτος ὁ αἰοίδιμος Πατὴρ ἡμῶν Νικήτας, ποθήσας ἐκ βρέφους τὴν ἐγκράτειαν καὶ παρθενίαν, ἠυλίσθη ἐν ὄρεσι, καὶ ἀνετράφη ἐν ἡσυχίᾳ, πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενος, διῆς μέγας ἐγένετο καὶ ὀνομαστός. Λόγω δὲ θείῳ κυβερνώμενος, θείος οἰκονόμος ἐδείχθη, καὶ πιστὸς ἱερεὺς. Ἐξωσθεὶς δὲ τῆς ποιμνης παρὰ τῶν εἰκονομάχων, ὡς τῶν θείων εἰκότων προσκυνητὴς, ἐξορίας πικραῖς ὑποβάλλεται· καὶ ἐν πᾶσιν εὐχάριστος ἀναδειχθεὶς, καὶ δόκιμος ἀγωνιστὴς, ἅπασαν ψυχόληθρον ἀπάτην τῶν Θεομάχων κατέπτυσσε, καὶ πολλοὺς τῆ προτροπῇ καὶ ταῖς παραινέσεσιν αὐτοῦ μάρτυρας ἀπειργάσατο. Ὄθεν καὶ διπλᾶς ταῖς λαμπάδας ἀνάψας τῆς ὁμολογίας καὶ ἀσκήσεως, διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξατο, πρὸς αὐτὸν μεταστάς καὶ ἀναπαυσάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου (*).

Στίχ. Ζῶντος Θεοῦ σὺ θεῖος ὑμνητής, Πάτερ·
Ἐγὼ δὲ σοῦ θανόντος ὑμνητής νέος.

Οὗτος τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας ὑπῆρχε, γεννητόρων Πλωτίνης καὶ Ἀγάθης, ἐπιεικῆς καὶ εὐσεβῆς τὸν τρόπον, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν αἰεὶ σχολάζων. Ἀλίσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, οὗτος σὺν τῇ μητρὶ καὶ ἀδελφοῖς πρὸς τὴν τοῦ Πέλοπος ἀνήχθη· ἀνέειθεν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐνθα τὸν μοναστὴν ὑπέρχεται βίον, καὶ πρὸς τοὺς πνευματικούς ἀγῶνας ἀποδύεται· κλίνη γὰρ ἦν αὐτῷ ἕδαφος κωδίῳ καλυπτόμενον· χιτῶν ἀφελής· τροφή, ἄρτος βραχύς· ποτόν, ὕδωρ· ζάσις παννύχιος· γονάτων κατάκλισις· συνεχεῖς ὕμνοι ἐπὶ στόματος· ἐργόχειρον, καλλιγραφία· ἢ ἐκ ταύτης σχολή, ἀνάγνωσις τῶν θείων Γραφῶν. Ἐκ τούτων, γέγονε πρᾶος, σεμνός, μέτριος, ἀπλοῦς, ἀμέραιος, καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα. Τούτοις πλουτῶν, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος.

Χρόνος οὐχὶ συχνός, καὶ μετὰ Γρηγορίου, ὃ τοῦ Δεκαπολίτου προσηγορία, ἀνδρὸς ἐλλογίμου, τῇ Κωνσταντίνου πόλει ἐπίδημῆ· μεθ' οὗ τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντίπα ἐγκλιεῖται, σιληραγωγίαις, καὶ ἀσκητικοῖς πόνοις ἐπαγαλλόμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἡ χριστομάχος αἵρεσις ἀνεφύη τῶν εἰκονομάχων, καὶ ὁ μακάριος εἰς Ῥώμην ἀπέπλεεν, εἰς τοῦτο τινῶν αὐτὸν ἀξιώσαντων, νῆες ἐπισᾶσαι βαρβαρικαί, δεσμώτην εἰς Κρήτην ἀπήγαγον, καὶ τῇ εἰρικτῇ ἐναπέθεντο. Πάντας δὲ ἐδίδασκε τὴν τῆς σωτηρίας ὁδόν, καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν ἐλυτρώσατο. Ἐνθα ἱεροπρεπῆς τις ἀνὴρ αὐτῷ ἐπισᾶς, Ἐκ Μύρων τῆς Λυκίας ἐνταῦθα πάρειμι, ἔφη· ἀλλὰ δέξαι ταύτην τὴν κεφαλίδά. Ὁ δὲ, λαβὼν, ὁμοῦ τε ἀνεγίνωσκε καὶ ἔψαλλε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων

εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· ὅτι δύνασαι βουλόμενος· καὶ τὸ ἀδόμενον ἔργον πρῶϊας ἐγένετο· τότε γὰρ τοῦ τῆς αἵρέσεως προμάχου ἐκ ποδῶν γενομένου, ἢ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τῶν σεπτῶν εἰκονισμάτων ἀπέληφε τὴν εὐπρέπειαν· καὶ ὁ τίμιος Ἰωσήφ, ἐλευθερωθεὶς τῆς Κρήτης, πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν διεσώζετο.

Ἐπεὶ δὲ λείψανον ἱερώτατον τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου παράτινος λαβὼν εἶχε, καὶ ναὸν ἐπ' ὀνόματι τούτου, συνάμα τῷ κλεινῷ Γρηγορίῳ, ἐδείματο, καὶ ἐν φροντίδι πλείονι καθεισθήκει, καὶ μελωδήμασι ταῖς αὐτοῦ πανηγύρεις κατακοσμήσαι, σὺν δάκρυσί τε καὶ σεναγμοῖς ἠξίει τοῦ ποθουμένου τυχεῖν, τοιγαροῦν καὶ ἐπέτυχεν. Ὅρα γὰρ ἀνδρα τινὰ φοβερόν, ἐν Ἀποστολικῷ τῷ σχήματι, ἀπὸ τῆς ἱεράς τραπέζης Εὐαγγελίων ἀράμενον, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις ἐπιθέντα, καὶ εὐλογίας αὐτὸν ἀξιώσαντα. Τοῦτο δὲ ἦν ἀπαρχὴ τοῦ θείου χαρίσματος· οὕτω γὰρ ἀπόνως μετ' εὐκολίας ταῖς ἱεραῖς μελωδίαις τοῖς αἰτουμένοις παρεῖχεν, ὡς εἶναι νομίζειν τινὰς μὴ ἐξ ἑαυτοῦ ταύτας γεννᾶν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν ἀλλαχῆ πρότερον καὶ ἀποστοματίζειν, καὶ οὕτω τοῖς αἰτουμένοις παρέχειν· τὸ δὲ μὴ τοιαύτην ἔχειν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἐκ θεῶν χαρίσματος, καθὰ προέφημεν, ταῦτα προφέρειν, πεπίστευται.

Ἐντεῦθεν τοῖς ἀπάντων στόμασιν ᾄδεται, καὶ πᾶσι ποθεινός καὶ ἐπέραστος, οὐ μόνον ἰδιώταις καὶ ἄρχουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς Βασιλεῦσι γίνεται. Καὶ ὑπερορῖα μὲν παρά τὸ δέον καταδικάζεται· ἀλλ' εὐθύς ἀνακληθεῖς, τῶν ἱερῶν σκευῶν τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τὴν φυλακὴν πιστεύεται, Ἰγνατίου Πατριαρχοῦντος τοῦ θεῶν· οὗ μετὰ τὴν ἐκδημίαν, παρὰ Φωτίου γέργεται καὶ ἐκθειάζεται· (οὗτος γὰρ μετὰ τοῦτον Πατριάρχης ἀναδεικνυται)· καὶ ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίσεως ἀγωνιζόμενος, ἐξωρίσθη εἰς Χερσῶνα. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ τυράννου, ἀναρρῦσθεῖς ἐκ Χερσῶνος παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας, τῆς ποιησάσης τὴν Ὀρθοδοξίαν, καὶ πολλοὺς τῶν Ἁγίων αὐθις ὑμολογήσας, ἐκοιμήθη, καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ Λείψανον ἐν τῇ Μονῇ, ἐν ἣ κατὰκειται.

Ἄνθρωπος δέ τις, ἔχων δοῦλον χρήσιμον, ἐ-

(*) Τοῦ Ὑμνογράφου τούτου ἔχουσιν Ἀκολουθίαν τὰ χειρόγραφα κατὰ τὴν ἐξῆς Δ'. τοῦ παρόντος μηνός. Τὸ δὲ τῆς Χάλκης, καὶ δύο Δοξαστικά, καὶ Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ δὲ ἐκεῖ Κανὼν, ποίημά ὦν Ἰωάννου Εὐχαΐτων, τοῦ καὶ Ἰωάννου Μοναχοῦ, τοῦ Μαυροπόδος ἐπονιμαζόμενος, φέρει τοιαύτην Ἀκροστιχίδα· Τὴν ὁ γδοήν δέησιν ὦ Μάκαρ δέχου, ἐκ πάνητος μοναχῆ Ἰωάννου.

πέπερ ὁ δοῦλος ἔφυγεν, ἀπελθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον τὸν Φανερωτήν, παρεκάλει αὐτὸν φανερωῦσαι τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Προσμείνας οὖν ἐν τῷ Ναῶ ἐπὶ τρισὶ νυχθημέροις, καὶ μηδὲν μαθὼν, λυπηθεὶς, ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι. Ὁρθρου δὲ ὄντος, καὶ ψυχωφελοῦς ἀναγιγνωσκομένου λόγου, μικρὸν ἀφύπνωσε, καὶ ὄρᾳ τὸν Μάρτυρα, λέγοντα αὐτῷ· Ἴνα τί λελύπησαι; Ἰωσήφ ὁ ποιητῆς κοιμηθεὶς ταύτη τῇ νυκτὶ, ἐπεσιέφθη παρ' ἡμῶν πάντων, οὓς κανόσιν ἐτίμησεν ἡ ἀγία αὐτῆ ψυχὴ· καὶ νῦν παραγέγονα τοῦ λοιπῆ δηλώσαί σοι· Ἀπελθε κατὰ τὸν δεῖνα τόπον, καὶ εὐρήσεις, ὃν ἐπιζητεῖς οἰκέτην σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλπιδηφόρου.

Στίχ. Ζήφους ἀληθῆς μάρτυς Ἐλπιδηφόρος,
θεὸν φέρει ἀψευστον εὐελπιστίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δίου.

Στίχ. Βαλὼν κεράμω δυσσεβῆς Δίου κέραν,
Ὡς σκεῦος αὐτὴν συντρίβει κερამέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βυθονίου.

Στίχ. Ὁ Βυθόνιος εἰς βυθὸν βεβλημένος,
τὴν κλῆσιν εὖρεν εἰς προφητείαν τέλεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γαλύκου.

Στίχ. Δηχθεὶς ὁδοῦσι Γάλυκος τῶν θηρίων,
θηρὸς νοητεῦ τοὺς ὀδόντας συντρίβει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλλυριοῦ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιῶνος.

Στίχ. Ἐκ Μυρσιῶνος, Ἰλλυριε, πρὸς πόλον,
οὐχ ὡς ὁ Χριστὸς ἐξ Ἐλαιῶνος, φέρη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσαγμα παρανομοῦντος, τυράννου, μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερῶ ῥίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε θεοσεβέσι
» Παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

» Ἡ σὴ ἐπιείκεια διαφερόντως, εἰς χοῦν ἐταπεινώσε, τυράννου τὴν ὠμότητα, συντόνοις δεήσεσι τοῦτον νεκρώσασα· οἶδε γὰρ

τὸ θεῆλημα ποιεῖν, τῶν φοβουμένων αὐτὸν ὁ Κύριος.

» Βροντὴ τῶν δογμάτων σε, καὶ ἡ φωσφόρος, ἀστραπή τοῦ βίου σου, τὸν κόσμον κατεφαίδρυνε, πισοὺς κατακυγάζουσα θεοφεγγέσι πυρσοῖς, λόγοις τε καὶ πράξεσι φαιδραῖς, ἱερομύστα θεομακάριστε.

» Ἰσχυὶ νευρούμενος τοῦ Παρακλήτου, δαιμόνων τὰς φαλαγγας, καὶ βρόχους τῶν αἰρέσεων, θεόφρον διέφυγες καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος ἀνελήλυθας, χοροῖς τῶν Ἀσωμάτων νῦν αὐλιζόμενος.

» Ἀγίων Ἁγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν, θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένη ἀμόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θεῷ τόκῳ σου.

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Κρίμιος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προσάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

» Ὁ λην ὑπερβαῖς, τὴν αἴσθησιν τρισμάκαρ, τῷ νοητῷ νῦν προσωμίλησας, φωτὶ πανσεβάσμιε, θεοπτίας ἀξιούμενος, καὶ φωτισμῷ πληρούμενος, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

» Νέκρωσιν παθῶν, σαφῶς ἐνδεδυμένος, πρὸς ζωηφόρον ἐπεδήμησας, χορείαν πανόλθιε, εὐσεβείᾳ πυρπολούμενος, καὶ ἀρεταῖς λαμπόμενος, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

» Πᾶσαν ἀρετὴν, ἐκ βρέφους ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγώνων σου, σεφάνῳ κοσμούμενος, τῶν χαρίτων ἀναδέδειξαι, καὶ τὸ βραβεῖον εἴληφας, ψάλλων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

» Ἄνωθεν ἡμᾶς, νῦν ἐποπτεύεις Πάτερ, τῷ σῷ Δεσπότη παριστάμενος, Νικητὰ φερώνυμε, παρρησία πολλὴ χρώμενος, καὶ ψυχικὴν αἰτούμενος, ἐνδοξε σωτηρίαν, ἱεροφάντορ τῇ ποιμνῇ σου.

Θεοτοκίον.

» Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφραΐως ἀπεκύησας, Θεογεν-

νήτορ ἄχραντε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ο' Εἰρμός· Κάμινος ποτέ.

Ὡδή δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τῆς Δείας λαμπρότητος, ὡς καθαρὸς ἤξιώσαι, ἀρετῶν ταῖς ιδέαις ἐξασραπτόμενος, καὶ ὁμολογίας στεφάνῳ, διαπαντὸς ἐκλελαμπρυσμένος· διὸ τὴν πανένδοξον, ἑορτὴν σου νῦν γεραίρομεν.

Εμφρόνως μακάριε, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας, προσαγαῖς τῆ Σωτῆρος διευθυνόμενος· νῦν δὲ τῆς σκιάς παρηγμένης, περιχαρῶς ζωῆς αἰωνίου, ἀξίως τετύχηκας, Θεορρήμον ἱερώτατε.

Ρεόντων ὀξύτατα, παρέδραμες τὸν τάραχον· γαληνῶ δὲ Νικήτα τῆς βασιλείας Χριστοῦ, χαίρων προσωμίσηθης λιμένι, πρὸς ὃν ἡμᾶς, ὀδήγησον Πάτερ, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν μνήμην σου γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, πᾶσι βροτοῖς, αὐτὸν προσκυνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνουσιν.

Ο' Εἰρμός· Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαῶ (ἢ Μαλεῶ).

Εἰς τὸν ἐσημερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ολος, ἀνακείμενος θερμῶς, ὅλη τῇ ψυχῇ συνημμένος, τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, Δείξῃς ἐγεώργησας καρπούς τοῦ Πνεύματος, ἡσυχίαν ἐγκράτειαν, ἀγάπην ἐλπίδα, τὴν μακροθυμίαν

τε, καὶ τὴν πραότητα, δρόμον, πρὸς τὴν ἄνω πορείαν, πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ, μεγαλοπρεπῶς ἐπίδεικνύμενος.

Χάρις, ἡ τῆ Πνεύματος ἐν σοί, ὡς καθαρωτάτῳ καὶ πράῳ, κατασηκνωσάσα, πᾶσι κατεκόσμησεν ἀρετῆς εἶδεσι, καὶ ποικίλοις χαρίσμασιν, ἐλάμπρυνε Πάτερ· ὅθεν καὶ γεώργιον Χριστοῦ φερώνυμον, ὠφθης, γεωργήσας ἐμφρόνως, αὐλακας τῆς σῆς διανοίας, ἀξιομακάριστε Γεώργιε.

Χαίρων, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, Πάτερ τῇ ἐλπίδι τοὺς πόνους, ῥᾶον ὑπήνεγκας, πρόθυμος τοῖς ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, τῶν ὀπίσω δὲ πάνσοφε, ποιούμενος λήθην, ἕως τὸ μακάριον τέλος κατέλαβες, πλήρης, ἀρετῶν ἐργασίας, καὶ μακαριότητος Δείας, Ὅσιε Γεώργιε τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις, ὄντως θρόνε τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε ζωῆς κιβωτέ· χαῖρε ἀγιάσματος πηγὴ ἀκένωτε, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τρυφὴ Παραδείσου· χαῖρε ἡ ἀπόλαυσις, ἡ μυστικὴ τῶν ψυχῶν· χαῖρε, ἡ χαρὰ τῶν Ὁσίων· χαῖρε ἀγαλλίαμα πάντων, τῶν σοὶ προστρεχόντων Θεοnúμφευτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Θρήνοις, κοπτομένη ἡ Ἄμναις, δάκρυσι πικροῖς τε τὰς ὄψεις καταρράντιζεσσα, ξύλω ἐνητένιζε Σταυροῦ ἡ ἄμεμπος, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, Υἱέ μου, ἐβόα, ποῦ νῦν ἀπελεύσομαι; τίνα καλέσω Υἱόν; οἴμοι, πῶς μεμόνωμαι τέκνον! πῶς δέ μου τὸ φῶς ἡμαυρώθη! ῥάγητε τὰ σπλάγχνα καὶ σπαράχθητε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τοὺς σοὺς προθύμως, ὦ Πάτερ, μέλπω πόνους.

Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὡδή α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδοξασται.

Τρισσοφαεῖ, τῆς Δεαρχίας λαμπρότητι, πεφωτισμένος Ὅσιε, κόσμον κατέλιπες, καὶ παθῶν τὴν ὀμίχλην, καὶ βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ διέπρεψας.

Οδηγηθεῖς, Δεῖα προνοία Γεώργιε, πρὸς ἑρανον τὴν φέρουσαν, τρίβον ἐβάδισας, συνεργὸν κειτημένος, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ πανοικτίρμονα.

Υπὸ Θεοῦ, μάκαρ σαφῶς κυβερνώμενος, υἱοθεσίας χάριτι, καταλαμπόμενος, διετέλεσας Πάτερ, ὁσίως καὶ δικαίως, πολιτευσάμενος. **Θεοτοκίον.**

Σὲ στηριγμὸν, καὶ προστασίαν πλουτήσαντες, οἱ Θεοτόκον πάναγον, ὁμολογοῦντές σε, τρικυμίας τοῦ βίου, πανάμωμε Παρθένε, διασωζόμεθα.

Ὤδη γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Σὺ τρίβους τῆς ζωῆς τῆς εἰς ἀπέραντον, αἰῶνα, παμμάκαρ διαμενούσης, ἀκλινῶς χαίρων διώδευσας, καὶ μοναῖς αἰωνίαις κατεσκήνωσας.

Ο βίος σου λαμπρὸς, ὁ λόγος ἄλατι, τῷ Δεῖῳ, καὶ χάριτι ἠρτυμένος, ἀναδείκνυται Γεώργιε, γεωργίας ἐνθέου Δεῖον φύτευμα.

Υἱὸς σὺ τοῦ Θεοῦ διὰ Βαπτίσματος, γενέσθαι παμμάκαρ ἠξιωμένος, πατρικὸν ἐκληρονόμησας, Δησαυρὸν διὰ βίου καθαρότητα. **Θεοτοκίον.**

Στερέωμα γενοῦ καὶ κατφύγιον, καὶ σκέπη, Παρθένε Θεογεννητορ, τοῖς ἐν πίστει σοὶ προστρέχουσι, καὶ Θεοῦ σε Μητέρα καταγγέλλουσιν.

Ο' Εἰρμός Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ὠραιότατον, Χριστὸν ἐπόθησας, καὶ τὰ τῆ σῶματος, πάθη ἐμίσησας, ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, Γεώργιε βιοτεύσας ὅθεν τὴν ἀγίαν σου, ἐορτάζομεν κοίμησιν, καὶ περιπτυσσόμεθα, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάζεις ἰάματα, Πάτερ τοῖς πόθῳ τιμῶσί σε. **Θεοτοκίον.**

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντον, καὶ τὰ ἐπίγεια, πόθῳ εὐφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραν-

τος φωνή, ἐπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐγένετο, ὅτε τὸν πρωτόπλαστον, ἐκ Δανάτου ἐρρύσατο. Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρογάμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χριστὸν ὄρωσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, Δρηνολογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν Δεῖαν συγκατάβασιν.

Ὤδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Εἰσακήκοα** Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς
» **οἰκονομίας**, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φι-
» **λάνθρωπε.**

Πεποιικιλμένος κάλλεσι, τῆς ἀρετῆς, καὶ ἠδουσι φωσφόροις, πρὸς Θεὸν ἀνέπτῃς μάκαρ Γεώργιε.

Ρευστῶν γῆς Πάτερ Ὅσιε, τὴν ταραχὴν, διέφυγες γαλήνης, φιλοθέου βίου ἀντιποιούμενος.

Ο ἄνομίας χεῖμαρροι, σοῦ τὴν ψυχὴν, οὐκ ἴσχυσαν ταραξάει· ὁ τρυφῆς χεῖμαρρους σέ γὰρ κατήρδευσε.

Θεῖα μελέτη πάνσοφε, διηνεκῶς, προσέχων τοὺς ἀστάτους, λογισμοὺς ἀπώσω Πάτερ Γεώργιε. **Θεοτοκίον.**

Υμνολογοῦμεν Ἀχραντε, τὸν ἐν γαστρὶ, τῇ σῇ σωματωθέντα, καὶ σέ εὐλογοῦμεν ὡς Θεομήτορα.

Ὤδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» **ποιητὴς** Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» **προσταγματίων**, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» **γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.**

Μακαριότητος, καὶ ἀθανάτου βιοτῆς ἔτυχες, Πάτερ σοφέ, τὰς Δεῖας ἀνόδους, ἀνύων παμμάκαρ, ἐλπίδι ἀγάπῃ, καὶ πίστει ῥωννύμενος.

Ωραϊζόμενος, τῇ ταπεινώσει τοῦ Χριστοῦ Ὅσιε, πρὸς ὑψηλὴν, σαφῶς ἀνηνέχθης, Δεόφρον ἀρετὴν, γεωργιον θείας, γενόμενος ἄλωνος.

Σώματος κένωσιν, δι' ἐγκρατείας ἀκριβοῦς ἔδειξας, καὶ καθαρὰν, καρδίαν ἐκτίσω, δι' ἧς ἠξιώθης, Δεῖσασθαι Πάτερ, τὸν πᾶσιν ἀθέατον.

Θεοτοκίον.

Ο'ς ἀκατάληπτον, καὶ δυσθεώρητον παντί,
Δέσποινα, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον Κόρη,
τοῦ τόκου σου σαφῶς· τὸν ὄντως γὰρ ὄντα,
Θεὸν ἡμῖν τέτοκας.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεός με ἀνάγαγε.

Πονηρίας πνευμάτων διώκτης Σερμός, ὠ-
φθης παναοίδιμε μάκαρ Γεώργιε, τῆ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, συνεργείᾳ σαφῶς δυναμού-
μενος.

Α'παθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, τὸν τῆς σω-
φροσύνης χιτῶνα Γεώργιε, περιφανῶς ἐν-
δέδουσαι, τῶν παθῶν κατευνάσας τὸν τάραχον.

Τὴν φλογίνην ῥομφαίαν διέβης σοφέ, καὶ τοῦ
Παραδείσου τρυφῆς κατηξίωσαι, τὸ τοῦ
Σταυροῦ Γεώργιε, περιθέμενος ὄπλον τὸ ἄρ-
ρήκτον.

Θεοτοκίον.

Ε'πί σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μήτηρ ἀει-
πάρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προ-
ξάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειρον.

Ὁ Εἰρμός· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ Γεώργιος ἀσμένως δίδως
Ψυχῶν γεωργῷ, καὶ φυτουργῷ σαρκίῳν.

Τῆ δὲ τετάρτῃ ἀπῆρε Γεώργιος εἰς πόλον
εὐρύν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Θεοδούλου καὶ Ἀγαθόποδος.

Στίχ. Πρῶτος θάλασσαν εἰσιὼν Ἀγαθόπους,
Ἔργοις ὑπῆρχε χρηστόπους Θεοδούλω.

Τούτων ὁ μὲν Θεοδούλος νεώτερος ἦν, ὁ δὲ
Ἀγαθόπους πρεσβυτικῆς ἐπιβεβηκῶς ἡ-
λικίας· ὑπῆρχον δὲ ἀμφότεροι ἐν πόλεως
Θεσσαλονίκης. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν,
παρέστησαν Φαυστίνῳ, καὶ μὴ πεισθέντες
αὐτῷ, ἀλλὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀσάλευτον
τηρήσαντες, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδον-

Aprile.

3

ται, καὶ οὕτω τελειοῦνται. Ἐδηλώθη δὲ αὐ-
τοῖς πρὸ τοῦ τέλους δι' ἀποκαλύψεως τὸ ἐσό-
μενον· ἔδοξαν γὰρ ἀμφότεροι προσβεβηκῆναι
νηός, ἧς ἐκ τρικυμίας κλυδωνος διαιρεθείσης,
καὶ τῶν συμπλεόντων ἀπολωλότων, αὐτοὶ
μόνοι διασωθέντες τοῦ ναυαγίου, πρὸς ὄρος
οὐρανόμηκες ἀνῆλθον· δηλοῦντος, οἶμαί, τοῦ
ὄραματος τὸ διὰ θαλάσσης πάθος, καὶ τὴν
πρὸς οὐρανοὺς πορείαν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ καὶ
πρὸ τῆς κατασχέσεως τῷ Ἁγίῳ Θεοδούλῳ
διὰ τῆς περιβολῆς τοῦ δακτυλίου καθ' ὑπνους
δεδηλωται, οἷον εἰς τινος ἀρράβωνος δοθέντος
αὐτῷ, τῆς μελλούσης ἔνεκεν μαρτυρίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Φερβούθης, καὶ τῆς παιδίσκης αὐτῆς, καὶ τῆς
συνοδίας αὐτῶν.

Στ. Ἀπλὴν με πλάττεις, Χριστέ διπλὴ τὴν φύσιν,
Ἐχεις δὲ πισθεῖσάν με διπλὴν Φερβύθαν.

Δούλας ἀληθεῖς Δεσπότης Θεοῦ δύο,
Δούλην τε καὶ δέσποιναν ἔπρισε πρίων.

Αὕται ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως
Περσῶν, ἀδελφαὶ τυγχάνουσαι τοῦ Ἁ-
γίου Συμεὼν τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ μετὰ χιλίων
ἐτέρων μαρτυρήσαντος παρὰ Πέρσας. Τῆς οὖν
βασίλισσης ἐκ τινος νόσου μαλακίζομένης καὶ
ἀρρώστουσης, εἰς διαβολὴν φαρμάκων δηλητη-
ρίων κατασκευῆς αὐταὶ κατέστησαν· ὅθεν καὶ
συλληφθεῖσαι, ἄγονται πρὸς τὸν Ἀρχιμάγον·
καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐγκαλουμένων ἀποδυόμε-
ναι, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἔλεγον εἶναι, καὶ Χρι-
στιανοῖς μὴ εἶναι θέμιν τοιαῦτα δημιουργεῖν.
Διπλὴν δὲ ἤδη δεξάμεναι τὴν κατηγορίαν, προ-
στεθέντος τῆ φαρμακείᾳ καὶ τοῦ Χριστιανὰς
εἶναι, τὴν θανατηφόρον ἔλαβον ψῆφον· καὶ ἐκ-
ταθεῖσαι πάλαις κατὰ τοῦ τραχήλου καὶ τῶν
ποδῶν, πρίοσι διηρέθησαν, καὶ ξύλοις ἀνεσκο-
λοπίσθησαν μετὰ τὴν διαίρεσιν· καὶ διελθοῦσα
ὑπ' αὐτὰς ἡ βασίλισσα τὴν ἴασιν ἔλαβεν· οὕτω
γὰρ οἱ διαβαλλόντες εἶπον, μὴ ἂν ἄλλως ταύ-
τὴν ἰαθῆναι, εἰμὴ διὰ τῶν νεκρῶν σωματίων
τῶν Ἁγίων ὑπέλθοι γυναικῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ποπλίου.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς Πόπλιε μισθός σοι μέγας,
Πρὸς οὓς ἀπαίρων, χαῖρε καὶ κρότει
μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πλάτωνος, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Στεδίου.
Στίχ. Πλάτων ἀρίστην εὐμετεπλάσθη πλάσιν,
 Χριστῷ πλάσαντι συγκραθεὶς πλάσιν
 ξένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς, Θεωνᾶς, Συμεῶν, καὶ Φερβίνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχὰς δέχου τρεῖς οὐ κειηλιδωμένας,
 Ψυχῶν ἀκηλίδωτε τῶν θείων τόπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ, τοῦ κηδεύσαντος τὴν Ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἴγυπτίαν.

Στίχ. Ζῶσαν προπέμφας Ζωσιμᾶς τὴν Μαρίαν,
 Θανοῦσαν εὗρεν· ἀλλὰ νῦν ζῶσιν ἅμα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνοιο χρυσεῖς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
 » μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
 » σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
 » πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
 » Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρῶσθεὶς τὴν ψυχὴν, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, Πάτερ Γεώργιε, τούτου τῷ κράτει κατεδίωξας, τῶν σὲ μισούντων τὰς φάλαγγας, ταύταις τὸν Σταυρὸν ἐπίσεισας, ὃ φρουρούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ἀγῶνων ἀντίδοσιν, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις βοῶντι, τῷ Κυρίῳ Γεώργιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εδείχθης φαιδρὸν, ἐνδιαίτημα Θεοῦ, θρόνος αἰσθήσεως, Πάτερ γενόμενος καὶ φρονήσεως, ἀγιωσύνης ἀνάπλεως, πίστει τε καὶ χάριτι λάμπων, καὶ κραυγάζων Γεώργιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυχνία φωτὸς, καὶ νεφέλη φωτεινὴ καὶ ἀγιάσματος, τόπος εἰδείχθης Ἀπειρόγαμε· τῶν γὰρ Ἀγίων τὸν Ἅγιον, Λόγον ὑπεδέξω ἀφράστως, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
 » τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν

» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
 » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, αὐ-
 » τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς ἀκατάλυτον ζωὴν, πρὸς ἀμάραντον τρυφὴν Πάτερ μετέστης, πρὸς αἰδίδιον δόξαν, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς· Θεοῦ γὰρ εἰδείχθης γεώργιον· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁς ὑπηρετῆς τοῦ Θεοῦ, ὡς διάκονος Χριστοῦ καὶ οἰκονόμος, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς ἀπλανὴς ὁδηγὸς, ἐγένεθ Γεώργιε, Ὅσιε, πάθη θρακαπέυων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Πλήρης ἀσκήσεως καρπῶν, πρὸς τὴν ἄλωνα Χριστοῦ Πάτερ προσήχθης, καὶ ὡς ὄριμος βότρυς, τοῖς οὐρανόις ληνοῖς, παμμακάρι θλιβεῖς, κατανύξεως, οἶνον ἀναβλύζεις, ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσιν. Θεοτοκίον.

Ὁ τῆς κοιλίας σου καρπὸς, τῆς ἀφθάρτου μοι ζωῆς αἴτιος ὠφθη, καὶ τρυφῆς αἰδίου, Θεογεννητορ ἀγνή· διό σοι κραυγάζω γηθόμενος, τὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου φωνὴν· Χαῖρε Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
 » φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
 » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
 » Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
 » οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Νευρωμένος τῇ πίστει, καὶ Χριστοῦ τῇ δυνάμει, παμμακάρι πεφραγμένος ἀληθῶς, βρόχους δαιμόνων διέλυσας· καὶ τὰς τέτων ἐνέδρας, καὶ μεθοδείας πᾶσας ἐκφυγὼν, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, παρέστης ἀγαλλόμενος.

Ὁλον τὸν πόθον σου Πάτερ, πρὸς Θεὸν μεταφέρων, καὶ θείας ἀπολαύων καλλονῆς, ἧς πᾶσα φύσις ἐφίεται, θεωρία καὶ πράξει, καὶ βίῳ λαμπροτάτῳ σεαυτὸν, κατεκόσμησας Πάτερ· διό σε μακαρίζομεν.

Υπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τὴν σὴν μνήμην τελούντων, Χριστὸν καθικετεύων ἐκτενώως, Πάτερ μὴ παύσῃ σωθῆναι ἡμᾶς, πειρασμῶν τρικυμίας, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων καὶ παθῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, δοθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, καθὼ Θεὸς ὑπάρχει ἐκ Θεοῦ, τέτο-

κας μόνη πανύμνητε, ἐπὶ ἀνακαινίσει καὶ σωτηρίᾳ πάντων τῶν βροτῶν· διὸ πισοί σε πάντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχ. τὸ Ἰδιόμελ. καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Εἶτα ἢ Α'. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

XX

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διδώρου, Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου, καὶ Σεραπίωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριφιδίου γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος δ'.

Ὅς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ δακτύλους κοπτόμενοι, καὶ πλευραῖς ξεόμενοι, καὶ κρεμάμενοι, καὶ τὰ ὀστά συντριβόμενοι, καὶ ξίφει τεμνόμενοι, μεληδὸν καὶ κεφαλὴν, τοῦ δολίου συντρίψαντες, οὐκ ἠρνήσασθε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων, οὐ ξεοίνοις, ἐπεθύσατε ἀλόγως, μεγαλομάρτυρες ἐνδοξοί.

Σὺν Κλαυδίῳ τιμήσωμεν, Νικηφόρον τὸν ἐνδοξον, τὸν σεπτὸν Διδώρον καὶ Οὐϊκτωρα, Οὐϊκτωρίνον Παππίαν τε, καὶ τὸν Σεραπίωνα, τὸν ἐπτάριθμον χορόν, τὸ πανάγιον ἄθροισμα, τὴν ὀλόκληρον, ἐκκλησίαν, τὸν δῆμον τὸν ἀπάσας, τῶν δαιμόνων μυριάδας, ξίφει ἀνδρείας συγκόψαντα.

Οὐ τὸ πάθος τὸ ἅγιον, τοῦ Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τῆ θείᾳ χάριτι φυγαδεύοντες, πάθη ψυχῆς τε καὶ σώματος, οἱ στυλοὶ οἱ ἄσειστοι, οἱ φωστῆρες τῶν πιστῶν, οἱ τὸν δόλιον κτείναντες, οἱ πανευδοιοὶ, τῶν ἐν ζάλη λιμένες, οἱ τὰ ἄνω, κατοικοῦντες ἐπαξίως, μεγαλυνέσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν νεφέλην τὴν ἔμψυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν ἁγίαν κιβωτόν, τὴν μετάρσιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δε-

σπότη χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου, περιφανῶς μακαρίσωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνάς ἢ τέξασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Ὡς ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

XX

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ. οἱ Κανόνες, τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Τριφιδίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τὴν ἐπτάριθμον Μαρτύρων τιμῶ χάριν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» **Χ**οις ἴχθεσιν, παλαιὸς ὁ πεζεύσας Ἰσ-
» **Ρ**αῆλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ
» **Ἀ**μαλὴν τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτρο-
» **Π**ώσατο.

Τὸν δρόμον, τὸν ἱερόν τελέσαντες, Ἄγιοι Μάρτυρες, στεφηφοροῦντες θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ δόξης παρίστασθε, φωτιστικαῖς τῷ Πνεύματος, κόσμον ἀκτίσι καταυγαζόντες.

Η θεία, τῶν ἀθλητῶν ἐπτάριθμος, χορεία σήμερον, μεγαλυνέσθω, θείαις καλλοναῖς, ἱερῶς ἐξαστράπτουσα, καὶ ἀσωμάτοις Τάξεσιν, ἐν οὐρανοῖς νῦν συγχορεύουσα.

Νομίμως, τὸ Μαρτυρίου σταδίου, διαδραμόντες σοφοί, καὶ αἰκισμῶν παντοίων προσβολὰς, ἐνεγκόντες στερρότατα, τὴν κληρουχίαν χαίροντες, τὴν αἰωνίζουσαν εἰλήφατε.
Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ, ὃ ἔξω χρόνων Κύριος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, τὰ τῶν βροτῶν διέλυσεν Ἄγνη, πολυχρόνια πταίσματα. Ὁν ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύ-
» **Ρ**ιε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Παντοίοις διὰ Χριστόν, προσομιλοῦντες αἰκισμοῖς Ἅγιοι, ὑπὲρ χρυσὸν χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου ἡστράφατε.

Τοῦ νώτου σου συντριβὴν, Οὐϊκτωρίνε, ὀφθαλμῶν ζέρησιν, καὶ τῶν χειρῶν ἔνδοξε, Μάρτυς καὶ ποδῶν ἐκαρτέρησας.

Αγάπη τῇ εἰς Χριστόν, προσδεδεμένοι Ἀθληταὶ ἔνδοξοι, τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχανὰς διελύσατε.

Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς, αἰχμαλωσίας νοητῆς τέτοκας, τὸν τοῦ παντός Κύριον, ἀχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, ἐν ἀπτοήτῳ λογισμῷ Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡλίου λάμπετε φαιδρότητα· ὅθεν τὴν φαιδρὰν ὑμῶν, ἑορτάζομεν μνήμην, πίστει ἱκετεύοντες, ταῖς ἡμῶν μεσιτείαις, ἀμαρτημάτων λύτρωσιν λαβεῖν, καὶ αἰωνίων καλῶν τὴν ἀπόλαυσιν.

Τῶν δωρεῶν σου τῶν σεπτῶν ἀπολαύοντες, οὐ σιωπήσομεν ὑμνεῖν Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη πάντοτε οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πάντα ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ὑ φέρω βλέπειν σε Σταυρῷ τεταμένον, Μήτηρ ἢ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεβόα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱὸν καὶ Θεόν· οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλόανθρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἕνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' οὖν οὐ σθένω Τέκνον μητρικὰς, φέρειν ὀδύνας, Σταυρῷ καθορώσά σε.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιοβόλον ἀπερράπισας πονηρίαν, τοῦ δυσμενοῦς ἐν χάριτι, Οὐϊκτωρ θεόφρον, γλώσσαν ἀφαιρούμενος, πλευρὰς τε ξεόμενος, καὶ μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Θυρεῶ τῆς εὐσεβείας ἐμπεφραγμένος, τὴν συντριβὴν τοῦ σώματος, Μάρτυς Νικηφόρε, σταθερῶς ὑπήνεγκας, βοῶν τῷ Δεσπότη σου· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεγαλύνων τὸν τῶν ὄλων Θεὸν προθύμως, Κλαύδιος ὁ πανάριστος, χειρὰς τε καὶ πόδας, ἀφαιρεῖται θλώμενος, τυράννου ὠμότητι, λίθοις σιαγόνας γηθόμενος.

Ὁ ὑκ ἐπτήξατε πανεύφημοι τρικυμίας, πολυειδεῖς κολάσεων, οὐ θάνατον δόξης, αἰωνίου πρόξενον, ἐν πίστει κραυγάζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς σε ὁ Προφήτης προεθεώρει, ὄρος Σεμνή κατάσκιον· ἐξ οὗ ὁ Δεσπότης, ἀληθῶς ἐπέφανε, σαρκὸς ὁμοιώματι, σώζων ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μεγάλοις αἰκισμοῖς, ὁμιλήσας Διόδωρε, ὀπέφερες ὀβελίσκων, πυρακτώσεις προσύμως, ἀνθράκων τε κατάφλεξιν.

Ασάλευτος τὸν νοῦν, Σεραπίων διέμεινας, κρεμάμενος καὶ βασάνοις, ὁμιλῶν πολυτρόποις, καὶ ξίφει τελειούμενος.

Ρομφαίας τοῦ ἐχθροῦ, ὡς Παππία ἀπήμβλυνας, ξεόμενος καὶ τοῖς ἡλοῖς, καθηλούμενος Μάρτυς, καὶ ὕδασι ποντούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πτώσιν τῶν βροτῶν, ἐπηνώρθωσας Δέσποινα, κυήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τοὺς κατερράγμενος, ἐπανορθοῦν δυνάμενον.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Υμνεῖσθω, Σεραπίων καὶ θεὸς Διόδωρος, Οὐϊκτωρίνος Παππίας, Νικηφόρος Κλαύδιος καὶ Οὐϊκτωρ, ὡς τὴν πλάνην, τοῦ δολίου τελείως νικήσαντες.

Ρομφαίαι, στομωθεῖσαι ὠράθητε Πνεύματι, καὶ διεκόψατε πάσας, τοῦ ἐχθροῦ ταῖς φάλαγγας Ἀθλοφόροι, οὐρανίου, βασιλείας καλῶς ἀπολαύοντες.

Θαῦμα! πῶς εἰς ὄλμον βληθέντες ἐθλόσθητε, καθάπερ σῖτος Οὐϊκτωρ, καὶ Οὐϊκτωρίνη τῇ συντριβῇ τε, τῶν ὀστέων, τὰς παγίδας ἐχθροῦ συνετρίψατε;

Νεύρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὸν τόνον Πανάμωμε, τῇ συνεχεῖ ἀμελείᾳ, καὶ τῇ ἀμαρτία κεχαυνωμένον· ἵνα πίστει, καὶ προθυμίᾳ μέλπω σε πάντοτε.

Ο Εἰρήμός· θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.
Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος, καὶ Νικηφόρου.

Στίχοι.

Σπεύδεις, ὀκλάζων Κλαυδίε πρὸς σὸν γόνυ,
Τομῇ κεφαλῆς, πρὸς Θεοῦ δραμεῖν γόνυ.

Ἡέμπτη Κλαυδίου κεφαλὴν τάμε χεῖρ φονόεσσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχ. Θεσσαλονίκη, σχοῦσα καλὰ μυρία,
Καὶ Θεοδώραν πλοῦτον ἄσυλον φέρεις.

Αὕτη ἡ Ὁσία Θεοδώρα, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ποθήσασα, ἀπετάξατο τῷ κόσμῳ· καὶ εἰς Κοινόθιον ἀπελθοῦσα, ἀπεικάρη, καὶ ἀρετὰς ἀπάσας φυλάξασα, ὑφ' ἐν κατωρθώσατο. Τοσαύτην δὲ ὑπακοὴν καὶ τιμὴν ἐκτήσατο πρὸς πάσας τὰς ἀδελφαῖς, καὶ πρὸς τὴν Προεστῶσαν, ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἔδειξεν ὅτι ἦν ζῶσα· καὶ γὰρ τὸν βίον αὐτῆς καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον φυλάξασα, ὡς στηλὴν ἔμψυχον αὐτὸν ταῖς ἀδελφαῖς κατέλιπε.

Μετὰ δὲ χρόνον σὺν ὀλίγον τῆς κοιμήσεως αὐτῆς, τῆς Προεστῶσης πρὸς Κύριον ἀπελθούσης, καὶ αὐτῆς καθαρᾶς καὶ πνευματικῆς οὔσης, γέγονε συνδρομὴ πρὸς τὴν κηδεῖαν αὐτῆς οὐ μόνον εὐλαβῶν Μοναχῶν, καὶ ἀνδρῶν ἐπισήμων, ἀλλὰ καὶ λαοῦ πολλοῦ. Τοῦ πλήθους οὖν συναθροισθέντος, γέγονε καθ' εἰρήμῳ ἡ Ἀκολουθία· καὶ τοῦ τάφου ἀνοιχθέντος, ἐν ᾧ ἡ Ὁσία Θεοδώρα κατέκειτο ἐπὶ χρόνον πολὺν, πρὸς τὸ κατατεθῆναι τὴν Προεστῶσαν πλησίον αὐτῆς, γέγονε θαῦμα ἐξαισίον, τοῖς μὲν ὁρώσιν

ἐκπληξιν φέρον, τοῖς δὲ ἀκούουσι κατάνυξιν. Τοῦ τόπου γὰρ ἐπιτηδεῖου τυγχάνοντος πρὸς Θεωρίαν, καὶ πάντων βλεπόντων, ἢ πρὸ πολλοῦ νεκρὰ κειμένη Θεοδώρα συνέσφιξεν ἑαυτήν, καὶ ὡσπερ ζῶσα τῇ μητρὶ τόπον δοῦσα, τὴν τιμὴν ἀπένειμε. Τοῦτο τὸ ἐξαισίον Θεασάμενοι πάντες, ἐκπληττόμενοι ἀνεβόων τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, πολλὰ σημεῖα ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς Ὁσίας ταύτης Θεοδώρας· δαιμονιῶντας γὰρ διαφόρους ἰάσατο, καὶ τυφλοὺς ὠμμάτωσε, καὶ ἀσθενεῖς ἀναριθμήτους ἐθεράπευσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρας καὶ Δίδυμου.

Στίχ. Σὺν τῇ συνάθλῳ, Δίδυμε, τμηθεὶς φλέγη,
Φέρων σὺν αὐτῇ δίδυμον τιμωρίαν.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανοῦ, Εὐστρατίου δὲ ἡγεμονεύοντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Καὶ κρατηθεῖσα ἡ παρθένος Θεοδώρα, ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν ἐνώπιον πάντων· καὶ μετὰ τὸ τυφθῆναι, ἐνεβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ παρελθουσῶν ἡμερῶν τινῶν, αὐτῆς ἀνακριθεῖσα, ἐγκλείεται εἰς πορνεῖον. Καὶ ἀποστείλαντος τοῦ Ἀρχοντος νέους ἀκολάστους πρὸς αὐτήν, οὗτοι μὲν ὡς ἵπποι Σηλυμανεῖς ὠρῶν κατ' αὐτῆς· ἡ δὲ Ἁγία ἐδέετο τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ Θεὸς ὠκονόμησεν εὐρεθῆναι ἐκεῖ ἄρχοντά τινα περιδοξότατον, τοῦνομα Δίδυμον· ὅς, στρατιωτικὸν ἐνδυσάμενος σχῆμα, εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὴν παρθένον, ὡς εἰς τῶν ἀκολάστων· καὶ ἀποδυσάμενος ἦν ἐνεδέδυτο σολὴν, δέδωκε τῇ παρθένω σὺν τοῖς ὄπλοις· ἃ καὶ ἐνδυσάμενη αὐτῇ, ὡς ὁ Δίδυμος ὑπέθετο, μετὰ τῶν ὄπλων ἐξῆλθε τοῦ πορνείου, καὶ διεσώθη, εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀμέλει καὶ τις τῶν ἀκολάστων ἐν τῷ πορνείῳ εἰσελθὼν, ὡς πρὸς τὴν παρθένον, καὶ εὐρῶν τὸν Δίδυμον καθεζόμενον ἀντ' αὐτῆς, ἐξέστη, καὶ διενοεῖτο καθ' ἑαυτὸν, λέγων· Ἄρα ὁ Χριστὸς παρθένου εἰς ἄνδρας μεταβαλεῖν δύναται; Ὁ εἰσελθὼν ἐξῆλθεν· ἡ παρθένος δὲ ποῦ; Ἀκούων πάλαι, πῶς ὁ Χριστὸς μετέβαλε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, μῦθον τοῦτο ἡγοῦμην· νῦν δὲ τι μεῖζον ὁρῶ. Ταῦτα τοῦτε διανοομένου, ὁ Δίδυμος ὁρῶν ἀπορία τοῦτον συνεχόμενον, ὠμολόγησε τὸ γεγονός, ὡς

αὐτῆρος τῆ δράματος αὐτὸς καθιστῆται, καὶ εἰ βέλτο ἀναγγεῖλαι τῷ Ἄρχοντι, προσθεῖς, ὅτι καὶ ἐκεῖσε προσμένει ἔτι ὁ τὴν παρθένον ἀμείψας καὶ ἀπολύσας, τῆ πορνείᾳ μὴ ἐκείσας.

Οὕτως εἶπε· καὶ εὐθέως παρέστησαν τῷ βήματι τοῦ Ἄρχοντος τὸν Δίδυμον· καὶ ὁ Ἄρχων· Πῶς ἐτόλμησας, φησὶ, τοιοῦτον πρᾶγμα ἐργάσασθαι; Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπε· Χριστιανὸς ὢν, καὶ καλῶς εἰδὼς πρᾶγματεύεσθαι, ἐν μιᾷ ὑποθέσει σεφάνους δύο ἐμαυτῶ προεξένησα· ἓνα μὲν, ἀφαρπάσας τὴν παρθένον ἐκ τῶν ἀθέων ὑμῶν χειρῶν, καὶ καθαρὰν φυλάξας· ἕτερον δὲ, ὅτι καὶ γὰρ ἐμαυτὸν ὑμῖν ἐφανέρωσα, ὡς Χριστιανὸς εἰμι. Καὶ ὁ Ἄρχων εἶπε· Διὰ μὲν τὴν τόλμαν σου ταύτην, τὴν κεφαλὴν σου ἀποτμηθῆναι κελεύω· διὰ δὲ τὸ πιστεῦναι εἰς Χριστὸν, καὶ τοῖς θεοῖς μὴ θύειν, τὸ σῶμά σου πυρὶ ἀναλωθῆναι προστάσσω. Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ θεός μου, ὁ μὴ παριδῶν μου τὴν ἐπίνοιαν. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὸν προκείμενον τρόπον, καὶ προσευξάμενος, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν· καὶ ἡ μὲν ψυχὴ αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὡς τινες ἐθεάσαντο καὶ ἐμαρτύρησαν· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ πυρὶ παρεδόθη. Τότε τινὲς τῶν πιστῶν, τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα συλλέξαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆ Ἁγίας Μάρτυρος Θέρμης.

Στίχ. Θέρμην ἔρωτος ἐνθέου Θέρμος φέρων,

Θέρμην πυρὸς φλέγοντος ὡς ψῦξιν κρίνει.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν κυρίας καὶ δούλης.

Στίχ. Ἐχρῆν ἔπεσθαι κυρία τὴν δουλίδα,

Ἐκ γῆς ἰούση πρὸς Θεὸν διὰ ξίφους.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πομπηίου.

Στίχ. Ὡς ζῶν πρόβατον Πομπηῖε Κυρίου

Χέεις, ἀμελθεῖς ἀχένα ξίφει, γάλα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Ὁ Ἅγιος Ζήνων, πίσσαν χρισθεῖς, καὶ εἰς πῦρ βληθεῖς, καὶ δόρατι ἔνδον τῆς πυρᾶς τρωθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄθλος τριπλῆς Ζήνωνι, πίσσα, πῦρ, δόρυ·
Οἶμαι, δι' ἣν ἔπασχε ταῦτα. Τριάδα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου.

Στίχ. Ἰσοῦ μετέσχον καὶ σέφους, ὡς καὶ τέλους,
Τερέντιος Μαξίμος, οἷς τομὴ τέλος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ Λέσβου.

Στίχ. Ἀθληφόρους τίθησι Λεσβίας κόρας,
Μίαν δύο τρεῖς τέσσαρας πέντε, ξίφος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ
» Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ
» φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

» **Τ**αθεῖς Οὐϊκτωρ, τὰς πλευρὰς κατεξάνθης
» πανένδοξε· ὄλωσιν συνθλασθεῖς καὶ γλωτ-
» ταν δὲ ἐκτμηθεῖς, ἀναμελῶν τετελειώσασθαι· Εὐ-
» λογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

» **Ι**σχυὶ Μάρτυς, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος Κλαύ-
» διε, νώτου καὶ κοιλίας μᾶστιγας ὑποστάς,
» σιαγόνας συντριβόμενος, χεῖρας καὶ πόδας τε,
» προσαφῆρέθης, ὑμῶν τὸν Κύριον.

» **Μ**εγαλοφρόνως, ὡς Νικηφόρε δακτυλῶν σέρη-
» σιν, ὄντως ὑπομείνας Μάρτυς νεανικῶς,
» συντριβὴν τε παντὸς σώματος, νίκης διαδήμα,
» φερωνυμῖα σὺ ἀναδέδῃσαι. Θεοτοκίον.

» **Ω**ς τοῦ Ὑψίστου, θρόνον Παρθένε ὑψηλότα-
» τον, πάντες, καὶ χρυσῆν λυχνίαν καὶ
» κιβωτὸν, ἀγιάσματος ὑμνοῦμέν σε, Εὐλογημένη
» σὺ ἐν γυναιξί, βοῶντες Πανάμωμε.

Ὁδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύνα-
» μιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσε-
» βείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλο-
» γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

» **Χ**εῖρας ἀνυψοῦντες πρὸς Θεὸν, θεομακάρι-
» στοι, σώζειν δυνάμενον, πόνους στρεβλώ-
» σεων φέροντες, πολυτρόπων ὑπεμείνατε, καὶ
» νικηφόροι πρὸς αὐτὸν βοῶντες ἤρθητε· Εὐλο-
» γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

» **Α**νυμολογήσωμεν πιστοί, Παππίαν σήμε-
» ρον, καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν Διοδώ-
» ρον Κλαύδιον, Νικηφόρον καὶ Οὐϊκτωρ, Οὐϊ-
» κτωρίνον τε ὁμοῦ Χριστοῦ τῆς Μάρτυρας, μελω-
» δοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεύσαντα τὰ αἵματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες, τὴν γῆν ἡγίασαν· τῆς ἀπιστίας δὲ ἔστησαν, Δεῖα χάριτι τὰ ρεύματα, καὶ τῶν βωόντων τὰς ψυχὰς πλουσίως ἤρδυσαν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γερολογίαῖς ἱεραῖς, Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνἀναρχον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον μέλψωμεν, ὁμοδύναμον Θεότητα, ὁμοβασίλειον ζῶην, καὶ ἀνακραξώμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Νοὸς ὁ φρικτός σου τοκετός, νικᾷ κατάληψιν, Θεοχαρίτωτε· Θεὸς γὰρ πέφυκεν ἀναρχος, χρονικὴν ἀρχὴν δεξάμενος, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πιστῶς αὐτῷ κραυγαζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο Ἐἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Ἐἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις·
» διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σέ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γχνεσι σεπτῶν παθημάτων, ἀκολουθοῦντες ἄθλοφόροι, πᾶσαν ὑπεμείνατε πείραν, κολαστηρίων στερῶ φρονήματι· καὶ εὐκλεῶς τεθνήξαντες, εἰς τοὺς αἰῶνας μακαρίζεσθε.

Ωσπερ προσφορά καὶ θυσία, εὐωδεστάτη προσαχθέντες, τῇ ἐπουρανίῳ τραπέζῃ, τῶν πρωτοτόκων καταφαιδρύνατε, τὴν Ἐκκλησίαν Μάρτυρες, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐκλάμποντες.

Σήμερον πιστοὶ συνελθόντες, Οὐϊκτωρίνον τὸν γενναῖον, Κλαύδιον, Παππίαν τε Δεῖον, Διόδωρόν τε καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν σοφὸν Οὐϊκτωρα, καὶ Νικηφόρον μακαρίσωμεν.

Η πλησιφανὴς ὑμῶν μνήμη, ἐξανατείλασα φωτίζει, πᾶσαν τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, σεπτοὶ ὄπλιται, ἐν ἧ' πρεσβεύσατε, ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, ἡμῖν δοθῆναι ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκαλίαις, σάρκα θνητὴν ἐκ σοῦ λαβόντα, τοῦτον ἐκδυσώπει Παρθένε, ἀθανασίας τυχεῖν πανάμωμε, τοὺς σὲ πιστῶς γεραίροντας, καὶ θεοτόκον μεγαλύνοντας.

Ο Ἐἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ Α'. Ὁρα, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς Δεῖας, τρυφῆς Εὐτύχιον ἠνθησας, νάμασι τῆς σῆς τε σοφίας, τοῦτον ἐνθέως κατήρδυσας, καὶ διὰ τοῦτο καρπούς, ἐξήνησε τῆς γνώσεως, εὐσεβεία κατευφραίνων, τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κύριε, σὺ ὁ ἐμβατεύων καρδίας, καὶ προγινώσκων τὰ κρύφια, σκευὸς προῖδῶν ἐκλογῆς σου, τὸν Ἱεράρχην Εὐτύχιον, τῆς Ἐκκλησίας τῆς σῆς, ποιμένα ἐγκατέστησας· διὰ τοῦτο εὐσεβείας, ἐπὶ χλόην ταύτην ἵθυνε.

Κύριε, σὺ ὁ τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, κατακοσμήσας τῇ χάριτι, καὶ Ἱεραρχίας παθήρει, καταφαιδρύνας ὡς εὐσπλαγγνος, ἐν ἀρεταῖς καὶ ἡμᾶς, εὐχαῖς αὐτοῦ καταύγασον, τοῦ ὑμνεῖν σε ὀρθοδόξως, ἐν ἀγνεῖα καὶ σεμνότητι.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἴχραντε, ἡ τὸν ἐν Ἁγίοις τεκοῦσα, ἀναπαυόμενον Κύριον, σὺ με μολυνθέντα ἀδλίως, ὑπὸ παθῶν ἀποκάθαρσον, καὶ τῆς ἀγνεῖας ὁδοῦς, ὀδήγησον πορεύεσθαι· σὺ γὰρ πάντων εἶ προστάτις, ἀκαταίσχυντος τῶν δούλων σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν Σταυρῷ τὰς παλάμας, ἐδελουσίως ἀνέτεινας, ἀλλὰ πατρικὴν εὐδοκίαν, ἐκπληρῶν πάθος ὑφίστασαι· καὶ γὰρ τοῦ σῶσαι βροτούς, ἐλήλυθας ὡς εὐσπλαγγνος· ἡ πανάμωμος ἐβόα, θεοτόκος, ἦν δοξάζομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τὸν Θαυματουργὸν Εὐτύχιον Θαυμάσω.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα, ἄσωμεν.

Ταῖς ἀρεταῖς εὐτυχίσας καὶ λαμπρυνθεῖς, φωτοβόλοις λάμπησι, χαρισμάτων τῆ Θεῶ, δυστυχίας ῥύσαι με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφέ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Οὐρανοφύτευτον κληῖμα ἐν ταῖς αὐλαῖς, τῆ Θεοῦ ἐβλάστησας, εὐθηνέμενον καρποῖς, ἐναρέτων πράξεων ὁμοῦ, καὶ θαυμάτων ἀληθῶς, Πάτερ Εὐτύχιε.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιήσας τῆς τῶν παθῶν, τυραννίδος Ὅσιε, κατεκράτησας· διὸ, ἀπαθείας πτέρυξιν ἀρθεῖς, πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἤχθης σκηνώματα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπέρνοῦν σαρκούμενον Ἁγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Αγίου γέγονας ναός, Πνεύματος Θεοφόρε, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν, δι' ἐμμελείας πολλῆς, Ἱεράρχα ἐνδοξε Εὐτύχιε.

Υἰὸς ἡμέρας μετοχῆ, φρικτωρίας αὐλοῦ, ἀνεδείχθης καὶ φέγγει, ἰαμάτων ἀψευδῶν, τὴν ἀχλωδὴ παθῶν, ἀπελαύνεις λώβην παναοίδιμε.

Μαστούς θηλάσας ἐν παιδός, ἐγκρατείας εἰς μέτρον, προσευχαῖς ἀεννάοις, ἡλικίας τοῦ Χριστοῦ, κατήντησας ἀληθῶς, Ἱεράρχα ἐνδοξε Εὐτύχιε.

Ανοίξας στόμα τὸ σεπτὸν, εἴλυσσας Πάτερ πνεῦμα, καὶ ἐνέφραξας στόμα, ἀδίκιαν εἰς αὐτὸ, τὸ ὑψος τῆς τῆ Θεοῦ, μελετήσαν πάνσοφε σαρκώσεως.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἁγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκούσα μένεις ἀειπαίρθετος.

Ὁ Εἰρμός· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖαν δύναμιν, ἐνδεδυμένος, ἀπεγύμνωσας, ἰσχὺν τοῦ πλάιου, θαυματουργῶν Θεοφόρε ἐξαισία· ἀπελαθεῖς δὲ ἀδίκως τῆς ποιμνης σου, παλινδρομεῖς εἰς αὐτὴν δοξαζόμενος. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸς τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Θεῖας φύσεως, οὐ διηρέθης, καὶ ἐκούσιον ὑπέστης πάθος, ἀλλὰ σαρκὶ σταυρωθεῖς ὑπεράγαθε, πᾶσαν κλονεῖς ὡς Θεὸς τὴν ὑφήλιον, ἢ Θεοτόκος ἐβόα δακρύουσα· ἦν ὑμνήσωμεν, ὡς μόνην Θεοῦ γεννήτριαν, αἰτούμενοι λαβεῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία Θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακρίζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Τῆ αἴγλη πάνσοφε, τῆς θείας χάριτος, ἐλαμπόμενος πάσας αἰρετικῶν, δόξας ἀπημαύρωσας, καὶ κατεφαίδρυνας λαῶν, Ὁρθόδοξων τὰ συστήματα.

Οὐ κατενάρκησας, ὑπὲρ τῆς Πίψεως, διωγμούς ὑπομένων· καὶ γὰρ αὐτὸν, εἶχες συμμαχοῦντά σοι, τὸν βλασφημούμενον Χριστὸν, Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Υψώσας ἔστησεν, ἐν πέτρᾳ Κύριος, τῆς αὐτοῦ ἀληθείας τῆς σῆς ψυχῆς, Πάτερ διαβήματα, καὶ ὑπεσκελίσειν ἐχθρῶν, ἐπαϊρόμενα φρονήματα.

Ρημάτων δύναμις, τῶν σῶν ἀνίσχυρον, ἐναντίων τὸ δόγμα καὶ τὴν ἰσχύν, Πάτερ ἀπειργάσατο· τοῦ Ὁρθοδόξου δὲ λαοῦ, τείχος γέγονε καὶ στήριγμα. Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθειγτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε Θεοπρεπῆς, πέφυκε κηίσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

Ὤδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρίζοντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλόμενον.

Γενναίως φέρων τὸν χωρισμὸν, ποιμνῆς τῆς λαχούσης σοι σοφῆ, Πάτερ ἀδίκως ἐκβέβλησαι· αὐτῆς δὲ πρὸς ταύτην παλινδρομεῖς ἐν χαρᾷ, μεγάλως ὑπὸ πάντων ἀνευφημέμενος.

Οὐκ ἐν αἰνίγματι καθορᾶς, δόξαν ἦν ἐπόθησας Θεοῦ, ἐκ βρέφους μάκαρ Εὐτύχιε, πρόσωπον δὲ μᾶλλον νυνὶ πρὸς πρόσωπον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων σαρκὸς, Πατὴρ ἡμῶν.

Ναμάτων θείων σου ἡ ψυχὴ, μάκαρ πληρωθεῖσα, ποταμὸν τῆ Ἐκκλησίας ἀνέβλυσεν, ὄντως διδαγμάτων σοφῆ Εὐτύχιε, καὶ ταύτης καταρδεύεις Πάτερ τὰς αὐλακας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κερτήμεθα, τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Ὤδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Εν σοὶ κατεσκήνωσεν, ἡ Τριάς ὡς καθαρῶ, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, καὶ χαρισμάτων ἐπλησεν ἀληθῶς, θεόφρον Εὐτύχιε, διῶν ἅπασαν νόσον ἐκδιώκεις αἰεὶ.

Γλώθης κτησάμενος, ἐν καρδίᾳ ἀψευδῶς, ὑφοπιὸν ταπεινώσιν, καὶ τῶν δαιμόνων πάσας τὰς μηχανὰς, ὑφ' ἐν ἐταπεινώσας, Ἱεράρχα Κυρίου παναοίδιμε.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ἀκυμάντως διελθῶν, πρὸς τὴς λιμένας ἐφθασας, τῆς βασιλείας Πάτερ τῶν οὐρανῶν, Θεῶ τὰ ἀγώγιμα, τῆς ψυχῆς διασώσας ἀξιόγαστε.

Θεοτοκίον.

Η πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.
Ο Εἰρμός· Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ 5'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Εὐτύχιον θανόντα τιμῶν τοῖς λόγοις,
Ἐμαυτὸν αὐτὸς εὐτυχέστατον κρινῶ.

Ψυχῇ Εὐτυχίῳ πύλη πόλου οἴγεται ἔκτη.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς Εὐτύχιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐκ τῆς Φρυγῶν χώρας ὀρμώμενος, ἐκ χωρίου Θεῖας κώμης προσαγορευομένου. Τραφεῖς δὲ παρὰ Ἠσυχίῳ τῷ Πρεσβυτέρῳ, (τῷ ὄντι αὐτοῦ ἀντιπάπῳ, καὶ διὰ Θεοφιλίαν θαύματα ἐκτελεῖν καταξιώθεντι) καὶ βαπτισθεὶς παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐγουστοπόλεως, ἐν ἣ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ πάππος ἐπετελεῖ, τῶν ἱερῶν σκευῶν ἐποιεῖτο τὴν φυλακὴν. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερά ἐμελέτα λόγια, καὶ ἐπὶ βᾶθῃ γνώσεως προῆλθε, μετεκλήθη παρὰ τῆ Ἀμασειας τῆνικαῦτα Προέδρου, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς τρίχας κείρεται, ἐν τῷ Ναῶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκε ἐν τοῖς Οὐρβικίου. Εἶτα Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος χειροτονεῖται, καὶ τὸ ἐν Ἀμασειᾷ συστάν Μοναστήριον παρὰ Μελετίου καὶ Σελεύκου τῶν Ἀρχιερέων καταλαμβάνει, καὶ ἐν αὐτῷ πρὸς τὸν μονήρη βίον ἀποδύεται· εἶτα καὶ Ἀρχιμανδρίτης κηίσταται.

Τῆς δὲ πέμπτῃς Συνόδου παρὰ Ἰουστινιανῆ τοῦ Βασιλέως συγκροτουμένης, καὶ πανταχόθεν τῶν Ἀρχιερέων ἀθροιζομένων, ἐπεὶ διὰ τινα συμβᾶσαν νόσον ὁ τῆς Ἀμασειας Πρόεδρος τῆς ὁδοῦ κατατολμῆσαι ἀδύνατος ἦν, ὁ μακάριος Εὐτύχιος στέλλεται, τὸν αὐτοῦ τόπον ἀναπληρώσων. Γενόμενος δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς καὶ συνέσεως πείραν δοὺς, ἐν τε ταῖς ἀντιθέσεσι τῶν αἵρετικῶν καὶ ἀποκρίσει, καὶ λαμπρὸς φανεὶς ἐφ' οἷς τοῦ

τους διήλεγξε, καὶ γραφικῶς ἀναθεματίζεσθαι πιστωσάμενος, πάντας εἰς πόθον, καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα διήγειρεν, ὡς καὶ Μηνᾶν τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην εἰπεῖν ἐκ Θείας ἀποκαλύψεως, ὡς αὐτὸς εἶη ὁ τούτου διάδοχος· οὐ μετ' οὐ πολὺ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, μεταπέμπεται ὁ Βασιλεὺς ἐξ Ἀμασειας τὸν Ὅσιον, καὶ ψήφω τῶν Ἀρχιερέων, καὶ παντός τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, ἀναδείκνυται Ἀρχιερέα ταύτης τῆς λαμπρᾶς μεγαλοπόλεως.

Ὁ δὲ τῶν ζιζανίων σπορευς, τὴν εὐσάθειαν καὶ κατὰξασιν τῆς Ἐκκλησίας μὴ φέρων ὄραν, σαθροῖς δόγμασι ταύτην, ὡσπερ μηχαναῖς, παρασαλεύσαι ἐπειράτο· ἐνθεν τοι καὶ τινὰς βλασφημεῖν διήγειρεν, ἀναπειθόντας, ὡς ἐν εὐσεβείας προσχήματι, ὅτι ἢ ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου προσληφθεῖσα ἐν τῷ Χριστῷ σάρξ, πρὸ τοῦ πάθους ἀφθαρτος ἦν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τῆ ἀσεβεία τοῦ δόγματος ὑπαχθέντος, καθαιρεῖται τοῦ θρόνου, καὶ ἀπελαύνεται ὁ μέγας Εὐτύχιος, τὸ δυσσεβὲς τοῦ προβλήματος ἐξελέγχων. Γενόμενος δὲ ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀμασειαν Μοναστηρίῳ, (ἐκεῖσε γὰρ ὑπερώριστο) ἀσκητικῆς ἀγωγῆς εἶχετο· καὶ πολλὰς θαυματίων ἐνεργείας ἐπιδειξάμενος, αὐθις ἐπὶ τὸν οἰκειὸν θρόνον ἀνάγεται, δωδέκατον ἤδη χρόνον ἐν τῇ ὑπερορίᾳ τελέσας, τοῦ μὲν Ἰουστινιανοῦ ἐξ ἀνθρώπων γενομένου, Ἰουστίνου δὲ καὶ Τιβερίου ἐπὶ τὰ σιῆπτρα τῆς Βασιλείας ἀναχθέντων.

Λαμπρᾶς δὲ παρὰ τῶν ἐν τέλει τυχῶν τῆς δεξιώσεως, καὶ τὸν ἐπικείμενον ὄλεθρον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄρδην ἀναιροῦντα καὶ λυμαινόμενον, δι' εὐχῆς καταπαύσας, καὶ ἐπὶ χρόνοις εἴκοσι καὶ τέσσαρσι μῆσι, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνάκλησιν, τὴν Ἐκκλησίαν κυβερνῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ πρότερον τῷ βασιλεῖ Τιβερίῳ περὶ τῆς ἀρχῆς προθεσπίσας τῆς βασιλείας, καὶ ὕστερον πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ γενομένῳ, περὶ τοῦ τέλους εἰπῶν· ὁ καὶ συνέβη μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου πρὸς Κύριον ἐκδημίαν· τέσσαρας γὰρ μῆνας ἐπιβιώσας, καὶ αὐτὸς ἀπανεστή τοῦ σώματος. Κατετέθη δὲ ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, μετὰ τὴν κρηπίδα τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, ἐνθα Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου

καὶ Λουκᾶ τὰ ἅγια κατόκεινται Λεῖψανα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν εἴκοσι Μαρτύρων τῶν ἐν Περσίδι.

Στίχ. Ἄν ἐξαριθμηῆς οὐς τὸ πῦρ Πέρσας φλέγει, Εὐροῖς ἔχοντας τετράκις τὸ τρίς δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Πλατωνίδος.

Στίχ. Πόλου πλάτη φέρουσι τὴν Πλατωνίδα, Ταῖς ἀρεταῖς λάμψασαν εἰς τὰ γῆς πλάτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δύο Μαρτύρων, τῶν ἐν Ἀσκάλωνι ἄχρις ὀσφύος χλωσθέντων καὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀνηρότως σοὶ γῆ φύει καρπὸν, Λόγε·

Ὁ καρπὸς ἀνδρες, ἄχρις ὀσφύος, δύο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίης δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἐπέισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χιονώδη τὴν ψυχὴν Πάτερ κτησάμενος, τῶν ἀρετῶν λευκότητι, ἐξωμοίωσαι τοῖς Ἀγγέλοις· ὅθεν σὺν αὐτοῖς, χορευεῖς γηθόμενος βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γερεῖον ὡσπερ ἀμωμον προσήγαγες, σαυτὸν ἐκ βρέφους Ὅσιε, τῷ Δεσπότη σου, ἠδονῶν νεκρώσει ἀληθῶς· διὸ ἀγαλλόμενος βοᾶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ κρουνοὶ σου τῶν δακρυῶν Πάτερ ἔσβησαν, πυρκαϊᾶν σαφῶς ἠδονῶν, καὶ γεγόνασιν, ἰαμάτων δρόσος τοῖς πιστῶς, κραυγάζουσι πάντοτε Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε καὶ Μήτηρ ἀειπάρθενε, ἐγνωμεν σωτηρίαν βροτοί· ὁ γὰρ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀχώριστος Υἱός, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται· διὸ, εὐλογημένη γενεαῖς γενεῶν πέφηνας.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀποκρουσάμενος, ἀρετῶν ἐμμελεία Πάτερ ἠγρύπνησας, ἕως τῆ Θεοῦ, Ἰακωβ ὠφθης σκηνώμα· ὃν ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θυρεῶ εὐσεβείας περισκεπόμενος, καὶ ὡς δίστομον ξίφος ἀναλαθόμενος, δόγμα τὸ σεπτὸν, πάσας ὄντως συνέκοψας, τῶν αἰρετιζόντων τὰς φάλαγγας θεόφρον.

Αΐμαμάκτους θυσίας θεῶ προσήγαγες, ταπεινώσει καρδίας, Πάτερ Εὐτύχιε, θυῶν διὰ σέ, τὸν τυθέντα ὡς πρόβατον· ὃν ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γ΄φαιρέσει τοῦ χείρονος ἀνυψούμενος, τοῖς αὐτοῖς Ἀγγέλοις ἐξομοιούμενος, ἔτι τῆ σαρκὶ ἐνδημῶν ἐξεδήμησας, ἔρωτι ἀσχέτω, πρὸν ὃν Χριστὸν ἐπόθει. Θεοτοκίον.

Εἴν τῷ τίκτειν διέδρας ὠδίνας Ἀχραντε, καὶ τεκοῦσα παρθένος πάλιν διέμεινας· ἅπαντα γὰρ ὁρᾷ Ἰησοῦς ὁ Θεάνθρωπος· ὃν ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ Εἰρήμῳ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρήμῳ.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σέ μακαρίζομεν.

Μικρῶν τὰ μέγιστα ἀντικτώμενος, καὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἀφθαρτα καλῶς ἀντωνούμενος, βασιλείαν ἀσάλευτον ἔλαβες, τῆς μὴ παρερχομένης δόξης ἐπέτυχες, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου καλλοναῖς ὠραϊζόμενος.

Αγνῶς τὸν βίον σου διετέλεσας, καὶ τῆς ἀγνῆς Παρθένου, λάτρις ὠφθης Εὐτύχιε, Γεράρχης Θεοῦ ἀληθέστατος, στυλὸς Ὁρθοδοξίας, ἔρεισμα πίστεως, τεῖχος τοῦ λαοῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ θεομακάριστε.

Σαρκὸς τὸ φρόνημα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ, καὶ ἄσαρκος καθάπερ ἐν σώματι, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας Εὐτύχιε· ὅθεν σὺν ἀσωμάτοις, θείαις Δυναμέσι, πάντων τῷ Δεσπότη, καὶ θεῶ χαίρων παρίστασαι.

Ως φῶς, ὡς ὄρθρος, ὡς μέγας ἥλιος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐξέλαμψας, θεόφρον Εὐτύχιε· μεταστάς δὲ πάλιν ἀπὸ γῆς πρὸς Θεόν, καὶ τὰς φωτοχυσίας τούτου δεχόμενος, πᾶσιν ἐπιπέμπεις, φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ρῶσθεῖς δυνάμει τῆ σῆ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ὠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι, Παρθένε ἀγνή, χάριν ἀντιδιδούσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηράτων θησαυρῶν θεομακάριστε.

Οἱ Εἰρήμῳ· Θεὸν ἀνθρώποις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τῆ Ἦχθ, τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, καὶ ἡ Α'. Ὁρα, ὡς σύννητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιπίου. (*)

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλοφόρε ἐνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, πολυώδυνα βιάσανα, καὶ στρεβλώσεις σώματος, ὑπομείνας στερρότατα, τὸν σὸν ἀγῶνα χαίρων διήνυσας, καὶ τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἔτυχες, πᾶσιν αἰτούμενος, ἰλασμὸν καὶ ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς, πίστει ἑορτάζουσι, τὴν θείαν μνήμην σου.

Μάρτυς ἀθλητὰ πανθαύμαστε, ὑπὲρ Χριστοῦ σταυρωθεῖς, τοῦ Σταυρὸν ὑπομείναντος, οὐρανόθεν ἤκουσας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, φωνῆς τιμίας προσκαλουμένης σε, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς αἰοῖδιμε· ἐν αἷς γεγόμενος, τῶν βραβείων ἔτυχες, ὡς νικητῆς· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν.

Θεῖα ἀγάπη πυρούμενος, τὸ προσαγόμενον πῦρ, τῷ ἀγίῳ σου σώματι, δροσισμῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητὰ ἐκαρτέρησας· ἐντεῦθεν ὠφθης, λαμπὰς πολύφωτος, πιμπρώσα πᾶσαν, πλάνην πολύθεον· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἀγίαν σήμερον, χρεωστικῶς, πάντες ἑορτάζομεν, σέ μακαρίζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ ἄδυτον, τὸν σκοτισθέντα με νῦν, ὑπὸ πάσης σκαιοτήτος, ἀπό

(*) Ὁρα, μετὰ τὴν τοῦ Μάρτυρος τούτου Ἀκολουθίαν, καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Ἐπισκόπου Μιτυλήνης, ἑορταζομένου καὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν.

γνώμης Δέσποινα, τῆ σῆ αἴγλη καταύγασον, καὶ τῷ φωτί με τῷ σῷ σημείωσον, ὅπως τοῖς λύκοις ἀνεπιβούλευτος, ὅλως γενήσομαι, ὑπὸ σοῦ σκεπόμενος, καὶ ἀσφαλῶς, σεμνὴ ὁδηγούμενος, πρὸς τρίβον ἔνθεον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰμωγῆς, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὅς σύνθητες. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Καλοὺς ἐπαινῶ Καλλιωπίου (*) πόρους.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ράν διόδευσας ὡσεὶ ξηράν. καὶ τὴν Αἴ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσρα-
» ἠλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ἄσωμεν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνα διηνυκῶς, Μάρτυς ἀθλο-
φόρε, καὶ τὴν πίστιν τετηρηκῶς, τῆς νίκης ἐδέξω τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς, καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι.

Αγίας ἐκ ρίζης αἰιθαλῆς, ἐβλάστησας κλά-
δος, εὐκαρπία μαρτυρικῆ, πάντων τὰς καρδίας διατρέφων, τῶν σὲ τιμώντων, σοφὲ Καλλιόπιε.

Λαμπρύνας καρδίας τὸ ὀπτικόν, γραφῶν ἀναπτύξει, καὶ μελέτη διηνεκεῖ, Μαρτύρων ὑπῆλθες τοὺς ἀγῶνας, ἀνδρικοτάτῳ νοῖ Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Ονεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ σωματοῦται, ὑπὲρ λόγον Μῆτερ Θεοῦ, ὁ τὸν ἀθλοφόρον στεφανώσας, μεθ' οὗ πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**υρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στε-

(*) Γράφεται διὰ τοῦ Ω μεγάλου ἑνταῦθα χάριν τοῦ μέτρου.

» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῆ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Υπὲρ φύσιν ἀγῶνας, πολυειδεῖς ἠνεγκας,
Μάρτυς ἀνδρικῶς τῷ διώκτῃ, ἀντιπα-
τόμενος· ὅθεν ἐπέτυχες, τῆς ἑρανίης γαλήνης,
εὐπλοήσας ἔνδοξε, αὐραῖς τοῦ Πνεύματος.

Στρατιώτης γενναῖος, καὶ νικητῆς ἄριστος,
ὠφθης ὁμιλῶν ταῖς βασάνοις, νοὸς στερ-
ρότητι· καὶ γὰρ τυπτόμενος, καὶ τροχιζόμε-
νος μάκαρ, τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα, ὅλον κα-
τέβαλες.

Επαιρόμενον θράσος, τοῦ δυσμενοῦς ὠλε-
σας, Μάρτυς ἀναρτώμενος ξύλῳ, καὶ δα-
πανώμενος, πληγαῖς τὸ σῶμά σου, καὶ τῶν
στιγμάτων τῷ κάλλει, χαίρων Καλλιόπιε,
καλλωπιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τῶν Ἀθλητῶν καύχημα,
καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολό-
γημα, τὴς ἐν αἰνέσει σε, χαρμονικῶς ἀνυμνῶν-
τας, ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης στε-
νώσεως.

Ὁ Εἰρμός· Οὐρανίας ἀψίδος.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἀπεριτρέπτῳ νοῖ,
Χριστοῦ τὸ σωτήριο, πάθος σοφὲ Ἀθλη-
τά, καλῶς ἐξεικόνισας· ὅθεν τὴν φωτοφόρον,
καὶ ἀγίαν σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦμεν, ἑ-
λασμόν τῶν πταισμάτων, αἰτούμενοι διὰ σοῦ
λαβεῖν, καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Επάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυ-
χῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν
προτέρων κακῶν, παραίσχου τὴν ἀφεσιν· σὲ
γὰρ ἐπικαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Ῥῦσαί
με Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ σῆ-
σον ἐκ δεξιῶν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἠνίκα ξαυρούμενον, ἔβλεψας ἐκθσίως,
τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυ-
σωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμά-
των, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
» τὸ μυστήριο, κατενόησα τὰ ἔργα σε,
» καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Α'θλητής γενναϊότατος, ὠφθης ἐν σταδίῳ ἀγωνιζόμενος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ὄχρωμα, καταβάλλον, Μάρτυς Καλλιόπιε.

Γερεῖον ὁλόκληρον, Μάρτυς τῷ τυθέντι Λόγῳ προσήνεξαι, εὐωδία συντηρούμενος, τῶν σεπτῶν σου πόνων Καλλιόπιε.

Νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σε, πόνοις ἀνευδότοις, Μάρτυς πανόλβιε, τὴν ζωὴν σοὶ προεξένησε, τὴν ἐν τοῖς ὑψίστοις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Ω'ς κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν ἐγεώργησας ἀποστάζοντα, γλεῦκος θεῖον Παναμώμητε, τοῖς πιστῶς αἰεὶ σε μακαρίζουσιν.

Ὁδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
» **Γ**τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλιον; Ἄλλ' ἐπίσρε-
» φόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατευθύνον δέομαι.

Κλειζόμενος πόνοις, Μάρτυς ὑπεβλήθης τροχῷ γενναϊότατε· καὶ πυρὸς λαμπάσι, φλογιζόμενος δρόσον οὐράνιον, ἐκ Θεοῦ ἐδέξω, ἀγγελικαῖς ἐπιστασίαις, ἀθλοφόρε σοφὲ Καλλιόπιε.

Α'οράτῳ δυνάμει, Μάρτυς Καλλιόπιε τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, οἱ παρανομοῦντες, παρελύθησαν σὲ καταικίζοντες, τῆς φλογὸς σθεσθείσης, καὶ σοῦ μηδόλως ἀψαμένης, ἐπινεύσει τοῦ πάντων δεσπότης.

Λαμπρυνθεὶς ταῖς αἰνίαις, οἷά περ χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἀπήστραψας, καὶ ὡς θεῖος φύλαξ, τῶν σεπτῶν τοῦ Χριστοῦ διατάξων, φυλακαῖς ἐβλήθης, τοῖς ἱεροῖς δεσμοῖς σου λύσας, πολυθέου μανίας τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Παρθένε, τῆς προγονικῆς διασοῦ καταπτώσεως, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ, Γαβριὴλ σοὶ βοῶμεν πανάμωμε· Χαῖρε μόνη πάντων, ἀμαρτωλῶν ἡ σωτηρία· Χαῖρε πάντων Μαρτύρων κραταίωμα.

Ὁδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» **μ**αίαι με· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» **γ**αγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» **π**άνκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Γδοῦσά σε καλλοναῖς, στιγμάτων καλλωπιζόμενον, ἢ σὲ τεκουῖσα σοφὲ, χαρᾶς οὐσα

ἔμπλεως, Θεὸν ἐμεγάλυνε, περιπτυσσομένη, καὶ σεπτῶς καταφιλοῦσά σε.

Ο'ράθη σοὶ ἐν φρουρᾷ, ἐγκεκλεισμένῳ φῶς ἄδυτον, καὶ οὐρανόθεν φωνή, ἠνέχθη σοὶ Ἄγιε, σὲ παραθάρρύνουσα, καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας, ἱερῶς ἀνακηρύττουσα.

Παραδείσος νοητὸς, ὠράθης Μάρτυς πολυάθλε, ξύλον ζωῆς τὸν Χριστόν, ἐν μέσῳ κτησάμενος, τὸν σὲ μετοικήσαντα, πρὸς τὰς αἰωνίους, καταπαύσεις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Γάτρευσόν με Ἄγνη, ψυχῆς τὰ ἄμετρα παιίσματα, καὶ φώτισόν με τὸν νοῦν, αἰεὶ σκοτιζόμενον, πάσαις παραβάσεσιν, ὅπως ἐν αἰνέσει, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός· Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιόπιου.

Στίχοι.

Καλλιόπιος ἔμπαλιν ἔμπαγεις ξύλω,
Τὸν ὀρθίως παγέντα δοξάζει Λόγον.

Ζωὴν Καλλιόπιος ἀγήρω ἐβδόμη εὗρεν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, υἱὸς γεγονῶς Θεοκλείας, τὴν εἰς Χριστόν πίστιν δεδιδραμένης· ὥρμητο δὲ ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, τραφεὶς παρὰ τῆ μητρὶ εὐσεβῶς, καὶ ταῖς θεαῖς ἐμμελετήσας Γραφαῖς. Ἐπικειμένου δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ, ἑαυτὸν ἐπιρρώσας, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς παραινεῖσαι πρὸς τὸ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίου δεξάμενος, αὐτόκλητος ἦλθε πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μάξιμον εἰς Πομπηίου πόλιν· καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα κηρύξας, εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας δεσμεῖται, καὶ μολύβδοις τύπτεται, καὶ ἐπὶ τροχοῦ κατατείνεται, καὶ κάτωθεν πυρὶ κατακαίεται. Ἀγγέλου δὲ ἐπισασία, ὅ, τε τροχὸς ἔση, καὶ διεψυχράνθη τὸ πῦρ· φρικτῶς δὲ τοῖς ὄρωσι (διασπαραχθέντων αὐτῆ τῶν μελῶν) ὁ Ἅγιος φανεῖς, ἐβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· ἐν ἧ ἡ μήτηρ αὐτῆ εἰσελθῆσα, ἀπέματτε τῆς ἐκ τῶν τραυμάτων αὐτοῦ καταρρέοντας ἰχώρας. Διαδοῦσα δὲ τὴν οὐσίαν αὐτῆς

ἀπασαν πτωχοῖς, καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, πεντήκοντα σύμπαντας ὄντας, ἀπαλλάξασα τῆς δουλείας, συνῆν καὶ συνέβαλλε τῷ Ἁγίῳ. Φωτὸς δὲ περὶ τὴν φυλακὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς γενομένου, καὶ φωνῆς ἀνωθεν ἐνεχθείσης, δι' ἧς ἡ τοῦ Μάρτυρος παρρησία καὶ ὁμολογία ἐμακαρίζετο, ἔτι μᾶλλον ἐπτερωθήη πρὸς τοὺς ἀγῶνας.

Ὅθεν ἐπὶ τούτοις ἀνένδοτος μένων, σταυρωθῆναι κατεδικάσθη. Ἐκοινωνεὶ δὲ πάντως τῶν δεσποτικῶν παθῶν, οὐ τῷ τοῦ θανάτου τρόπῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ καιρῷ, καθ' ὃν ταῦτα συνέβαινε, τῆς μεγάλης καὶ ἀγίας Πέμπτης ἐφισταμένης, πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως. Σταυρωθεὶς τοίνυν κατὰ κεφαλῆς, (τοῦτο τῆς μητρὸς αἰτησαμένης, καὶ πέντε χρυσίνους ἐπιδούσης ὑπὲρ τούτου τοῖς διώκταις) ἐπιγενομένης τε τῆς Παρασκευῆς, περὶ τρίτην ὥραν τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Κατενεχθέντι δὲ αὐτῷ, ἡ μήτηρ περιχυθεῖσα καὶ λειποψυχήσασα, ἀφῆκε καὶ αὐτὴ τὴν ψυχὴν, καὶ συγκατετέθη τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι καὶ υἱῷ αὐτῆς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Μιτυλήνης.

Στίχ. Ἐχει Μιτυλῖνη σε καὶ τεθηηκότα,

Ὡς ζῶντα Γεώργιε προστάτην μέγαν.

Ὅστος τὸν Χριστὸν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ποθῆσας, τὸν μοναστὴν ὑπέρχεται βίον. Πᾶσαν δὲ ἀρετὴν ἐξασκήσας, ταπεινοφροσύνην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς, ἐξησκήσατο. Ἐλεήμων δὲ πάνυ γενομένος, εἰς τὸν θρόνον Μιτυλήνης ἀνάγεται ἐν ᾧ καλῶς διαπρέψας, καὶ τοὺς εἰκονομάχους τῷ περιόντι τῆς σοφίας ἐγκαταπλήξας, καὶ τὴν ἰδίαν πλάνην ἐπιγινῶναι τούτους ποιήσας, καὶ ἐν σώματι τελῶν, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης ἐγκρατείας, Ἀγγέλοις ἀμιλληθεῖς, τοῦ βίου μεθίσταται, διὰ θείου ἀστέρος τῆς ἐξόδου αὐτοῦ, οὐ μόνον αὐτῷ μνηυθείσης, ἀλλὰ καὶ πάσῃ τῇ αὐτοῦ ποιμνῇ. Πηγὰς δὲ θαυματῶν ἐκ τῶν αὐτῆ λειψάνων τοῖς προσιοῦσι χαριζόμενος, πᾶσιν ἐστὶν ἀξίεραστος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ρουφίνου Διακόνου.

Στ. Σφαγῆς λογισθεὶς ὡς πρόβατον Ῥουφίνος, Σφάττει παλαιὸν τὸν διάβολον λύκον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀκυλίνα, τὰς

χεῖρας εἰς τοῦπίσω δεσμευθεῖσα, καὶ τὴν κοιλίαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὅπισθόχειρα σχοινίοις στρεβλουμένην, Ἐμπροσθίως φλέγουσι τὴν Ἀκυλίαν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων διακοσίων Μαρτύρων τῶν ἐν Σινώπῃ, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀνεῖλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος, Οἷς ἀνδρικός νοῦς, ἀνδρική καὶ καρδιά.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὅ εἰ ἐκ τῆς Ἰεδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὅ ὑδαμῶς ἀπονεύμας, ἀλογώτατον σέβας ξοάνοις ἔνδοξε, πυρὸς τὴν τιμωρίαν, ὑπήνεγκας ἀνδρείως, ἐκβοῶν Καλλιόπιε Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὅ ψηλῆ διανοίᾳ, ἐκμιμούμενος Μάρτυς τὸν ὑψωθέντα Σταυρῷ, ὑψώθη ἐπὶ ξύλου, θελήσει ἀντιστρόφως, τὴν πορείαν ποιούμενος, πρὸς ἔρανόν ἐν χαρᾷ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Ὅ πολυτρόποις αἰκίαις, ὀμιλήσας γενναίῳ Μάρτυς φρονήματι, πολλῶν κατηξιώθη, κραυγάζων ἐν ὑψίστοις, ἀγαθῶς Καλλιόπιε Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὅ καρπὸς Θεοτόκε, τῆς σεπτῆς σε νηδύος ἡμᾶς ἐζώωσε, καρπῷ θανατωθέντας διόσε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ὅ ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὅ νόμῳ Θεοῦ σφαττόμενος, ἀθλητὰ Καλλιόπιε, πᾶσαν πονηρίαν, τῶν ἀνόμων ἔφυγες καιρῷ τοῦ τιμίου δὲ, πάθους Χριστός δοξάζει σε, Μάρτυς ἀντιστρόφως, σταυρωθέντα θελήσει, πρὸς θείας καταπαύσεις, προσκαλούμενος ὄντως, τοῖς θείοις ἄσωμάτοις, συντάττει σε θεόφρον. Ληξουρίου.

Ολολαμπής ὡς ἥλιος, ἀνατείλας πανεύφρημε, τὴν ὑπ' οὐρανόν, καταφωτίζεις πάντοτε, ἀκτίσι τῶν ἄθλων σου, καὶ διεγείρεις ἅπαντας, νῦν ἐπιτελεῖν, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, βοῶντας· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπομονὴν ἀσύγκριτον, καρτερίαν πανθαύμαστον, Μάρτυς ἀθλητὰ, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων σε, σαφῶς ἐνδειξάμενος, ταῖς τῶν Ἀγγέλων τάξεσι νῦν συνηριθμήθης, εὐκλεῶς ἀναμέλπων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκαλῆσαι ἐβάστασας, ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν πάντα βασιάζοντα, παντοδυναμῶ νεύματι· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, βοῶντες ἐν αἰνέσει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός· Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γὰρ σὴρ σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν ἑρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ιστίῳ πτερωθεῖσά σου ἡ ψυχὴ, τοῦ Ἁγίου Πανόλβιε Πνεύματος, τὸ χαλεπὸν, πέλαγος διήλθε τῶν αἰκισμῶν, καὶ τοὺς λιμένας ἔφθασε, τοὺς ἐπουρανίους περιχαρῶς, βυθίσασα τοῦ πλάνου, δολίᾳ παρατάξεις, θεία πλημύρα τῶν αἱμάτων σου.

Ωραῖος νεανίας ἀποφανθεῖς, καλλοναῖς τῶν ἀγώνων ἐξήστραψας, ἡλιακῶν, πλέον ἀθλοφόρε μαρμαρυγῶν, καὶ τῶν πιστῶν ἐφώτισας, Μάρτυς Καλλιόπιε ταῖς ψυχὰς, τῶν πόθῳ τὴν ἀγίαν, καὶ ὄντως φωτοφόρον, ἐπιτελούντων σου πανήγυριν.

Στησώμεθα χορείαν πνευματικὴν, τὸν στερρόν ἀθλητὴν Καλλιόπιον, χαρμονικῶς, νῦν ἀνευφημοῦντες, καὶ τοῖς αὐτοῦ, κατατροφῶντες σήμερον, πόνοις, οἷς ὑπέστη διὰ Χριστὸν, γενναίως ἐναθλήσας, καὶ τῆς πολυθείας, καταστρεψάμενος τὸ ἄθεον.

Η θήκη σου πηγάζει μύρα ζωῆς, καὶ ἐκβλύζει ὡς νάματα θάυματα· ἦν οἱ πῖσοι, πάντοτε κυκλῶντες περιχαρῶς, καὶ πόθῳ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἀγιασμόν τε καὶ φωτισμὸν ἀντλοῦσι τὴν ἀγίαν, δοξάζοντές σου μνήμην, Μάρτυς Κυρίου Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Φωτός σε ταῖς ἀκτίσι ταῖς μυστικαῖς, τοῦ νοός μου τὸ σκότος ἀπέλασον, Μητέρα Θεοῦ, καὶ τῶν λογισμῶν με τὸ χαλεπὸν, κλυδώνιον κατεύνασον, καὶ πρὸς τῆς λιμένας τῆς γαληνούς, ὀδήγησόν με μόνη, ἢ πάντων σωτηρία, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ο Εἰρμός· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου,

Τὸ Ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, ὡς σύνηθες. Εἶτα ἡ Α'. Ὁρα, καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Μητροπολίτου Μιτυλήνης.

Ψάλλεται δὲ ἡ τούτου Ἀκολουθία, ὁπότεν βούληται ὁ προεστώς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γεώργιε Χριστοῦ, τὴν σεπτὴν καὶ ἄχραντον, τιμητικῶς προσεκύνησας, εἰκόνᾳ πάνσοφε, θεομάχον θράσος, μηδαμῶς πτοούμενος, δυνάμει τῇ αὐτοῦ δυναμούμενος· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεώργιε θυμὸν, ἀσεβῶν ὑπήνεγκας, θρασυνομένων ἀλόγιστα, οὓς καὶ τεθέασαι, ὑπερυψωθέντας, δυσσεβεῖ φρυάγματι, καὶ πάλιν συντριβέντας δεινότερον, διαφανέσασα, τῆς προνοίας πρὸς τὴν ἄμυναν, τῶν ἀφρόνων, κινουμένης ἔνδοξε.

Πάτερ Γεώργιε Θεῶ, συνεργὸς γενόμενος, ὡς ἱερεὺς καὶ γεώργιον, ἐκατοστεύοντα, καρπὸν τῷ Δεσπότη, ταῖς ψυχὰς προσήνεγκας, ταῖς τῶν διασωθέντων τῷ λόγῳ σε· καὶ νῦν δυσώπησον, στηριχθῆναι τὴν Ὀρθόδοξον, Ἐκκλησίαν, ἀληθείας δόγμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τῇ καθαρότητι ὄχημα,

περικρατούμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον πανσθενεστάτη σου, προσασία· καὶ γὰρ δύνασαι, οἷα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα ἢ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἶμοι! θρηνηδοῦσα ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδω γλυκύτατε; ποῦ ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ἴσμα ἀναπέμφωμεν λαοὶ, τῷ θαυμαστῷ
» Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσ-
» ραὴλ ἐκ θηλείας, ὡδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ
» βοῶντες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Αἴγλην εὐσπλαγγνίας μοι Χριστέ, τῷ πηρωθέντι πταισίμασι, καὶ ἀμαρτίαις δεινῶς, ἀνάτειλον οἰκτίρμον, καὶ γνώφον ἀπέλασον, τῆς ἐμῆς ἀβλεψίας, ταῖς πρεσβείαις τοῦ σου Ἱεράρχου.

Πᾶσαν ἐγεώργησας σοφέ, τοῖς πόνοις καὶ ἰδρωσίν σου, τῆς ἐγκρατείας τὴν γῆν· καὶ σπείρας ἐν καρδίᾳ, τὸν σῖτον τοῦ Πνεύματος, ζάχυν τῆς ἀπαθείας, ἐκομίσω Γεώργιε μάκαρ.

Ωμοῖς σὸν σταυρὸν ἀναλαβὼν, καὶ τὰ τῆς γῆς τερπνότατα, τῷ κοσμοκράτορι τοῦ σκότους ἀπορρίψας, Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ θησαυροὺς ἐκτήσω, τῆς αὐτοῦ αὐλοῦ βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Οπλον καὶ λιμένα ἀσφαλῆ, καὶ τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, καὶ θείαν ἀγκυραν, καὶ γέφυραν καὶ σκέπην τὴν σὴν Θεονύμφευτε, ἔχοντες προστασίαν, τῶν κινδύνων λυτρούμεθα πάντων.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου
» Κύριε φιλόθρωπε.

Τῷ ὑψί μακάριε, ἐπιθαῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ἀξίως κατοπεύσας, καὶ θεωρίας δοχεῖον, γενόμενος Ὁσιε, ἀυλίζη σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Πτωχεύσας τῷ πνεύματι, κατεπλούτησας σοφέ, βασιλείαν τὴν αὐλον, ἐν ἧ τῷ ποιμνίῳ σου, θησαυροὺς αἰώνιους, πιστῶς προητοίμασας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὸ ἀπλαστον Ὁσιε, καὶ τὸ πρᾶον τῆς ψυχῆς, ἐμιμήσω τοῖς τρόποις σου, καὶ τοῖς κατορθώμασιν, Ἰακώβ καὶ ἐδείχθης, καθάρσει τοῦ Πνεύματος, Ἰσραηλίτης νοῦς ὄρων τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον.

Απάτορα τέτοκας, τὸν ἀμήτορα πρὸ σοῦ, καὶ ὡς βρέφος ἐθήλασας, τὸν τρέφοντα ἅπαντα· ὃν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, κυρίως Θεοτόκον ἀγνήν.

Ὁ Εἰρμός· οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Κύριος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταπεινώσεως ὑψί περιφανῆς, γεγονῶς τὰς ἐπάρσεις τοῦ δυσμενοῦς, τελείως ἠφάνισσας, ἀριστεύσας λαμπρότατα· ἐλεήμων δὲ Πάτερ, γενόμενος Ὁσιε, δαψιλεῖ χορηγία, πεινώσιν ἐπήρησας· ὅθεν τὴν ἀγήρω, μετὰ τέλος κληροῦσαι, τρυφὴν ἀγαλλόμενος, εἰς αἰῶνας Γεώργιε, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· ἀλλ' ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἔχων σε, τῷ λιμένι προσρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνῶντων σε, πρεσβεύουσα ἐν παρρησίᾳ αὐτῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνῶσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμνον καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ Ἄμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε κλαιούσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεέ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἀγνή, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἀ-

φρῆσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκου
» κούσθαι, Θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Σὺ τὴν τῆς ψυχῆς, ὀλκιάδα διασώσας, ἐκ τῆς τῶν παθῶν, ἐνύλου τρικυμίας, ἐπὶ λιμένα καθώρμισας καὶ γαλήνην, τῆς ἐγκρατείας Πατέρα Ὅσιε.

Αγγελοειδῆ τὴν φρένα κεκτημένος, τῆς τριαδικῆς, Ἀγγέλων ὑμνωδίας, ἐπηκροάσω γενόμενος ἐν ἐκστάσει, ἔτι ἐν βίῳ ὦν πανεύφημε.

Σὺ τῆ νοσητῆ σφενδόνη ὠπλισμένος, ὡς ἄλλου Γολιάθ, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ὠφρυωμένον κατέβαλες Ἱεράρχα, Δαυϊτικῆ καὶ θεία πίστει σου. Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ προστασία, κόσμου Παναγία, δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου· σέ γὰρ φρικτὸν ἱλαστήριον κεκτημένοι, τῆς ἀμαρτίας ἐκλυτρούμεθα.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, Θεογνωσία φαιδρύνας τὰ πέρατα, φωτισὸν με τῷ ὀρθρῳ, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Σὲ ὡς ἀγνείας στυλον, καὶ σωφροσύνης κλειδοῦχον ἀοιδίμε, κεκτημένοι σε πάντες, τυχοῖμεν ἐλέους πρεσβείαις σου.

Θεοπτικῆ προβλέψει, τὸ ἱερόν ἐνεδύσω ἀξίωμα, τῆς ἀμώμου Παρθένου, ὡς ἀμεμπτον εἰς τοῦτο καλούσης σε.

Τὸν τοῦ ἐλέους οἶκτον, ἔμφυτον ἔχων καὶ πάντοτε σύνοικον, γέγονας τοῖς πένησι, δαψιλοῦς τρυφῆς ἐργαστήριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν οὐρανοῦ Δεσπότην, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσα Πανάμωμε, γέγονας ἀνωτέρα, οὐρανῶν καὶ πάσης τῆς κτίσεως.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτωνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ἐν σοὶ, εὐρόν κατασκήνωσιν, πνευμάτων ἤλασε, λεγεῶνας πονηρῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Aprile.

Γαλήνης ἀνεδείχθης ποταμὸς, καὶ ρεῖθρον πραότητος, οἷς ποτιζόμεθα, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, Πάτερ Ὅσιε.

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, τῷ πνεύματι ἔζησας· καὶ με τοῖς πάθεσι, συμπτωθέντα, διανάστησον ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ τὸν ἐκ Πατρὸς, ἀχρόνως ἐκλάμφαντα, χρόνῳ συνείληφας, Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον Πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός· Χιτωνά μοι παράσχου.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοὺς Παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ
» Παρθένον φυλάξας μετὰ τόκον, τὴν
» σὲ τεκούσαν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ ἐλλάμφει τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντεῦθεν προέγνωσ πρὸς τὰ κρείττω, μετὰστάσιν σου· καὶ νῦν χορεύεις Ὅσιε, εἰς τὰς ἐκεῖθεν μονάς.

Εἰς νυμφῶνα τῆς ἀνω βασιλείας, ἐστολισμένος εἰσῆλθες ἐπαξίως, καὶ ἀνεκλίθης, σὺν τῷ νυμφίῳ Ὅσιε, εἰς εὐωχίαν τῆς αὐτῆς τρυφῆς.

Αμοιβὴν σοι τῶν πόνων ἐτοιμάσας, Δεῦρο πρὸς με, προσεῖπεν ὁ τῶν ἔργων, μισθοποδοῦτης· μεθ' οὗ ἀγάλλη Ὅσιε, εἰς αἰώνιους σκηναίς.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὡς Μητέρα, τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων κατὰ χρέος, δορυφοροῦσι, καὶ ἀνυμνοῦσί σε Δέσποινα, ὡς προστασίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ῥδὴ η' Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην καταπατῆντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίως τὸν Κύριον.

Θεοκυβέρνητον ἔχων τὴν καρδίαν, τὸν τῶν παθῶν μου ζοφώδη, Πάτερ κατεύνασον κλυδῶνα, καὶ λιμένι γαλήνης, τῆς σῆς με καθόρμισον.

Πεφυτευμένος ταῖς θείαις διεξόδοις, τῶν τῆς ἀγάπης ὑδάτων, δένδρον ζωῆς ἀνατέθηλας, καὶ καρποὺς εὐσεβείας, καιρῷ ἐναπέδωκας.

Ως ἰατὴρ ἀνιάτων νοσημάτων, καὶ ἐλατήρ ἀκαθάρτων πνευμάτων, μάκαρ Γεώργιε, καμῶ τῆς ἀμαρτίας, τὴν νόσον θεραπεύσον.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐκλαλήσει τὸν Δεῖον τοκετόν σου, Θεο-
κυῆτορ Μαρία; πᾶσα γὰρ φύσις ἐξίσταται,
γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ σὲ μακαρίζουσιν.
Ο' Εἰρμός· Οἱ Δεορρήμονες Παῖδες.

ᾠδὴ δ'. Ο' Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βιάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἄει-
» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ταῖς τῶν σῶν δακρύων, πηγαῖς τὸν τῆς ἀ-
παθείας, ἐγεώργησας Ὅσιε, παράδεισον
ἀμέμπτως, καὶ πολύχουν τὴν εὐκαρπίαν προ-
βάλλῃ, τρέφων ἀρεταῖς τὸ Δεῖον ποιμνιον.

Σὺ τὴν καθαρὰν τῷ Θεῷ, ἀνύσας λατρείαν,
καὶ τῆς πίστεως Ὅσιε, τὸν δρόμον ἐκτε-
λέσας, νῦν ἐδέξω στέφανον δικαιοσύνης, ἐκ
χειρὸς Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου.

Θησαυρὸν ἀκένωτον, καὶ πλεον χαρισμά-
των, τὴν σὴν κόνιν ἔχοντες, καὶ σορὸν
τῶν λειψάνων, ἐμπιπλάμεθα νοητῶν ἀρωμά-
των, ἀξιομακάριστε Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεανδρικόν σου τόκον, πανάμωμε Κόρη,
ὡς Θεὸν ὑπάρχοντα, καὶ Κτίστην τῶν
αἰώνων, δυσωποῦσα μὴ διαλίπης ἀπαύστως,
σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ο' Εἰρμός· Τὸν προδηλωθέντα.

Τῆ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδο-
μήκοντα, Ἡρωδίου, Ἀγάβου, Ρούφου,
Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμοῦ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν:

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῶν
Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αετοὶ ὡς ὑπόπτεροι, πᾶσαν γῆν διεδράμετε,
καὶ τὰ σεπτὰ διδάγματα, κατασπείροντες,
καὶ τὰ ζιζάνια τέμνοντες, τῆς πλάνης ἐν χά-
ριτι, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν, γεωργοῦντες
πανεύφημοι, ὃν κατέχουσι, νοηταὶ ἀποθηῆναι,
εἰς αἰῶνας, γεωργῶ τῷ ἀθανάτῳ, περιφανῶς
συντηρούμενον.

Ηρωδίουνα Ἀγαβον, καὶ Ἀσύγκριτον Ρου-
φόν τε, καὶ Ἑρμῆν καὶ Φλέγοντα, μακα-
ρίσωμεν, τὰ τῆς ἀμπελοῦ τυγχάνοντα, κατάκαρ-
πα κλήματα, ἀποστάζοντα ἡμῖν, γλυκασμὸν
τὸν σωτήριον, τὸν εὐφραίνοντα, τὰς διψώσας
καρδίας τῶν ἐν πίστει, ἀληθεῖ τούτων τὴν
μνήμην, ἐπιτελούντων τὴν εὐσημον.

Οὐρανοὶ χρηματίσαντες, ὑψηλοὶ τὴν διά-
νοιαν, δόξαν ἀναγγέλλετε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
τοῦ σαρκωθέντος Δελημάτι, Δεόπται Ἀπόστο-
λοι, ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, Ἐκκλησίας Θεμελιοί,
πύργοι ἀσειστοί, εὐσεβείας λιμένες, ἀπορρή-
των, μυστηρίων ὑπηρεταί, φωταγωγοὶ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Θεοῦ Μήτηρ ἀφθόρος, καὶ ἀγνή καὶ
πανάμωμος, καὶ ἀγνωσύνη πάση ἀσύγ-
κριτος, τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης
αἰσχρότητος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὐρετὴν
ἐγγχειρήσεως, μὴ ἀπόση με, μὴ ἐάσης με ὅλως
ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ῥύσαι τῶν παθῶν με, καὶ
ἐπιστρέφοντα σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πικροτάτως δακρύεσαν, καὶ θρηνοῦσάν σε
πάνταγε, ἐλέησας ὡκτειρεν, ὃ ἐκ σπλάγ-
χνων σου, σάρκα λαβὼν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ
δρόσον ἐνστάξας σοι, ἐπεφώνει ὡς Υἱός· Παῦ-
σαι Μητερ δακρύουσα· εἰ γὰρ πέπονθα, ἐ-
κουσίως Παρθένε, καὶ νεκροῦμαι· ἀλλ' ἐγεί-
ρομαι δοξάσαι, τοὺς σὲ σεπτῶς μεγαλύ-
νοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, ὃ Κανὼν τῶν Ἀπο-
στόλων, καὶ τὰ Τριωδία, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς
Ἀποστόλοις πλέξωμεν ἔνθεον μέλος.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ο' Εἰρμός.

» **Ο**ὐ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι Δεῖω εἰς
» μίαν, συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ
» τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῷ, οὗτος ὁ
» Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ
» μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Αποστόλων Ἀγίων, τὴν παναγίαν συμφώ-
νως, πανηγυρίσωμεν μνήμην, καὶ αὐτοὺς
μέλψωμεν, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς· τὸν γὰρ ὑπε-
ράγιον, καθικετεύουσι λόγον, ἰλασμὸν δωρήσα-
σθαι, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Πολυθέου μαρίας, τὴν σηπεδόνα σοβοῦντες,
τοῦ λόγου ἄλατι θείῳ, τὰς ψυχὰς ἐνδο-
ξοί, τὰς μωρανθείσας ποτὲ, πάσας ὑγιώσατε,
καὶ σεσωσμένας τῷ Κτίστῃ, πάντων παρεστή-
σατε· ὅθεν δοξάζεσθε.

Ο κλεινὸς Ἡρωδίων, Ροῦφος καὶ Ἀγαθος
Φλέγων, καὶ Ἑρμῆς ἄσμασι μακαριζέ-
σθωσαν, γνήσιοι γενόμενοι, τοῦ Λυτρωτοῦ ἡ-
μῶν φίλοι, καὶ Πιστῶν προπύργια, καὶ θεῖοι
κήρυκες.

Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Θεοτόκε, τῶν Ἀποστόλων τὸ
κλέος, τῶν Ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ Πιστῶν
στήριγμα, στήριζον δέομαι, τὸν περιτρεπόμε-
νον, ταῖς ἐπιρραΐαις τοῦ πλάνου, νοῦν μου καὶ
σκοτούμενον, ταῖς παραβάσεσιν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐν μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγῶν,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, Παντοκράτορ Ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
» σῆ στερέωσόν με.

Τῆς Ἐκκλησίας γενόμενοι ὀφθαλμοί, πολ-
λῶν διηνοίξατε, ὀφθαλμοὺς ἐνοπτρίζεσθαι,
κάλλος τὸ ἀμήχανον, θεοειδεῖς, Μαθηταὶ Θεοῦ
τοῦ Λόγου.

Οἶκος Τριάδος ἐδείχθης φωτοειδῆς, Ροῦφε
παναοίδιμε, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος,
ναοὺς κατηδάφισας, καὶ ἐδομήσω Κυρίῳ Ἐκ-
κλησίας.

Λόγῳ σου θείῳ νεώσας Ροῦφε σοφὲ, καρ-
δίας κατέσπειρας, τὰ σωτήρια δόγματα,
καὶ πολύχουν ἄσταχυν, τὴν τῶν σωθέντων ἐ-
δρέψω σωτηρία.

Θεοτοκίον.

Ο κατ' ἐσίαν ὑπάρχων τὴν θεϊκὴν, ἀπρόσ-
ιτος Ἀχραντε, προσιτός μοι νῦν γέγονε,
καὶ σαρκὸς προσλήματι, ὅλως ἠνώθη δι' ἄκραν
εὐσπλαγγίαν.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ ἐν μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ακτῖνες νοητοῦ, γεγονότες Ἡλίου, φαιδρύ-
νετε τὴν γῆν, ταῖς τῶν λόγων ἀκτῖσι, καὶ
σκοτὸς ἐλαύνετε, ἀγνωσίας ἐν χάριτι· ὅθεν

σήμερον, ἐν τῇ φαιδρᾷ ὑμῶν μνήμῃ, λαμπρυ-
νόμενοι, φωτοειδεῖς θεηγόροι, ὑμᾶς μακαρι-
ζομεν.

Θεοτοκίον.

Εγγίξει ὁ Κριτῆς, ἐπὶ θύραις τὸ τέλος·
γρηγόρησον ψυχὴ, καὶ ἐκ βάθους καρ-
δίας, στενάξασα βόησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν· Ἐλευθέρωσον, τῶν φοβερῶν με βασιά-
νων, καὶ ἐν τόπῳ με, τῆς ἀναπαύσεως τάξον,
πάναχραντε Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως εἶδεν ἐν Σταυρῷ, ἡ Ἀμνάς σε τὸν Ἄρνα,
κρεμάμενον Χριστέ, τῶν κακούργων ἐν
μέσῳ, ἐβόα δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀλαλά-
ζουσα· Τέκνον φίλτατον, τί τὸ ὀρώμενον ξέ-
νον; Μητὲρ ἀνάνδρε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο,
ἀντέφης, γνωσθήσεται.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**θου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κυ-
» ριε· τὸν μονογενῆ γὰρ σου Υἱόν, ὑπὲρ
» ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυγαί-
» ζομεν εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου

» ἡμᾶ πιστοῖς, διὰ γλώσσης θεῖον προσφέ-
» ροντες, γῆν τῆς ἀσεβείας πονηράν, κατα-
» στροφῇ σοφοὶ παρεδώκατε, καὶ ἀκοδομήσατε.
» ψυχὰς ἐν πίστει· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Σθένος διὰ σοῦ, Ἡρωδίων μάκαρ ἐνδεῦται.
» πόλις τῶν Πατρῶν περιφανῶς· πρῶτος
» τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας, θείαις ἐλλαμ-
» πόμενος, φωτοχυσίαις, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πόλις τῶν Πατρῶν, πολιστήν σε μέγαν ἐ-
» πλῆτῃσε, μάκαρ Ἡρωδίων ἀληθῶς, πρὸς
» τὴν Σιών τὴν ἄνω μεταίγοντα, ταύτην ἀληθέ-
» στατα· ὅθεν τιμᾶ σε, θείοις μελωδήμασι.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ ἱερῷ, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον συνέλα-
» βες, πάσης ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, θεο-
» γεννητὸρ Κόρη λυτρούμενον· ὅθεν λόγοις πάν-
» τοτε, μεγαλοφώνως, θείοις σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθης, καὶ τοῖς
» βροτοῖς ἐκὼν συνανεστράφης ὁ ἀκα-
» τάληptos· πρὸς σέ οὖν ὀρθρίζοντες, ἀνυ-
» μνουμέν σε Φιλάνθρωπε.

Επὶ τῆς γῆς τὸν ἐλθόντα τοῦ σῶσαι, τέ-
» πλανηθὲν, ἐκηρύξατε Λόγον, θεῖοι Ἀπό-
» στολοι, καὶ τῆς πλάνης ἅπαντας, τοὺς ἀν-
» θρώπους ἐλυτρώσασθε.

Ξενοπρεπῶς προφητείας σοι χάρις, παρά Θεοῦ ἐξεχύθη πλεσιῶς, θεόφρον Ἄγαθε· προφωνεῖς γὰρ δήλωσιν, τῶν μελλόντων ἐμφανέστατα.

Ωφθης ποτέ προσημαίνων τῷ Παύλῳ, ἐπιβουλήν καὶ δεσμά καὶ κακώσεις, Προφήτα Ἄγαθε, ὀπηνίκα χειράς σου, τῆ ἐκείνου ζώνῃ ἔδησας.

Μόνη ἐν γῆ τοκετὸν ἔσχες ξένον, μόνον ἡμᾶς καταλλάσσοντα μόνῳ, τῷ προανάρχῳ Πατρί· διὰ τοῦτο μόνην σε, ὡς Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ὡδή 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με,
» καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ-
» τείνας Δέσποτα σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς
» τὸν Πέτρον με, κυβερνήτα διάσωσον.

Εθετο λαμπάδας ὡς φωταυγεῖς, ὑμᾶς ὁ Λόγος, οἰκουμένην φωτίζοντας, καὶ τὸ σκότος λύνοντας, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι, καὶ δεικνύοντας, τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ἀπαθοῦς, νενεκρωμένους πρὸς ζῶνῃ προσηγάγετο, ὁ σοφὸς Ἀσύγκριτος, Ἀποστόλων τὸ καύχημα, Ἰρκαίνιας τε, τὸ σοφὸν περιτειχισμα.

Εὔρέ σε Ἀσύγκριτε ποταμὸν, ναμάτων πλήρη Ἰρκαίνια τῷ Πνεύματος, καὶ σεπταῖς ἀρδείαις σε, καταρδευθεῖσα ἠνεγκεν, ὠραιότατα, τῷ Δεσπότη βλαστήματα.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε ἐτύπου ἡ κιβωτός, τὴν δεξαμένην νόμου θεῖο τὸ πλήρωμα, καὶ σαρκὶ κησασαν, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν, ἀειπάρθενον, ὡς πρὸ τόκου Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός· Ἀβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν.

Συναξάριον.

τῆ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίου, Ἀγάθου, Ρουφου, Φλέγοντος, Ἀσυγκρίτου, καὶ Ἑρμοῦ.

Στίχοι.

Εὐαγγελίου τὸν καλὸν δραμῶν δρόμον,
Ἡρωδίου κάλλιστον ἦρατο στέφος (*).

(*) Ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικοδύμου ὑποσημειοῖ, ὅτι περὶ τῶς γράφεται ἐνταῦθα ἡ μνήμη τῶν Ἀποστόλων Ἡρωδίου καὶ Ἑρμοῦ, ὡς ἀλλαχοῦ ἐορταζομένων· διὸ οὐδὲ Στίχους

Ψυχὴν Ἀγάθου τοῦ Προφηταποστόλου
Ὁ ψυχωσώστης προσκαλεῖται Δεσπότης.

Σβέσας πλάνης φλέγισαν ὁ Φλέγων φλόγα,
Οὓς Δαυὶδ εἶπε, πῦρ φλέγον, βλέπει Νόας.

Παῦλος καλεῖ σε, Ρουφ', Ἀπόστολος μέγας,
Ἐκλεκτὸν ὄντως· ὃ ἐπαίνου ἀξίου!

Ἀσύγκριτον δὲ πᾶς ἐπαινέσει μάλα·
Τοῦτον γὰρ ἠσπάσατο Παύλου τὸ στόμα.

Ἑρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἑρμῶν ἔμπνον ἐκ λόγων ἀναγλύφω·

Ὀγδοατὴ μετέβησαν Ἀπόστολοι, ἀγγελέες τε.

Τούτων ὁ μὲν Ἡρωδίων, οὗ ὁ Ἀπόστολος, ὁ μέγας μέμνηται Παῦλος, τοῖς ἀγίοις Ἀποστόλοις διηκόνει ἅπασιν. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπ' αὐτῶν χειροτονεῖται Πρεσβύτερος, εἶτα Ἐπίσκοπος Νέων Πατρῶν. Πολλοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων διδάσκων, καὶ ἐπιστρέφων πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, φθονηθεῖς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ὑπέστη πολλά· ἐπισηάντες γὰρ μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, πρῶτον μὲν ἔτυψαν αὐτὸν ἰσχυρῶς, καὶ λίθοις τὸ στόμα αὐτοῦ συνέτριψαν. Εἶτα ξύλοις κρουσθεῖς ὑπ' αὐτῶν κατὰ κεφαλῆς, ὑστερον μαχαίρᾳ κατασφάττεται.

Ὁ δὲ Ἀγάθος, ὁ τὴν ζώνην τοῦ Ἁγίου Παύλου λαβὼν, καὶ ταῖς αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας δῆσας, τότε μὲν προεφήτευσεν, εἰπὼν· Τὰ δε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δῆσουσιν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ μαστιγώσουσιν· ὃ καὶ γέγονε· οὐ μόνον γὰρ αὐτὸν ἐδέσμευσαν, ἀλλὰ καὶ ἀνελεῖν ἐπεχείρησαν. Ὑστερον δὲ ὁ Ἀγάθος οὗτος εἰς τὸ ἐπιλαχόν αὐτῷ μέρος τῆς οἰκουμένης ἐκήρυξεν.

Ὁ δὲ Ρουφος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, Ἐπίσκοπος τῆς κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεως τῶν Θηβῶν ἐγένετο. Οἰμοῖως καὶ ὁ Φλέγων, καὶ οἱ λοιποὶ, παντα-

ἔχει εἰς αὐτοὺς, εἰμὴ εἰς τοὺς λοιποὺς μόνον τέσσαρας. Καὶ ὅτι μὲν ἐορταζοῦνται καὶ ἀλλαχοῦ, οὐδεὶς ἀντιλέγει· ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ Ἱερωνύμος ἐξάκις ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς τὴν παρῶσαν Ἀκολουθίαν, καὶ προσέτι, ἐπειδὴ τὸ ἐξῆς Συναξάριον τὸν Ἡρωδίου πρῶτον ἀναφέρει εὐθύς ἐν ἀρχῇ, διὰ τοῦτο συνετυπώθησαν ἐνταῦθα καὶ τὰ τούτων διστίχα μετὰ τῶν λοιπῶν.

χοῦ τῆς οἰκτιμένης κηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τοὺς ἀπίστους πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν μετὰγοντες. Ἐν μιᾷ τοίνυν ἡμέρᾳ διαφόρως οὗτοι τιμωρηθέντες ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων, ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κελεστίνου Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸ χάσμα καὶ σὲ παμμακάριε, Κελεστίνε, Χοροῦ διίστα μὴ μεμακαρισμένου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, διὰ βίου καὶ λόγου καλῶς ἀνατραφεὶς, δι' ὧν καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἡξιώθη καθέδρας, Ζωσίμου Πάπα τὸν βίον ἀπολιπόντος, ὃς τὸν μακάριον Βονιφάτιον, ὃ δὲ τὸν μέγαν διεδέξατο Ἰννοκέντιον. Ὁ δὲ Κελεστίνος, ὑπὲρ τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν παραδόσεων, πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων, συγκαθεῖλε τὸν ἀσεβῆ Νεστόριον, δι' ἐπιστολῆς τὰς θεομισεῖς αὐτοῦ βλασφημίας ἐλέγξας τε καὶ ἀποκηρύξας, καὶ τῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ συνεργὸς εἰς τὴν αὐτοῦ καθαίρεσιν γεγονώς. Πολλὰ τε ἄλλα κατορθώματα λόγου καὶ μνήμης ἄξια κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τῶν τῆδε ἀπανίσταται, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ μακαρίαν μετετέθη ζωὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῶ σεβά-
» σματι, Παῖδες οὐ προσευκύνησαν τρεῖς,
» ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου· Τῶν Πατέ-
» ρων ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεμελιώσαντες καλῶς, ἐν πέτρᾳ τῆς Πίσ-
στεως, τῶν ἐθνῶν τὰ πληρώματα, λίθους
παλαι τοὺς σεβομένους μάτην, κατεφώτισαν
σοφῶς οἱ θεηγόροι.

Εφλέξας Φλέγων ἱερέ, πυρὶ θείῳ ἄπασαν,
τῆς ἀπάτης τὴν ἀκανθάν, καὶ καρδίας
ἀθλίως ἐσβεσμένας, θερμῇ Πνεύματος ἀνήψας
ἀριδῆλως.

Οὶ Μαραθῶνος οἰκισταί, προστάτην σε μέ-
γιστον, καὶ διδάσκαλον ἀριστον, καὶ
φωστῆρα καὶ ποδηγέτην σχόντες, Φλέγων ἐν-
δοξε, τιμῶσί σε ἀπαύστως. Θεοτοκίον.

Νέος Παραδεισος ἡμῖν, ζωῆς ξύλον ἄχραν-
τε, κεκτημένος γεγένησαι· οὐ ἢ βρωσίς,

τοὺς βρώσει τεθνηκότας ἀνεζώωσεν, ἀγνή Θεο-
γεννήτορ.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς Παῖδας οὐκ ἐ-
» φλεξεν, οὐδὲ τῆς θεότητος τὸ πῦρ, τὴν
» Παρθένον διέφθειρε· διὸ μετὰ τῶν Παίδων
» πισοὶ βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Μακαρίζεσθω Ἄγαθος, Φλέγων καὶ Ἀσύ-
κριτος, Ῥούφος καὶ Ἑρμῆς ὁ εὐκλεῆς,
καὶ Ἡρωδίων σήμερον, τοῦ Λόγου γεγονότες
θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ φωστῆρες τοῦ κόσμου,
καὶ ἐθνῶν διδάσκαλοι.

Ερμῆς ὁ παναοίδιμος, Δαλματίας γέγονε,
πάσης ὁδηγὸς καὶ φωτισμὸς· ἐν ταύτῃ
γάρ ὡς ἥλιος, πολύφωτος ἐπέση, τελῶν ἐξαίσια,
καὶ φωτίζων καρδίας, ἀβλεπούσας πρότερον.

Λένδοξε, τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ τῶν δυσχερῶν
καθημένους ἐφώτισας· ἰάσεις καὶ σημεῖα τε-
λῶν δὲ μέγιστα, ἐφειλικύσω πρὸς πίστιν, ἀπί-
στων τὸ πλήρωμα.

Τριαδικόν.

Οὐ τὴν Τριάδα σέβοντες, Πατέρα δοξάσω-
μεν, Υἱὸν προσκυνήσωμεν πιστῶς, καὶ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, μίαν
θεότητα ἡνωμένην τῇ φύσει, ἀπλῆν ἀδιαίρετον.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἔχομεν, Ἄχραντε οἱ δοῦλοί
σου, καὶ πρὸς τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεόν,
μεσίτην ἀκαταίσχυντον· κινδύνων ἡμᾶς σῶζε,
καὶ πειρασμῶν σεμνῇ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ,
αἰεὶ σε δοξάζωμεν.

Ὁ Εἰρμός· Βαβυλωνία κάμινος.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἐν βᾶτῳ καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν
» Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον
» ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν
» ὀλόφωτον καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, τὴν ὄντως
» Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Γερώτατον χορὸν, συστησώμεθα πιστῶς, ἐν
ὁμονοίᾳ ψυχῆς, μακαρίζοντες θερμῶς, Ἑρ-
μῆν καὶ Ἡρωδίωνα, Ῥούφον Ἄγαθον, Ἀσύ-
κριτόν τε τὸν μέγαν, καὶ Φλέγοντα τὸν θεῖον,
τοῦ Λόγου αὐτόπτας χρηματίσαντας.

Ως ἐλαῖαι μυστικαί, δεδειγμένοι ἀληθῶς,
οἱ θεηγόροι ἡμῶν, καθιλαίρουναν ψυχὰς,
καὶ πρόσωπα ἐν χάριτι, καὶ ἐρρύσαντο αἰθε-

δυναστείας, και σκότους άγνωσίας· όθεν έπαξίως μακαρίζονται.

Στεναγμών ήμās πολλών, και δουλείας του έχθρου, και παλαιού πτερνιστέ, έλυτρώσατε σοφοί, του Λυτρωτου Άπόστολοι, και έδείξατε τās τρίβους, τās φερούσας ένθέω ποιθήσει, προς την Βασιλείαν την ούράνιον.

Η έξάφωτος λαμπάς, των άγιών Μαθητών, ίκέτευε έντενωσ, την Τρισήλιον αύγηήν, φωτίσαι τās ψυχάς ήμών, των την πάμφωτον τελούντων ύμών μνήμην, και ρύσασθαι έν σκότους, και τής αίωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Φλογοφόρος ως λαβίς, ύπεδέξω έν γαστρί, άνθρακα τον νοητόν, καταφλέγοντα ήμών, τά πάθη και φωτίζοντα, τās ψυχάς ήμών, και λύοντα τó σκότος, τής είδωλομανίας, άχραντε Παρθένε πολυύμνητε.

Ο Είρμός· Την έν βάτω.

Τό Φωταγωγικόν, τó Ιδιόμ. και τά λοιπά, ως σύνηθες, και Άπόλυσις.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Άγίου Μάρτυρος Ευψυχίου του έν Καισαρεία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τó, Κύριε έκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος πλ. δ'. Οί Μάρτυρές σου Κύριε.

Ο πάνσοφος Ευψυχίος, καταπειρόμενον άλαζονεία, τον ματαιόφρονα πληγείς τώ ξίφει, αίσχύνης έπλησε πολλής, και συνηριθμήθη τóις στρατεύμασι, τóις έπουρανίαις άγαλλόμενος. Αυτόυ ταις ίκεσίαις, δώρησαι πάσι Σώτερ τó μέγα έλεος.

Ευψυχίος ό ένδοξος, στύλος γεγένηται τής Εκκλησίας, και πύργος άσειστος τής εύσεβείας, και καθαιρέτης του έχθρου, πάσι τóις νοσοῦσι και προστρέχουσι, βλύζων ως έν κρήνης τά ίάματα. Αυτόυ ταις ίκεσίαις, εύσπλαγγχε πάσι δίδου τó μέγα έλεος.

Ως κρίνον εύδιάσας, πάσαν διάνοιαν ταις ήδυπνόις, όσμαίς των άθλων σου, γενναίε Μάρτυς, και άπεμείωσας σοφέ, πλάνης

τό δυσώδες και άνέλαμψας, ήλιος καθαίπερ έν τóις πέρασι, πρεσβεύων δωρηθηναι, άπασι σωτηρίαν και μέγα έλεος.

Δόξα, και νυν. Θεοτοκίον.

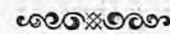
Α γνή Θεογεννήτρια, ή τον σωτήριον τεκοῦσα Λόγον, ρύσαι τους δούλους σου πειρατηρίων, του πολεμήτορος έχθρου· φωτίσον ήμών τά αίσθητήρια· ίθυνον ήμών τά διαθήματα, προς τρίβους σωτηρίας, όπως σε πίσει Κόρη πάντες δοξάζωμεν.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρω σε καθηλούμενον, ως έθεάσατο ή σε τεκοῦσα, μόνη Μακρόθυμε, όδυρομένη, δάκρυα έρρει κρουνηδόν, και τó ύπερβάλλον τής χρηστότητας, και τó συμπαθές τó προς τον άνθρωπον, λίαν έκπληττομένη, ύμνει σου τó μακρόθυμον πολυεύσπλαγγχε.

Και τά λοιπά, ως σύνηθες,

και Άπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οί Κανόνες, ως σύνηθες.

Ο Κανών του Άγίου, οῦ ή Άκροστιχίς

Τους Ευψυχίου ευψύχως άδω πόνους.

Ποίημα Ιωσήφ.

Ωδή α. Ήχος πλ. δ'. Ο Είρμός.

» **Υ**γράν διοδεύσας ώσει ξηράν, και την
» Αίγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ό Ισ-
» ραηλίτης άνεβόα· Τώ Λυτρωτῆ και Θεώ ή-
» μών άσωμεν.

Τους άθλους ευψύχως μάκαρ τους σους, Ευψύχιε Μάρτυς, άναμέλπων σε δυσωπώ· Ε'χων παρήρησιαν, την ψυχήν μου, τής των παθών τυραννίδος έξάρπασον.

Ο νοῦς σου τῆ νεύσει τῆ προς Θεόν, άνε-
νευσε πάντων, των του βίου μάκαρ
τερπνών, και όλος ώραίος άπεφάνθη, κατά
παθών βασιλεύσας Ευψύχιε.

Υφάνας έμάτιον σεαυτῶ, έξ έργων άρίσων,
και φοινίξας μαρτυρικώς, έστόλισαι του-
τω και παρέξης, ώραίσμένος Κυρίω Ευψύχιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκός όμοιώματι γεννηθείς, έν σου ό Δε-
σπότης, εκαινούργησε την ήμών, πεπα-
λαιωμένην Κόρη φύσιν, και τους θνητούς οῦ-
ρανίους είργάσατο.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» Σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Εἴμφρονα ὑπάρχοντα, καταμηνύουσιν ἀ-
φρονες, σέ δυσμενεῖ, Ἄρχοντι ἀφρόνως,
δαιμονίοις λατρεύοντι.

Υἴφει μαρτυρίου σοι, προσομιλήσαντι Ἄγ-
γελος, ἐπιφανεῖς, σέ παραθαρρύνει, ἀ-
βλοφόρε Εὐψύχιε.

Ψᾠδῶν τῶ Κυρίῳ σου, πάσης χαρᾶς ὄν-
τως πέπλησαι, Μάρτυς σοφέ· ὅθεν καὶ
Εὐψύχως, τὸ μαρτύριον ἤνυσας.

Θεοτοκίον.

Υἴμνον χαριστήριον, τῶν ἀθλητῶν χορὸς ἀ-
δεισοι, Κόρη σεμνή, σοῦ ταῖς ὁδηγίαις,
νικηφόρος γενόμενος.

Ὁ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐψύχως τὸν καλὸν, διανύσας ἀγῶνα, ἐ-
νίκησας ἐχθρὸν, τὸν πολέμιον Μάρτυς,
βραβεῖον τὰ δαύματα, ἐκ Θεοῦ κομισάμε-
νος· ὅθεν ἅπασα, ἢ τῶν Πιστῶν ἐκκλησία,
μακαρίζει σε, ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, συμφῶ-
νως Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον.

Συγχαίρητε βροτοὶ, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου·
αἰνέσατε αὐτήν, ἕρανῶν αἱ Δυναμίεις· δο-
ξάσατε τὴν ἄκραντον, οἱ τῆς γῆς βασιλεύον-
τες· δεῦτε ἅπαντες, τῶν φιλεόρτων οἱ δῆμοι,
Χαίροις εἴπωμεν, τῇ Θεοτόκῳ συμφῶνως, πι-
στῶς εὐφραϊνόμενοι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ δαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυσηρίου!
ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν
ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· Ὁ
τὰ σύμπαντα ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κα-
τάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ
κατακρίνεται.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Χαίρων Μάρτυς διένειμας, πάντα τὰ ὑπάρ-
χοντα πενητεύουσι, μαρτυρίου ὄλθον ἀ-
σύλον, καὶ χαρὰν ἀγήρω ἀντικτώμενος.

Ιἔρωσ φωτιζόμενος, σκότος ἀνιέρων σὺ ἐστη-
λίτευσας, ἀναγκάζειν πειρωμένων σε, ὑ-
παχθῆναι πλάνῃ δεισιδαίμονι.

Ὁ ὑλιμός οὐδὲ θάνατος, οὐδὲ τῆς παρού-
σης τρυφῆς ἀπολαυσις, τῆς ἀγάπης σε
τοῦ κτίσαντος, διαστῆσαι Μάρτυς ὑπερί-
σχυσαν.

Θεοτοκίον.

Υἴπερτέρα δυνάμεων, τῶν ἐπουρανίων σὺ
Υἴχρηματίσασα, σαρκικῶν παθῶν ὑπέρτε-
ρον, τὸν ἐμὸν Παρθένε νοῦν ἀνάδειξον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σου Κύ-
» Φριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,
» τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχε ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Εἴφηρες σαρκὸς, τὰς αἰκίσεις καρτερώτα-
τα, ἀναρτηθεῖς Μάρτυς Εὐψύχιε, παρα-
πλησίως, τῷ Δεσπότη πάσης κτίσεως.

Υἴμνεις τὸν Χριστὸν, τὰς πλευρὰς Μάρτυς
Υἴξέομενος, καὶ τὴν δορὰν προσαφαιρούμε-
νος, ἀνδρειοτάτης, διανοίας καρτερότητι.

Ψᾠδῶν τὴν ἀγλὴν, ἀληθεία Μάρτυς ἔλυ-
σας, ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ τῶν λόγων σου,
δείξας ἀσόφους, τοὺς τῇ πλάνῃ ῥητορεύοντας.

Θεοτοκίον.

Υἴπὲρ τῶν εἰς σέ, τὰς ἐλπίδας πάντων Δέ-
Υἴσποινα, κεκτημένων ἀπαύστως πρέσβευε,
ὅπως μελλούσης, λυτρωθῶμεν κατακρίσεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐ-
» τῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι
» κακῶν ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου
» τῷ ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς·
» Ἐν φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Χειμάζει μὲν τῶν βασάνων ὁ ὄγκος, οὐκ
Υἴσχῆι δὲ βυθίσει σε μάκαρ· τὸν γὰρ
Χριστὸν, καὶ Θεὸν κυβερνήτην, καὶ ἀρρώγων
ἐπιφέρεις ἰθύνοντα, λιμένα σε πρὸς γαληνόν,
τῆς αὐτοῦ βασιλείας Εὐψύχιε.

Ὁ ραῖόν σου τὸ ἀνάστημα Μάρτυς, τῆς ψυ-
Ὁ χῆς τοῖς ἐναντίοις δεικνύων, ὠφθῆς αὐ-
τοῖς, φοβερὸς καταπλήττων, ὑπομονῇ τὴν ἐ-
κείνων κακόνοιαν, καὶ εἴληφας παρὰ Χριστοῦ,
τῶν ἀγῶνων τῆς νίκης τὰ ἔπαθλα.

Συλῆσαι τὸν θησαυρὸν οἰόμενος, τῆς ψυχῆς
Σ σε ὑπελθὼν σε ἐντέχνως, ἐν δωρεαῖς, καὶ
βασάνων ἰδέαις, ἀπεπειρᾶτο τὸ εὔτονον λυεῖν
σου, ὁ τύραννος· ἀλλὰ στερρῶς, ὑπομείνας
νενίκηκας ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Αἴνῳρθωσον συμπτωθέντα με ὄλον, ὡς τοῖς
Αἴπάθεσιν ἀνοίξαντα θύραν, καὶ ἐν τῇ

σῆ, ἀγαθῆ μεσιτείας, πρὸς μετανοίας εἰσόδους εἰσάγαγε, καὶ σῶνόν με ἢ τοῦ παντός, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα καὶ Κύριον.

Ο' Εἰρμός· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆς Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Στίχοι.

Ἐκεῖ μετῆλθεν Εὐψύχιον τὸ ξίφος,
οὗ Χριστὸς ἦλθε, Καισαρείας εἰς μέρη.

Φάσγανον ἀμφ' ἐνάτην Εὐψυχίου ἔκταμε
λαιμόν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Καππαδοκῶν χώρας (*). Ἀνεπίληπτον δὲ τὸν βίον κερκτημένος, γυναῖκα ἠγάγετο νομίμως. Ζήλω δὲ θείῳ πυρωθεὶς, καὶ Χριστιανῶν τοὺς πλείονας προσλαβόμενος, καθεῖλεν ἐκ βάρων τὸν ναὸν τῆς Τύχης ἐπιλεγόμενον, εἰς ὃν ἦν προστετηκὼς ὁ παραβάτης Ἰουλιανός, τὰς σπονδὰς καθ' ἐκάστην προσφέρων. Καὶ ἐπειδὴ ἐγνώσθη τὸ γινόμενον, σχεδὸν πάντας τῆς Χριστιανούς ἐκέλευσεν ἐξορίαις καὶ κολάσεσι ποικίλαις παραδοθῆναι· τὸν δὲ Μάρτυρα Εὐψύχιον, ὡς αἴτιον γινόμενον τοῦ τοιοῦτο δράματος, ξίφει καθυποβλήθη καὶ τμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, πέρασ τοῦ βίου ἐδέξατο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Βαδίου καὶ τῶν ἐπτά μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπτάς μαθητῶν συντέμνηται Βαδίω,
εἰς οὐρανὸς δ' ἔφθασεν, οὗ Θεοῦ θρόνος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. εἰς πυρσολατρῶν γῆν ἐναθλεῖ Περσίδα,
ἢ χριστολατρῶν ἀχενότμητος φάλαγξ.

Ο Βασιλεὺς Σαβώριος Περσῶν, κατὰ τὸ πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ, κατὰ τῆς τῶν Ῥωμαίων χώρας ἐλθὼν, εἶλε πόλιν Βιζάντιον, οὕτω καλουμένην. Ἀνελὼν δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ στρατιώτας, καὶ τοὺς ὄπλα κινεῖν δυναμένους, τὸν ἀπόλεμον ὄχλον

σὺν γυναῖξί καὶ γέρουσι καὶ παισὶ, τὸν Ἐπίσκοπον Ἠλιόδωρον, καὶ Δησᾶν καὶ Μαριάβ τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ κλήρῳ περιεποιήσατο.

Ἐν αὐτῷ οὖν (τῷ χρόνῳ) μέλλων τελευτᾶν ὁ Ἐπίσκοπος Ἠλιόδωρος, Δησᾶν τὸν Πρεσβύτερον κεχειροτόνηκεν ἀντ' αὐτοῦ. Τῆς οὖν εἰωθυίας δοξολογίας παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀναφερομένης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀδελφᾶρ τῷ Σαβωρίῳ ἀνήγγειλεν, ὅτι οἱ παρ' αὐτῷ ἐαθόντες Χριστιανοί, Δησᾶν τινὰ προσησάμενοι, τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς θρησκείας αὐτοῦ καταβλασφημοῦσι. Προστάξαντος δὲ αὐτοῦ, ἤχησαν τριακόσιοι ἄνδρες· καὶ μὴ πεισθέντες σέβας προσενεγκεῖν τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ἐξ ὧν πέντε φιλοψυχήσαντες, ἐπ' ἀπωλείᾳ ἑαυτῶν, τῷ Βασιλεῖ προσῆλθον, καταπειθεῖς αὐτῷ γινόμενοι. Εἰς δέ τις, τὸ ὄνομα Αὐδισσοῦς, μὴ καιρίαν δεξάμενος τὴν πληγὴν, οὐ συνανηρέθη· ὃν ὕστερον, ἀνδρείως κηρύττοντα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀσεβῆς τις ἐπιθέμενος, ἀνείλε μαχαίρα, οὐκ ἀηδῶς δεξάμενος τὴν σφαγὴν· καὶ γὰρ προεδυσφόρει καὶ ἔξενε, τῶν συμμαρτύρων ἀπολειφθεὶς.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Αὐδισσοῦς μαχαίρα τελειοῦται.

Στίχ. Ὦν αἰχμαλωτος Αὐδισσοῦς τὴν τύχην,
Ἠλευθέρωται, τὴν σφαγὴν διδὸς λύτρον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς ὄροσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δήμοις Μαρτύρων ἠριθμῆτης, ταῖς χορείαις τε τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀλογήσας παθῶν, τοῦ σώματος τρισμάκαρ, καὶ ἀρισεύσας χάριτι, ἀθλητὰ Χριστοῦ μεγάλως.

Ω τῆς καλῆς σου πραγματείας! δρακὸς αἵματος ἠλλάξω γὰρ τὴν ἄνω, βασιλείαν σοφέ, ἐν ἧ καὶ ἀναμελπεῖς· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πύλαι ἠνοιγῆσάν σοι πόλου, τετμημένῳ διαξίφους ἀνιόντι, καὶ Ἀγγέλων χοροὶ, ὑπῆντων σοι τρισμάκαρ, ἀναβοῶντες· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

(*) Γραπτέον ἴσως ἐκ Καισαρείας τῆς Φιλίππης, εἰς ἣν ἦλθεν ἀληθῶς ὁ Χριστὸς, κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν ἱστορίαν (Ματθ. ιε'. 13), καὶ τὴν τοῦ διστίχου Ἰάμβου περιληψὴν· ἄλλως δὲ ἀκολουθεῖ ἐναντιολογία.

Θεοτοκίον.

Ορος Προφήτης Δαυὶδ σε, Δεῖω Πνεύματι ἐκάλεσε Παρθένε· ἐξ οὗ λίθος Χριστὸς, ἄνευ χειρὸς ἐτήθη, καὶ συντριβὴν εἰργάσατο, τῶν ξοάνων τῆς ἀπάτης.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτί
» σε γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σε, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
» πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νικητὴς τυράννων, καὶ πνευμάτων γέγονας τῶν ἀκαθάρτων, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων, τὰς καρδίας πάντοτε καταφωτίζεις· ὅθεν εὐχαρίστως, σὲ ὑμνοῦντες ἐνδοξε, πάντες εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν θαυμάτων, ποταμοὶ χεόμενοι, νοσοῦντων πάθη, καὶ ψυχῶν τὰς νόσους, ἐξιῶνται χάριτι Θεόφρον Μάρτυς· ὅθεν σου τὴν μνήμην, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἀνυμνολογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπελθὼν ἀνδρείως, τὸ ἀγῶνων στάδιον Μάρτυς ἐξέστης, μέχρις ἁρμονίας, καὶ αὐτῆς τῆς ἐνδοθεν οἰκονομίας· ἀλλ' ἐφάνης ὅλος, ἀκλινὴς ἀκράδαντος· ὅθεν τοὺς σεφάνους, ἀπέλαβες τῆς νίκης.

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Παρθένε, ἡ τὸν συμπαθέστατον τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἀσυμπαθῆ με, δωρεάν οἰκτείρησον ἀπεγνωσμένον, πταιίσμασιν ἀμέτροις, καὶ μὴ ἐπιστρέφοντα, ἀλλ' ἐν ῥαθυμῷ, τὸν βίον δαπανῶντα.

Ὁ Εἰρμός· Νικηταὶ τυράννου.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια
» σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἰκρίω ἀνηρτήτης, πάθος εἰκονίζων, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ τὰ πάθη μειώσαντος, τῶν εὐσεβῶν εὐσπλαγχνίᾳ, Μάρτυς Εὐψύχιε.

ᾠράθη θαῦμα μέγα, σοῦ τῆ τελειώσει· ἀντὶ γὰρ αἵματος γάλα σὺν ὕδατι, τῆς κεφαλῆς σου τμηθείσης, Μάρτυς συνέρρευσεν.

Συνήφθης οὐρανίαις, μάκαρ στρατηγίαις, καὶ συναγάλλῃ Μαρτύρων τοῖς τάγμασι, στεφανηφόρος· καὶ νῦν ἡμῶν πρόσθη.

Aprile.

6

Ἡμῶν τῶν μεμνημένων, καὶ ἐπιτελούντων, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν μέμνησο, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, Μάρτυς Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῆς μετανοίας, αὐγάσον Παρθένε, τῆς ἀμαρτίας νυκτὶ με σκοτούμενον, καὶ ῥαθυμίας ὀμίχλην συγκαλυπτόμενον.

Ὁ Εἰρμός· Κυρίως Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώνυμον σύνταγμα, πολυποικίλα βίασάνα, ἀθλητῶν ὑπέμεινε, καρτερώτατα, καὶ πρὸς τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν, μετέστη γηθόμενον, μυριάσιν ἱερῶν, Ἀσωμάτων ἀγάλλεσθαι, ὡς τῆ δράκοντος, τὰς πολλὰς μυριάδας ἐκνικῆσαν, τῆ ἐνστάσει τῆ γενναία, καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ο περίδοξος Μαξίμος, καὶ ὁ μέγας Τερεντίος, ὁ κλεινὸς Πομπηῖος, καὶ Μακάριος, Ἀφρικανὸς ὁ θειότατος, τιμάσθωσαν ἄσμασι, σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπός, τῶν Μαρτύρων κατὰ λόγον, οἱ τῷ αἵματι, τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασιλείαν, ὠνησάμενοι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου πληρούμενοι.

Οὐ λιμός οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, τῆς ἀγάπης ἐνδοξοὶ τοῦ ποιήσαντος, ὑμᾶς χωρίσαι κατίσχυσαν· διὸ ἐκληρώσασθε, βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ μὴ λήγουσαν, μηδαμῶς εὐφροσύνην. Ἄλλ' αἰτεῖσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαθοδότης, τὸν ἱλασμόν καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠς πηγὴν ἀγιάσματος, κιδωτόν σε ὡς πάγχυρον, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, ἀπαστράπτωσαν, καθικετεῦω καὶ δέομαι· τὴν πάθεισιν ἔκδοτον, καὶ ἀθλίαν με ψυχὴν, φωταγωγήσον Δέσποινα, ῥυομένη με, τῆς πικρᾶς τυραννίδος.

τῶν δαιμόνων, καὶ ὁδόν μοι σωτηρίας, παρεχομένη πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἄμνόν σε ἐλκόμενον, πρὸς σφαγὴν τὴν ἐκουσίον, καθορώσα Δέσποτα ἢ πανάμωμος, καὶ πολυῦμνητος Μήτηρ σου, ἐβόα δακρύουσα· Τίς ὁ δρόμος ὁ ταχύς; ποῦ ἀπέρχη παμφίλτατε; συνδραμοῦμαί σοι, συνθανοῦμαί σοι Λόγε· μὴ ἐάσης, τὴν ἀσπύρωσε τεκοῦσαν, μεμονωμένην καὶ ἄτεκνον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς· Πληθὺς με σώζοις καλλινίκων Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἦ γράν διδοεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
» Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσ-
» ραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡ-
» μῶν ἄσωμεν.

Πληθὺς ἀθλοφόρων πανευκλεῶν, Χριστὸν ἐκδυσώπει, πλήθος ἔχοντα οἰκτιρῶν, τὰ πλήθη μειῶσαι τῶν κακῶν μου, ὅπως τὴν σὴν εὐφημήσω πανήγυριν.

Λατρεύοντες ζῶντι καὶ ἀληθεῖ, Θεῷ ἀθλοφόροι, τοῖς ἀψύχοις σέβας θεοῖς, οὐδόλως ἐνείματε, καὶ ζῶσα, τῷ ζωοδότῃ θυσία προσήχθητε.

Ηκῆρωσαν δόγμα θεοστυγῆς, καὶ μέσον σταδίου, τεσσαράκοντα ἀθληταί, ἐκήρυξαν Λόγον σαρκωθέντα, τὸν ἀλογίας τὸν κόσμον ῥυσάμενον.

Θυμὸν ἀλογώτατον δυσσεβοῦς, τυράννου γενναίως, ἀπεκρούσαντο οἱ σοφοί, ἀγάπη τηρούμενοι τῇ θείᾳ, καὶ πρὸς θυμὸν κινήζοντες τὸν δίκαιον. Θεοτοκίον.

Υμῶν σε Παρθένε, ὅτι Θεόν, πανῦμνητε μόνη, ἐσωμάτωσας ἐκ τῶν σῶν, τιμίων αἱμάτων Παναγία, καὶ ὑπὲρ λόγον φρικτῶς ἀπεκύησας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισ-
» μένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Στόμασιν ἐκήρυξαν, τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν Κύριον, οἱ Ἀθληταί, ἐναντι τυράννων, ἐναθλοῦντες στερρότατα.

Μίαν γνώμην ἔχοντες, οἱ Ἀθληταί θανεῖν εἶλοντο, διὰ Χριστὸν, καὶ πολυθείας, πλάιην πᾶσαν ἐπάτησαν.

Εἴλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς ματαιότητος δέσμιοι, διὰ Χριστὸν, οἱ περὶ τὸν θεῖον, γεγονότες Τερέντιον. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με κηύσασα, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, Μήτηρ ἀγνή, παῦσον τῆς ψυχῆς μου, πολυτάραχον κλύδωνα.

Ὁ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξ αἱμάτων οἰκείων οἱ Ἀθληταί, ἑαυτοῖς πορφυρίδα βάψαντες νῦν, ὠραῖοι τοῖς στίγμασι, τῷ Χριστῷ προσηέχθησαν, τρισηλίου δόξης, φωτὶ λαμπρυνόμενοι, καὶ ἡμᾶς φωτίζοντες, αὐτοὺς μακαρίζοντας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτήν αὐτῶν μνήμην, τελῶντες λαμβάνομεν, ἰαμάτων χαρίσματα. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε γενναῖοι τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἄφεσιν τοῖς μέλπουσι, καὶ πιζῶς ἐκτελεῖσι, τὴν πάμφωτον μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Οτῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντες σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστατίν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν, ἰλασμόν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Τίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πόθῳ, καὶ πίστει πανῦμνητε. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μαθητῶν ὑπεκρύβη φόβῳ χορός· οἱ γνωστοὶ δὲ μακρόθεν ἴστανται νῦν· μόνη δὲ συνέχομαι, καὶ τῇ λύπῃ τιτρώσκομαι, τὴν σφαγὴν σε τέκνον, ὄρωσα τὴν ἀδικον, ἢ Παρθένος ἔλεγε, τὰς ὄψεις σπαράττουσα. Δεῦρο πᾶσα κτίσις, νῦν τῷ τρόμῳ ληφθεῖσα, συναλγησον, θρήνησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου σου, καὶ σὺν φόβῳ ἀνάκραξον· Δόξα σοι τῷ πάντων Ποιητῇ, ὅτι θέλων πάσχεις ὑπεράγαθε, καὶ ἐκουσίως σταυροῦσαι, τοῦ σῶσαι τὸν ἀνθρώπον.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» **μ**υστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ωραιωθήτε Μάρτυρες, πόνων ἐπιδόσει φαί-
δρυνόμενοι, ὑπὲρ σάπφειρον χρυσίον τε,
καρτεροῖς ἀγῶσιν ἐλαμπρύνθητε.

Ζωηφόρον ἐνέργειαν, ἐκ ζωαρχικῆς Τριάδος
δεξάμενοι, πάντα πόνον, πᾶσαν νέκρω-
σιν, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπελαύνετε.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον· δαίμοσιν ἀφρόνως
οὐκ ἐπιθύομεν, οἱ θεόφρονες ἐκραύγα-
ζον, ὀμιλοῦντες πόνοις καὶ κολάσεσιν.

Γαμάτων χαρίσματα, χάριν ἀδαπάνητον,
ῥῶσιν ἀπαυστον, ἀναβλύζοντες μακάριοι,
τῶν ἀνθρώπων πάθη θεραπεύετε.

Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε Δέσποινα, πειρασμοῖς κυκλι-
μενος εἰς βοήθειαν, προσκαλοῦμαι· Σπεῦ-
σον σῶσόν με, τὸν Σωτῆρα Λόγον ἢ κυήσασα.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρβρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Καθειλετε τῆς πλάνης ὀχύρωμα, Ἀθλοφό-
ροι, ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῆς καρτερίας
πανεύφημοι.

Αιμάτων ἐπιρροαῖς ξηραίναντες, τῆς ἀπά-
της, τὸν βυθὸν μακάριοι, πᾶσαν ψυχὴν
κατηρδεύσατε.

Λογίων τῶν ἐνθέων πληρούμενοι, Ἀθλοφό-
ροι, τῶν σοφῶν ἐλύσατε, τὴν ἀλογίαν
ἐν Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος ἐπέφανεν Ἀχραντε, τοὺς ἀν-
δρώπους, ἐκ σοῦ ὁ ὑπέρθεος, ἄνθρωπος
Κόρη γενόμενος.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐ-
» τῷ ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι
» κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου
» τῷ ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης·
» Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ισχυῖ σου, Ἰησοῦ νευρούμενοι, ἐξενεύρισαν
ἐχθρᾶ δυναστείαν, καὶ δυνατοὶ, ἀνεδείχθη-
σαν ὄντως, δι' ἀσθενείας σαρκᾶς προσπαλαίον-
τες, καὶ ρίψαντες τὸν ἰσχυρὸν, οἱ σεπτοὶ καὶ
καλλίνικοι Μάρτυρες.

Νενίκηκας, τὸν πολύμορφον ὄφιν, καὶ τὴν
τούτου τοῖς ποσί σε συντρίψας, ὡς ἀλη-
θῶς, κεφαλὴν νικηφόρον, τῆ κορυφῆ σου δια-
δημα εἴληφας, Τερέντιε Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν
ἀγίων Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Γάματα, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων, ἀναβλύζει,
καὶ τὰ πάθη καθαίρει, καὶ τῶν ψυχῶν, ἀ-
ποπλύνει τὸν ῥύπον, καὶ τῶν δαιμόνων βυθί-
ζει τὰς φαλλαγὰς· ἀπάντων δὲ τῶν εὐσεβῶν,
τὰς καρδίας ἀρδεύει τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Κατάσκιον, προεώρα σε ὄρος, ὁ Προφήτης
Ἀββακούμ Θεότοκε, ἐκ σοῦ Θεός, ὑπὲρ
λόγον προῆλθε, σεσαρκωμένος, καὶ κόσμον
διέσωσε, τῷ κλύδωνι τῆς χαλεπῆς, ἀμαρτίας
δεινῶς συνεχόμενον.

Ὁ Εἰρμός· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου,
Πομπηίου, καὶ ἐτέρων τριάκοντα ἕξ· ἔτι δὲ
καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα καὶ Ἀλέ-
ξανδρον καὶ Θεόδωρον.

Στίχοι.

Ἐπαθλα ποῖα τῆς τομῆς Τερεντίω;
Ἄ μὴ προσέσχεν ὄψις, οὖς, ἢ καρδία.

Ἴδωμεν οὖς τέμνουσιν ἀθληταῖς, ὅσοι·
Δεκάς τετραπλῆ, πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι μάλα.

Ἀσφάραγον δεκάτη γε Τερέντιος ἐξυπε-
κάρθη.

Οὔτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου
βασιλέως, καὶ Φουρτουνιανοῦ ἡγεμόνος·
ὠρμητο δὲ ἐξ Ἀφρικῆς. Καὶ φοιτήσαντος
δόγματος, ἐξόμνησθαι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν,
τοὺς δὲ ταύτης ἀντεχομένους, καὶ μὴ πειθο-
μένους τῷ Βασιλεῖ, παντοίως κολάζεσθαι, ὀ-
ρῶντες ἔτσι οἱ τεσσαράκοντα πολλὰς ὑποσκε-
λιζόμενης, καὶ πρὸς τὴν πλάνην αὐτομολῆντας,
συνωμονόησαν ἀλλήλοις ἀνδρείως ἐνσηῆναι, καὶ
τῆ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος γενναϊότητα
ὑπὲρ Χριστοῦ καλῶς ἀνδρίσασθαι· ἀναμνήσαν-
τες ἀλλήλους καὶ τῶν τοῦ Κυρίου ῥημάτων,
ἃ πρὸς τὸ μαρτύριον τοὺς πιστοὺς ἐπέιληφε,
μὴ δεδοικέναι, λέγοντος, ἀπὸ τῶν ἀποκτε-

νόντων τὸ σῶμα, τῆς δὲ ψυχῆς ἐπιλαβέσθαι μὴ δυναμένων.

Ἐπεὶ δὲ, προσαχθέντες τῷ ἡγεμόνι Φουρτουνιανῶ, περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ δυνάμεως, καὶ τῆς ἀσθενείας τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλησι τιμωμένων ξοάνων διεξῆλθον, τούτους μὲν ὁ ἡγεμὼν προσέταξε βληθῆναι εἰς φυλακὴν, τοὺς δὲ περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ Θεόδωρον, μεταστειλόμενος ἤδη, καὶ πρότερον εἰς ἐξέτασιν ἐλθόντας, ἀποσηῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως παρήνει, καὶ προσελθεῖν τοῖς εἰδώλοις. Ἐνστάτων δὲ αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς πίστεως ἀτρεπτον ἐνδειξαμένων, ἐξ ὧν εἶπον καὶ ἔπαθον, ῥάβδοις ἀκανθῶδες καὶ τραχείαις, καὶ νεύροις βοῶν ἐτύφθησαν, ἐκ διαδοχῆς τῶν τυπόντων, ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς διαδαίνυσθαι τὴν ἔνδον τῶν σπλάγχων αὐτῶν οἰκονομίαν. Ἐῖτα ὀβελίσκοις πυρωθεῖσι κατὰ τῶν νώτων ἐπάρησαν, καὶ καταχυθέντες κράματι, ὄξει συντεθέντι καὶ ἄλατι, τριχίνοις ὑφάσμασιν ὑπετίθθησαν. Ἀπογνοὺς οὖν τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν, μᾶλλον δὲ περιαλγῆς γενόμενος, οἷς διὰ προσευχῆς οἱ Ἅγιοι ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ξοάνα κατέβαλον, ἀποτιμηθῆναι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν προσέταξεν.

Ἀχθέντες δὲ οἱ περὶ Τερέντιον, καὶ παρρησιασάμενοι, αὐθις εἰς τὴν φυλακὴν ἐνεβλήθησαν, προσδεθέντες κλοιοῖς περὶ τὸν τράχηλον, καὶ πέδαις ὑποβληθέντες τὰς χεῖρας, καὶ τὰς πόδας ἀλύσει περιδεθέντες, ὑπήνεγκαν, ὑποκειμένων αὐτοῖς τριβῶλων σιδηρῶν, καὶ ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἄσιτοι διέμειναν· εἰσαγωγὴ γὰρ σίτων ἀπηγορεύθη παρὰ τοῦ ἡγεμόνος ταῖς δεσμοφύλαξιν. Ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς ἀντιλήψεως ἔτυχον παρὰ Θεοῦ, δι' ἐπιστασίας Ἀγγέλων τῶν δεσμῶν ἀποπεσόντων καὶ τροφῆς αὐτοῖς χορηγηθείσης, αὐθις νεαροὶ τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν, καὶ ξεσθέντες, Σηρίοις ὑπεβλήθησαν, ὧν οὐδὲν αὐτῶν ἤψατο. Ἀπειπῶν οὖν καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν, ζίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Προφήτιδος Ὀλδᾶς.

Στίχ. Ἀφῆκεν Ὀλδὰ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον,
Ἡ Πνεύματος γέμουσα θείου πυθία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰακώβου Πρεσβυτέρου, καὶ Ἀζᾶ Διακόνου.

Στίχ. Τὸν Ἰακώβον καὶ τετμημένον γράφω,
Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ σέφος.

Τμηθεὶς ὁ Χριστοῦ Λευίτης Ἀζᾶ κάραν,
Χριστοῦ τὸν ἐχθρὸν Λευιάθαν αἰσχύνει.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν· καὶ ὁ μὲν Ἰακώβος ὄρμητο ἀπὸ κώμης λεγομένης Φαρναθά· ὁ δὲ Ἀζᾶς ἀπὸ κώμης λεγομένης Βιθνοραῖ. Συλληφθέντες δὲ, καὶ παρασάντες τῷ ἀρχιμάγῳ Ἀχοσχαργάν, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησία ὁμολογήσαντες, σίνηπι μετὰ ὄξους τοῖς μυκτῆρσιν ἐδέξαντο. Ἐῖτα τύπτονται, καὶ μετεωρίζονται γυμνοὶ καὶ ὑπαίθριοι, τῷ νυκτερινῷ ψύχει καταπηγνύμενοι. Ἐῖτα κατενεχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ ἡλίῳ καὶ πυρὶ, προστάζει τοῦ Ἀρχοντος, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, καὶ οὕτω στεφανηφόροι ἀνήλθον ἐν οὐρανοῖς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σὺ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὗτα εὐήκοα πρὸς θείαν, ἀποπλήρωσιν Χριστοῦ τῶν προσταγμάτων, κερτημένοι σοφοί, ἐμελπете προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμους ἐνθέους Ἀθλοφόροι, ἀντεθήκατε προσταγμάσιν ἀνόμων, κελυόντων Χριστὸν ἀρνεῖσθαι· ὧ βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη ποιναῖς ἐκδεδωκότες, ἀπηνήσασθε τὸ σῶμα δι' ἀγάπην, τοῦ ὀφθέντος ἐν γῆ, καὶ σάρκα εἰληφότος· ὧ μελωδεῖτε Μάρτυρες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ανο τὸ ὄμμα διανοίας, ἀνατεινάντες γενναῖοι τὰς βασάνους, στερόροτάτη ψυχῆ, ἠνέγκατε βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρεύσαντας πάλαι τοὺς γενναίους, παραβάσεως ἀτόπου πλημμελεία, ἐν νηδυῖ Χριστὸν, ἀρρέυστως συλλαβοῦσα, πρὸς τὴν ζῶν ἁγήγαγε, τὴν ἀρχαίαν Θεοτόκε.

Ῥδὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων
 » ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς
 » ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέν-
 » τας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυ-
 » τρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοῖτε, Ἱερεῖς
 » ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς
 » αἰῶνας.

Τυραννικοῦ πρό βήματος, ὁ θεόφρων Τε-
 ρέντιος, σὺν Ἀφρικανῶ τε, Μάξιμος Πομ-
 πηῖος, ὁ θεῖος Μακάριος, καὶ ὁ κλεινὸς Θεόδω-
 ρος, ἅμα τῇ λοιπῇ, τῶν συμμαρτύρων χορεία,
 Χριστὸν ὁμολογοῦσι, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων,
 καὶ τούτου τῇ ἀγάπῃ, γενναίως ἐναθλοῦσιν.

Ῥπὲρ Χριστοῦ στρεβλούμενοι, καὶ βουνεύ-
 ροις τυπτόμενοι καὶ ἀνηλεῶς, οἱ Ἀθλη-
 ταὶ ξεόμενοι, τριβόλοις κεντούμενοι, καὶ τοῖς
 θηρσὶ ῥιπτούμενοι, καὶ πυρακτωθεῖσιν, ὀ-
 βελίσκοις τὰ στέρνα, φλεγόμενοι ἐβόων· Ἱε-
 ρεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆμα ζωῆς προφέροντες, οἱ καλλίνικοι Μάρ-
 τυρες, τεθανατωμένους, ἐν τῇ πλάνῃ ἔσω-
 σαν, ἐχθροὺς ἐθανάτωσαν· καὶ τοῦ Χριστοῦ
 τὸν θάνατον, καὶ τὰ φωταυγῆ, ἐξεικονίζον-
 τες πάθη, βασάνοις πολυτρόποις, τὸ μακά-
 ριον τέλος, ἐδέξαντο ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς
 τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ κιθάρα εὐρυθμος, κρουομένη τῷ
 Πνεύματι, καὶ ταῖς διανοίαις, τῶν πιστῶν
 ἠδύνουσα, τετραρίθμος πέφυκε, τῶν Ἀθλοφό-
 ρων θεῖα δεκάς, θεῖον κορυφαῖον, κεντημένη
 βοῶντα, Τερέντιον τὸν μέγαν· Ἱερεῖς εὐλογοῖ-
 τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ζώωσον, πέπτωκυῖαν ἀνά-
 ψησον, τετραυματισμένην, τὴν ψυχὴν μου
 ἴασαι τῇ λόγχῃ Πανάμωμος, τῇ κεντησάσῃ
 θεῖαν πλευράν, τοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς σου, σαρ-
 κωθέντος Σωτῆρος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱε-
 ρεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον θεῆ
 » συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
 » κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό

» γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραν-
 » τον, θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰᾶμα βρῦει ἢ σορὸς, τῶν Μαρτύρων ἐκ πη-
 γῆς θεοῦ Πνεύματος, ἐπαρδομένη αἰεὶ προ-
 θυμῶς δεῦτε ἀπαρρυσώμεθα, σῶμα καρδίαν
 καὶ ψυχὴν, καθαγιαζόμενοι, καὶ τὸν Σωτῆρα
 Χριστὸν, μεγαλύνοντες πιστῶς φιλομάρτυρες.

Ὡς ἄνθη θεῖα τοῦ ἀγροῦ, ὡσπερ ῥόδα μυ-
 στικὰ ἐξηγητήσατε, καὶ εὐωδίας σεπτῆς,
 τὴν Ἐκκλησίαν ἀπεπληρώσατε, πλάνην δυσώ-
 δη τοῦ ἐχθροῦ, μακρὰν ἀπελαύνοντες, τῇ θεῖα
 χάριτι, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Σήμερον Μάξιμον πιστοὶ, καὶ Ἀλέξανδρον
 ὁμοῦ καὶ Θεόδωρον, Ζήνωνα Πόμπιον,
 Ἀφρικανόν τε καὶ τὸν Τερέντιον, σὺν τοῖς λοι-
 ποῖς συναθληταῖς, πιστῶς εὐφημήσωμεν, καὶ
 μακαρίσωμεν, ἀνυμνοῦντες τὰ αὐτῶν προτε-
 ρήματα.

Ἡγγικε, πρόσεχε ψυχὴ, ἡ τοῦ Κτίστου τε-
 λευταία ἐπέλευσις· οἱ θρόνοι τίθενται·
 καὶ τὸ κριτήριον ἤδη πάρεστιν· ὁ δὲ Κριτὴς
 ὡς ἀγαθὸς, βοᾷ· Ἐτοιμάσθητε. Σπεῦσον οὖν
 βόησον· τῶν Μαρτύρων σου λιταῖς Σῶτερ σῶ-
 σόν με.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν ψυχὴν μου
 ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησι, τῶν παραβά-
 σεων, ἐσκοτισμένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ
 τῆς ἡμέρας κοινωνόν, τῆς θεῖας ἀνάδειξον, ὅ-
 πως δοξάζω σε, προστασία τῶν Πιστῶν ἀκα-
 ταίσχυντε.

Ὁ Εἰρμός· Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου,

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐ-
 πισκόπου Περγάμου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χάριν, ἀπαντήσας δαφιλῶς, γνώσεως Χρι-
 στοῦ Ἱεράρχα, ἐξ ἀκενώτου πηγῆς, τοῦ
 Ἐπισηθίσ τε καὶ θεοῦ Κήρυκος, ταύτης πᾶσι
 μετέδωκας, ἀνθρώποις ἀφθόνως, δρόμον ἴσα-

πόστολον ἀνύων Ὅσιε· ὅθεν, σὺν αὐτῷ παρ-
ρησίαν, ἔχων πρὸς Θεὸν ὑπὲρ πάντων, τῶν
σὲ εὐφημούντων καθικέτευε.

Βίον, διανύσας εὐκλεῆ, καὶ τῶν ἀρετῶν συν-
αθροίσας, τὸν πλοῦτον Ὅσιε, πλήρης δι-
ἀθλήσεως, καλῶν πρὸς Κύριον, ὡς ὁ πρὶν ἐξ-
εδήμησας, Ἀβραάμ Ἀντίπα· ὅθεν καὶ τῆς
κρείττονος δόξης ἠξίωσαι, χαίρων, τοῦ Χρι-
στοῦ σὺν τοῖς μύσαις, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεῦν,
τῶν πιστῶς τιμώντων σου τὴν ἀθλήσιν.

Εἴχων, ἐξ ἀφθόνων δωρεῶν, σὺ τοῦ Παρα-
κλήτου τὴν χάριν, τὴν τῶν ἰάσεων, πάθη
τὰ τῆ σῶματος, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐπισκέ-
φει σου ἴασαι, ὀδύνας κοιμιζων, πόνους παύων
ἀπαντας, καὶ ἐκλυτρούμενος, πάντας, συμφο-
ρῶν καὶ κινδύνων, τῆς τὴν σὴν Ἀντίπα τιμῶν-
τας, μνήμην, καὶ δοξάζοντας τὸν Κύριον.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴχεις, συμπαθείας οἰκτιρμούς, ἔχεις εὐ-
σπλαγχνίας ἀβύσσους, Θεοχαρίτωτε· τέ-
τοις μου συγκάλυψον τὰ ἀμαρτήματα, καὶ
ἀπόπλυνον ἀπαντα, τὸν ῥύπον Παρθένε, ἐξ
ἀπροσεξίας μου, τὸν προσγινόμενον ὅπως, ἀπὸ
βλάβης παντοίας, Δέσποινα σωθεῖς μεγαλύ-
νω, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας Θεῖον ὄνομα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὔτε, προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, ἄκακος ἀ-
μνός ὡσπερ Σῶτερ, καὶ ἐκεντήθης πλευ-
ράν, ἥλιος ἐσκότασε, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ αἱ
πέτραι ἐσχίσθησαν· ναοῦ δὲ ἐρράγη, Θεῖον
καταπέτασμα, ἀπὸ τοῦ φόβου σου· ὅθεν, ἡ
τεκοῦσά σε Μήτηρ, θρήνοις κοπτομένη ἐβόα·
Δόξα τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπολυτίς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ
Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν φαιδρὸν ἐν Μάρτυσιν Ἀντίπαν σέβω.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» **Θ**χοῖς ἴχθυσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
» **Ρ**αηλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ
» **Α**μαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτρο-
» **Π**ώσατο.

Δημοσία Κεντρικὴ

Τῷ φέγγει, τῆς τρισηλίου χάριτος, καταλαμ-
πόμενος, τοὺς τὴν φαιδρὰν σου ταύτην
ἐορτὴν, ἐκτελέοντας καταύγασον, τῆς τῶν πα-
θῶν λυτρώμενος, Μάρτυς Ἀντίπα ἀμαυρώσεως.

Ο Ἰσχυρὸς, ὁ τοῦ Θεοῦ σε πάνσοφε, μάρτυ-
ρα γνήσιον, τῶν ἑαυτοῦ ἀνέδειξε παθῶν,
τὴν δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ τῶν δαιμόνων
ἀπάσαν, τὴν πονηρίαν ἀφανίζοντα.

Νομίμως, τὸ ἱερόν σου ποιῆμιον, ὄντως ἐποι-
μαντας, καὶ ἐπὶ χλόην Πάτερ τῶν Χρι-
στοῦ, διδαγμαίων ἐξέθρεψας· νῦν δ' ἐποπτεύεις
ἄνωθεν, στέφει Μαρτύρων κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Φωτός σου, ταῖς ἀστραπαῖς καταύγασον,
Κόρη πανάμωμε, τὴν ἐν νυκτὶ παθῶν καὶ
συμφορῶν, συσχεθεῖσαν καρδίαν μου, δικαιο-
σύνης Ἥλιον, πᾶσιν ἀρρήτως ἀνατείλασα.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Ανέβλυσας ποταμούς, διδασκαλίαις τοὺς
πιστοὺς ἄρδοντας, καὶ θολερὰ νάματα,
τῆς πολυθείας ξηραίνοντας.

Ισχυῖ δυναμωθείς, τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν
ἄραντος, δαιμονικὴν ἔθραυσας, ἐνδοξε ἰσχύν
δι ἀθλήσεως.

Δαιμόνων τοὺς λατρευτάς, σέβειν Θεὸν ἀ-
ληθινὸν ἔπεισας, σάρκα θνητὴν Ὅσιε,
πλούτῳ εὐσπλαγχνίας φορέσαντα.

Θεοτοκίον.

Ρύομενον τοὺς βροτοὺς, αἰχμαλωσίας τοῦ
ἐχθροῦ Ἀχραντε, τὸν λυτρωτὴν τέτοκας,
ὅθεν εὐσεβῶς σὲ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεοῦ ἀνθραξι, θεῖας ἀγάπης, ἀναπτόμενος,
μάρτυς Ἀντίπα, τῆς ἀθείας τὴν φλόγα
κατέσβεσας, καὶ πυρωθέντι βληθεῖς χαλκουρ-
γήματι, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας.
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Παραμύθιον, τῶν θλιβομένων, ἰλαστήριον,
ἀμαρτανόντων, σὺ ἀνεδείχθης Μητροπάρ-
θενε Δέσποινα· τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γεν-
νήσασα, πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνῃ γέγονας.

Ὅθεν κράζομεν· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρουμένου σου, ἢ γῆ ἐσεισθη, νεκρωθέντος σου, τὸ φῶς ἐκρύβη, καὶ οἱ νεκροὶ τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν· ἡ δὲ πανάχραντος Μήτηρ σου Δέσποτα, δακρυρροοῦσα πικρῶς ἀπεφθέγγετο· Τέκνον φίλτατον, ὑμῶ σου τὸ μέγα ἔλεος· τοῦ σῶσαι γὰρ βροτοὺς ταῦτα πέπονθας.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
» στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐ κατέσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, παρανομούντων ἔνστασις, Μάρτυς ἀθλοφόρε· ὅθεν πυρακτούμενος, τῷ ζήλῳ τῆς πίστεως, ὥφθης τοῦ πυρός δυνατώτερος.

Νυσταγμῷ τῆς ἀθείας τοὺς κρατούμενους, ἐπαγρυπνῶν πανεύφημε, ταῖς διδασκαλίαις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρὸς γνῶσιν ἐξήγειρας, τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως.

Ε'νεπλήσθης τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, ἐκ θεολόγου στόματος, τοῦ Ἐπιστηδίου· ὅθεν καὶ ἀνέβλυσας, τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶσι τοῖς πιστοῖς Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διεφυλάχθης, Παρθενομητορ ἄφθορος· τὸν Δημιουργὸν γὰρ, πάντων ἀπεκύησας, ἐκ σου τὸ ἀνθρώπινον, σῶμα ἐκουσίως φορέσαντα.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Α'νῆλθες ἀρετῶν, εἰς τὸ ὄρος μακάριε, καὶ γνώσεως ὑπεισηλθες, τὸν ἀκρότατον γνόφον, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ρημάτων σου πλοκαῖς, ἐκ βυθοῦ ἀθεότητος, ἐζώγησας Ἱεράρχα, πλανωμένους ἀνθρώπους, καὶ χάριτι διέσωσας.

Τὸ μέγα τῆς Θεοῦ, παρουσίας μυστήριον, κηρύττων Ἱερομάρτυς, κατεσμίκρυνας ὕψος, εἰδῶλων ἀθεώτατον. Θεοτοκίον.

Υ'πάρχων ἐν μορφῇ τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπέρθεος, ἐσκήνωσεν ἐν γαστρὶ σου, τὴν μορφήν μου φορέσας, ὁ Κύριος Πανάμωμε.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Σταυρώσας, ἐγκρατεῖα τὰ μέλη μακάριε, τοὺς ἐν ἀσκήσει ἀγῶνας, τοῖς ἀγῶσιν ἔστεψας τῶν Μαρτύρων, οὓς ὑπέστης, διανοίας Ἀντίπα στερόρῳτηι..

Γ'στασο, πρὸ βημαίων κηρύττων τὴν σάρκωσιν, τοῦ διὰ σὲ κενωθέντος, καὶ Πιλάτου βήματι παραστάντος, Ἀθλοφόρε, καὶ Σταυρῷ τὸν ἐχθρὸν θανατώσαντος.

Νέκρωσιν, τοῦ Σταυρῷ νεκρωθέντος Θεσπέσιε, ποθῶν Ἀντίπα εἰσεδύς, τῷ πεπυρωμένῳ βοῇ χαλκείῳ, καὶ θυσία, νεκρωθεὶς τῷ Κυρίῳ προσήνεξαι. Θεοτοκίον.

Α'γιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ὁ ἐν Ἁγίοις Παρθένε, ἐπαναπαυόμενος καὶ δοξάζων, τοὺς ἐν πίστει, ἀληθεῖ τοῦτον Κόρη δοξάζοντας.

Ὁ Εἰρμός· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

Στίχοι.

Ταύρω παλαίεις, καλλιμάρτυς Ἀντίπα,
Ὅς σε φλογίζειν, οὐ κερατίζειν· ἔχει.

Χάλκειον ἐνδεκάτη βληθεὶς φλέγη, Ἀντίπα,
εἰς βουῖν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δομετιανοῦ τοῦ Βασιλέως, σύγχρονος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ τῆς κατὰ Πέργαμον τῆς Ἀσίας κηχειροτόνηται Ἐπίσκοπος, ὅτε ὁ Θεολόγος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς Πάτμον ὑπερόριος ἦν, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει αὐτοῦ γράφει, Ἱερέα τοῦτον πιστὸν, καὶ Μάρτυρα ἀποκαλῶν.

Ἵπάρχων δὲ τῆς κατὰ Πέργαμον Ἐκκλησίας ὁ Ἅγιος Ἀντίπας Ἀρχιερεὺς, ἐν πάνυ πρεσβυτικῇ ἡλικίᾳ, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον ἐν πάσῃ ἐποίμαινεν εὐσεβεῖ πολιτείᾳ· διὸ καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν συνεσχέθη, αὐτῶν τῶν σεβομένων παρ' αὐτοῖς δαιμόνων ἐμφανισάντων, μὴ δύνασθαι ἐν τῷ τόπῳ οἰκεῖν, μηδὲ

ταῖς προσαγομένας θυσίας προσέσθαι, ἀλλ' ἐξελαύνεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀντίπα.

Ἀχθέντα οὖν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐπεχείρει ὁ Ἡγεμὼν πείθειν αὐτόν, ὡς τὰ πρεσβύτερα τιμιώτερα ἦν, εἶναι δὲ τὰ ἀρτιφανῆ καὶ νεώτερα ἀτιμότερα· τὴν μὲν τῶν Ἑλλήνων, παλαιῶν θρησκείαν λέγων, καὶ χρόνοις συναυξηθεῖσαν πολλοῖς· τὴν δὲ τῶν Χριστιανῶν πίστιν, ὀφέποτε ἀρξαμένην, ὑπὸ ὀλίγων παρὰδεχθεῖσαν. Οἷς τὴν κατὰ τὸν Καῖν ἰστορίαν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀναφθεῖσαν ἀσέβειαν, ὁ Ἅγιος ἀντέθηκε, τοῖς εὐσεβέσιν οὖσαν ἀζήλωτον, εἰ καὶ τῷ ἀρχηγόνῳ πολὺ τῶν μετὰ ταῦτα προεῖχε.

Τούτοις εἰς ὀργὴν ὁ Ἡγεμὼν ἀναρρίπισθεις, τὸν Μάρτυρα ἐν τῷ κατὰ τύπον βοῶς τεχνουργηθέντι ἐνέβαλε χαλκουργήματι. Πολλὰ δὲ ἐν αὐτῷ τὸν Θεὸν ἱκετεύσας ὁ Ἅγιος, καὶ τὴν μεγάλην αὐτοῦ δύναμιν ἐξυμνήσας, καὶ ὑπὲρ ὧν ἠξιώθη δι' αὐτὸν παθεῖν εὐχαριστήσας, καὶ τοὺς μεμνημένους αὐτοῦ, ἄλλων τε νοσημάτων, καὶ τῆς ἀφορήτου τῶν ὀδόντων ὀδύνης ἀπαθεῖς φυλάττεσθαι ἐξαίτησας, καὶ ἐπευξάμενος αὐτοῖς ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει ἰλασμόν, τῆς αἰτήσεως τυχῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ ἐτέθη ἐν τῇ κατὰ Πέργαμον Ἐκκλησίᾳ, μύρα καὶ ἰάσεις ἀενάως πηγάζων. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ πανσέπτῳ Ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Τρυφαίνης τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Στίχ. Χωρίζεται Τρύφαινα σαρκὸς πηλίνης,

Ἡ πηλὸν αὐτῆς ταῖς τρυφαῖς ἠγουμένη·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φαρμουθίου.

Στίχ. Ἐξῆλθε Φαρμούθιος ἐκ τῶν ἐνθάδε,

Φαρμουθὶ μνηνί, δῆλον ὡς Ἀπριλίῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» γί, πυρπολούμενοι ἐκράυγαζον· Εὐλογημένος
» εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέες τρεῖς Παῖδας, ἐξεικονίζων Μάρτυς ἐνδοξε, μέσον, ὡς καμίνου ἔσσης τοῦ δολε-

ρῶς, πυρωθέντος χαλκουργήματος· Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τῇ θείᾳ δρόσῳ, περικυκλιόμενος πάντοθεν, ὅλως οὐκ ἐφλέχθης μέσον ὧν τοῦ πυρός, οὐδὲ δαίμοσιν ἐπέθυσας· Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ἰσχύϊ θείᾳ, τῆς ἡλικίας τὸ ἀνίσχυρον, Πάτερ, ἐνισχύσας ἄκμων ὡσπερ στερρός, πρὸς τὸ στάδιον ἐχώρησας· Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεποικλιμένος, Ἱεραρχίας θείᾳ χάριτι, αὐθις πορφυρίδι αἵματός σου Σοφέ, στολισάμενος ἀνέδραμες, πρὸς τὰ βασιλεία, περιφανῶς τὰ ἄνω γηθόμενος. Θεοτοκίον.

Αἱμάτων Κόρη, παρθενικῶν τῶν σῶν ἐκσεσάρκωται, Λόγος ὁ Πατρὶ συνάναρχος τὴν ἡμῶν, συντριβὴν ἐπανορθούμενος. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρός δὲ δύναμιν ἔσθυσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτροις καθορᾶς, οὐκ ἐν ἀνίγμασι, καλῶν τὸ ἔσχατον, πρὸς δὲ γε πρόσωπον πρόσωπον, παρελθόντων τῶν ἐμφάσεων, ἀναβοῶν χαρμονικῶς, τῷ σὲ δοξάσαντι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ τῷ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, τὸ θεῖον πρόβατον, καλῶς ποιμάναντα, αὐτοῦ τὸ ποίμνιον πάνσοφε, ὡς ἀμνὸν οἱ ἀνομώτατοι, ὀλοκαυτοῦσι τῷ πυρὶ, Ἀντίπα κρίζοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν πέτρᾳ τῶν θείων ἐντολῶν, τὰ τῆς καρδίας σου, ἐρείσας βήματα, δεινῶν κολάσεων πνεύμασι, αἰκισμῶν τε ἐπικλύσεις, οὐκ ἐσαλεύθης, μελωδῶν Ἀντίπα πάνσοφε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βεβαίως τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς τετύχηκας, Ἀντίπα πάνσοφε· διπλοῦν δὲ στέφανον ἔλαβες, ὡς ποιμὴν παναληθέστατος, καὶ νικηφόρος ἀθλητής, οἷς καὶ κοσμημένος, ἀνακράξεις· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, ὡς θείον τέμενος, τοῦ Παντοκράτορος, ὡς γῆ ἀνύ-

ροτος ἄσταχυν, ἀγεώργητον βλασήσασα, Παρ-
 θένε σῶζε, τοὺς πιστῶς αἰεὶ κραυγαζόντας·
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
 Ο' Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 » σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη,
 » Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διό
 » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γεραρχικῶς Ἱεράρχα, τὸν ἱερόν ἀνύσας δρό-
 μον, τὴν ἱερωτάτην ζωὴν σου, ἱερωτάτως
 σὺ καθιέρωσας, τῷ ποιητῇ καὶ πλάσῃ σου,
 Μάρτυς Ἀντίπα ἱερώτατε.

Ως τῶν ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, περικαλλῆς γε-
 γενημένος, δόξη μαρτυρίου παμμακάρι
 καθωραϊσθῆς καὶ μεταθέβηκας, πρὸς τὸν ὡ-
 ραῖον Κύριον, θέσει θεούμενος θεόληπτε.

Σήμερον ἡ Πέργαμος χαίρει, ἐπὶ τῇ θείᾳ
 πανηγύρει, τοῦ ἱερωτάτου ποιμένος, καὶ
 συγκαλεῖται πόλεις τὰς κύκλω αὐτῆς· ἡ καὶ
 ἡμεῖς συγχαίροντες, τοῦτον ἐν ὕμνοις κατασέ-
 ψωμεν.

Η τῶν ἱερῶν σε λειψάνων, ἱερωτάτη μάκαρ
 θήκη, μύρον ἰαμάτων πηγάζει, δυσῶδη
 πάθη ἀποδιώκουσα, καὶ τοὺς τὴν σὴν γεραί-
 ροντας, μνήμην σαφῶς εὐωδιάζουσα.

Θεοτοκίον.

Φως ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου
 νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν
 ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενῶς ἰκέ-
 τευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ο' Εἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς
 σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου
 Ἐπισκόπου Παρείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ηλίου φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνή-
 μη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτί-
 σιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Βασίλειε

Aprile.

μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀγλύν, καὶ τῶν
 δαιμόνων σκότος διώκησα· διό σε μακαρίζομεν,
 καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμη-
 σιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων
 συσῆματα, παμμακάριστε ἔτρωσας· φω-
 νὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ Ἀ-
 σωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρᾶ, τῶν σῶν
 ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διό ἐπαγαλλόμενοι,
 πίστει σὺν τούτοις τιμῶμέν σε, ὡς φωστῆρα
 παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐρά-
 νια, καὶ ρεόντων τὰ ἄρρευστα, φθαρτῆς
 τε τὴν ἀφθαρτον, ἀντηλλάξω δόξαν· καὶ ἀντ'
 ἐξορίας, καὶ πολυτρόπων πειρασμῶν, τὰ ὑπὲρ
 λόγον Θεοῦ βασιλεία· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος,
 σὺν Ἀσωμάτοις Βασίλειε, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε,
 τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανθρακα κυήσασα, ὃν Ἡσαΐας τεθέαται, τῇ
 λαβίδι τὸ πρότερον, χρόνων δ' ἐπ' ἐσχά-
 των, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, σάρκα ὀφθέντα καὶ
 βροτῶν, τὰ πάθη πάντα ἀποκαθαίροντα, πυρὶ
 τῷ τῆς Θεότητος, τὰς ἀμαρτίας κατάφλεξον,
 τὰς ἐμὰς Θεοσύμφευτε, καὶ παντός ρύπου
 πλῦνόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπεσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος
 Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς
 μήτηρ δακρύουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγγνων,
 αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ,
 ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου πο-
 θεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ
 βραδύνης φιλήθρῳπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ
 ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν σὴν τελευταίην συντόμως μέλπω, Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
 » Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσ-
 » ραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡ-
 » μῶν ἄσωμεν.

Τὸ ἄφραστον φῶς σοι καὶ τριλαμπές, ἐν τῇ ἀσαλεύτῳ, βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ἀνέτειλε Πάτερ καὶ δικαίων, ἡ εὐφροσύνη ἀξίως ἐδέξατο.

Ηνοίγησαν πύλαι σοι τῆς Ἐδέμ, καὶ Ἀρχιερεῦσι, προσετέθης Ἀρχιερεὺς, καὶ τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησία, συνηριθμήθης, Βασιλείει ἐνδοξε.

Νόος σου τὸ ὄμμα προκαθαρθεὶς, ἀνῆλθες εἰς ὄρος, ἀρετῆς, ὡς ἄλλος Μωσῆς· διὸ καὶ τὸν ὄντα θεωρήσας, προσεκολληθῆς αὐτῷ Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἐνωθεὶς, τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ, ὁ τῶν ὄλων Δημιουργός, προῆλθεν ἀφράστως Θεομητορ, καὶ τοῖς βροτοῖς ὁμιλῆσαι ηὐδόκησεν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» **Σ**οι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Η ἀξιοθαύμαστος, καὶ παναοίδιμος μνήμη σου, χαρμονικῶς, τὰ τῶν Ὁρθοδόξων, κατευφραίνει συστήματα.

Νέφος τὸ τοῦ σώματος, ἀπεκδυσάμενος Ὅσιε, καὶ τῶν δεσμῶν, ἀπολελυμένος, τῷ Θεῷ προσεπέλασας.

Τέλος τὸ μακάριον, καὶ τὴν ἀπόλαυσιν Ὅσιε, τῶν ἐκλεκτῶν, ὡς ἐκλελεγμένος, ἐπαξίως ἀπειλήσας.

Θεοτοκίον.

Εἶχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνηθήσομαι πάλιν, ἡ μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προστάτιν, τῶν ἐχθρῶν μου ῥυσθήσομαι.

Ὁ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφῆ, καὶ φωτίζει τὴν κτίσιν, Βασιλείει Δείοις σου, καταυγάζουσα Δαύμασιν· ἦν περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν· Καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἱεράρχα, Χριστὸν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἐκάστην βοῶσα, καὶ πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθός καὶ προστάτις, ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Λαμπὰς ἡ φεραυγῆς, τοῦ ἡλίου ἐκρύβη, ἐν ζύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀναβάντος σου Λόγε· ἡ κτίσις πᾶσα ἔφριξε, καὶ τῷ φόβῳ ἐτρόμαξεν· ἡ δὲ Μήτηρ σου, παρισταμένη ἐβόα· Τέκνον φίλτατον, πῶς ἐκούσιως νεκροῦσαι, τὸ φῶς μου τὸ ἄδυτον!

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» **Ε**μυσῆριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Λιτανεῦων πρὸς Κύριον, τὴν ἐπαιρομένην φρένα κατέβαλες, τῆς κακόφρονος αἰρέσεως, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Πάτερ εὐφρανᾶς.

Εν σικηναῖς οὐρανίαις σε, ὁ ἀγνωσθέτης, Πάτερ κατώκισε, τὴν ἀνένδοτόν σου ἐνστασιν, πρὸς τοὺς ἀντιπάλους προσδεξάμενος.

Υπὲρ τῶν παραδόσεων, τῶν πεφυλαγμένων ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, διωκόμενος ὑπέμεινας, καὶ προκινδυνεύων διετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεόν, ὃν ἐκύησας, ἀχραντε Παρθένε, τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἰκέταις σε δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** ῥθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον
» **μ**ᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλων οὐκ οἶδαμεν.

Η ἐνθεος σικηνώσασα χάρις σοι, Θεοφόρε, ποιμένα πιστότατον, τῆς Ἐκκλησίας σε ἔδειξε.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, καὶ τὰ πάθη, τῆς ζωῆς τῷ πνεύματι, κατηκολούθησας ἐνδοξε.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τὸν βίον σε, διανύσας, Θεόφρον ἀπειλήσας, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀντίδοσιν.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα πανάγιον τέμενος, ἀπαθείας, τὴν πηγὴν ἐγέννησας, Παρθενομήτορ πανάμωμε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» **μ**ου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» **δ**έομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
» **μ**ου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Νυττόμενος τῷ τερπνῷ, τῶν οὐρανίων πυρσεύματι, τὸν θρόνον τὸν ἐπὶ γῆς, κατέ-

λιπες Ὅσιε, καὶ κληρον ἀκήρατον, ἐν γῆ τῶν πραέων, ὡς πραότατος ἐπλούτησας.

Τῆς πλάνης καταγελῶν, τῆς τῶν βλασφημῶν αἰρέσεως, τὸ θεῖον καὶ εὐσεβές, ὀρθόδοξον φρόνημα, προθύμως ἐδίδαξας, τὴν εἰκόνα σέβειν, τοῦ Σωτῆρος ἀξιάγαστε.

Ο πόθος σου πρὸς Θεόν, πεπλήρωται πανοιδιμῆ· μετέστης γὰρ πρὸς αὐτόν, ἐν θέως γηθόμενος· καὶ νῦν τὰς λαμπρότητας, τῶν Ἀγίων Πατέρ, ἐποπτεύεις καὶ φαιδρότητας.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς, λελύτρωσαι τὸ ἀνθρώπινον· τὸν φύσει ζωοποιόν, ἀσπόρως γὰρ τέτοκας, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Θ' Εἰρμός· Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ ἸΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρείου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Χαίρων τελεύτα, Βασίλειε τρισμάκαρ·
Ἐκεῖ γὰρ ἦξεις, οὗ χαρᾶς πλησθῆς ὄσης.

Δωδεκάτη Βασίλειε ταφήϊα δύσσαο νεκρός. Ὁ ὗτος ὁ Ἅγιος Βασίλειος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὸν ἐνθεον βίον, Ἐπίσκοπος Παρείου καθίσταται, ἐπὶ τῶν δυσσεβῶν Εἰκονομάχων· ὅς, κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, διὰ τὸ μὴ συνελθεῖν τοῖς Εἰκονομάχοις, καὶ ὑπογράψαι εἰς τὴν τῶν Ἀγίων εἰκόνων καθαίρεσιν, τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀπάσαν ἐν διωγμοῖς καὶ θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις διήνυσε, μεταβάσεις καὶ φυγὰς αἰεὶ ποιούμενος, τῶν πατρικῶν δογμάτων προϊστάμενος, τῶν κακοδόξων τὰς συνάξεις μισῶν, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἀσπαζόμενος. Οὕτως ἐν πᾶσι τὸν Θεὸν Σεραπεύσας, καὶ εὐάρεστος εἰς τέλος ἀναφανείς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῶ τετρακοσιοστῶ πεντηκοστῶ, ἀνεκομίσθη ἡ τιμία Ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας, ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνστατίνου καὶ Ρώμανο τῶν Πορφυρογεννήτων· μετὰ δὲ ταῦ-

τα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῶ τῶν Χαλκοπρατείων, κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς Κωνστατίνου τοῦ Κοπρωνύμου.

Στίχ· Ρίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,
Ἀνθούσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Η τις ὑπὸ τοῦ πατρὸς πολλαῖς ἀναγκασθεῖσα συζευχθῆναι ἀνδρὶ, οὐκ ἐπέισθη· διὸ, μετὰ τὸ ἀποβιῶναι αὐτόν, ἀδείας λαβομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ πένησι καὶ Ἐκκλησίαις καὶ εὐαγέσιν Οἴκοις διανεμαμένη, πολλῶν ὀρφανῶν μήτηρ ἐγεγόνει, καὶ χηρῶν προασπιστής. Πολλαῖς δὲ παρακλήσεσι πολλαῖς βιαζομένη ὑπὸ Εἰρήνης τῆς ὀρθοδόξου Αὐγούστης συνεῖναι αὐτῇ καὶ συμβασιλεύειν, οὐδαμῶς ἠνέσχετο. Ὅπόσας δὲ ἡμέρας διέτριβεν ἐν τῷ Παλατίῳ, ἔξωθεν μὲν βασιλικὸν ἱμάτιον ἠμφισμένη ἦν, ἐνδοθεν δὲ τρίχινον ῥάκος. Τὸ ποτόν αὐτῆς ἦν ὕδωρ, καὶ ἡ τροφή ἀσκητικὴ· τὸ δάκρυον ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ ὁ ὕμνος ἐπὶ στόματος. Ὅθεν καὶ τὸν μοναστὴν ὑπέρχεται βίον, διὰ χειρὸς τοῦ ἐν Ἀγίοις Ταρασίου ἀποκειραμένη, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ὁμονοίας. Ἐκτοτε δὲ οὐτ' αὐτῆ τῆς Μονῆς ἔξῃλθεν, οὐτ' ἄλλη τῶν Ἀδελφῶν. Οὐκ ἀπελείφθη τῆς Ἐκκλησίας, οὐκ ἠτόνησεν, οὐ κατωλιγώρησε προσευχομένη. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς οὐδέποτε τῶν δακρύων ἀνεστάλησαν· ἡ ταπείνωσις αὐτῆς ἀμετρος ἦν· πάσαις ταῖς Ἀδελφαῖς διηκόνει, τὴν Ἐκκλησίαν ἐκόσμει, ὕδωρ ἐκόμιζεν, ἐν τῇ τραπέζῃ παρίστατο, καὶ διηκόνει. Οὕτως οὖν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆς ποιούσα, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς φορτίων μεθίσταται πρὸς Θεόν, χρόνων οὐσα πεντήκοντα δύο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Δήμη καὶ Πρωτίωνος.

Στίχ· Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφῆρέθη,
Μεθ' οὗ κάραν προὔτεινε Δήμησ δημίω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρτυρος Ἀρτέμονος.

Στίχ· Εὗρε στεφάνους ἀρτίτμητος Ἀρτέμων,
Πρέποντας αὐτοῦ τῆ τετμημένη κάρα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυὶδ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Δύλης Θεοῦ τρεῖς Ἀββάδας παθοκτόνης
Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητός εἶ
» Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωτῆς ἀφράστου εὐφροσύνης, ἧς ἠξίωσαι
παμμακάρι ἀπολαύειν, ἐν αὐτῷ φωτὶ,
σκηνοῦμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητός εἶ Κύριε,
ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στέφει τῆς θείας εὐπρεπείας, παμμακάρισε
κοσμῶς διαπρέπων, συγχορεύεις βοῶν,
ταῖς ἄνω Στρατηγίαις· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ
Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύστης ὑπάρχων τῆς Τριάδος, μυστηρίων
λειτουργός ἐπουρανίων, τὸν Δεσπότην
ἡμῖν, ἐλέησαι βοῶσιν· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ
Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὕας τῆς πρώτης τὴν κατάραν, μεταβέ-
βληκας Ἄγνη εἰς εὐλογίαν, τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ γεννήσασα, ᾧ πάντες· Εὐλογητός εἶ κρᾶ-
ζομεν, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογός τῆ χάριτι
» σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
» σφόδρα ἀντεχόμενοι Παιῖδες ἐβόων· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπε-
» ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αυπηρῶν τοῦ βίου, καὶ δεινῆς συγχύσεως
λελυτρωμένος, τὴν χαρὰν παμμακάρι, καὶ
τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ὑπὲρ λόγον, ἐκομίσω μέλ-
πων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατρικῶν δογμάτων, θερμῶς προϊστάμε-
νος ταῖς γλωσσαλγίαις, τῶν βλασφημῶν
Πάτερ, εὐχερῶς διέλευσας ἱεροφάντορ, Εὐλογεῖ-
τε κρᾶζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως τερπνός ὁ τόπος, ἐν ᾧ κατεσκηνώσας
ἱερομύστα! ὡς ὠραῖον Πάτερ, τὸ σὸν ἐν-
διαίτημα, ὃ περιέπει! Εὐλογεῖτε, μέλπων, τὰ
ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Προστασίαν πάντες, οἱ πιστοὶ κεντήμεθα
σε Παναγία, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις,
τῶν δεινῶν λυτρούμεθα, Χριστῷ βοῶντες· Εὐ-
λογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Νικηταὶ τυράννου.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ
» διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν
» Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Αγίως σου τὸν βίον, Πάτερ διανύσας, καὶ
τὸν Θεὸν θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου,
τῆς οὐρανῶν βασιλείας ὄντως τετύχηκας.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας, πίστιν τε τηρήσας,
καὶ τὸν ἀγῶνα ἀνύσας Βασιλείε, δικαιο-
σύνης ἐδέξω χαίρων τὸν στέφανον.

Εφέσεως τρισμάκαρ, ἔτυχες τῆς θείας, καὶ
τῆς εὐκταίας τοῦ πόθου πληρώσεως· νῦν
οὖν πρεσβεῶν μὴ παύσῃ ὑπὲρ τῆς ποιίμνης σθ.

Θεοτοκίον.

Ρευστὴν δι' εὐσπλαγγνίαν, φύσιν ἐκ γασρός
σθ, ὁ πλασουργός προσλαβόμενος Ἄκραν-
τε, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα ταύτην ἐνέδυσεν.

Ὁ Εἰρμός· Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Π' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίαις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου,
Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσφθέξωμαι; ὀρθοδό-
ξων διδαχῶν, καθηγητὴν πανευκλεῆ· κο-
ρυφαῖον ἱερὸν, δογμάτων θείων ἀψευδῶς· τοῦ
ψεύδους, ἀληθέστατον κατήγορον· τοῦ λόγου,
γενναιότατον συνήγορον· ἱερούργον ἱερώτατον·
θαυματουργὸν τιμιώτατον. Ἰκέτευε, τοῦ σω-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε καλέσωμεν; ποταμὸν
πνευματικῶν, ναμάτων ἔμπλεων αἰεί, κα-
ταρδεύοντα ψυχὰς, πρὸς εὐκαρπία νουπήν.

λυχνίαν, εὐσεβείας φῶς ἐκλάμπουσαν· σταλάζον, ὄρος θείαν ἀγαλλίασιν· θείων λογίων ἐκφάντορα· πάσης αἰρέσεως ἔλεγχον. Ἰκέτετε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσεῖπωμεν; τῆς σικηνῆς τῆς ἀληθοῦς, ἱερουργὸν πανευσεβῆ, μεσιτεύοντα Θεῷ, καὶ πλάσματι θεοπρεπῶς κρατῆρα, πόμα θείον ἀναβλύζοντα· φωστῆρα, ζωῆς λόγον ὡς ἐπέχοντα, Δύσεως μὲν ἐξορμώμενον, Ἀνατολῇ δὲ φαινόμενον. Ἰκέτετε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξᾶ, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί τῶν σῶν καλῶν θαυμαστότερον; Θεραπεύεις πάντας Κόρη, καὶ λυτροῦσαι τῶν παθῶν· ἀπελαύνεις πολεμίων, τὰς ἀθέσμους προσβολὰς· κινδύνων, ἀπαλλάττεται τὴν τιμῶν τὰς σε, καὶ θλίψεις, καταπαύεις Θεοσύμφευτε. Χαρᾶς Παρθένε τῆς κρείττονος, πρόξενος γίνου τοῖς δούλοις σου, πρεσβεύουσα, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ φοβερόν τοῦτο θέαμα; ἡ Παρθένος ἀνεθόα, τῷ Κυρίῳ μητρικῶς· αἱ ὠδίνες, αἷς οὐκ ἔγνω, ἐν τῷ τίκτειν σε Υἱέ, δριμεῖται, καθικνουῦνται τῇ καρδίᾳ με· οὐ φέρω, τῷ σταυρῷ σε προσηλούμενον, ὄρα, ὡς φῶς τῶν ὀμμάτων με· Σπεῦσον λοιπὸν ἐξανάστηθι, καὶ δόξασον, τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηδες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πόνους ἐπαινεῖν Μαρτίνου κλέος μέγα.

Ποίημα. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν
» ἥλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο· ἀλάστορα
» ἔχθρον τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον
» διήλθεν Ἰσραὴλ· ὡδὴ δὲ ἀνεμέλπετο· Τῷ
» Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Πόνους μυρίους, Μαρτίνε ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ νῦν ἐξεδήμησας, πρὸς ἄπονον ζῶν, καλῶς ἀγωνισάμενος· διό μου τῆς ψυχῆς τὰς χαλεπὰς, ὀδύνας ἐπικούφισον, ὅπως ἀνυμνήσω σε, εὐχαῖς σου φωτιζόμενος.

Οὐσίας δύο, καὶ δύο θελήματα, καὶ ἐνεργείας διπλᾶς, φέροντα Μακάριε, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος ἐδογματίσας, Χριστὸν τὸν ὑπερούσιον Θεόν, καὶ τοὺς μὴ οὕτω σέβοντας, πάντας ἀπεκήρυξας, Μαρτίνε ἰερώτατε.

Νενοσηκίους ἀλόγως τὴν ἀφρονας, καὶ ἐπὶ μόνου Χριστοῦ ἐν φρονούντας θελήματα, φρονήσει ἀληθεῖ, καὶ πίστει σεμνυόμενος, διήλεγξας Μαρτίνε προφανῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Οκατὰ φύσιν, τὴν θείαν ἀόρατος, ὠράθη βρέφος ἐκ σοῦ, ἄνθρωπος γενόμενος, διπλᾶς ὡς ἀληθῶς, θελήσεις ἐνεργείας τε, προφαίνων ὑποστάσει ἐν μιᾷ· ὡς πρέσβευε Πανάμωμε, πάντας ἡμᾶς σώζεσθαι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ταῖς
» καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ
» ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σέ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικα-
» λουμένοις.

Υπάρχων ἀνάπλεως πανόλβιε, θείου ζήλου, συνήθροισας, ἱεράν Μαρτίνε σύνοδον, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐκύρωσας δόγμα.

Συνόδου ἐν μέσῳ ἀπεκήρυξας, Ἡύρρον, Σέργιον Ὅσιε, τὸν Θεόδωρον καὶ Κῦρόν τε, καὶ τοὺς σὺν ἐκείνοις ὁμοίως ληρωδοῦντας.

Εὐκ Ῥώμης βιαίως ἐλαυνόμενος, περιήρχου ὡς ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας πέμπων Ὅσιε, τὰς τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ φωτίζων πάντας.

Θεοτοκίον.

Πατρός τὸν ὁμότιμον καὶ σύνθηρον, ὑπὲρ λόγον ἐγέννησας, ἐνεργείας δύο φέροντα, καὶ δύο τὰς θελήσεις, Παναγία Κόρη.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον. Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθείς, ἀρεταῖς ἀξιοθεύεις πνευματικῶς, ἠξίωσαι διαδοχῶς, Ἀποστόλων γενήσεσθαι, ὀρθοδοξία ποιμάντας, Κυρίου τὸ ποίμνιον· αἰρετικῶν δὲ φαλαγγας, ἐλαύνων πανεύφημε· ὅθεν ἐπὶ τέλει, Μαρτυρίᾳ τῷ ζέφει, ἐσέφθης αἰοῖδιμε, ἀθλητῆς ὡς ἀήττητος, ὡς Μαρτίνε θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἀμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε· Ἐν ἔμοι θραυσμάτωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγγίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλῆθον· καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πάντοτε κρᾶζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου, Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐπὶ σταυροῦ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ μοι φίλτατον τέκνον! Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ὑποίσω λόγε, φρικτὸν βλέπειν θάμα; κόπτομαι τὰ σπλάγχνα, καρδίαν τιτρώσκομαι, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν, σφαγὴν σου τὴν ἀδικον. Ἀλλ' ὁ φύσει μακρόθυμος, σπεῦσον ἐξαγάστηθι ταχὺ, καὶ τὴν σὴν ἐκπλήρωσον ὑπόσχεςιν, ὅπως δοξάσης Υἱέ μου, καὶ μετὶ τὴν τεκοῦσάν σε.

Ῥδὴ δ' Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πέβης ἐφ' ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους
» σου Κύριε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σου ἡνίας
» αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου,
» τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει
» σου Κύριε.

Αδίκως τοῦ θρόνου, σοφὲ τοῦ σοῦ ἔλαυνόμενος, ὑπ' ἀνθρώπων ἀδίκων ὁ δίκαιος, κακωθῆναι προήρησο, ὅπως τὸ δίκαιον δόγμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ διασώσης ἀλώβητον.

Ιστάμενος μέσον, παρανομούντων ὁ ἐννόμος, ἀθλητὴς Ἱεράρχα θεόληπτε, καὶ ὑπ' αὐτῶν θλιβόμενος καὶ ἐμπαιζόμενος, συρόμενος μάτην, ἔμεινας τὸν νοῦν ἀπαράτρεπτος.

Νηπίων ἠγήσω, Πάτερ Μαρτίνε τοξεύματα, παροιτίας τῶν μάτην θλιβόντων σε· καὶ καρτερῶς ἐνήθησας, περιδονούμενος καὶ δεσμιόμενος μάκαρ, καὶ ταῖς φυλακαῖς συγκλειόμενος.

Θεοτοκίον.

Εν δύο οὐσίαις, θεανδρικῶς γνωριζόμενον, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ἐκύησας, Θεὸν ὁμῶ καὶ ἄνθρωπον, θελήσεις φέροντα, καταλλήλως ταῖς τούτου, φύσει Παρθένε πανάμωμος.

» **Τ**ὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχά-
» λωτον ὁδὸν αἰεὶ πλανώμενον, τῷ φωτὶ
» τῷ τῆς γνώσεώς σου Κύριε, ποδηγῶν με ἐν
» τῇ τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον.

Γερωτάτω σου λόγῳ, Πάτερ, τὸ πανίερον σα-
» τῶς δόγμα ἐκράτυνας, καὶ τὸ στίφος τῶν
» αἱρέσεων ἐτρέψας, ὑπομένων ἐξορίας, καὶ φυ-
» λακαῖς καὶ θλίψεσι ἔνδοξε.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις, Ὅσπερ οὐκ ἔδω-
» κας, ἕως σκηνώμα γέγονας τῷ Θεοῦ, καὶ
» πᾶσαν ἀνεμόχλευσας, τῆς αἱρέσεως τὴν πλά-
» νην, μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενος.

Μανιωδῶς σε ὡς θῆρες, ἔσυραν ἀλύσει
» σοφῆ, ἐχθροὶ δεσμήσαντες, ἐν τῷ μέσῳ
» παικτικῶς τῆς πόλεως, λοιδοροῦντες βλασφη-
» μούντες, καὶ ἀναιδῶς σοι ἐπεμβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως Παρθένε, ἢ τὸν ἀπερίγραπτον
» Θεὸν σαρκὶ κηύσασα, τῆς σαρκὸς μου τὰ
» πάθη θανάτωσον· ζῶωσον δὲ τὴν ψυχὴν μου,
» νενεκρωμένην πλημμελήμασιν.

Ῥδὴ δ' Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσὸς ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως συνωθεῖ ἀπογνωσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιάν, χεῖρά μοι ἐκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Ρήγνυται ὁ πονηρὸς, θεοφόρε πρὸ ποδῶν
» ἱερῶν σου· καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, τὰ
» ἀπύλωτα στόματα, ἀποφράττονται τῷ σῷ,
» λόγῳ καὶ δεικνύται διαλάμπων, δόγμα τὸ θεῖον
» ὑπὲρ ἥλιον.

Τείνουσί σε ἀφειδῶς, καὶ σχοινίοις συνδε-
» σμοῦσιν οἱ πλάνοι, πλάνην δεσμοῦντα
» πᾶσαν, καὶ αἱρέσεων σύνδεσμον, διαρρήσσον-
» τα δεσμοῖς, θείων δογμάτων σου, Ἱεράρχα,
» Πάτερ Μαρτίνε ἱερώτατε.

Γστασο δικαστικῶν, πρὸ βημάτων κατακρί-
» νων τὴν πλάνην, τῶν κηρυττόντων μίαν
» τοῦ Χριστοῦ Πάτερ θέλησιν· καὶ Μαρτύρων
» προφανῶς, καλλωπιζόμενος τῷ στεφάνῳ, τού-
» των τῆς δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως ἐν σοὶ, καταλύονται ἀρρή-
» τως γὰρ τίκεις, τὸν πλαστοουργὸν τῶν
» ὄλων, θεοτόκε πανύμνητε, ὡς Θεὸν τε καὶ βρο-

τόν, δύο θελήσεις δέ, κεντημένον, καὶ ἐνεργεί-
ας Μητροπάρθενε.

Ο' Εἰρμός· Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Τὸ Μαρτυρικόν.

Συναξάριον.

Τῆ Π'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, τοῦ Ὁ-
μολογητοῦ.

Στίχοι.

Ὁ σὴν γεγηθῶς σάρκα Σῶτερ ἐσθίων,
Ἄπεκδύσει γέγηθε σαρκὸς Μαρτίνος.

Ἄμφι τρίτῃ δεκάτῃ θάναε Μαρτίνος περι-
πυστος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου
τοῦ ἐπιλεγόμενου Πωγωνίου, ὅς τις
Κωνσταντίνος ἐν Σικελίᾳ ἀνηρέθη ἐν τῷ τῆς
Δάφνης λουτρῷ, λαβὼν πληγὴν κατὰ κεφα-
λῆς διὰ κάδου. Διὰ γοῦν τὴν Ὀρθόδοξον Πίσιν,
ἀποστείλαντος τοῦ Βασιλέως, ἀπὸ τῆς Ῥώμης
πρὸς τὴν βασιλεύουσαν ἤχθη βία ὁ μακάριος
οὗτος, πολλὰς κακώσεις ἐπὶ τὸν πλοῦν καὶ
τὴν ἐπάνοδον ὑπομείνας. Ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῆς
δυσσεβοῦς τῶν Μονοθελητῶν ὑπάρχων αἰρέ-
σεως, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Μαρτίνος Σέργιον καὶ
Πύρρον καὶ Θεόδωρον δημοσίαις ἀπεκήρυξε
γράμμασι, καὶ ὄρον ἐξεθετο εὐσεβείας μετὰ
τῆς συνελθούσης αὐτῷ Συνόδου, εἰς ἀνατροπὴν
τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἰρέσεως, μεταξέλλεται
αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, ὡσπερ εἴρηται, ἀπὸ Ῥώμης
καὶ ὡσπερ τινὶ τῶν κακούργων ἐπιθεὶς αὐτῷ
κλωιά, ἐν τῷ Πραιτωρίῳ τοῦτον καθεῖρξεν·
εἶτα ὑπερόριον αὐτὸν πέμπει ἐν Χερσῶνι τῆ
πόλει. Ἐνθα τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἀθλητι-
κῶς διανύσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύ-
ρων Μαξίμου, Κυντιλιανοῦ, καὶ Δάδα.

Στίχ. Τίνες κεφαλῶν οἶδε κείμενοι δίχα;

Κυντιλιανός, Μαξίμος τε καὶ Δάδα.

Εν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλη-
τιανοῦ τῶν δυσσεβῶν, συσχεθέντες οἱ
Ἅγιοι οὗτοι ἐν χώρᾳ τῆ Ὄζοβία, παρεδόθησαν
τοῖς ὑπάτοις Ταυρίῳ καὶ Γαίῳ· καὶ ἀνακρι-
θέντες, καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἐνε-
βλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὑπνωσάντων οὖν
αὐτῶν, ἦλθεν ὁ διάβολος, ὑποτιθέμενος αὐ-
τοῖς τὰ ἐναντία· καὶ ἀναξάντες προσηύξαντο,

ἀλλήλους ἐποικοδομοῦντες· καὶ ἔλθων Ἄγγε-
λος Κυρίου, ἐθαρσοποίησεν αὐτούς. Πρωΐας
δὲ γενομένης, ἀναξάντες, καὶ πάμπολλα ὑπὸ
τῶν δυσσεβῶν ἀναγκασθέντες, οὐκ ἤρνησαντο
τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ τρανῶς καὶ θαρσαλέως
θεὸν ἀληθῆ καὶ ποιητὴν τοῦ παντός ὁμολο-
γήσαντες, ἐτύφθησαν σφοδρῶς, καὶ ἐβλήθησαν
ἐν τῇ φυλακῇ· μετὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐξετασθέν-
τες, ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλὰς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἐλευθερίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐκ ἐδουλώθη πλάνη,

Ἐλεύθερος δὲ πρὸς ξίφους ἔστι στόμα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Θεοδοσίου.

Στ. Θεοῖς προσοίσειν μηδαμῶς πεισθεὶς δόσιν,

Ἦχθη Θεοδόσιος τὴν ἐπὶ ξίφους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ζωΐλου.

Στίχ. Τόξου βέλει, Ζωΐλε, πληγεὶς ἐν ξύλῳ,

Πλήττεις τὸν εἰσάξαντα τὴν φθορὰν ξύλῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῆ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπά-
» τησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
» Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὶ διπλῆς ἐνεργείας, καὶ θελήσεως Παῖτερ
Χριστὸν στερήσαντες, ἐξέρησάν σε θρό-
νου, ἐκδόντες ἐξορίας, μακροτάταις κραυγά-
ζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Υπελθὼν τὰς χρονίους, φυλακὰς, οἶα φύ-
λαξ ἀνώμου Πίστεως, αἰρέσεων τὸ σκό-
τος, ἐμείωσας καὶ μέλπειν, τοὺς πιστοὺς
κατεφώτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Λέων Παῖτερ καθάπερ, πεποισθῶς, πρὸς ἀ-
νόμους τομῶς ἐχώρησας, Θεόδωρον καὶ
Κῦρον, καὶ Σέργιον καὶ Πύρρον, καὶ τοὺς τού-
των ὁμόφρονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀφιστῶν,
ἀγίας Ἐκκλησίας.

Τριαδικόν.

Ενιζομένη φύσει, διαιρεῖται προσώποις ἢ
Παναγία Τριάς, Πατὴρ ὁ Παντοκράτωρ,

Υἱὸς ὁ συνυπάρχων, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Οὕτως ἐλεήσει δύο, καὶ δυσὶν ἐνεργείαις ἐν
σοῦ πανάμωμε, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως,
τοὺς οὕτω συμφρονούντας, διασωζει κραυγάζον-
τας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ. Ὡδὴ ἢ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπα-
» τούντες ἐκραύαζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
» Κυρίου τὸν Κύριον.

Στενοχωρέμενος Πάτερ ἀσθενείαις, καὶ χα-
λεπαῖς ἐξορίαις, καὶ πολυτρόποις κολά-
σεσι, Μαρτυρίου στεφάνους, ὡς Μάρτυς ἀπεί-
ληφας.

Μακαρισμοῦ ἡξιώτης θεολέκτη, δεδιωγμέ-
νος Μαρτίνε, δικαιοσύνης ἐχόμενος, ἐκ-
διώξας ἐκ μέσου, τὴν ἀδικον αἵρεσιν.

Επικοσμήσας τὸν Πέτρου θείον θρόνον,
καὶ τῆ αὐτῆ θεία πέτρα, τὴν Ἐκκλησίαν
ἀσάλευτον, συντηρήσας Μαρτίνε, σὺν τούτῳ
δεδόξασαι. **Τριαδικόν.**

Γλώσση πυρίνη τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀνά-
λαβόντες τὸν ὕμνον, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,
τῆ Τριάδι συμφώνως, πιστοὶ ἐκβοήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα τῶν ἀνω στρατευμάτων, καὶ
Χερουβὶμ ὑπερτέρα, Μῆτερ Θεοῦ χρημα-
τίζουσα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς με, ὑπέρτερον
ποίησον.

Ὁ Εἰρμός. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρους παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν Δη-
» μιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ
» πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας· διό σε
» θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Γερουργὸς ἱερώτατος, ὁμολογητὴς τε καὶ μάρ-
τυς γενόμενος, Πατριαρχῶν χορείαις Μαρ-
τίνε μέγιστε, ἀξίως συναγάλλη· ὅθεν σε πιστεὶ
μακαρίζομεν.

Ως φωταυγὴς μάκαρ ἥλιος, ἀνατεταλικῶς
πρὸς ἑῶαν ἐκ δύσεως, ἀπασαν ἀκτίσει
τὴν γῆν ἐφώτισας, καὶ ἤλασας τὸ σκότος, αἰ-
ρετιζόντων τὸ βαθύτατον.

Στῶμεν ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, ἐπανακηρύτ-
τοντες ἄθλους καὶ παλαισμάτα, καὶ τὰς

ὁμολογίας τοῦ οὐρανόφρονος, Πατρὸς ἡμῶν
Μαρτίνου, καὶ τοῦτον πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ηστραψε μάκαρ ἡ μνήμη σου, ἡμεροφαῆς
ὡς ἀστὴρ ἐν τοῖς πέρασι, καὶ πάντας
καταυγάζει τοὺς εὐφημοῦντάς σε, ἐν ὕμνοις ἐ-
παξίοις, Πάτερ Μαρτίνε θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς Πατέρων πειθόμενοι, δύο ἐν ἑστίαις
ἀγνή καὶ θελήσει, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος
ἐκ σοῦ τικτόμενον, πιστῶς ὁμολογοῦμεν, καὶ
σέ Παρθένε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός· Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ κατὰ τὴν ἑστίαν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἢ Ἀ΄ Ὄρα,

καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβ-
δομηκόντα, Ἀριστάρχου, Πουδῆ, καὶ Τρο-
φίμου.

Εἰς τὸν εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λόγω θείας γνώσεως λακίς, ἀγνωσίας πάν-
σοφοι, ὀλοτελοῦς ἐλυτρώσασθε, καὶ προσ-
ηγάγετε, σεσωσμένους τούτους, Λόγω τῷ ἐκ-
λαύφαντι, Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου Ἀπόστολοι.
Αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πουδῆν καὶ Ἀρίσταρχον σοφόν, καὶ τὸν
θεῖον Τρόφιμον, τοὺς ἀληθεῖς χριστοκή-
ρυκας, ἀνευφημήσωμεν· πλάνης γὰρ χειμῶνα,
θέρμη θείας χάριτος, διέλυσαν, καὶ νῦν πρὸς
τὸ ἄδυτον, φέγγος ἐσκηνώσαν, ἀμοιβὰς πόνων
δρεψόμενοι, καὶ μεθέξει, ἀρρήτῳ θεούμενοι.

Παύλῳ ἐφεπόμενοι κλεινῷ, Διδασκάλῳ ἐν-
δοξοῖ, πολλοὺς κινδύνους ὑπέστητε, εἰρτῆ
κλειόμενοι, ὁμιλοῦντες πόνοις· ξίφει ἐπὶ τέλει
δὲ, τμηθέντες κεφαλὰς ἐνηθλήσατε. Χριστῷ
πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χωρίον εὐρύχωρον Θεοῦ, ἕρανῶν πλατύτε-
ρον, τὸν σμικρυνθέντα τοῖς πάθεσι, καὶ

ξενωθέντα με, πειρασμῶν ἐφόδοις, ἐν θλίψεσι πλάτυνον, καὶ ἐν στενοχωρίαις μεγάλυνον, προσημερῆσά μοι, τὰ προσπίπτοντα Πανάμωμε, καθ' ἐκάστην, αὐραὶς τῆς πρεσβείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν, ὡς Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν ἄλλ' ἔξανάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Θεῖοις Μαθηταῖς θείον ἐξάδω μέλος.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός

» **Ο**ὗ ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντοῦμενον, Θεῶ, ἐπινίκιον ὦδὴν, ἐβόα, ἄσωμεν.

Θρόνῳ Θεοῦ παρεστῶτες ὡς λειτουργοί, ὡς αὐτοῦ διάκονοι, ὡς φωστῆρες νοητοί, φωτισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν, τοῖς τιμῶσι τὴν ὑμῶν, μνήμην Ἀπόστολοι.

Επὶ τῆς γῆς ὁ δὲ οἶκτον ἐπιφανεῖς, μαθητὰς ἐκλέγεται, καὶ θεράποντας ὑμᾶς, σὺν ἑτέροις πλείοσιν αὐτοῦ, καταγγέλλοντας σοφοί, τὸ θείον βούλημα.

Γερωτάτη χορεία τῶν ἱερῶν, Χριστοῦ ἐβδομήκοντα, συνταγέντες Μαθητῶν, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν τὴν γῆν, διδάχων θείῳ φωτὶ, καταλαμπρύνετε.

Οἱ ἱερώτατος Πούδης, καὶ ὁ κλεινός, καὶ σοφός Ἀρίσταρχος, σὺν Τροφίμῳ φωταυγεῖς, ὡς ἀσέρες ἔλαμψαν ἐν γῆ, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμῶν, ἀποδιώκοντες.

Θεοτοκίον.

Γνα τῆς κάτω τοῖς ἄνω ὑπερβολῆ, εὐσπλαγχνίας ἄχραντε, νῦν συνάψῃ ὁ Θεός, σάρκα προσελάβετο ἐκ σοῦ, καὶ διέμεινεν, ὃ ἦν, καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὗκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν

Aprile.

» σὺ ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτὲς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Συνόντες Παύλῳ τῷ κλεινῷ, σὺν αὐτῷ πάντα κόσμον, ὡς ἀστέρες ἠλίω, περιήλθετε φωτὶ, κηρύγματος ἱεροῦ, ἀγνωσίας σκοτός ἀπελαύνοντες.

Μεγάλους πόνοις τῆς σαρκός, τὴν ἐπίπονον ἤραν, ἀμαρτίαν ἐκ μέσου, οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταί, τὴν ἄπονον τοῖς πιστοῖς, ἐν ὑψίσοις λῆξιν μνηστεύομενοι.

Αῤῥήτως ὄντα ἐκ Πατρὸς, ἐν ἀρχῇ Θεὸν Λόγον, ἐπὶ γῆς σαρκωθέντα, οἱ Ἀπόστολοι σαφῶς, κηρύττοντες τὰς ἀρχαίς, τῷ αἰῶνος τούτου ἐξεφαύλισαν.

Θεοτοκίον.

Θηλαΐζεις γάλα τοῦ παντός, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου, γεννηθέντα ἀρρέυσως, ἐξ ἀχράντου σὺ γαστρός, καὶ συντριβέντας φθορᾶ, τοὺς ἀνθρώπους πάλιν ἀναπλασάντα.

Ὁ Εἰρμός· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ζωφόρου, πεφυκότες βότρυας, ἐναποστάζοντας ἡμῖν, οἶνον ζωῆς προσηνέγκατε, οὐρανομύσται, Κυρίου Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν πάθει, τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου ἄχραντε, Θεογεννητορ ἀγαθῆ, τῇ σῇ πρεσβείᾳ καθάρισον· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, σωτήριος καθαρσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, τὸν Ἄμνόν ἡ ἄμωμος, Ἄμναις καὶ Μήτηρ καὶ ἄγνη, ἀναβοῶσα ἐκραύγαζε· Λόγε, ὑμῶν σου, τὰ θεία παθήματα.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Η ὑπερούσιος, Τριαίς, ὡς τρίφωτον, ἐπανήψε λαμπαῖδα τοὺς ἱεροῦς, Πούδην τε καὶ Τρόφιμον, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τὴν γῆν, θείῳ λόγῳ καταυγάζοντας.

Τῷ Παύλῳ ὠφθητε, σοφοὶ συνέκδημοι, διωγμούς σὺν ἐκείνῳ πολυειδεῖς, καὶ κινδύνους ἐνδοξοί, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, γεγηθότες ὑπομείναντες.

Αιμάτων ρεύμασι, καθηγιάσατε, πάσαν κτίσιν ἀθλοῦντες, τὰ ἐναγῆ, αἵματα τοῖς δαίμοσιν, ἐπιφερόμενα, Χριστοῦ, καταπαύσαντες Ἀπόστολοι. **Θεοτοκίον.**

Ισχὺς με Ἄχραντε, καὶ καταφύγιον, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ πρὸς Θεόν, πρέσβις χρηματίζουσα, αἰωνιζούσης με φλογός, καὶ γενένης ἐλευθέρωσον.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ Δείῳ φέγγει σε ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ ἠαυτάγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως
» Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Στήλας κατέαξαν καὶ ναοὺς, τοὺς εἰδωλικὸς οἱ εὐκλεεῖς, οἰκοδομῶντες ἐν χάριτι, ὡς σκηνὴν πεσοῦσα ταῖς παραβάσεσι, καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ Δεοκήρυκες.

Θάλασσαν ἵπποι πανευκλεεῖς, ὄντως χρηματίζοντες Θεοῦ, τῆς ἀθείας ταραζάντες, τοὺς ἀποπνιγέντας ἐν ταύτῃ πρότερον, κηρύγματι τῷ Δείῳ ἀνεζώωσατε.

Ε'πισκοπούμενοι πρὸς Θεοῦ, Δείαις ἐπισκέψεσιν ὑμῶν, τοὺς ἐν ὁδῷ τυγχάνοντας, εἰδωλομανίας καὶ κινδυνεύοντας, ἐσώσατε σωτήρες ἡμῶν γενόμενοι. **Θεοτοκίον.**

Ιερωτάτως ὁ ἱερός, πάλαι Ἡσαΐας φωτισθεῖς, Πνεύματι Δείῳ ἐβόησεν Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἔξει σαρκούμενον, Θεὸν δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν ἀπερίληπτον.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» **Τ**ορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι,
» τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδαμῶν, βοᾶ σοι Ἀ-
» νάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ο'πάνσοφος Τρόφιμος, καὶ Ἀρίσταρχος ὁμοῦ, καὶ Πούδης ὁ θαυμασίος, ὡς μαθηταὶ τοῦ Λόγου καὶ ἱεροὶ, τοῦ Παύλου συνέκδημοι, ἱεραῖς μελωδίαις εὐφημείσθωσαν.

Ναμάτων ἀνάπλεοι, τῶν τῷ Πνεύματος σοφοί, ὡς ἀληθῶς ὑπάρχοντες, πάσαν ψυχὴν ἠρδεύσατε διδασκαῖς, ἐκ μέσου ποιήσαντες, τὸν φλογμὸν τῆς ἀπάτης Δείᾳ χάριτι.

Ε'νούμενοι πνεύματι, μερισμὸν οὐδ' ἐν αὐτῷ, τῷ μερισμῷ τοῦ σώματος, ἐσχῆκατε ὁμοῦ γὰρ τὰς κεφαλὰς, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, ἀπετμήθητε τούτῳ κλειζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη Κόρη καὶ φρικτὴ, ἡ ὑπὲρ νοῦν σε γέννησις, τοὺς ξενωθέντας πάντας ἀπὸ Θεοῦ, αὐτῷ καταλλάττωσα, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπονέμουσα.

Ο' Εἰρμός· Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδης, καὶ Τροφίμου.

Στίχοι.

Τιμῷ τὸν Ἀρίσταρχον ὡς ἀριστεία,
Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφους.

Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθης, Πούδης;
Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἀφθαρτον κλέος;

Τρυφὴν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρως,
Τροφή προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει (*).

Τῆ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν καί γε τετάρτην.

Οὔτοι ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ὑπάρχοντες, ἠκολούθησαν τῷ μεγάλῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττοντες καὶ συγκακοπαθεύοντες τῷ διδασκάλῳ, ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον, καὶ αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ Νέρωνος ἐτμήθησαν. Ταῦτα δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ πανόλβιος Δωρόθεος, ἐν Ῥώμῃ γεγονώς, διὰ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ἐν ὑπομνήμασι καταλέλοιπεν. Οὐ μόνον δὲ περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἱερῶν Προφητῶν ἰσόρησεν ἔγενετο γὰρ ὁ Ἅγιος δι' εὐφυΐαν φιλομαθῆς ἄγαν, καὶ πολυῖστωρ, ὡς ἄλλος οὐδεὶς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου.

Στίχ. Νῦν μῖμος ὄντως Ἀρδαλίων, ἢ πάλαι:

Μιμῶμενος γὰρ Μάρτυρας, τὸ πῦρ σέγει.

Οὔτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν τοῖς θεάτροις μιμούμε-

(*) Καὶ εἰς τὰ προτετυπωμένα Μηναῖα, καὶ εἰς τὸν Συναξαριστὴν, τὸ δίστιχον ταῦτο ἀναγινώσκεται οὕτω·

» Τρόφιμος τρυφὴν ποθῶν τὴν οὐρανίαν,
» Τροφή ξίφους γέγονε τοῦ τεθηγμένου.

Ἄλλὰ πᾶς τις βλέπει, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος στίχος ἔχει ἄμετρον σὺν β', γ', καὶ δ'. πόδα ὁ δὲ δεύτερος, τὸν γ'.

νος, καὶ τὰ ἐτέρων ὑποκρινόμενος πάθη καὶ δράματα. Καὶ ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν κατὰ τὸ μαρτύριον ἔνστασιν τῶν Χριστιανῶν ὑποκρίνασθαι, ἀναρτηθεὶς, ὡς δῆθεν τοῖς θεοῖς μὴ προσάγων θυσίαν, ἐξέστη. Ὡς οὖν ἐπ' αὐτῷ κρότος παρὰ τῶν θεατῶν ἦν, ἐπαινούντων αὐτοῦ τὴν ὑπόκρισιν ἅμα καὶ καρτερίαν, ἀνακραγῶν μέγα, καὶ σιγὴν ἐπιτάξας τῷ δήμῳ, Χριστιανὸν ἀληθεῖα ἐαυτὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν τοῦ Ἄρχοντος πολλὰ παραινέσαντος αὐτῷ μεταθέσθαι τὴν γνώμην, καὶ τοῦτο ποιῆσαι μὴ βουληθεὶς, ἀλλ' ἐπιβένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, πυρᾶς ἐξαφθείσης, ἐβλήθη ἐν αὐτῇ, καὶ τελειωθείς, ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐδέξατο. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θωμαΐδος.

Στίχ. Αἰῶνος ἤρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,

Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος Πάτερ. Ἡ ἀγία αὕτη Θωμαΐς ἐγεννήθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτῆς καλῶς ἀνατραφεῖσα, καὶ παιδευθεῖσα, συνεζεύχθη ἀνδρὶ· καὶ ἦν ἐν τῇ τοῦ ἀνδρὸς οἰκίᾳ εὐνοϊκῶς διακειμένη, καὶ τὰ καθ' ἑαυτὴν σωφρόνως καὶ κοσμίως διάγουσα. Ἐπεὶ δὲ συνδιῆγε σὺν τῷ ὁμοζύγῳ καὶ ὁ κατὰ σάρκα πατὴρ τοῦ νεανίσκου, ὁ καὶ τὴν κόρην νύμφην ἐπαγόμενος, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὐρεθέντος ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ τῶν ψυχῶν ὀλοθρευτῆς διάβολος, αἰσχροῦς λογισμοὺς ἐνέβαλε τῷ γέροντι κατὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ· καὶ ἐβουλεύσατο συμμιγῆναι τῇ κόρῃ, πάντα τρόπον μηχανώμενος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ οἰκείου σκοποῦ.

Ὡς οὖν ἡ μακαρία Θωμαΐς, πολλὰ νουθετοῦσα, καὶ παρακαλοῦσα τὸν γέροντα, ἤνυσεν οὐδέν, πυρωθεὶς οὗτος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ δαίμονος σκοτισθεὶς, τὴν σπάθην λαβὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ πλήξας τὴν κόρην καιρίως, ἐδιχοτόμησεν αὐτήν· καὶ ἡ μὲν παρέθετο τὴν ψυχὴν, καὶ Μάρτυς ὑπὲρ σωφροσύνης γέγονεν. Ὁ δὲ γέρον, παρευθὺς ταῖς ὄψεις ἀποβαλὼν, περιήει τὴν οἰκίαν τυφλός.

Παραγενόμενοι δὲ τινες εἰς ἀναζήτησιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εὔρον τὴν κόρην νεκρὰν κειμένην ἐπὶ τῆς γῆς. Ὡς οὖν εἶδον ταῦτα, καὶ τὸν γέροντα ἔνθεν καίκεῖθεν τυφλὸν περιφερόμενον καὶ πλανώμενον, ἐπυρθάνοντο, Τί τὸ ὀρώμενον; Τῷ δὲ τὴν ἀληθεῖαν ἀνακαλύψαντος,

καὶ αὐτόχειρα τοῦ φόνου ἐαυτὸν ἐλέγχοντος, καὶ προσθεμένου καὶ δυσωποῦντος ἀπαχθῆναι παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν Ἄρχοντα, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν δέξασθαι, πεισθέντες οὗτοι παρέστησαν αὐτὸν τῷ Ἄρχοντι. Τῆς δὲ ἀληθείας διαγνωσθείσης, τῇ προστάξει τούτου ἀπετμήθη ὁ γέρον τὴν κεφαλὴν.

Μαθῶν δὲ ταῦτα ὁ Ἀββᾶς Δανιὴλ, ὁ τῆς Σικήτεως πρῶτος, ἀνήγαγεν εἰς τὴν Σικήτην τὴν Θωμαΐδα, καὶ κατέθετο αὐτὴν ἐν τῷ αὐτοῦ κοιμητηρίῳ, ὡς ὑπὲρ σωφροσύνης δι' αἵματος ἀθλήσασαν. Καί τις τῶν ἐν τῇ Σικήτει, ἔρωτι πορνείας βληθεὶς, προσῆλθε τῷ τάφῳ τῆς μακαρίας, καὶ χρίσας ἐαυτὸν ἐλαίῳ ἐκ τῆς φωταγωγῆς, ἔλαβε καθ' ὑπνους εὐλογίαν ἀπὸ τῆς κόρης ἐπιφανείσης αὐτῷ· ἔξυπνος δὲ γεγονὼς, ἀπηλλάγη τοῦ πάθους. Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς σήμερον οἱ Ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς Μονῆς, ἐν τοῖς πολέμοις τῆς σαρκὸς, μεγάλην βοήθην τὴν μακαρίαν Θωμαΐδα κέκτνται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσαγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α'σεβείας κατεσβέσατε τὴν κάμινον, ὄμβροισι σεπτοῦ κηρύγματος, ὡς Ἀπόστολοι ὡς δὲ θεοὶ ὄντες Ἀθηταί, αἱμάτων ῥοαῖς ἐιδωλικὴν, ὕλην ἐφλέξατε σοφοί· ὅθεν δοξαζέσθε.

Διελθόντες ὡς ὑπόπτεροι γῆν ἀπάσαν, Ἀπόστολοι πανεύφημοι, θεῖον κήρυγμα τῶν ἐθνῶν ἐσπείρατε ψυχᾶς, ὡς ἄριστοι ὄντες γεωργοὶ, καὶ ὡσπερ σῖτον τῷ Χριστῷ, πάντας προσήξατε.

Ωραιωθήτε ὠραίοις ὑμῶν στίγμασιν, Ἀρίσταρχε καὶ Τρόφιμε· ἐλαμπρύνθητε ὑπὲρ πάντα δόκιμον χρυσόν, σὺν Πούδῃ τῷ ὄντως θαυμαστῷ, διὰ παντὸς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσωποῦντες Χριστόν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρία ἐξ Ἁγίου ὠφθης Πνεύματος, Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, σωματώσασα, τὸν τοῦς θεοῦ τούτους μαθητὰς, τῷ κόσμῳ ὡς θείας ἀστραπαῖς, ἐξαποστείλαντα Σεμνή, φωταγωγῆσαι πιστοῦς.

Ῥδὴ ἢ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογός τοῖς Ὅσιος δρόσον ἐπήγασας,
 » καὶ δικαίου Ψυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἄ-
 » παντα γὰρ δρᾶς Χρισέ, μόνω τῷ βούλεσθαι.
 » Σέ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ε'κτεμόντες τὰς ρίζας τῆς ἀθεότητος, τῇ
 δρεπάνῃ τῇ θείᾳ κατεφυτεύσατε, πῖσιν
 ἀληθῆ, καὶ τελείαν ἐπίγνωσιν, ταῖς τῶν εὐσε-
 βούντων, καρδίαις θηηγόροι.

Λόγω θείῳ καρδίας κατενεύσατε· καὶ τῆς
 γνώσεως σπόρον καταβαλόμενοι, ἄστα-
 χυν σοφοί, πολύχουν ἐθερίσατε, τῶν διασω-
 ζέντων, Ἀπόστολοι τὸ πλῆθος.

Οἱ ἀκλόνητοι στύλοι τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
 στοῦ, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας οἱ θεῖοι
 βότρυες, οἱ τὸν γλυκασμὸν, τῆς ζωῆς ἀποστά-
 ζοντες, Ἀρίσταρχος καὶ Πουδης, καὶ Τρόφιμος
 τιμάσθω.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν Παρθένε τὴν ἀνθρωπότητα, ἀ-
 νεκαίνισας ὅλην καινῇ λοχείᾳ σε, φύσεως
 δεσμούς, ὑπὲρ φύσιν καινίσασα, κεχαριτωμέ-
 νη, Θεοῦ τοῦ ζῶντος Μήτηρ.

Ὁ Εἰρμός· Ἐκ φλογός τοῖς Ὅσιος.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
 » τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
 » τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς,
 » Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν
 » ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ισχύς ἀφήρηται τοῦ ἀλάστορος, πέπτωκε
 δὲ τὸ τούτου ἐπαιρόμενον φρύαγμα· ἀσθε-
 νεία σαρκὸς γὰρ οἱ Ἅγιοι, τούτῳ περιπλακέν-
 τες, ἔτρεψαν ὤλεσαν, καὶ τῆς τυραννίδος τῆς
 αὐτοῦ πιστοὺς ἐρρύσαντο.

Ω'ς χοῦν τὴν πλάνην ἐξελεπτύνατε, πανευ-
 κλεεῖς φωστῆρες οἰκουμένης Ἀπόστολοι,
 καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται ὦφθητε, μέλποντες
 σὺν ἐκείνοις Ἅγιος Ἅγιος, Ἅγιος Πατήρ, καὶ
 ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Σαρκὸς ἰώμενοι ἀρρώστηματα, καὶ ψυχικὰ
 Ἀπόστολοι Κυρίου νοσήματα, καὶ τελῆν-
 τες ἐξαίσια θαύματα, πάντα τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ
 προσεφειλύσατε, γνώσεως πρὸς φῶς ἀληθι-
 νόν· ὅθεν δοξάζεσθε.

Η θεία μνήμη ὑμῶν ἐκλάμψασα, τὴν τοῦ
 Χριστοῦ φαιδρύνει Ἐκκλησίαν Ἀπόστο-

λοι· ἦν ταῖς θείαις ὑμῶν παρακλήσεσι, ρύσα-
 σθε πάσης βλάβης τῆς τῶν αἱρέσεων, σκέ-
 ποντες ἀπήμονα λαὸν τὸν εὐσεβόφρονα.

Θεοτοκίον.

Φλογός γεέννης με ἐλευθέρωσον, ἢ ὑπὲρ νῦν
 τὸ πῦρ ἀποτεκοῦσα τὸ ἄστεκτον· καὶ
 ψυχὴν μου πρὸς πόθον ἐπάναψον, ἄχραντε τῆ
 ἐλθόντος πῦρ ἐπίγνωσεως, Κόρη ἐπὶ γῆς ἐπι-
 βαλεῖν, θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός· Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τὸ Φωταγωγικόν, ἢ λοιπὴ Ἀκολουθία,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πρὸς ἐπίπονα σιάμματα, πρὸς πολύπλοκα
 θήρατρα, πρὸς δεινὰ παλαίσματα, Κρή-
 σκη πάνσοφε, γενναιοφρόνως ἐχώρησας, σαρ-
 κὸς μὴ φεισάμενος, ἀλλ' ἐλόμενος θανεῖν, διὰ
 πόθον τὸν ἐνθεον· ὅθεν πᾶσά σε, ἢ Χριστοῦ
 Ἐκκλησία μακαρίζει, ἐκτελοῦσά σου τὴν μνή-
 μην, Μεγαλομάρτυς πανένδοξε.

Ω'μοτάτως ξεόμενος, καὶ πλευρὰς ὀρυττό-
 μενος, καὶ μαστίγων πλήθεσι, δαπανώ-
 μενος, οὐκ ἐξηρηνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σε-
 βάσιμον, Ἀθλοφόρων καλλονή, Ἐκκλησίας εὐ-
 πρέπεια· διὰ ταῦτά σε, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν
 τὴν ἀγίαν, ἐορτάζοντές σε μνήμην, καὶ προσ-
 κυνοῦντες τὰ Λείψανα.

Γερῶς πυρπολούμενος, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτί-
 σαντος, Κρήσκη παναοίδιμε, μέσον ἴστα-
 σο, πυρὸς μηδόλως φλεγόμενος· εἰς χεῖρας δὲ
 πάνσοφε, ἐναπέθου τοῦ Θεοῦ, τὸ μακάριον
 πνεῦμά σου· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς
 νίκης, ἱκετεῦων, ἱλασμὸν ἀμαρτημάτων, λα-
 βεῖν τοὺς πόθῳ τιμῶνάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω'ς Θεοῦ Μήτηρ ἀφθορος, καὶ ἀγνή καὶ πα-
 νάμωμος, καὶ ἀγίωσύνῃ πάσῃ ἀσύγκρι-
 τος, τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης
 αἰσχροτήτος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὐρέτην
 ἐγγχειρήσεως, μὴ ἀπώση με, μὴ εἰσῆς με ὅλως

ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ῥῦσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστήναι, συναριστῶν τοὺς Προπάτορας.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κρήσκεντα πηγὴν θαυμαίων ἐπαινέσω.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῷ Ἀμαλὴν τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Κροτήσωμεν εὐσεβῶσ γηθόμενοι, τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ ἀθλήτοῦ καὶ Μάρτυροσ πιστοί, ἱερῶσ ἐναθλήσαντοσ, καὶ τὸν τοῦ σκότουσ ἄρχοντα, τροπωσαμένου θεία χάριτι.

Ρεόντων παραδραμῶν τὸ ἄστατον, Μάρτυσ πολυάθλε, πρὸσ αἰνισμοὺσ καὶ μᾶστιγασ σαυτόν, ὀλοψύχωσ ἐκδέδωκασ· καὶ νικητήσ γενόμενοσ, στεφηφορῶν Θεῷ παρίστασαι.

Ημέραν χαρμονικὴν τελέσωμεν, πανηγυρίζοντεσ, ἐν τῇ ἀθλήσει σήμερον πιστοί, τοῦ θεόφρονοσ Κρήσκεντοσ, καὶ τὰ σεπτὰ παλαίσματα, τούτου τιμήσωμεν γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκουῖται ὑπερβολῇ χρηστότητοσ, ἐκ σου ὁ Κύριοσ, καὶ δι' ἡμᾶσ ὁράται καθ' ἡμᾶσ, ὁ τῇ φύσει ἀπρόσιτοσ· ὃν ἐκτενωσ ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγνή πανάμωμε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου· **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύσ Κυρίου, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κρεμάμενοσ τῆσ ξεσμοὺσ, ῥωμαλεότητι νοὸσ ἠνεγκασ, τὸ τῆσ φθοράσ ἐνδοξε, πάχοσ προφανῶσ ἐκδυόμενοσ.

Ενεύρου σε Ἰησοῦσ, ἀγωνιζόμενον στερρώσ ἐνδοξε· καὶ τῆσ σαρκὸσ ἔφερεσ, πόνουσ ῥωμαλέῳ φρονήματι.

Νυττόμενοσ ἀληθῶσ, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ ἐνδοξε, Κρήσκη στερρώσ ἠθλησασ, πόνουσ ἀφειδήσασ τοῦ σώματοσ.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, ἀνερμηνεύτωσ τὸν Θεὸν τέξασαν, τὴν τοῦ παντοῦ Δέσποιναν, ἱερολογίαισ τιμήσωμεν.

Ὁ Εἰρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Κάθισμα, Ἦχοσ δ'.

Τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμοσ, ἀποδειχθεὶσ δι' εὐσεβοῦσ μαρτυρίασ, Μεγαλομάρτυσ ἐνδοξε παρίστασαι, δόξη λαμπρυνόμενοσ, τοῦ Δεσπότοῦ τῶν ὄλων· ὅθεν τὴν ἀγίαν σου, ἐορτάζομεν μνήμην, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν ἀθλητά, Κρήσκη ζητῶντεσ λαβεῖν ταῖσ πρεσβείαισ σου.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τὰσ δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίσ ἡμᾶσ ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίσ δὲ διεφύλαξεν, ἕωσ νῦν ἐλευθέρουσ; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σου· σοὺσ γὰρ δούλουσ σῶζεισ αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω βλέπειν σε σταυρῷ τεταμένον, Μήτηρ ἡ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεβόα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱὸν καὶ Θεόν· οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλόανθρωπον οἶδα, ὅπωσ πάσχεισ ἔνεκα, τῆσ βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' ἔν οὐ σθένω Τέκνον μητρικάσ, φέρειν ὀδύνασ, ζαυρῷ καθορῶσά σε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆσ δικαιοσύνησ, ἔσθι ἐν τῇ τάξει αὐτήσ, εἰκότωσ κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αναρτώμενοσ ἐν ξύλῳ γενναιοφρόνωσ, τοὺσ αἰνισμοὺσ ὑπέφερεσ, Μάρτυσ ἀθλοφόρε· πάθοσ γὰρ εἰκόνιζεσ, τὸ θείον καὶ ἄχραντον, δι' οὗ τὴν ἀπάθειαν εὕρηκασ.

Παριστάμενοσ ἐνώπιον τῶν τυράννων, τὸ τῷ Κυρίου ὄνομα, πίστει ἀδιστάκτω, Κρήσκη ὠμολόγησασ, καὶ χαίρων ἐνήθλησασ· ὅθεν εὐσεβῶσ σε γεραίρομεν.

Ηκολούθησας τοῖς ἴχνεσι τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὰ αὐτοῦ σωτήρια πάθη εἰκόνισας, μάλιστα ὑπὴνεγκας, καὶ βίαιον θάνατον, Μάρτυς ἀθλοφόρε αἰοῖδιμε.

Γενναϊότητι κατέπληξας τοὺς αἰθέους, ὑπομονῆς τε σώματος, Κρήσκη Θεηγόρε, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐδέξω πανόλβιε, καὶ τὴν δι' αἰῶνος ἀνάπαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ητὸν Κύριον ἀπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπερφυῶς κησάσα, ἐπ' εὐεργεσία, τοῦ ἰδίου πλάσματος, ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Ὤδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐν ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ναμάτων ζωτικῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος ἔμπλεως, γενόμενος τῆς κακίας, ἀπεξήρανας Μάρτυς, τὰ ρεύματα θεόπνευστε.

Θανάτῳ τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω κτησάμενος, πανεύφημε ἀναβλύζεις, δωρεὰς ἀθανάτους, τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Αιμάτων σου ροαῖς, ἱερῶς φοινισσόμενος, καὶ στίγμασιν ἀθλοφόρων, καλλυνόμενος Μάρτυς, ὡς ἄστρον ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Γμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, πανύμνητε Θεοτόκε, καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Ὤδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐν δαιμόνων λύθρῳ κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐν τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Μέλεσιν, ἐδοξάσθη τοῖς σοῖς ὁ Δεσπότης σου, Κρήσκη θεόπνευστε Μάρτυς· διὰ τοῦτο νῦν σε ἀντιδοξάζει, ἐν σημείοις, καὶ πολλοῖς θαυμασίοις καὶ τέρασιν.

Ανθραξι, τῆς ἀγάπης Κυρίου πυρούμενος, διὰ πυρὸς ὑπεδέξω, Μάρτυς ἀθλοφόρε τὸ θεῖον τέλος, καταφλέξας, πολυθέου ἀπάτης τὸ ἄθεον.

Τίμιος, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, σοῦ παμμακάριστε Κρήσκη, ἀνεφάνη· μέσον πυρὸς γὰρ ὤφθης, μεγαλύνων, καὶ δοξάζων Θεὸν ἀκατάφλεκτος.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων πυρίμορφον, ὑμολογοῦμέν σε Κόρη, καὶ τερπνὸν παλαίτιον καὶ λυχνίαν, καὶ παστάδα, καὶ θεοδεκτον ἄχραντε τράπεζαν.

Ὁ Εἰρμός· Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας.

Στίχοι.

Θάμβος βλέπειν Κρήσκεντα τῆ πυρὸς μέσον, Ἠγούμενον λειμῶνα τερπνὸν τὴν φλόγα.

Κάτθανε καὶ Κρήσκης πέμπτη δεκάτη πυρὶ λαύρῳ.

Ὁύτος ἦν ἐκ πόλεως Μύρων τῆς Λυκίας, γένους ἐνδόξου, τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς. Ὁρῶν δὲ τὴν ἀσέβειαν κομῶσαν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν ἐπαιρομένην, καὶ πολλοὺς τῇ πλάνῃ δεδουλωμένους, καὶ σέβας τοῖς ἀψύχοις προσάγοντας, παρήνει τῆς ματαιότητος ἀποσῆναι, (προσελθὼν μέσον αὐτῶν) καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαι, τὸν παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς σεβαζόμενον, μόνον ὄντα δημιουργόν, καὶ πνοῆς καὶ ζωῆς ἀπάσης χορηγόν.

Τοῦ δὲ Ἠγεμόνος, κακοδαίμονα τὸν Ἁγίον ὀνομάσαντος, ὅτι δὴ αὐθαιρέτως πρὸς τὰ δεινὰ χωρεῖν ἔγνωκε, τῆς ἐσχάτης μενῆν εὐκλείας καὶ εὐδαιμονίας, ἀντέφησεν ὁ Ἁγίος, τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Ἐρωτώμενος δὲ τύχην, καὶ πατρίδα, καὶ ὄνομα, ἀντὶ πάντων, Χριστιανὸν ἑαυτὸν εἶναι ἔλεγε, μὴ καταδεξάμενος μηδὲ ἐν σχήματι σέβας τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν, καθὼς ὁ Ἠγεμὼν συνεβούλευεν· ἀλλ' ἐπὶ πάντων τῷ Θεῷ ἐξομολογούμενος, καὶ φάσκων μὴ δύνασθαι ἄλλοτι τὸ σῶμα ποιῆσαι, παρὰ τὸ δοκοῦν τῇ ψυχῇ, ὡς παρ' αὐτῆς ἀγόμενον καὶ κινούμενον. Διὰ ταῦτα οὖν πρῶτον μὲν ἀναρτηθεὶς τύπτεται, εἶτα ξέεται· καὶ μετὰ τοῦτο, πυρᾶς ἐξαφθείσης, ἐν αὐτῇ βληθῆναι κατεκρίθη. Τοῦ δὲ πυρὸς μηδὲ τριχὸς αὐτοῦ διαφθείραντος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Βασιλίσσης καὶ Ἀναστασίας.

Στίχ. Ἄμνου Θεοῦ σφάπτουσιν ἀμνάδας δύο,
Ἄναστασίαν καὶ Βασιλίσσαν ἅμα.

Αὕται ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, εὐγενεῖς καὶ πλούσιαι, μαθήτριά γεγονυῖαι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνων τελείωσιν, τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα νυκτὸς ἀνελόμενα καὶ κηδεύσασαι, διεγνωσθησαν τῷ Βασιλεῖ Νέρωνι. Καταμηνυθεῖσαι δέ, τότε μὲν εἰς φυλακὴν παρεπέμφθησαν ὕστερον δὲ ἐξαχθεῖσαι, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ ἐμμένειν εἰποῦσαι, ἀναρτῶνται, καὶ τοὺς μασθοὺς, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὰς γλώσσας ἀποτέμνονται· καὶ τέλος μαχαίρα καρατομοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχ. Σκότος συνέσχε τὰς Ἀθήνας ἀθρόον,
Δύνατος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου Πρεσβυτέρου, καὶ Παυσολυπίου.

Στίχ. Παυσολυπίῳ καὶ Θεοδώρῳ Δύτη,
Δῶρόν τι παυσίλυπον ὄντως τὸ ξίφος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὤδη ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἄβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας, ἐξεικονίζων Μάρτυς ἔνδοξε, μέσον τοῦ πυρὸς ἐβλήθης, διὰ Χριστὸν, καὶ τὸ τέλος τὸ μακάριον, ἐν τούτῳ δέδεξαι, ὑμνολογῶν Θεὸν παμμακαρίστε.

Εν μέσῳ ἔστης, φλογὸς ἀστέκτου χρυσὸς ὡς ὄβρυζος, πίστει ἐξαστράπτων Μάρτυς ἀληθινή, καὶ φωτίζων τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Πυρὸς παμμακάρι, δυνατωτέρα ἐχὼν ἔνστασιν, μέσον ἐμβληθεῖς πανεύφημε τῆς φλογὸς, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἀποσθεννύων, Κρήσκη πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ ὠφῆς Παναίωμε, λόγῳ συλλαβοῦσα λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ὃν ὑμνοῦντες ἀνακράζομεν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ παναίωμε Δέσποινα.

Ὤδη η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναντιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ιδεῖν ἐφίεμενος Χριστὸν, στολαῖς ἐφαιδρυνας, τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν, ἐξυφανθείσαις σοι ἄνωθεν· καὶ παρίστασαι γηθόμενος, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, βοῶν πανόλβιε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νοὸς καρτερίᾳ τὸν πικρὸν, ὑπέστης θάνατον, πυρὶ ὀπτώμενος, ὡς ἄρτος ἔνδοξε ἡδίστος, τοῦ τῶν ὅλων Βασιλεύοντος· ὃ παρίσταμενος βοᾶς, ἀγαλλομένη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλοφῶς παρὰ Θεοῦ σαφῶς, τὴν χάριν ἔνδοξε, λύειν νοσήματα, διώκειν πνεύματα πάντοτε, τὴν ψυχὴν ἐξασθενοῦσάν μου, ἀμαρτιῶν ταῖς προσβολαῖς, ἵασαι δέομαι, ἵνα κράζω· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίγμασι πολλοῖς ὠραῖσθεις, ὑπῆλθες Ἁγιε, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ ὡς ὀχήματι ἔνδοξε, ἐπιθαῖς τούτῳ, ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόδησας Θεὸν, μέλπων γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα! πῶς τέτοκας Θεὸν, βροτὸν γενόμενον, θεοχαρίτωτε; πῶς ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, πῦρ τὸ ἄστεκτον χωρήσασα; χαριστηρίοις σε φωναῖς, ὅθεν δοξαζόμεν καὶ βοῶμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὤδη θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γερολογίαις σε θείαις, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνευφημέμεν, ὡς τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ὑπερβαλλόντως εὐαρεστήσαντα, καὶ καθελόντα ξόανα, τῆς ἀπωλείας ἀνδρικώτατα.

Ω ὑπερφουεῖς σὺ οἱ πόνοι! ὡς εὐκλεεῖς σὺ οἱ ἰδρωῖτες! οὓς ὑπενεγκῶν διὰ Χριστὸν,

ἀρρήτου δόξης Μάρτυς ἤξιωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν
δεόμενος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Σήμερον ἡ πόλις Μυρέων, περιφανῶς πανη-
γυρίζει, ἄδουσα τοὺς ἄθλους σου Μάρτυς,
καὶ τοὺς κινδύνους καὶ τὰ παλαισμάτα, ἅπερ
γενναίως ἠνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου
σου νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ
τῆς σελήνης Χριστὸς ὁ Κύριος ὃν ἐκτενωῶς
ἐκέτευε, φωταγωγήσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός· Αἶθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τῆ Ἥχου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκο-
λουθία, ὡς σύνηθες, ἡ Α'. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις,

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Τῆ 15. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Ἀγάπης,
Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένοι νεάνιδες σεπτῶν, ἀρετῶν ἐπώνυ-
μοι, καὶ ἀρεταῖς ἐκτρεφόμεναι, πρὸς τὸν
ἀκρότατον, εὐσεβείας ὄρον, ἀνδρικῶς ἐφθάσα-
τε· καὶ νῦν πρὸς οὐρανὸν ἀνεδράμετε, Χριστῷ
πρεσβεύουσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες σαφῶς, Εὐας τῆς προμή-
τορος, ἐπιτηδείως κομίζεσθε, πόθον Θεώ-
σεως, ἀνενδότῳ νεύσει, πρὸς Θεὸν θεωύμεναι,
καὶ Θείας θεωρίας πληρέμεναι· καὶ νῦν πρεσ-
βεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γενναίῳ φρονήματι Χριστὸν, ὡς ἐνστερνισά-
μεναι, τὸν ἰσχυρὸν κατεπάτησαν, αἱ γεν-
ναϊόφρονες, τὸν τὴν Εὐάν πάλαι, δόλω ἀπατή-
σαντα· καὶ τοῦτον κατὰ κράτος νικήσασαι,
Χριστῷ πρεσβεύουσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανῦμνητε δεινωῶς, τὴν ψυχὴν μου
πάθεισι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἢ τὸν
ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν
κυσάσα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν

τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ
θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένο
βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ
ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ὔδασι; Μὴ λίπης μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ⲙⲟⲗⲗⲟⲗⲟⲗⲟⲗ

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἁγίων,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ προσοίσω Μάρτυσιν Θεῖον μέλος.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοὶ, τῷ ἐν
» Σαλάσῃ Ἐρυθρῷ, τὸν Φαραὼ βυθίσαν-
» τι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Χάριν μοι οὐρανόθεν, Μάρτυρες Κυρίου νῦν
αἰτήσασθε, τὴν ὑμῶν εὐφημοῦντι, ἐπὶ γῆς
φωτοφόρον πανηγυρίν.

Ρῆξασαι προσπαθείας, σαρκικῆς δεσμῆς ἐν
Θείῳ Πνεύματι, τῷ Χριστῷ αἱ Παρθένοι,
συνεδέθησαν σθένει Θεότητος.

Γῆσχυσεν ὁ Βελίαρ, ἀπατήσαι πρὶν τὴν Εὐάν
σεπταὶ Μάρτυρες· ἀλλὰ νῦν κατησχύνθη,
τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὄντως πατούμενος.

Σώμασιν ἡγνισμένοις, ἐκ Παρθένου Κόρης
τὸν ἐκλάμψαντα, θεραπεύσασαι Λόγον,
αἱ Παρθένοι, σὺν τούτῳ εὐφραίνονται.

Ⲙⲟⲗⲗⲟⲗⲟⲗⲟⲗ

Τί κτεῖς ἀνερμηνεύτως, ὃν Πατὴρ ἀρρέυστως
ἀπεγέννησε· καὶ μαζοῖς διατρέφεις, τὸν
τὰ σύμπαντα τρέφοντα Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
» νων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ομβροῖς Θεῖο Πνεύματος, καταρδευόμεναι
στάχυας, μαρτυρικοῦς, Θεῖα γεωργία,
αἱ Παρθένοι ἐξήνησαν.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα, τὰ μὴ βλεπόμενα στερ-
γούσαι, τοὺς ὀρατοὺς, καὶ τοὺς ἀοράτους,
ἐτροπώσαντο δαίμονας.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, προσαναπτόμενοι Πνεύματος, θείῳ πυρί· ὅθεν ἰαμάτων, θείαν δρόσον πηγάζετε. Θεοτοκίον.

Ρῆξον τῶν πταισμάτων μου, δεινὸν χειρῶ- γραφον Δέσποινα, ἢ τὰ δεσμά, λύσσασα τοῦ Ἄδου, τῇ ἀσπόρῳ κυήσει σου.

Οἰ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Νυμφευθεῖσαι Κυρίῳ Θεοπρεπῶς, ὡσπερ προΐκα τὸ αἷμα καὶ τὴν σφαγὴν, αὐτῷ προσηνέγκατε, ἀθληφόροι Νεάνιδες, καὶ νυμφῶνος θείου, ἀξίως ἐτύχετε, φωτισμοῦ ἀρρήτου, ἀπαύστως πληρούμεναι· ὅθεν τὴν ἀγίαν, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν, καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβούσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα βαστάζοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία Παρθένε· Ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοι τότε τὴν σὴν, φιλανθρωπῶς ταχινὴν βοήθειαν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἄμναις θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἠλάλαζε δακρύνουσα, καὶ πικρᾶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡῶς πιζῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ἦδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οἰ τοῦ σώματος ἔρωτες, ἔρωτι τῷ θείῳ ὑποχωρήσαντες, καταγωγή τοῦ Πνεύ-

ματος, τὰς Χριστοῦ Παρθένους ἀπειργάσαντο.

Συμφωνία Θεόφρονι, τοῖς ὑπεναντίοις ἀντιταξάμεναι, νίκην θείαν ἀπηνέγκασθε, καὶ στεφάνων θείων ἤξιώθητε.

Οχορὸς ὁ μακάριος, τῶν ἀειπαρθένων πυρὶ ὀπτώμενος, εὐωδία προσενήνεκται, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀνατείλαντι.

Γερῶς ὡσπερ ἄκακοι, ἤγεσθε ἀμνάδες θύεσθαι πάνσεμνοι, οὐκ ἐρίζουσαι, οὐ κρίζουσαι, ἀλλὰ προαιρέσει θανατούμεναι.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον Κύριον, ἔτεκες Κυρία πάσης τῆς κτίσεως· ὃν ἰκέτευε ρυσθῆναί με, ἐχθροῦ Παναγία κυριεύοντος.

Ἦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταγμασί σου
» Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Ωρθησαν ὁμοῦ, πρὸς Χριστὸν τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, αἱ Παρθένοι αἱ Θεόφρονες, καὶ ὑπὲρ φέγγος, τοῦ ἡλίου κατηνυγάσθησαν.

Μελη ἀνδρικῶς, ἐκδεδώκατε πρὸς βάσσανα, βασανίσασθαι τὸν τύραννον, τῇ καρτερίᾳ, ἀξιάγαστοι τῆς πίστεως.

Αῖνος ἱερόν, τῶν Μαρτύρων ἀνεδείχθητε, εὐωδία θείας γνώσεως, τῇ Ἐκκλησίᾳ, διαπνέουσαι πανεύφημοι.

Ρήμασιν ὑμῶν, ὁ μέγιστος περιφύεται· καρτερίᾳ δὲ νενίκηται, καὶ ἀφανεία, παρεπέμφθη παναοίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Τέλος μοι χρησὸν, προσγενέσθαι Κόρη πρέσβευε, ὅπως φύγω τὰς μενούσας με, ἀτελευτήτους, τιμωρίας καὶ σωθήσομαι.

Ἦδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῷ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
» ἢ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Υπέμειναν τῆς σαρκὸς τὰς ὀδύνας, καὶ πυρὸς τὰς τιμωρίας ἀνδρείως, αἱ τοῦ Χριστοῦ, ἀθληφόροι καὶ νύμφαι, ἢ Χιονία Ἀγάπη Εἰρήνη τε· καὶ στέφανον τὸν εὐπρεπῆ, καὶ τὴν ἀρρήτον δόξαν ἀπέλαβον.

Συρόμεναι ἐπὶ γῆς ὡσπερ λίθοι, κατεστρέψατε Παρθένοι τῆς πλάνης, οἰκοδομήν, πᾶσαν σθένει τοῦ Λόγου, καὶ πρὸς ναὸν ἐνεχθεῖσαι τὸν ἅγιον, παρίστασθε περιχαρῶς, τῷ δεσπόζοντι πάσης τῆς κτίσεως.

Γάματα ἢ σορὸς Χιονίας, καὶ Εἰρήνης καὶ Ἀγάπης πηγάζει, ἐκ τῶν πηγῶν, ἀρδομένη πλουσίως, τοῦ Παρακλήτου, καὶ παύει νοσήματα· ποτίζει δὲ τῶν εὐσεβῶς, προσιόντων καρδίας ἐν χάριτι. **Θεοτοκίον.**

Νεκρώσεως δερματίνους χιτῶνας, ὁ Ἄδαμ ἀποβαλὼν τῇ σαρκώσει, τοῦ σοῦ Υἱοῦ, Θεοτόκε Παρθένε, καταστολήν θείας δόξης ἐνδέδεται, δοξάζων σε περιχαρῶς, ὡς Μητέρα Θεοῦ παναμώμητον.

Ο Εἰρμός· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου

Συναξάριον.

Τῇ 15'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.

Στίχοι.

Χιὼν τὸ πῦρ ἦν τῇ Χιονία τάχα,

Οὐ συμμετασχεῖν ἠγάπησεν Ἀγάπη.

Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,
Ἀφ' αἱμάτων σῶν ἐκμεθυσθὲν Εἰρήνη.

Χιονίην τ' Ἀγάπην ἐκκαιδεκάτη κατέκασαν.

Κατὰ τὸν καιρὸν, ὅτε Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπὸ Διοκλητιανοῦ, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη πλησίον λίμνης, ἐν ἣ αἱ τρεῖς αὐταὶ κατέμενον ἀδελφαί, Ἀγάπη, Εἰρήνη, καὶ Χιονία, μετὰ Ζωΐλου τινὸς δούλου τοῦ Θεοῦ, ἐφάνη ὁ Χρυσόγονος τῷ Ζωΐλῳ καθ' ὑπνους, λέγων αὐτῷ, ὅτι ἡ ἁγία Ἀναστασία (ἡ Φαρμακολύτρια δηλ.) μέλλει συναγωνίσασθαι ταῖς ἁγίας τρισὶν Ἀδελφαῖς, καὶ σὺν αὐταῖς τελεῖν τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου. Ταῦτα μαθοῦσα ἡ ἁγία Ἀναστασία, ἠκολούθησε τῷ Ζωΐλῳ, καὶ εἰσηλθεν εἰς τὰς Ἀγίας, καὶ ἠσπάσατο αὐταῖς, καὶ ἐδούλευσεν αὐταῖς. Εἶτα, μαθὼν ὁ Διοκλητιανός, ἐκράτησεν αὐταῖς, καὶ παρέδωκε τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, καὶ ἐτιμωρήθησαν παρ' αὐτοῦ· καὶ πάλιν παρέδόθησαν Σισινίῳ

ἐτέρῳ Ἄρχοντι. Οὗτος οὖν τὴν μὲν Ἀγάπην καὶ Χιονίαν πυρὶ παρέδωκε· τὴν δὲ ἁγίαν Εἰρήνην εἰς τῶν στρατιωτῶν, τὸ τόξον αὐτοῦ τείνας, καὶ βέλος πέμψας κατ' αὐτῆς, τῷ τέλει παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φήλικος Ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου Πρεσβυτέρου, Φουρτουναίου, καὶ Σεπτεμίνου.

Στίχ. Τετραὶς ἀθλητῶν συγκεκομμένων ξίφει
Νῦν συγχορεύει μυριάσιν Ἀγγέλων.

Τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐξῆλθε δόγμα κατὰ πᾶσαν χώραν, τοῦ καίεσθαι πάσας τὰς βίβλους τῶν Χριστιανῶν. Ἀπεστάλη οὖν ἐν πόλει τοῦ Βιουκᾶν Μαριανός τις, ἢ, ὡς ἐν ἄλλοις γράφεται, Μαγνιανός, ἀνὴρ παμμίαρος· ὃς δὴ παρέστησε Φήλικα τὸν Ἐπίσκοπον, Ἰανουάριον τὸν Πρεσβύτερον, Φουρτουναίον, καὶ Σεπτεμίνον· καὶ ὑπαναγνοῦς τὸ βασιλικὸν δόγμα, ἀπῆται αὐτοῖς τὰ παρ' αὐτῶν βιβλία. Ὁ δὲ ἁγιώτατος Ἐπίσκοπος φησὶ πρὸς αὐτόν· Γέγραπται, ὡς ἠγεμῶν « Μὴ δότε τὰ ἁγία τοῖς κυσί, μηδὲ ρίψητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων ». (Ματθ. ζ'. 6.) Μάτην τοίνυν ἀγωνιάς, καὶ βραβυλαῖα ἐπιφέρεις προστάγματα. Ὁ Ἄρχων εἶπεν· Ἄφες τὰς μωρολογίας, καὶ ποίησον τὸ θέλημα τοῦ Βασιλέως, ἐπεὶ δεσμίων σε ἀποστελῶ πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ὁ ποῖος εἰμὶ, φησὶν, ἐν σοὶ, τοιοῦτος καὶ ἐν πᾶσι, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Βασιλεῖ σου εὐρεθήσομαι.

Τότε τῇ φυλακῇ ἐγκλείσας τοῦτον, ἀνεπιμέλητον εἶασεν ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. Εἶθ' οὕτως ἐξαγαγὼν, ἐπανέκρινε· καὶ δεσμεύσας αὐτόν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Κἀκεῖνος πάλιν ἐξετάσας αὐτούς, τῇ φυλακῇ καθεῖρξε. Καὶ μεθ' ἡμέρας ἑξ' ἐξαγαγὼν αὐτὸς, δεσμίους ἀπέσειλε τῷ Ἐπαρχῶ τῶν Πραιτωρίων· οὓς ἐκεῖνος δεξάμενος, καὶ πάμπολλα ἐκφοβήσας, μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας ἐν φυλακῇ δεινοτάτῃ τούτους ἀπέρριψε.

Καὶ μεθ' ἡμέρας δεκατέσσαρας, ἐξαγαγὼν, καὶ ἐπανακρίνας, εἰσήξεν αὐτούς ἐν πλοίῳ μετὰ ἵππων, δεδωμένους ἐν τοῖς πρῶτοις αὐτῶν.

Κυλιόμενοι δὲ οἱ Ἅγιοι ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ζώων, ἀπόσιτοι τε ὄντες, καὶ τοῦ ὕδατος ἀγευστοὶ ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ἠνυχάριστον τῷ Θεῷ. Καὶ φθάσαντες εἰς λιμένα πόλεως τινός, ἐδεξιώθησαν κρυφίως ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Ἐκεῖθεν καταλαβόντες πόλιν, Ταυρομένην καλουμένην, καὶ ἀποπλεύσαντες ἐν Λυκαονίᾳ, ἦλθον εἰς πόλιν Αἰλούρων. Τότε ὁ δύστηνος ἐκεῖνος Ἐπαρχος, λύσας τοὺς Ἅγίους τῶν δεσμῶν, φωνῇ πραεῖα τὰς ἐρωτήσεις πρὸς αὐτὸς ἐποιεῖτο. Τῶν δὲ ἀντιλεγόντων, μήτε βίβλους προδοῦναι, μήτε τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, προσέταξεν αὐτοὺς μαχαίρα ἀποτμηθῆναι. Καὶ λαβόντες τὴν ἀπόφασιν, προσηύξαντο· καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς, τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς, Καλλίδος, Νουνεχίας, Βασιλίσσης, καὶ Θεοδώρας.

Στίχ. Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς Λεωνίδης, Φθάνει κολυμβῶν Ἀβραὰμ κόλπων ἄκρι.

Θάλασσαν ἢ Χάρισσα φρίττειν οὐκ ἔχω,
Ἦτις θαλάσσαν προξενεῖ μοι χαρίτων.

Βυθῷ Γαληνῆ καὶ Νίκη βεβλημένοι,
Νίκην ἐφεῦρον καὶ γαλήνην ἐκ σάλου.

Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλίδα,
Κάλλους ἐρώσαν ψυχεραστοῦ Κυρίου.

Εὐροῦσα κέρδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν.
Τὸ νουνεχές σου δεικνύεις Νουνεχία.

Γαστήρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,
Λίχνην φυγούσας, δυσσεβείας γαστέρα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὁ μὲν Λεωνίδης συνελήφθη ἐν Τροιζῆνι, ἐξάρχων πνευματικοῦ χοροῦ, ἐν ταῖς ἑορτασίμοις ἡμέραις τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἦχθη εἰς Κόρινθον. Ἡ δὲ Χάρισσα καὶ ἡ Νουνεχία, καὶ ἡ μήτηρ τῆς Νουνεχίας Βασιλίσσα, καὶ Νίκη, καὶ Γαληνῆ, καὶ Καλλίς, καὶ Θεοδώρα, ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον, καὶ ἦχθησαν καὶ αὐταὶ εἰς Κόρινθον, πρὸς Βενοῦστον τὸν ἡγεμόνα. Ὁς, τὸν Ἅγιον Λεωνίδην εὐρών, ἀσάλευτον ἔχοντα τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κρεμάσας, ἀφειδῶς προσέταξε ξέσθαι· εἶτα μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ τῷ βυθῷ

τῆς θαλάσσης ἐνδοθῆναι ἐκέλευσεν. Ἐνθα λέγεται τὴν μακαρίαν Χάρισσαν ἄδειν προσφωνοῦσαν, ὡσπερ ποτὲ τὴν Μαριάμ ἐπὶ τῇ καταποντίσει τῶν Αἰγυπτίων· Ἐν μίλιον ἔδραμον Κύριε, καὶ στρατεύμα με ἐδίωξε Κύριε, καὶ οὐκ ἠρνησάμην σε Κύριε· σῶσόν μου τὸ πνεῦμα. Τοὺς δὲ λοιποὺς, συνεπακούοντας καὶ συμψάλλοντας, φθάσαι μέχρι τῆς θαλάσσης· καὶ ἐν πλοίῳ ἐπιβάντας, τῆς ὁδοῦ παρατεινομένης, ἀναχθῆναι ἐπὶ σταδίους τριακόντα· εἶτα προσδεθέντας λίθοις, ἐξωσθῆναι τοῖς ὕδασι. Γενέσθαι δὲ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν πρὸ μιᾶς τοῦ Πάσχα ἡμέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχ. Εἰρηνικῶς ζήσασα, Μάρτυς Εἰρήνη,
Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ' ἐκ τῆ ξίφους θνήσκεις.

Η τις ἦν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πάσχα ἐν χώρᾳ τῆς Ἑλλάδος, ὅτε καὶ ὁ ἅγιος Λεωνίδης μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ἐμαρτύρησεν, ἐν ἰδίῳ εὐκτηρίῳ μετὰ τῶν τότε Χριστιανῶν τὸν Θεὸν δοξολογοῦσα. Κατεμηνύθη οὖν τῷ Ἀρχοντι, καὶ κρατηθεῖσα, ἐν φρουρᾷ ἐβλήθη. Εἶτα ἐξαχθεῖσα, καὶ τὴν γλώτταν ἐκκοπέισα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζωθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θῆρας ἀγρίους ἐπιόντας, οὐ παφλάζουσαν ὁρμὴν πυρὸς ἀστέκτου, οὐ μελῶν ἐκτομαῖς, οὐ πόνους πολυτρόπους, αἱ τοῦ Χριστοῦ νεάνιδες, ἐδειλίασαν ἐμφρόνως.

Εῤοχουσαι ὄμματα καρδίας, πρὸς τὸν σῶζοντα Θεὸν καὶ Βασιλέα, αἱ Ἀμνάδες Χριστοῦ, ἐχώρησαν πρὸς πᾶσαν, τοῦ δυσμενοῦς παράταξιν, καὶ ἐνίκησαν ἀνδρείως.

Γλεως ἔσο τοῖς σοῖς δούλοις, Ὑπεράγαθε πρεσβείαις Χιονίας, καὶ Εἰρήνης σεμνῆς, καὶ τῆς σεπτῆς Ἀγάπης, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, δι' αὐτῶν ἡμῖν παρέχων.

Οἶλον τὸν νοῦν πρὸς τὸν νυμφίον, ἀνατείνασαι Χριστὸν αἱ Ἀθληφόροι, ὡς τρυφαῖς

τάς πικράς, ἠγήσαντο βασιάνους, Εὐλογητὸς εἶ κρᾶζουσαι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἀχραντε τὴν ζῶσαν, καὶ νεκροῦσαν τὴν ψυχὴν μου ἁμαρτίαν· καὶ ζωῆς μετασχεῖν, ἀξιωσόν με θείας, ἢ τὴν χαρὰν κηύσασα, καὶ νεκρώσασα τὸν ὄφιν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃν, καταπατῆντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Μεμνημένοι τὰ θεῖα παραδόξως, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀγώνων, γνώμην ἀνδρείαν ἀνέλθον, τοῦ Χριστοῦ αἱ Ἀμνάδες, στερρόως ἐναθλήσασα.

Ε'σκιτισμένος τῇ μέθῃ ὁ διώκτης, τῆς ζοφραῖς ἁμαρτίας, γέλων ὀφλήσας ἐφαίνετο· αἱ Χριστῆ δὲ Παρθένοι, ὡς φῶς ἀπεδείκνυντο.

Λύρα φωνοῦσα προφρόνως θεῖον μέλος, ὁμολογίας ἐνθέου, καὶ μαρτυρίας καὶ πίστεως, ἀνεδείχθητε ὄντως, παρθένοι Νεάνιδες.

Ο'χυρωθεῖσαι τῷ πόθῳ τοῦ Δεσπότου, τὰ ὀχυρώματα πάντα, τοῦ διαβόλου καθεύετε, Ἀθληφόροι Κυρίου· καὶ νῦν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα φέρσασα πάλαι τοῦ σοῦ τόκου, τοὺς νεανίας οὐ φλέγει, Παρθενομήτορ ἢ κάμινος, ὡς οὐδὲ τὴν νηδύν σου, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ὁ Εἰρμός· Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογεῖμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Κυβερνήσει Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν παρελθοῦσαι ἄγρια κύματα.

Ὡς ἄστρα ὡς λαμπάδες, φαίνουσαι Εἰρήνην σὺν Χιονία Ἀγάπῃ φωτίζουσι, τῆς Ἐκσίας πλουσίως ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Συνήθητε χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, τοὺς ἄσωμάτους ἐχθροὺς μετὰ σώματος, περιφανῶς Ἀθληφόροι καταπαλαίσασαι.

Ηλίου λαμπροτέρα, φαίνεσθε ἢ μνήμη, καταφωτίζει πιστῶν ἅπαν πλήρωμα· ἢν ἑτησίως τιμῶμεν, Παρθενομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεικακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχὴν μου ἀγάθυνον, ἢ τὸν πανάγαθον Λόγον ἀποκουήσασα.

Ὁ Εἰρμός· Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ Ἦχου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, ἢ Ἀ. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ' τοῦ Ἀπτοῦ Μηνος.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Η'στραψεν ὡς ἥλιος, ἢ θεῖα μνήμη σου σήμερον, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θεῖαις φρυκτωρίαις, Συμεῶν παμμακάρι, καὶ παθημάτων τὴν ἀγλήν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα· διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἑτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια, καὶ ῥεόντων τὰ ἄρρευσα, φθαρτῆς δόξης ἀφθαρτον, ἀντημείψω χαίρων, βασιάνων τε νέφους, καὶ αἰνισμῶν καρτερικῶς, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασιλεία· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τοῖς συναθλοῖς σου ἐνδοξε, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Βελεῖ τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων συστήματα, Συμεῶν Μάρτυς ἔτρωσας· φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, συνεπεκρότησαν λοιπὸν, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, πάντες πιστῶς ἑορτάζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε· Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις· καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου μὴ βραδύνης φιλόνηρον, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς ἡμέρας, ὡς σύνητες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ Ἀκροστιχίς·
Στέφω μάκαρ σε, Συμεῶν, μελωδίαις.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Στέφανον ἀφθαρσίας ἀναδησάμενος, καὶ τῷ θρόνῳ Κυρίου, παμμάκαρ παριστάμενος, τοὺς πίστει τιμῶντάς σου, τὴν φωσφόρον ἄθλησιν, ταῖς εὐχαῖς σου αἰεὶ περισώζε.

Τίμιον σκεῦος ὠφθῆς τοῦ θείου Πνεύματος, Συμεῶν θεοφορε· παρ' οὗ χρισθεὶς ἐποίμανας, λαὸν περιούσιον, βακτηρία θείων δογμάτων, Μάρτυς ἐφ' ὕδωρ γνώσεως.

Ελαμψας ἐν τῷ κόσμῳ πράξει καὶ λόγῳ σοφέ, ἐν λαμπρότητι βίου, καὶ λαὸν ἐποίμανας, ἐπὶ χλόην Ὅσιε ζωηφόρον, ἥτις γεραίρει, Μάρτυς τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Φέρεις χερσὶ Παρθένε τὸν πάντα φέροντα, καὶ θηλάζεις ὡς βρέφος, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος· αὐτὸν οὖν ἐκέτευσ, τὸν λαὸν σου ἅπαντα, οἰκτειρῆσαι πιστῶς ὑμνοῦντά σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προσάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχετῶς βριθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνη ἀγαθὴ καὶ φιλόνηρον.

Οραίως τὰς τῆς ψυχῆς, κινήσεις ποιούμενος, καὶ βαδίζων τρίβον τὴν ἄνω φέρουσαν, πάσης ἀνοδίας πονηρᾶς, ἐξέκλινας καὶ ἤχθῃς,

πρὸς τῆς ζωῆς τὴν πύλην ἔνδοξε, πρὸς τὴν αἰώνιαν κατάπαυσιν.

Μακρύνας τὸν λογισμόν, παθῶν τῶν τοῦ σώματος, ἀναιμάκτους Πάτερ θυσίας ἤνεγκας, λόγῳ τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τούτου καταγγέλλων, τὴν ὑπὲρ λόγον θείαν σάρκωσιν, τέθυσαι ἄρνιον ὡς ἄκακον.

Ανήχθῃς ὡς καθαρὰ, θυσία καὶ ἄμωμος, τῇ θεοῦ τραπέζῃ μάκαρ αἰοῦμε· καὶ ὡς ὀλοκαύτωμα δεκτὸν, τυθεὶς ἐθελουσίως, ὑπὲρ τῆς πίστεως εἰσδέδεξαι, δόξαν εὐκλεῆ κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Κατάραις προγονικῆς, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, εὐλογίαις πάντας τὸν στεφανώσαντα, λόγον σωματώσασα Ἁγνή, αἰεὶ εὐλογημένη, τῶν Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν σάφον σου Σωτήρ.

Ὁς ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφέ, Συμεῶν Ἱεράρχα, καὶ τῶν συμμαρτύρων σε, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα· ἦν περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν· Ἰκετεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθλοφόροι, τὸν μόνον φιλόνηρον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότητος δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας βαράθρων, τοῦ δοξάζειν σε, παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Ἰέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι· εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Αγόμενος δεσμώτης διέλυσας, τὰς μηχανὰς τοῦ πονηροῦ, Ἱερομύστα παγόλθῃς· καὶ

ἐναθλήσας γενναίως, στεφάνους ἀφθαρσίας ἀπέιληφας.

Ρῆμάτων σου βολίσι κατέτρωσας, Ἱερομάρτυς Συμεών, παρανομούντων συστήματα· καὶ τῷ πυρὶ τῶν αἱμάτων, πολύθεον ἀπάτην ἐνέπρησας.

Σταλάξουζιν οἱ πόνοι σου ἴαμα, τοῖς ἀσθενούσι τὰς ψυχάς· τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, σὺ γὰρ σαφῶς ἀνεδείχθης, καὶ θείων Ἀθλοφόρων ἐφάμιλλος.

Θεοτοκίον.

Εὐκ σοῦ δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, ἐξανατείλας ὑπὲρ νοῦν, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισε, θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ πλάνης τὸν χειμῶνα διέλυσεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς
» σέ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω· τὴν
» ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στύλος καὶ ἐδραϊώμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὄφθεις παμμάκαρ τῇ σῇ ἀθλήσει, ἀκλινη ἀκράδαντον, ταύτην εἰς αἰῶνας, συντήρει μεσιτείας σου.

Γῆνοις μακαρίζομεν, τὴν πολιτείαν σου, τοὺς διωγμοὺς τε καὶ τὰς ἐνστάσεις, Συμεὼν πανόλβιε, δι' ὧν ἠξιώθης, τῆς μακαρίας λήξεως.

Μύρω θείας χρίσεως, ποιμὴν γενόμενος, ὑπὲρ τῆς ποιμνης ἐτύθης μάκαρ, ὡς κριὸς ἐπίσημος, καὶ τῶν πρωτοτόκων, τὴν Ἐκκλησίαν εὐφρανᾶς.

Θεοτοκίον.

Εὐροιμί σε Δέσποινα, ἐξαιρουμένην με, ἐν ὥρᾳ δίκης, τῆς καταδίκης, ὁ πιστῶς δοξάζων σε, καὶ κολαστηρίων, ῥυθθεῖν τῶν μενόντων με.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλυδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν
» κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς
» εὐσπλαγχνος.

Ωφθης θείας ἔμπλεως, θυμηδίας μάκαρ Συμεὼν, διὰ ξίφους τέλος τὸ μακάριον, σὺν ἑκατὸν, δεξάμενος θείοις Μάρτυσι.

Νέοι καὶ πρεσβύτεροι, μονασταὶ τε καὶ ἱερουργοί, τὸν καλὸν ἀγῶνα διανύσαντες, ὑπὲρ Χριστοῦ, καθάπερ ἄρνες ἐτύθητε.

Μακαρίως ζήσαντες, Ἀθλοφόροι τέλος ἀληθῶς, ἐν Χριστῷ ἠνύσατε μακάριον, διὰ ξίφους, τελειωθέντες γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Εὐκ σοῦ ἀνατέταλκε, Παναγία ὁ Δημιουργός, καὶ ἀκτίσι θείας ἐπιγνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ, τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισεν.

Ὁ Εἰρμός· Μαινομένην κλυδωνι.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἠχοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν Ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ Πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἐτέρων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα.

Στίχοι.

Ἐπίσκοπόν σε, Συμεὼν, ἐγὼ μέγαν,
Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.

Ἄριτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδου στόμα,
Βδέλλης ἀπλήξου, τοῦ Σαταῦν φυγῶν σόμα.

Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν, ἢ τεθνάναι,
Θανεῖν Γοθαζάτ εἴλετο τμηθεὶς ξίφει.

Τὸ δέσμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ Σατανᾶ τῇ κρόκη.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνούσαν οὐσίαν.

Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει·
Ἰδῶν ἔφης ἂν Παῦλε· Μαρτύρων νέφος.

Ἐβδομάτῃ Συμεὼν δεκάτῃ ἀπὸ αὐχένα
τμήθη.

Κτησιφῶν καὶ Σαλήν ἡγεμονεύοντες ἐν ταῖς κατὰ Περσίδα πόλεσι, Σαβωρίθ τότε τὴν Περσῶν βασιλείαν κατέχοντας, ἐπιστέλλουσι τῷ Βασιλεῖ, ὅτι ὁ Ἀρχιερεὺς τῶν Χριστιανῶν Συμεὼν, καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι, ὑποτελεῖς εἶναι αὐτῷ καὶ ὑπόφοροι οὐδαμῶς καταδέχονται, ἀλλ' αἰροῦνται μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ δουλεύειν ἀτίμως καὶ ἀκλεῶς. Χαλεπήναντος οὖν ἐπὶ τοῦτο τοῦ Βασιλέως, ἤχθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος Συμεὼν, δυσὶν ἀλύσει δεσμευθεὶς· εἶτα τῇ εἰρικτῇ παραπεμφθεὶς, ἐπιστρέφει πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν Πραιπόσιτον Χουσδαζάτ, ἢ Γοθαζάτ, Χριστιανὸν μὲν πρότερον ὄντα, διὰ δὲ τὴν εἰς τὸν Βα-

σιλέα τιμὴν, καὶ τὸν ἐπικείμενον φόβον, νόμῳ Περσῶν τὸν ἥλιον προσκυνήσαντα· ὃς καὶ συσχεθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, ἀντὶ τῶν τροφείων, (καὶ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Βασιλέα ἀπογαλακτισθέντα ἀναθρεψάμενος)· τοῦτο μόνον αἰτήσας, τὸ ποιῆσαι καταφανές, ὅτι οὐ δι' ἀκολασίαν γλώσσης ἀκρατοῦς, οὐδὲ δι' ἄλλο τι τῶν ἀπηγορευμένων, ταύτην δίδωσι τὴν δίκην, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ἧς πρότερον μαλακισθεὶς καταπέπτωκε. Τοῦτο δὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπηγγείλατο.

Ἀκύσας δὲ ὁ Ἅγιος Συμεὼν ἐν τῇ φυλακῇ, ἐχάρη, καὶ σὺν τοῖς λοιποῖς ἤνυχτο, οὕτω καὶ αὐτοὺς τελειωθῆναι. Ἐκβληθέντων ἔν καὶ αὐτῶν τῆς φυλακῆς, καὶ ἀποτμηθέντων τὰς κεφαλὰς, τὸν ἀριθμὸν ὄντων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα, πρῶτος ὁ Ἅγιος Συμεὼν ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, ἐρεθίσας εἰς τοῦτο καὶ τοὺς λοιπούς. Λέγεται δὲ, ἓνα τῶν ἀναιρουμένων δειλιάσαι· τὸν δὲ Κηροπαλάτην Φουσίην, οὕτω καλούμενον, συμβουλεύσασθαι μηδὲν δειλιάσαι, ἀλλ' ἐπιμύσαντα τὰς ὄψεις, δεξασθαι τὴν τοῦ ξίφους τομὴν, ὡκύμορον οὔσαν· ὃς καὶ διαβληθεὶς περὶ τούτου, καὶ εἰς Χριστὸν πιεσεῖν παρρησίαν ὁμολογήσας, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ τὸ τῆς σαρκὸς δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα παρέθετο τῷ Θεῷ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἄν οὐκ ἔγνωσ τίς ἐστὶν ὁ φλογὸς μέσον, Γνώση λαλοῦντος· Ἀδριανέ, καρτέρει.

Καὶ οὗτος ὁ Μάρτυς Ἀδριανὸς εἰς ἦν τῶν ποτὲ κρατηθέντων, καὶ διαφόροις φυλακαῖς παραπεμφθέντων. Ἐκβληθεὶς οὖν τῆς φυλακῆς ἐν καιρῷ, ἐν ᾧ οἱ πεπλανημένοι Ἕλληνες τοῖς ψευδωνύμοις αὐτῶν θεοῖς ἔθυον, ἠναγκάζετο καὶ αὐτὸς τῷ βωμῷ προσελθεῖν, καὶ λιθανωτὸν ἐπιθῆσαι. Αὐτὸς δὲ οὐ μόνον οὐκ ἐπέισθη τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' ἀνδρείως ὦν καὶ γενναῖος, δραμῶν κατέστρεψε τὸν βωμὸν, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἐπικειμένους θυσίας ἐξέχεε, καὶ τὸ πῦρ διεσκόρπισεν. Εἰς ὄργην οὖν κινήσας τὸν Ἄρχοντα, καὶ τὸν τῶν παρεστώτων εἰδωλολατρῶν ἀνάψας θυμὸν, ἐκρατήθη, καὶ ἐμαστίχθη ἀφειδῶς· ὁ μὲν γὰρ ράβδῳ αὐτὸν ἐπληττεν, ὁ δὲ λίθοις αὐτοῦ τὸ σῶμα συνέτριβεν, ἄλλος κατὰ κεφαλῆς ἔτυπτε. Καὶ τέλος,

καίμινον μεγάλην ἀνάψαντες, ἐνεῖ αὐτὸν ἐνέβαλον· καὶ οὕτως ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Θνήσκων τί κραζεις; Σῶτερ ἠγάπησά σε Ἄλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἦν, δι' ἀσκήσεως καὶ ἀρετῆς τραφεὶς, καὶ ἀναχθεὶς πρὸς τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα. Ἀπόρας δὲ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἐντευξόμενος τῷ Βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, εὐθύς κατὰ τὴν πορείαν τῆς οἰκείας ἀρετῆς καὶ πρὸς Θεὸν παρρησίας ἀπόδειξιν ἔδωκε. Κατὰ γὰρ τὴν Ἑλλάδα γενόμενος, δυσὶ πάθεσι κατεχόμενον ἄνθρωπον ἰδὼν, καὶ μήτε λέγειν ὅλως δυναμένον, μήτε βαδίζειν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως ἄλαλον ὄντα, καὶ μόλις ἔρποντα, κρατήσας τῆς χειρὸς, ἀρτίπουν ἐποίησε, καὶ τοῦ Δεσποτικῆ Σώματος ἁγίαν Μερίδα ἐν τῷ σῶματι αὐτοῦ ἐμβαλὼν, εὐλαλον ἀπέδειξεν.

Ἄλλὰ καὶ ἐν τῇ Χρυσῇ γενόμενος Πύλῃ, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα τυφλῷ τινι προσελθόντι, τὴν ὀπτικὴν ἐχαρίσατο δύναμιν. Ἀξίως οὖν τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς παρά τε τῶν ἐν τέλει, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, προσδεχθεὶς, καὶ πάσης τῆς πόλεως, καὶ Ἀνθιμον τὸν Ἐπίσκοπον Τραπεζῆντος, κακῶς ἐπιθάντα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καθέδρας, ἐξοσρακίσας, ὡς τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Σεθήρου φρονούντα, καὶ τῷ ἀναθέματι παραδοὺς, καὶ τὸν εὐλαβέστατον Πρεσβύτερον Μηνᾶν τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας, βίῳ καὶ λόγῳ διαπρέποντα, καὶ φρονήματος ὄντα τοῦ κατὰ πίσιν ὀρθῆν, χειροτονήσας, καὶ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύσας, μετὰ χρόνον τινα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆ συνάξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις τοῖς Μεγάλοις.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
» τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας
» ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας· Ὁ Θεός
» εὐλογητὸς εἶ.

Λύχνος φαίνων γνώσεως, φῶς ἐγνώσθης Ὁσιε, ἐν σιότει καθεύδουσιν, ἀγνοίας καὶ

ἔλυσας, πυρσολατρῶν τὸ σκότος, ἐναθλήσας παραδόξως.

Ωφθης προηγούμενος, Ἀθλητῶν συστήματος μεθ' ὧν τελειόμενος, ξίφει ἀνεκραύγazes, Συμεῶν θεόφρον· Ὁ θεὸς εὐλογητός εἶ.

Δῆμον πολυάριθμον, Μαρτύρων τιμήσωμεν, σεπτῶς συγκροτούμενον, διαφόρων πόλεων, ἱερουργῶν ἐνθέων, μοναζῶν τε θεοφόρων.
Θεοτοκίον.

Γᾶσαι Πανάμωμε, πάθη τῆς καρδίας μου· κόπασον τὸν τάραχον, τὸν νοῦν μου χεμάζοντα, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ὁ θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντρηγῶ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανθραξ νοητός, Συμεῶν δεδειγμένος, πυρὶ οὐκ ἐλάτρευσας, μακαριώτατε· ὕλην πικράν δέ, πολυθείας φλέξας, ἄδυτον πρὸς φέγγος, ἀξίως μετετέθης.

Γᾶσαι ἡμῶν, τὰς ἀσθενείας Μάρτυς· τὸν ζῶνον ἀπέλασον τῶν καρδιῶν ἡμῶν· καὶ αἰωνίου ζωῆς, δεῖξον μετόχους, σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θεόφρον μεσιτείαις.

Στάζουσιν ἡμῖν, οἱ σοὶ ἀγῶνες Πάτερ, ψυχῆς ἀγαλλίασιν, καὶ ἀπελαύνουσι, πάθη ποικίλα, καὶ νόσους τῶν σωμάτων, τῶν προσερχομένων, πιστῶς ἐν τῇ σορῶ σου.

Θεοτοκίον.

Γνα τὸν σεπτὸν, σοῦ προδηλώσῃ τέκνον, βᾶτος ἀκατάφλεκτος, ὠράθη Πάναγνε· πῦρ γὰρ ἐν σπλάγγχοις, τὸ θεῖον δεξαμένη, ὅλως οὐκ ἐφλέχθης· διὰ σε ἀνυμνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός· Σοὶ τῷ παντουργῶ.

Ὤδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**σαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ,
» θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ως δεκτὸν θυμίαμα, προσηνέχθης τῷ Παμβασιλεῖ, ὡς σφάγιον ἱερόν ὡς περικαλλές, σοφὴ καλλιέρημα, ὡσπερ μύρον, ὡσπερ προσφορά, ῥόδον ὡς εὖοσμον, ὡς Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Στήριγμα γενόμενος, Ἱεράρχα, πάντων τῶν πιστῶν, ἐτύθης ὡσπερ κριός, καὶ πρὸς νοητὰ, μετέθης βασιλεία, καὶ Βασιλεῖ πάντων καὶ θεῶ, χαίρων παρίστασαι, θεῖα δόξη ἀστραπτόμενος.

Ησεπτὴ παράταξις, τῶν Μαρτύρων, μέσον ἀσεβῶν, κηρύξασα τὸν Χριστὸν, πλήθη δυσμενῶν, δαιμόνων ἠφάνισε, καὶ στρατιαῖς ταῖς ἀγγελικαῖς, ὄντως συνήφθησαν, θεῖα δόξη κλειζόμενοι.
Θεοτοκίον.

Φανοτάταις λάμπησι, παναγία Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, καταύγασόν μου τὸν νοῦν, σκότει χαλεπῶ, ἀγνοίας κρατούμενον, ὅπως τυχῶν θείου φωτισμοῦ, τὰ μεγαλεῖά σου, καταγγέλω ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός· Ἡσαΐα χόρευε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ἢ Α'. Ὄρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ορμᾶς τὰς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικράν τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, θεῖω φόβῳ Ὅσιε, κυβερνώμενος· καὶ θεὸν εὐφραννας, ἀρετῶν κάλλεσιν, ὠραίσας τὴν καρδίαν σου· καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἐνθα τῶν Ὁσίων τὰ τάγματα, κατάλληλον τοῦ πόθου σου, Πάτερ εὐρηκῶς τὴν κατάπαυσιν· ἐνθα μνημονεύειν, ἡμῶν μὴ διαλίπης τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, Ἰωάννη Ὅσιε.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀνεπιστρόφῳ καρδίᾳ, μελέταις πτερούμενος, ἱεραῖς θεόπνευστε, καὶ ταῖς νεύσεσι, πρὸς αὐτὸν πάντοτε, ὀλικῶς κείμενος· πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα, καὶ παρορμῶντά σε, ἔσχες τὸν ἐν κλήσει καὶ πράξει, Γρηγόριον τὸν Θαύμασι, καὶ τερατουργίαις ἐκλάμπαντα· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις, λαμπόμενος διήλθες ἀβλαβῶς, τοῦ ταπεινοῦ τούτου σώματος, μάκαρ τὸ κλυδώνιον.

Οσίως ἐβίωσας, μὴ ἐσχηκώς τὰς φροντίδας, τοῦ βίβει ταῖς κρείττους, ἐργασίας Ὅσιε καλλυνόμενος· ἀλλὰ πῦρ αὔλον, ἐν καρδίᾳ φέρων, ἡσυχίαν ἐκαρτέρησας, παννύχοις στάσεσι, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις προσκείμενος, εὐτόνως καθαιρόμενος, καὶ Θεοειδῆς ἐνδεικνύμενος· ὅθεν μετὰ πόνους, τὴν ἀπονον ἀπειλήφας τρυφήν, τοῖς σέ τιμῶσιν αἰτήμενος, θεῖαν ἀγαλλίασιν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ασπιλε ἀμόλυντε, Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, Κόρη ἀειπάρθε, Θεοτόκε Δέσποινα, πῶς ὑμνήσω σέ, τὸ θεῖ σκῆνωμα, ὁ μεμολυσμένος, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν; πῶς δὲ τὸ μέγεθος, σὲ τῶν θαυμασίων ἐξείπομι, τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος, ὅπερ ἐπιχέεις μοι πάντοτε; Φρίττων οὖν προσπίπτω, καὶ κράζω σοι τὸ, Χαῖρε εὐλαβῶς· χαῖρε πιστῶν παραμύθιον, τῶν παρακαλούντων σε.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον.

Πάθος τὸ ἐκούσιον, τοῦ ἀπαθοῦς καθορῶσα, ἡ ἀγνή καὶ ἀμωμος, μητρικῶς ὠδύρετο, καὶ ἐκραύγαζεν· Ὁ φρικτὸν θεῖαμα! πῶς ὁ κτίσας πάντα, ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, ὁ δόξης Κύριος, νῦν καὶ Βασιλεὺς προαιώνιος, αἰδίκως κατακέκριται, καὶ μετὰ κακούργων λελόγισται; Τὰ ὄρη καὶνάπαι, σαλεύατέ μοι δάκρυον πικρὸν, καὶ μονωθεῖσαν θρηνήσατε, τὴν τὸν Κτίστην τέξασαν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ Στιχολογία συνήθως, καὶ οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργ-
» Ἀγοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σαυρο-
» τύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θαλάσσαν,
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμελποντα.

Τῆ τῶν παθῶν με τρικυμῖα πάντοτε, περικυλούμενον, καὶ λογισμῶν σάλω, νῦν περικυκλούμενον, τῆ σῆ πρεσβείᾳ Ὅσιε, ἀπαθείας πρὸς ὄρμον, πρὸς σωτηρίας λιμένα τε, μάκαρ Ἰωάννη κυβέρνησον.

Μετατεθεὶς τῆ προαιρέσει Ὅσιε, πρὸς οὐρανὸν ἀληθῶς, ἀγγελικῶς Πάτερ, ἐπὶ

γῆς ἐβίωσας, νεκρώσας σου τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία, δι' ἧς Θεοῦ οἰκητήριον, ὠφθης Ἰωάννη θεσπέσιε.

Υπακοὴν τὴν εὐπειθῆ κτησάμενος, καὶ τὴν ταπεινώσιν, ὡσπερ χρυσᾶς ταύτας, πτέρυγας ἐκέκτησο· δι' ὧν Πάτερ ἐπέτασας, κοσμικῶν ἐκ σκανδάλων, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐζήτησας, τὸν ἀπὸ τῆς ζάλης σε σώσαντα.

Θεοδοκίον.

Οσυνυπάρχων τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ συναΐδιος, μονογενῆς Λόγος, ἐκ σοῦ πεφανέρωται, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, Θεοτόκε Μαρία, καὶ κόσμον ὅλον διέσωσεν, αἴνεσιν αὐτῷ ἀναπέμποντα.

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου σήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἄ-
» γιος μόνε φιλόνηρωπε.

Νηφαλεότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, φανταζόμενος οὐδόλως φροντίσιν, ἐνεπαρῆς ὑλικάις· πτεροῖς δὲ κουφιζόμενος, ἀκτημοσύνης Πάτερ, ὅλος μετάρσιος γέγονας.

Τῆς ἡσυχίας ἐρασθεὶς, τοῦ φιλησύχου ποιμένος, Γρηγορίου, Ἰωάννη τρισμάκαρ, τὰς ἐν βίῳ ταραχὰς, προθύμως καταλέλοιπας, καὶ προσευχαῖς ἀπαύστοις, θεῖας γαλήνης τετύχηκας.

Εν ἡσυχίᾳ λογισμῶν, καταστορέσας τὴν ζάλην, ἀταράχως σου τὸν βίον διήλθες, κυβερνώμενος σοφῆ, τῆ χάριτι τοῦ Πνεύματος, βεβιωκῶς ὁσίως, ὡς Ἰωάννη θεόπνευστε.

Θεοδοκίον.

Ηπρὸς ἡμᾶς φωτισικῆ, τοῦ βασιλεύοντος πάντων, τῶν αἰῶνων αἰδιόδευτος πύλη, σὺ εἰδείχθης ἀληθῶς· δι' ἧς αὐτὸς διώδευσεν, ἐσφραγισμένην πάλιν, καταλιπὼν σε Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ενθάψας πονηράς, τῶν δαιμόνων ἐνεδρας, ἀσκήσεσι πολλαῖς, καὶ δεήσεσι Πάτερ, νεκρὸς τάφῳ κείμενος, ἀδιάλυτος ἔμεινας· ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοτες.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεται Πισῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἐκάστην βουῶσα, καὶ πτόθω τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προσταίτις, ἀκαταίσχυτος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος Ἀμναῖς, τὸν Ἀμνὸν καθορῶσα, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Ὑψέμου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἢ ἄφατος οἰκονομία σε αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ μου ἰσχὺς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύνამις,
» σὺ Θεός μου, σύμβε ἀγαλλίαμα, ὁ πα-
» τρικούς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέ-
» ραν, πτωχεῖαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
» Προφῆτῃ, Ἀβθακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ
» δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Υπομονῆς, πέτρα ἐδείχθης μακάριε, ἐναντίοις, κύμασιν ἐκάσποτε, προσρησσομένη καὶ μηδαμῶς, τοῦ τῆς εὐσεβείας, σαλευομένη φρονήματος· διόσε ὁ Δεσπότης, ὡς ὑπέριμον λίθον, θησαυροῖς αἰωνίοις ἀπέθετο.

Σέ ὁ Πατήρ, τῶν οἰκτιρμῶν προσελάβετο, ὡς γνησίως, τέτον ἀγαπήσαντα, καὶ ταῖς αὐτοῦ, Πάτερ ἐντολαῖς, ἐπηγρυπνηκότα, καὶ τοῖς υἱοῖς συναριθμίον, τῆς χάριτος ποιήσας, αἰδίου σε δόξης, Ἰωάννη θεόφρον ἠξίωσεν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ ἀναβάς ἐπὶ κλίμακος, εἶδες ὄντως, τὴν ἀκατανόητον, δόξαν Θεῶ, καὶ καταυγασθεῖς, νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τῇ θείᾳ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ὀλόφωτος ἐδείχθης, ὡς περ ἥλιος Πάτερ, καταλάμπων πολλοὺς ἐν τῷ βίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ ἀληθῶς, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομήτορ, μόνη ἐχρημάτισας, τῷ Ποιητῇ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αἱμάτων σάρκα δανείσασα· δι' ἧς αἱ τοῦ θανάτου, συνετρίβησαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ίνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκαλύψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; Ἄλλ' ἐπίσρε-

» φόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ως περ ἄκακον ἄρνα, χλόῃ τῆς ἀσκήσεως ἐντεθραμμένον σε, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ἐν αὐλαῖς αἰωνίοις προσήκατο, Ἰωάννη μάκαρ, καὶ δεξιῶς αὐτοῦ προβάτοις, συναριθμίον Ὅσιε ἔδειξεν.

Τῆς ἡμέρας τὸ βάρος, Πάτερ καὶ τὸν καύσωνα στερρῶς ἐβάστασας, ἀρετῶν τὸν θείον, ἀμπελῶνα καλῶς ἐργασάμενος· ὅθεν τῇ ἐσπέρα, τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας, τὸν μισθὸν ἐκομίσω ἐπάξιον.

Εντολῶν θεμελίω, Πάτερ ὠκοδόμησας, πύργον ὑψίκομον, δι' οὗ καὶ ἀνέπτῃς, πρὸς αὐτὸ τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ τὸν ὄντως ὄντα, ψυχεραστὴν ἰδῶν ὡς θέμις, ὀλοφύχως αὐτῷ ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα Παρθένε, κέντρῳ παραβάσεως καὶ κατακείμενον, ἐξανάστησόν με, ἡ ζῶν τὴν ἀθάνατον τέξασα, τὸν Σωτῆρα νόσμου, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Βασιλέα, καὶ πρὸς φῶς καθοδήγησον ἄχραντε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι με· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Δακρύων σου ἑσαλαγμοῖς, παθῶν ἐξήρανας πέλαγος, καὶ πᾶσαν τοῦ νοητοῦ, ἐχθρῆ κατεπόντισας, ἀνίσχυρον δύναμιν, Ἰωάννη μάκαρ, τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμοῦντός σε.

Ως ὄβρυζόν σε χρυσόν, δοκιμασθέντα αἰοδιμε, ἀσκήσεως τῷ πυρὶ, Χριστὸς ἐνάπέθετο, Βασιλεὺς ὁ ἀφθαρτος, ἐν ἀφθάρτοις Πάτερ, θησαυροῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ως κῆπος πανευθαλῆς, ἐδείχθης ὄντως καὶ εὐκαρπος, δακρύων τοῖς ὄχετοῖς, καλῶς ἀρδευόμενος, καὶ μυρίπνυν Ὅσιε, τὸν καρπὸν τῷ Κτίστη, Ἰωάννη προσενήνοχας.

Θεοτοκίον.

Τὸ σκῆνωμα τοῦ Θεοῦ, τὸ θείον ὄντως καὶ πάνσεπτον, ὑμνήσωμεν εὐσεβῶς, Μαρτίαν τὴν ἄχραντον· Θεὸν γὰρ ἐχώρησεν, ὑποδεξαμένη, τὸν ἀχώρητον καὶ ἀληπτον.

Ο Εἰρμός· Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἱεροῦ.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Ἰωάννη, σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,
οὐ γαστρός ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδέμ ἔνδον.

Ὁκτωκαιδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυσ ὤφθη.

Ιωάννης ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὸν κόσμον μισήσας, καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην· καὶ γενόμενος ὑπ' ἐκείνου μοναχός, τοῦ λοιποῦ συνῆν αὐτῷ ἀγωνιζόμενος ἐν πάσι, καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύων. Οὕτω δὲ γέγονεν εἰς ὑπακοὴν περιβόητος, καὶ εἰς ὑποταγὴν πειθίσιος, καὶ ἐτοιμότητος θεραπευτῆς, ὡς καὶ τὸν μέγαν Γρηγόριον ἐπ' αὐτῷ χαίρειν, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζειν. Καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἀπῆλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἀγνώστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐπὶ ξένης ταχθέντα, κἀκεῖ ἠγωνίζετο. Εἶτα, καταλαβὼν τοὺς ἁγίους τόπους, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος Λαύραν, καὶ ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς πλείους ἀγῶνας ἀρετῆς· καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Ὑπελθε, Σάββα, φθαρτὸν ἠδέως ὕδωρ,
ὡς ἂν πίνης ἀφθαρτὸν ἠδονῆς ὕδωρ.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐάλεντιανου τοῦ μεγάλου, καὶ Οὐάλεντος τῶν Βασιλέων, τὴν διατριβὴν ἔχων ἐν Γοθθία, ἔνθα γεγέννηται. Ἐπι δὲ νήπιος ὢν, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εἶλετο, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων οὐ μόνον οὐ προσήπτετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους ἀπογεύεσθαι διεκώλυε, τὴν εἰς Χριστὸν τούτοις παρατιθέμενος πίστιν, καὶ πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας ἐγένετο. Ὅθεν συστάντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί, τῆς πόλεως ἀπελαύνουσι. Μετὰ δὲ χρόνον τινα, ἔρευναν τῶν Χριστιανῶν ποιούμενοι, προσελθόντα τὸν Ἅγιον Σάββα, καὶ ἑαυτὸν προσαγγείλαντα, αὐθις μυκτηρίσαντες ἀπεπέμψαντο. Ὑστερον δὲ, Ἀθαναρίχθι παραγενομένου, συνελήφθη. Φραγελλωθεὶς ὢν, καὶ τυφθεὶς, καὶ ἄξονι ἐκταθεὶς, ἐπὶ τὴν δοκὸν τῆς οἰκίας ἐμετεωρίσθη· καὶ

ἀπογεύεσθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθεὶς, ἤχθη ἐπὶ τὸν ποταμὸν Μουσαῖον· καὶ ἐπιτεθέντος αὐτῷ ξύλου ἐπὶ τοῦ τραχήλου, ἀπεπνίγη, ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας τριακοσὸν ὄγδοον. Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κοσμά, Ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Στίχ. Θραύσας βέλη σά, καὶ μετασάσσε, βίε,
Ἐξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμάς, ὡς λόγος.

Οὗτος, ἐκ σπαργάνων καθάρας ἑαυτὸν ἐν ἀσκητικοῖς ἀγῶσι, καὶ τῷ τῆς ἐγκρατείας γάλακτι τραφεὶς, καὶ γενόμενος Θεοῦ κατοικητήριον, τῇ θείᾳ ἱερωσύνῃ καλῶς ἐκοσμήθη, ποιμὴν θεοπρόβλητος κατασάς. Ὅθεν ἐνζερνισάμενος τὰ ὄπλα τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὀχυρωμάτων καθαίρεσιν πάντων τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν θείαν εἰκόνα ἀθετούντων τὴν ὄφρυν κατέβαλε, καὶ ταύτην ἐτίμησε, καὶ προσκυνεῖν ἐξεπαίδευσε, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον ἀναδησάμενος. Καὶ ἦν ἐκ παιδὸς εἶχεν εὐλάβειαν, μέχρι γήρως συνετήρησε, μηδαμῶς ὑπνω ἀμελείας κατασχεθεὶς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπαθείας λιμένας κατήντησε, σὺν Αὐξεντίῳ τῷ σοφῷ, μεθ' οὗ καὶ τοὺς ἀγῶνας διήνυσε, καλῶς σαββατίσας πρὸς τὴν οὐράνιον κατάπαυσιν. Ὅθεν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τὸ σῶμα αὐτοῦ κατετέθη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας.

Στίχ. Ἀθανασίας τῆ κορυφῇ προσφέρω,
Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Αὕτη ἡ αἰοίδιμος, ἢ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, γεννᾶται μὲν ἐν τινὶ νήσῳ, Αἰγίνη λεγομένη, παρὰ γονέων εὐσεβῶν. Μαθοῦσα δὲ τὸ Ὑαλτήριον, καὶ πάσαν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀκολουθίαν, ἀφιέρωσεν ἑαυτὴν τῷ Θεῷ· οἱ δὲ γονεῖς ἐζευξάν ἀνδρὶ ταύτην καὶ μὴ θείλουσαν. Μεθ' ἡμέρας δὲ τοῦ συνοικεσίου ἐκκαιδεκα, βαρβάρων ἐπελθόντων, ὁ ἀνὴρ ἐσφάγη μαχαίρα. Ἡ Ἁγία οὖν καὶ αὐθις εἰς τὸν πρῶτον ἀνακαιμισθεῖσα λογισμὸν, ἠγωνία, πῶς ἂν δυνηθεῖν διακρούεσθαι τοὺς γεννήτορας. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἠσχόλει τὸν λογισμὸν, ἔφθασε πρόσαγμα βασιλικόν, ἵνα τοῖς ἐν ἀγασμίᾳ καὶ χρεῖα πάσας οὖσας γυναῖκας ἐκεῖ συζευξῶσιν ἔθνηκοῖς. Ὅθεν καὶ μὴ θείλουσα ἦλθεν εἰς δεύτερον συνοικέσιον· ὅμως καὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας αἰεὶ φροντίδα ποιουμένη, ἐσχολάζεν εἰς

εὐχὰς καὶ δεήσεις, τὸν πλοῦτον ἀφειδῶς τοῖς δεομένοις σκορπίζουσα. Μετὰ δὲ χρόνον τινα, πείθει τὸν σύζυγον Μοναχὸν γενέσθαι, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν· ὃς καὶ μετὰ χρόνον τινα, ὁσίως διατρίψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐκτοτε δὲ, ἐλευθερίας τυχοῦσα, διένειμε πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ προσλαβομένη ἑτέρας γυναῖκας, ἀφίκετο εἰς ἀσκητήριον καὶ μονάσασα σὺν αὐταῖς, ἠγωνίζετο· τυροῦ γὰρ καὶ ἰχθύος οὐδέποτε ἤπτετο, εἰμὴ τὸ Ἄγιον Πάσχα, καὶ ἐν ταῖς τοῦ δωδεκαημέρου ἡμέραις, καὶ ταύταις μόνον ἀπογενομένη. Τροφή δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτος βραχὺς καὶ ὕδωρ, μετὰ τὴν ἑνάτην, καὶ ταῦτα μετ' ἐγκρατείας· ταῖς δὲ ἀγίαις τρισὶ Τεσσαρακοσαῖς τοῦ ἑνιαυτοῦ, λεπτοῖς μόνοις λαχάνοις ἐτρέφετο, καὶ τούτοις δὲ ἡμερῶν δύο. Μετὰ δὲ χρόνου τέσσαρας, προεχειρίσθη ἄρχειν τοῦ ἀσκητηρίου καὶ ἔκτοτε τὴν ἐσχατιὰν πασῶν τῶν μοναζουσῶν προέκρινε μετέρχεσθαι, ὡς οὔτε διαγιγνώσκεισθαι αὐτὴν πρωτεύουσαν. Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν αὐτὴν, οὐκ ἐπὶ πλευροῦ, ἀλλ' ἐφ' ἐνὶ προσκλινομένη λίθῳ, εἰς τὸ αὐτῇ προευτρεπισθέντι, μικρὸν τοῦ ὕπνου μετελάμβανε.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν ἑνιαυτῶν τεσσάρων, ἔρωτι τρωθεῖσα ἠσυχίας, μεθ' ὧν εἰς τὸ ἀσκητήριον ἀφίκετο ἐξελθοῦσα, Ματθαίῳ τινὶ ἱεροπρεπεῖ συνεργῷ πρὸς τοῦτο χρησαμένη, τὸν τῆς ἠσυχίας τόπον κατέλαβεν. Ἐκείσε οὖν ἐφ' ἱκανὸν τοὺς τῆς ἠσυχίας καρπούς δρεψαμένη, τοῦ δηλωθέντος Ματθαίου τὴν σωματικὴν χρεῖαν ἐπιχορηγοῦντος διὰ ἔργοχειροῦ αὐτῶν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, χρεῖας κατεπειγούσης καὶ βίας τινός, ᾤχετο, συνεργὸν αὐθις ἔχουσα Ἰγνάτιον τινα εὐνοῦχον πρεσβύτερον, παντοίαις κατάκομον ἀρεταῖς· ὡς τοῦ προμνημονευθέντος Μοναχοῦ Ματθαίου, θαύμασι καὶ σημείοις διαλάμψαντος ἐν τῷ τῆς ἠσυχίας τόπῳ, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος. Καὶ ἐν ἀσκητηρίῳ κατασχεθεῖσα, ἔμεινεν ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, θλιβομένη αἰεὶ, καὶ φροντίζουσα περὶ τοῦ ἀσκητηρίου αὐτῆς. Καὶ ὀπτασίας αὐτῇ περὶ τούτου γενομένης, ἀπάρασα εὐθὺς ἐκεῖθεν, κατέλαβε τὸ ἑαυτῆς ἀσκητήριον καὶ ἀσπασαμένη ταῖς Ἀδελφαῖς σὺν τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἰγνατίῳ, συνήδετο ταύταις, νουθετοῦσα καὶ διδάσκουσα τὰ πρὸς κτήσιν ἀρετῶν θείων,

καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἡμέραις τισὶν ὀλίγαις.

Πρὸ δὲ δυοκαίδεκα ἡμερῶν, τὴν πρὸς Θεὸν ἀνάλυσιν αὐτῆς προγῆσσα, καὶ ταῖς Ἀδελφαῖς ἀναγγείλασα, ἠψυχάρησε μὲν τῷ Κυρίῳ ἐπισυναΐξασα δὲ καὶ ταῖς Ἀδελφαῖς, προεχειρίσατο τὴν μέλλουσαν ἀντ' αὐτῆς ἄρχειν τῶν λοιπῶν. Καὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἔμελλεν ἀπαίρειν πρὸς Κύριον, τῇ ὑμνωδίᾳ τοῦ Ψαλτῆρος μετὰ τῶν Ἀδελφῶν προσανέχουσα, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ταύτης μὴ ἐξαρκέσασα, τὸ λείπον δὲ ταῖς Ἀδελφαῖς ἀναθεμένη, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν προσευξαμένη, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Δαιμονῶντες δὲ καὶ νοσοῦντες οὐκ ὀλίγοι ἰάθησαν κατὰ τὸν τῆς κηδεῖας καιρὸν, ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν, καὶ τυφλοὶ ἀνέβλεψαν. Προεῖπε δὲ καὶ ταῖς Ἀδελφαῖς, ὅτι, "Ὁ ὀφείλω ἀπολαβεῖν, ἐν τῇ τεσσαρακοσῇ ἡμέρᾳ ἀπολήψομαι." Ὅθεν καὶ εἶδον δύο τῶν μοναζουσῶν Ἀδελφῶν φοβερόν τι καὶ ἐξαισίον, ἄνδρας ἀστραπηβόλους δύο, ἐκατέρωθεν τῆς Ἀγίας Ἰσταμένους, ἔξωθεν τῶν ἀγίων θυρῶν τοῦ θυσιαστηρίου, κατέχοντας πορφύραν βασιλικὴν, ἀπὸ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν, καὶ ἐνδύοντας αὐτὴν. Εἰς ἀνάμνησιν οὖν ἐλθοῦσαι τοῦ διορατικοῦ λόγου τῆς Ἀγίας, καὶ τὴν ἔκβασιν τῆς ὀπτασίας ἰδεῖσαι, τῷ Θεῷ ἠψυχάρησαν, τῷ οὕτω δοξάζοντι τὴν ἀγαπῶντα αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει αφεξῆς.

Στίχ. Βληθεὶς καμίνου ἐν μέσῳ, Ἰωάνη, Χριστῷ προσῆδες ὕμνον εὐχαριστίας. Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, κατανήσαντες Παῖ-
» δες, ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
» εὐλογητός εἶ.

Τὴν δευτέραν Κυρίως, ἐννοῶν παρυσίαν, ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς, τὸν ὕπνον ἀπεβάλου, σοφὴ τῆς ἀμελείας, καὶ ἀγρύπνως ἐκράυγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Απαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγαθὴν ἐξελέξω, με-
ριδα πάνσοφε, δουλεύειν τῷ Κυρίῳ, ἐν
φόβῳ τε τὰ τούτου, ἐκτελεῖν δικαιώματα, Ὁ
τῶν Πατέρων βῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μακρυνθεὶς τοῦ σαρκίου, τῶν δεσμῶν Ἰω-
άννη, ψυχῆς ἐφρόντισας, Κυρίῳ ἐλευθέρῃ
τῇ γνώμῃ ἐκδιδεύων, καὶ κραυγάζων ἐκάστο-
τε Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Η τοῦ κόσμου Κυρία, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα,
ἡμῖν κησάσα, πολλὰς κυριευθεῖσαν, ἀ-
τόποις ἀμαρτίαις, τὴν ψυχὴν μὴ διάσωσον, εὐ-
λογημένη Ἀγνή, ἵνα σε μακαρίζω.

Ὁδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων
» ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς
» ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέν-
» τας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυ-
» τρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς
» ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τὰς
» αἰῶνας.

Ως μηλωτὴν τὸ χάρισμα, εὐφυῶς κληρωσά-
μενος, Πάτερ Ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποι-
μένου σου, ἐν τούτῳ διέρρηξας, τῶν ἡδονῶν τὸ
πέλαγος· καὶ διασωθεὶς, ἀκαταπόντιστος ὠ-
φθης, Ἀγγέλων συμπολίτης, σὺν αὐτοῖς ἀνα-
κράζων· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, ὑπεράγαθον Κύ-
ριον, Πάτερ Ἰωάννη, εὐσεβῶς μιμούμενος,
πτηνῶν ἐν ἰσότητι, ἀκτημοσύνην ἡσκησας·
καὶ τῶν ἀγαθῶν, τῶν αἰωνίων τὸν πλοῦτον,
ἐκτήσω ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η καθαρά τοῦ Πνεύματος, τῇ ψυχῇ σου
σκηνώσασα, χάρις καθαρὰν σοι, τὴν καρ-
δίαν ἐκτίσε· καὶ πνεῦμα ἐκαίνισεν, εὐθὲς ἐν
τοῖς ἐγκαίτοις σου· ὅθεν καὶ βιώσας, καθαρᾶ
πολιτεία, ἐβόας Ἰωάννη· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε,
ὄντως ὑπεδέξω, ἐν γαστρὶ τὸν ἀναρχον,
Υἱὸν καὶ αἰδίου, ἐν σοὶ ἀγνή σαρκόμενον, ἐπ'
εὐεργεσία, τῶν ἐν πίστει βωόντων· οἱ Παῖδες
εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἐπταπλασίως κάμινον.
Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Νεώσας τῷ ἀρότρῳ τῶν προσευχῶν, Ἰωάν-
νη ψυχῆς σου τὴν αὐλακὰ, τῶν ἀρετῶν,
ταύτη κατεβάλου τὰ εὐσεβῆ, καὶ ζωηφόρα
σπέρματα· ὅθεν ἰαμάτων Θεοπρεπῶν, ἐθέ-
ρισας τὸν στάχυν, πολύχουν Θεοφόρε, δι' οὗ
ἐκτρέφεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας ἀσκητικῶς, καὶ τὴν
πίστιν τηρήσας μακάριε, ὡς ἀληθῶς,
πλήρης ἡλικίας πνευματικῆς, δικαιοσύνης ζέ-
φρον, εἴληφας Θεόφρον παρὰ Χριστοῦ· καὶ
νῦν ἐπαναπαύῃ, σιγηαῖς φωτεινοτάταις, με-
τὰ Δικαίων παναοῖδιμε.

Επέβης ὡς ἐν ἄρματι ἀρετῶν, τῷ τεθρίπ-
πῳ παμμακάρ αἰθέριος, εἰς οὐρανοὺς,
ἄλλος ὡς Ἡλίας Πάτερ σοφέ· καὶ σὺν Ὁσίοις
ᾤκησας, σῶμα τὸ πολυάθλον ἐπὶ γῆς, λιπῶν
τοῖς σὲ ποθοῦσι, ταμεῖον ἰαμάτων, καὶ τῶν
δαιμόνων ἐλατήριον.
Θεοτοκίον.

Ριφθέντας οὐρανόθεν διαγωγῆς, καὶ πεσόν-
τας ἀθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς,
Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτῆ, ἀνεκαλέσω πά-
ναγνε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν παλινδρομεῖν,
ἠξιώσας πατρίδα· διό σε Θεομήτορ, ἀκατα-
παύστως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.
Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἥχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς
ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, ἡ Α'. Ὁρα, ὡς σὺνη-
δες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἥχος α'. Τῶν οὐρανόθεν ταγματίων.

Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τὰ ὀχυρώματα, ἐν
τῇ ὑπομονῇ σου, Ἀθλοφόρε Κυρίου, καὶ

νίκην οὐρανόθεν, ἐδέξω σοφέ· μὴ οὖν παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν ἱεράν, καὶ σεβασμιόν σου ἀθλήσιν.

Τοὺς ἱερούς σου ἀγῶνας πιστῶς γεραίρομεν, ἀθλητικούς καμάτους, οὓς διήνυσας χαίρων, Παφνούτιε τρισμάκαρ, ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ Σταυρὸν ὑπομείναντος· καὶ τὴν ἀγίαν σε μνήμην περιχαρῶς, ἐορτάζομεν ἐν ἄσμασιν.

Ητῶν λειψάνων σε θήκη, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ὡς ποταμὸς ἐκβλύζει, τῶν ἰάσεων ρεῖθρα, καὶ πάντων καταρδεύει τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας Παφνούτιε, τῶν προσφοιτώντων ἐκάστοτε ἐν αὐτῇ, καὶ ὑμνούντων τοὺς ἀγῶνάς σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἀχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ σταυρῷ θρωσκῶσα ἡ ἀπειρόγαμος, καὶ ἄμωμος Παρθένος, τὸν Δεσπότην καὶ Κτίστην, καὶ Πλάστην τῶν ἀνθρώπων, ἐβόα πικρῶς, θρηνηδοῦσα καὶ στένουσα· Τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, ὃ ὄρω; ἀνυμνῶ σου τὸ μακρόθυμον.

Καὶ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σوماί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν.

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον ἐκτελέοντες, τοῦ Ἀθλοφόρου ἐορτὴν, φαιδροῖς εὐφημοῦντες, ἐν ἄσμασι δοξάζομεν, τὸν τοῦτον στεφανώσαντα.

Ελάμψας ἐν κόσμῳ φωστῆρος δίκην, θεραπευτὰ τοῦ Ἰησοῦ, Παφνέτιε μάκαρ· διό σου τὴν πανίερον, τιμῶμεν μνήμην σήμερον.

Ηύγασας ἐν δόγμασιν Ἱεράρχα, τὸν περιήσιον λαόν, καὶ πόμα Κυρίου, διὰ τοῦ ξίφους ἔπιες, ἀθλήσας καρτερώτατα.

Θεοτοκίον.

Ορος ἀλατόμητόν σε Παρθένε, ἐξ οὗ λίθος ὁ Χριστὸς, ἀλάξευτος ὠφθη, ἐν ἄσμασι γεραίροντες, ἀξίως μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Υμνοῖς ἱεροῖς γεραίροντες, τὴν πανευκλεῆτε καὶ ἱεράν μνήμην σήμερον, ἐκτελέομεν τοῦ Ἀθλοφόρου, Παφνουτίου ἀγαλλόμενοι.

Τεῖχος ἀρράγες ἀκλόνητον, κατὰ τῶν δαιμόνων οἱ πισοὶ προβαλλόμεθα, τὸ πηγάζον ἐκ τῶν λειψάνων, θείον ἔλαιον χριόμενοι.

Σθένει τοῦ Χριστοῦ ῥωννύμενος, μέσον ἀνομούντων θείον νόμον ἐκήρυξας· καὶ νομίμως Μάρτυς ἀθλήσας, νίκης εἴληφας τὸν στέφανον. Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρώπον.

Ὁ Εἰρμός· Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φοινίξας ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολήν, θυσίαν εὐάρεστον, Θεῷ προσῆξας σαυτόν, Παφνούτιε ἐνδοξε· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· εὐφρανὰς τοὺς Ἀγγέλους, τῇ στερόρᾳ σου ἐνστάσει· διὸ καθικετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Επάμβσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνης ψυχῆς, βρωῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Ῥῦσαί με Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στήσον ἐκ δεξιῶν με, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθέοε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκβσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῶν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς οὐρανὸς ἡ ἀρετὴ σου κατεκαλύψε, καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χριστέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νῦν ἀγαλλόμενοι πάντες ἐορτάζομεν, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις συγχορεύοντες,

τὴν εὐκλεῆ τελούντες σου, μνήμην, ἀθλοφόρε Παφνούτιε.

Υπὸ τῆς ὄντως ἐδοξάσθης θείας χάριτος, καὶ μετ' Ἀγγέλων τῷ Δεσπότη παριστάμενος, νῦν καὶ ἡμῶν μνημόνευε, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παφνούτιε.

Τοὺς αἰκισμοὺς καὶ πόνους μάκαρ καθυπέμεινας, ἀπτοήτω καὶ γενναίῳ τῷ φρονήματι, καὶ τοὺς στεφάνους εἴληφας, ὄντως ἐκ χειρὸς τοῦ παντάνακτος. Θεοτοκίον.

Χερουβικῶν ταγμαίων Κόρη ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε ἀνύμφευτε. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἀναδείξας ἡμῖν, τοῦ γενναίου τὴν μνήμην, ἡλίου λαμπροτέραν, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Γερωτάταις φρεσὶ, καὶ πισταῖς διανοίαις, τὴν μνήμην ἀνυμνοῦμεν, σὺ Μάρτυς ἐνδοξε, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Εἴφη καὶ θήρας καὶ πῦρ, καὶ τὸν θάνατον Μάρτυς, οὐδὲως ἐπτοήθης, κραυγάζων· Δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἢ κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαίροις ἢ τέξασα, Ἰησοῦν τὸν Λόγον Θεοῦ.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρίτημερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει· δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλευ τῶν δυνάμεων.

Εκνέχεται, εἰς τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ἅπαντα, ἀθλοφόρε, ἢ δοθεῖσά σοι χάρις πανένδοξε· διὸ πίστει πάντες, τὸν δοτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Ο μέγιστος, τῆς Τριάδος θεράπων Παφνέτιος, ἀνεδείχθη, φοβερός ἐναντίαις δυνάμεσιν, ἀπελαύνων ταύτας, καὶ φωτίζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Εν θαύμασι, καὶ σημείοις Χριστός σε ἐδόξασεν, ἀθλοφόρε, καὶ τοῖς πᾶσι Παφνέτιε ἔδειξεν, ἰατρὸν παμμακάρε· διὰ τοῦτο τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἰκετῶν σου θεόνυμφε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ῥυσθῆναι πάντας, πειρασμῶν πολυτρόπων τοῦ ὄφους.

Ὁ Εἰρμός· Ἐβόησε, προτυπῶν.

Συναξάριον.

Τῆ 10'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

Στίχοι.

Τὸν Παφνούτιον γῆς τάφῳ κεκρυμμένον, Ἄπεικός ἐστι καὶ σιγῆς κρύψαι τάφῳ.

Τῆ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Παφνέτιον ἐνθεν ἄειραν. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Κοινωνὸς ὠφθης, Θεόδωρε, τοῦ πάθους, τῷ καὶ παθητῷ, καὶ παθῶν ὑπερτέρῳ.

Επί τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου, ἡγεμονεύοντος Θεοδότου ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐγένετο συλλογὴ νέων πολλῶν εὐειδῶν καὶ ὠραιῶν, εἰς τὰξιν Ἑρῶνων. Τότε δὴ σὺν ἐτέροις ἰκανοῖς καὶ ὁ μακάριος οὗτος Θεόδωρος ἤχθη τῷ Ἠγεμόνι. Ἐπιτεθείσης οὖν αὐτῷ στολῆς καὶ σφραγίδος, ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς, διέρρηξε ταύτην, εἰπὼν· Ἐγὼ ἐσφραγισμένος εἰμὶ ἐκ κοιλίας μητρός μου, ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, καὶ ἐτέρῳ Βασιλεῖ οὐ στρατεύομαι. Ὁ δὲ Ἠγεμὼν εἶπε· Καὶ ποῖῳ Βασιλεῖ ἐστρατεύθης; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ Ἠγεμὼν εἶπεν· Οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἡμῶν θύεις; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Δαίμοσιν ἀκαθάρτοις οὐδέποτε ἔθυσά.

Τότε προσέταξε τύπτεσθαι αὐτόν· καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, ἔστη εἰς ἐρώτησιν, καὶ φησιν ὁ Ἄρχων· Κἄν ἄρτι ἐσωφρόνησας πρὸς τὰς ἀποκρίσεις; Ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εἴθε καὶ αὐτὸς ἐπέγνωσ τὸν ποιήσαντά σε, ὡς ἐγὼ, καὶ προσεκύνησας αὐτόν. Τότε ἐπ' ἐσχάρας ἀπλώσαντες αὐτόν πεπυρακτωμένης, θεῖον καὶ πίσσαν καὶ κηρὸν καὶ ἄχυρον ἐπέρρανον αὐτοῦ. Καὶ οὗτοι μὲν ἐποίησαν οὕτως. Ὁ δὲ Θεὸς μέγα τι καὶ θαυμασίον τοῖς ἐσκοτισμένοις ἐδειξάτο· μεγάλου γὰρ ἤχου γεγονότος, καὶ τῆς γῆς εἰς δύο διαιρεθείσης, ἐν ἧ τὸ πῦρ καὶ ἡ ἐσχάρα ἐπέκειντο, ὕδωρ ἀναβλύσαν, ὡ τοῦ θαύματος! τήντε ἐσχάραν καὶ πᾶσαν κατέ-

σθεσε τὴν πυρκαϊάν· ὁ δὲ Ἅγιος, ὅλος ἀναστὰς ὑγιής, λέγει τῷ Ἡγεμόνι· Τοῦτο, ὃ ἐθέασω, Ἄνδράπατε, οὐ τῆς ἐμῆς δυνάμεως ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου, ὃ ἐγὼ λατρεύω. Εἰ οὖν βούλει καὶ αὐτὸς γνῶναι τὴν τῶν Θεῶν σου δύναμιν, ἀναψὸν ἐτέραν πυρκαϊάν, καὶ ἀπλώθητω εἰς τῶν στρατιωτῶν σὲ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπ' ὄνοματι τούτων, καὶ τότε γνώσει τὴν ἀνυπέβλητον τοῦ Θεοῦ μου δύναμιν. Καὶ οἱ στρατιῶται εὐθύς ὑπολαβόντες, Μὴ οὕτω ποιήσης, ἔφησαν, κύριε, ἀλλὰ μᾶλλον ἱερέα τῶν Θεῶν τῇ ἐσχάρᾳ ἐπίθες· ἴσως γὰρ αὐτοῦ ἀκούσονται ὡς ἱερέως, καὶ οὐ βλαθησεται.

Καὶ ὁ Ἄρχων ἀκούσας, Ἀχθῆτω, φησὶν, ἱερεὺς. Καὶ στησάντων ἐνώπιον αὐτοῦ ἱερέα, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν· Τί σου ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Διόσκορος. Καὶ ὁ Ἄρχων· Εἶπέ ἡμῖν, Διόσκορε, ποία μαγεία χρῶνται οἱ Χριστιανοὶ κατὰ τοῦ πυρός, ὅτι ὁ Θεόδωρος ἔμεινεν ἀβλαβής; Ὁ Διόσκορος ἔφη· Οἱ Χριστιανοὶ μάγοι οὐκ εἰσὶ, μὴ γένοιτο! ἀλλ' ὅπου τὸ Χριστοῦ ὄνομα ἐκφωνηθῆ, πᾶσα φαρμακεία καὶ γοητεία διαλέλυται, καὶ οἱ δαίμονες φρίττῃσι. Καὶ ὁ Ἡγεμὼν· Ἰσχυρότερός ἐστιν ὁ Χριστὸς παρὰ τὸν Δία; Ὁ Διόσκορος εἶπεν· Ὁ Ζεὺς καὶ οἱ ἕτεροι Θεοὶ κωφὰ εἰσὶν εἰδῶλα καὶ ἀνοήθητα. Παρακαλῶ οὖν σε μὴ ἀναγκιάσης με ἐπιθῆναι τῇ ἐσχάρᾳ· ἀλλ' εἰ βούλει τὴν τῷ Διὸς ἐπιγνώσασθαι ἰσχύον, ἐκείνον ἐπίθες τῇ ἐσχάρᾳ τῆς πυρκαϊᾶς. Καὶ ὁ Ἡγεμὼν, Καὶ τίς, φησι, τολμᾷ τοῦτο ποιῆσαι; Ὁ Διόσκορος εἶπεν· Ἐγὼ, τῇ σῇ προσταξί, τοῦτο ποιήσω· καὶ ἐὰν ἀμύνηται με, πιστεύω αὐτῷ, ὅτι δύναται. Καὶ ὁ Ἡγεμὼν· Μέχρι τῆς δεῦρο οὐκ ἦς ἱερεὺς; τί τοιαῦτα λέγεις; Ὁ Διόσκορος εἶπε· Δι' ἐνδειαν φρενῶν ἤμην ἱερεὺς· ἰδὼν δὲ τὸν μακάριον Θεόδωρον, μὴ κυριευόμενον ὑπὸ σοῦ, ἐστηρίχθην· καὶ νῦν θέλω συστρατιώτης αὐτοῦ γενέσθαι. Καὶ ὁ Ἡγεμὼν, Ἐπειδή, φησιν, οὕτω λέγεις, ἐπίθῃθι τῇ πυρᾷ.

Τότε ὁ Διόσκορος, προσπεσὼν τῷ Ἁγίῳ, Εὐχαῖ, ἔφη, ὑπὲρ ἐμοῦ, δοῦλε τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῦ Ἁγίου εὐξαμένου, ἠπλώθη ὁ Διόσκορος τῇ πυρᾷ τῆς ἐσχάρας, εὐχαριστήσας, καὶ μέγα βοήσας· Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς Θεοδώρου, καὶ δέ-

ξαι τὸ πνεῦμά μου ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Χριστῷ. Καὶ εὐθύς κρατηθεὶς ὁ Ἅγιος, ἐνεβλήθη τῇ φυλακῇ. Καὶ τῇ ἐξῆς, ἵπποις ἀγρίοις ἐκ τῶν ποδῶν προσδεθείς, τῷ ἄρματι ἐξεδέθη· καὶ οἱ μὲν ἵπποι ἀτάκτως φερόμενοι, κατὰ τοῦ κρημνοῦ πεσόντες ἀπώλοντο· ὁ δὲ Ἅγιος ἀοράτως Θεία δυνάμει τῶν δεσμῶν λυθείς, καὶ ἀβλαβῆς διατηρηθείς, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἐξ ὧν Σωκράτης καὶ Διονύσιος, οἱ τὸν Ἅγιον τῷ ἄρματι τῶν ἵππων προσδήσαντες, διεβεβαιῶντο ἐξαισίοντι καὶ φρικῶδες ἰδεῖν, τῶν ἵππων ἐλαυνομένων, θέαμα καταπλήττον καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Διηγούντο γὰρ οἶον ἄρμα πυρὸς οὐρανόθεν κατιὸν ἰδεῖν, καὶ τὸν Ἅγιον ἀναλαβόν, τῶν δεσμῶν ἀπέλυσεν· ἐν αὐτῷ δὲ τοῦτον ἄραν καὶ ὑψωθέν, διεσώσατο ἀβλαβῆ ἐν τῷ Πραιτωρίῳ· τοὺς δὲ ἵππους, ὡς ὑπὸ τινος βιαζομένους, κατεκρήμνισεν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐστῶτες καὶ πιστεύσαντες, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἀνεβόησαν. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν, αὐτούς τε καὶ τὸν Ἅγιον καθεῖρξε τῇ φυλακῇ, καὶ κάμινον ἐκκαῆσαι προστάττει. Οὗ γενομένου, καὶ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐμβληθέντων, ἀνωθεν δρόσος κατιοῦσα, δροσίζουσα τούτους ἦν, καὶ πρὸς ὀμίλιαν ἐτράπησαν· ἡ δὲ ἦν περὶ τῆς μητρὸς τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου ἀνάμνησις· ἡδὴ γὰρ πρὸ τριῶν ἐνιαυτῶν αἰχμαλωτισθείσης αὐτῆς, καὶ εἰς ἀλλοδαπὴν γῆν μετὰ καὶ ἐτέρων οὐκ ὀλίγων ἀπαχθείσης, τὸν τῆς αἰχμαλωσίας διηγούμενος τρόπον, ἤθελε ταύτην ἰδεῖν· καὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, ἀνεβόα, δεῖξόν μοι τὴν μητέρα, οἷς οἶδας τρόποις· ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν· ἵνα γνῶσι πάντες τὰ μεγαλεῖά σου· καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς ὀμιλίας.

Ἐπεὶ δὲ, τῆς φλογὸς μαρανθείσης, πρὸς ὑπνον ἐτράπησαν, Ἄγγελος ἐπιστὰς τῷ Ἁγίῳ, Μὴ λυποῦ, φησι, Θεόδωρε· πάρεστι γὰρ ἡ μήτηρ σου. Ὁ δὲ διῦπνισθεὶς, διηγεῖτο τὰ ὄραθέντα τοῖς στρατιώταις· καὶ τοῦ διηγήματος μήπω περαιωθέντος, ἐπέστη μέσον τῆς καμίνου τοῦ Ἁγίου ἡ μήτηρ Φιλίππα, οὕτω καλεμένη· καὶ ἰδῶσα ὃν ἐπόθει υἱόν, ἠγαλλιάσατο, καὶ κατησπίασατο αὐτόν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ

στρατιώτας· ὅπως τε, καὶ ὅθεν ἦκει ἀναδι-
δαχθεὶς παρὰ τῆς μητρὸς ὁ Ἅγιος, εἰς οὐρα-
νοὺς ἀνατείναις τὰς χεῖρας, τὴν προσήκουσαν
εὐχαριστίαν ἀνέπεμπε τῷ Θεῷ.

Πρωτὰς δὲ γενομένης, ἀναστὰς ὁ Ἡγεμὼν,
Εἰμοί, φησι, δοκεῖ μηδὲ ὅστοῦν καταλειφθῆναι
ἐν τῇ καμίνῳ, ἢ ὁ, τε Θεόδωρος καὶ οἱ σὺν αὐ-
τῷ ἀπερρίφησαν. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, τίς τῶν
ἐκ τῆς καμίνου ὑποστρέφων, τοιαῦτα τῷ Ἡ-
γεμόνι διέξεισι· Θεοδώρου αἰτησαμένου τὸν
Ἰησοῦν, ἐμαράνθη ἢ φλόξ· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ,
ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀθρόως καταλαβοῦσα, εἰσῆλθεν
ἐν τῇ καμίνῳ· καὶ καθεζόμενοι ὡς ἐν θαλά-
μῳ, ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

Τούτων ἀκούσας ὁ Ἡγεμὼν ἐξέστη· καὶ
παραγενόμενος πρὸς τὴν κάμινον, μετεκαλέ-
σατο τὴν μητέρα τοῦ Ἁγίου, καὶ φησι πρὸς
αὐτήν· Σὺ εἶ ἡ μήτηρ τοῦ Θεοδώρου; Ἡ δὲ
εἶπεν· Ἐγὼ εἶμι. Καὶ ὁ Ἡγεμὼν· Παρασκευά-
σον τὸν υἱόν σου θῦσαι τοῖς θεοῖς, ἵνα μὴ καὶ
αὐτὸς κακεγιάκως ὄληται, καὶ αὐτὴ ἀτεκνος
γένῃ. Ἡ δὲ Φιλίππα εἶπεν· Ὁ υἱός μου, σταυ-
ρωθεὶς ὑπὸ σοῦ, θύσει τῷ Θεῷ αὐτοῦ θυσίαν
ἀληθινὴν, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀ-
ληθινῷ Θεῷ. Καὶ ὁ Ἡγεμὼν· Εἰ οὖν σὺ εὖρες
τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ σου, τοῦτο καὶ γενήσε-
ται. Καὶ εὐθέως προσέταξεν ὁ Ἡγεμὼν, τὸν
μὲν Ἅγιον Θεόδωρον σταυρωθῆναι, τοὺς δὲ
στρατιώτας λογχευθῆναι μέσον τῆς καμίνου,
καὶ τὴν μητέρα τοῦ Ἁγίου ξίφει ἀποτμηθῆναι·
καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομί-
σαντο. Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος καθηλωθεὶς, ἐν
τρισὶν ἡμέραις ἀπηώρητο ζῶν, εἶθ' οὕτως ἀ-
πῆλθε πρὸς Κύριον. Τότε τινὲς τῶν εὐσεβῶν,
τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθονίοις
περιστεύσαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Φιλίππα, ἡ
μήτηρ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλητοῦ μητέρα·

Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλοῦσαν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Σωκράτης καὶ Διο-
νύσιος, λόγῃ τρωθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐνυξε λόγῃ νεκρὸν Ὑψίστου πάλαι·

Νύττει δὲ καὶ νῦν Μάρτυρας ζῶντας δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Γεωργίου, Ἐπισκόπου Πισσιδεΐας, τοῦ Ὁμο-
λογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, ὡς γεώργιον μέγα,

Ἐχων ἀπῆλθεν εἶδος ἀρετῆς ἅπαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν τῶν Εἰ-
κονομάχων, ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἀνατε-
θειμένος· καὶ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ
ἀρετὴν, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Ἀντιοχείας
τῆς Πισσιδεΐας. Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ διαβόλου πο-
νηρᾷ συμβουλῇ ἢ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσις
ἐκινήθη, καὶ γράμματα πανταχοῦ ἐπέμποντο,
διὰ τάχους τοὺς Ἐπισκόπους ἅπαντας τὴν
Κωνσταντινούπολιν καταλαβεῖν, παρεγένετο
καὶ οὗτος· καὶ μὴ πεισθεὶς σύμφρων τοῖς αἰ-
ρετικοῖς γενέσθαι, καὶ ἀρνήσασθαι τῶν Ἁγίων
Εἰκόνων τὴν προσκύνησιν, ἐξορία καὶ κακου-
χία κατεδικάσθη, καὶ ἐν αὐτῇ θανάτων, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Τρύφωνος, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντι-
νουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν
τῇ Ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Θεὸν ποθήσας ὁ τρυφὴν μισῶν Τρύφων,
Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητηρίῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
» σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνε-
» λών, οἷς ἀδίκως δίκαιους ἐνήδρυσαν, ὑπε-
» ρύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Ράβδος δυνάμεως πιστοῖς, κατὰ τῶν δαι-
μόνων ἐδόθη, ἢ τῶν λειψάνων σου σορὸς,
πᾶσιν ἴασιν νέμουσα ἄφθονον, τοῖς βοῶσι Πα-
φνούτιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Επὶ τῆς γῆς οἱ γηγενεῖς, τὴν πανευκλεῆ
σου ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, Ἀ-
θλοφόρε Κυρίῳ κραυγάζομεν· Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Η Ἐκκλησία νῦν Χριστοῦ, ὡσπερ θησαυ-
ρὸν κεκτημένη, τὴν τῶν λειψάνων σου
σορὸν, γηθομένη κραυγάζει Παφνούτιε· Ὑπε-
ρύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
γητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς
δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, εὐ-
σπλαγγνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, οἱ πιστοὶ προσ-
κυνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένην.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθέντα, ἐν κα-
 » μίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμολόγοις, Χριστὸν
 » τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
 » λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανῆς ἀστράπτει νῦν ἡμέρα, ἡ φαι-
 » δρα ἑορτὴ τοῦ Ἀθλοφόρου καὶ ὑπέρλαμ-
 » προς ἦν πάντες πόθῳ, ἐκτελοῦντες βωῶμεν·
 » λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς παμμάκαρ ἠγωνίσω, ἐν σταδίῳ
 » ἐξῶς, καὶ νίκης τρόπαια ἀπέλαβες, Χρι-
 » στῷ ἀπαύστως, μελωδῶν τῷ Δεσπότη, καὶ
 » τοῦτον μεγαλύνων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ἀληθῶς ὠραῖος ἀνεδείχθης, ἐν ἀγῶσιν
 » πολλοῖς Ἱερομάρτυς, στολὴν ἱεράν, τῷ
 » αἱματί σου, στολισθεῖς φοινιχθεῖσαν, καὶ στέ-
 » φος παρὰ Θεοῦ, λαβὼν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ
 » τεκοῦσαν ἡμῖν τοῖς φθονηθεῖσιν, ἐχθρῶ
 » πονηρῶ, Χριστὸν τὸν μόνον, Λυτρωτὴν καὶ Σω-
 » τῆρα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὑμνεῖμεν εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
 » κατάραν εἰσφικίσαστο· σὺ δὲ Παρθένε
 » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλασθήματι, τῷ
 » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
 » τες μεγαλύνομεν.

Τὴν ἀφθονον χάριν χορηγεῖς ἀήττητε, Ἀ-
 » θλοφόρε παναοίδιμε, πᾶσι τοῖς πίστει
 » προσιοῦσι, τῷ θείῳ σου τεμένει καὶ μέλπουσιν,
 » ἐν ὕμνοις τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, καὶ ἑορτά-
 » ζουσι τὴν μνήμην σου.

Ιλέων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς τὸν Κύριον, ἐκ-
 » δυσώπει ἐν τῇ μνήμῃ σου, πᾶσι τε Μάρτυς
 » Ὁρθοδόξοις, τοῖς πίστει πανταχόθεν προστρέ-
 » χουσι, τὴν θείαν σου τελέσαι πανηγυριν, ταῖς
 » πανιέροις μεσιτεῖαις σου.

Κατεύνασον Μάρτυς σαῖς εὐχαῖς τὸν τάρρα-
 » χον, Ἐκκλησίας τὸν κυμαίνοντα, καὶ
 » διαστρέφειν ταῖς εὐθείαις, πειρώμενον ὁδοῦς τῆ
 » Θεοῦ ἡμῶν, ἐμπνεύσειν αἱρέσεων ἔνδοξε, καὶ
 » τὴν εἰρήνην πᾶσιν αἴρῃσθαι. Θεοτοκίον.

Σύμβολα πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ
 » Προφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος
 » παραδόξως, σοὶ ταῖς προσηγορίας ἀρμόζοντες·

ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν Ἄδῃ ἐγέννησας, κράτος θα-
νατοῦ διαλύσασαν.

Ὁ Εἰρμός· Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς καθ' ἐκάστην,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ
Τριχινᾶ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσιε Πάτερ Θεόδωρε, δῶρον Θεοῦ ἐκλε-
 » κτὸν, σεαυτὸν προσενηνόχας, ἀγρυπνίαν
 » πάννουχον, καὶ ἀγάπην κτησάμενος, μελέτην
 » θείαν, ἄκραν ταπεινώσιν, ἐλπίδα πίστιν, καὶ
 » καθαρότητα, ἄκραν συμπάθειαν, ἀληθῆ ἐγκρά-
 » τειαν, καὶ προσευχὴν, στύλον σε δεικνύουσαν,
 » φῶτοειδέστατον.

Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, καταστολὴν ἀλη-
 » θῆ, καὶ σωτήριον ἔνδυμα, εὐσεβεῖ φρο-
 » νήματι, ἐκζητῶν ἐπενδύσασθαι, τῷ ἐκ τριχί-
 » νων ῥακίῳ πάντοτε, σοῦ τὸ σαρκίον, σκέπειν
 » οὐκ ἔλιπες, καὶ ἀπεγύμνωσας, τοῦ ἡμᾶς γυ-
 » μνώσαντος, ταῖς μηχαναῖς, σθένει δυναμούμενος,
 » τοῦ θείου Πνεύματος.

Τῷ σαρκωθέντι Θεῷ ἡμῶν, ἐκ παναμώμου
 » Μητρὸς, δι' ἡμᾶς τε πτωχεύσαντι, ὡς πτω-
 » χὸν τῷ πνεύματι, σεαυτὸν προσενηνόχας, θυ-
 » σίαν ζῶσαν, καὶ ὀλοκάρπωμα, σεπτὸν παμ-
 » μάκαρ, καὶ δῶρον τίμιον· ὅθεν καὶ ἔλαβες,
 » οὐρανῶν ἀπόλαυσιν· πρὸς ὃν αἰεὶ, πρέσβευε
 » δεόμεθα, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ἀγίαν ὄψιν
 » τὴν σὴν, ὃ μολύννας τοῖς πάθεσι, τῆς σαρ-
 » κὸς τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπᾶσωμαι,
 » τὴν σὴν εἰκόνα, τὴν θεοτύπων, βέβηλα χεῖλη,
 » ἔχων ὁ ἄθλιος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν
 » θείαν χάριν σου, ὃ ἐναγῆς, χεῖρας ἄς ἠχρεῖω-
 » σα; Δέσποινα σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡλιος ἰδὼν σέ ἐφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
 » ἠπλωμένον θελήματι, ἡ δὲ γῆ ἐσειέτο,

καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοιόγοντο, καὶ αἱ Δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσαντο· ἡ δὲ τεκουῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰμωγῆς, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχγεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραηλ, ξαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλῆν τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὰ ἀνθη τῶν ἀρετῶν προβάλλεται, ἡ μνήμη σήμερον, τοῦ Θεοφόρου πᾶσι τοῖς πιστοῖς, εὐωδίαν ἐκπέμποντα, τὴν μυστικὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ τῶν θαυματῶν τὰ παράδοξα.

Ρομφαία τῇ νοητῇ Θεόδωρε, τὰς τῶν παθῶν προσβολάς, σὺ διακόψας ἦρας κατ' αὐτῶν, νικητήρια Ὅσιε· ὅθεν θαυματῶν χάρισι, καὶ ἰαμάτων ἐστεφάνωσαι.

Ποθήσας τὴν τοῦ Κυρίου Ὅσιε, πτωχείαν ἄπασαν, τὴν γεηράν καὶ πρόσκαιρον σαφῶς, ἐβδελύξω Θεόδωρε, δόξαν· διὸ καὶ ἔτυχες, δόξης ἀφθάρτου καὶ φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τοὺς θῆρας τοὺς τῆς σαρκὸς, δι' ἐγκρατείας ἐνεργοῦς ἐκτεινας, καὶ τῆς ψυχῆς Ὅσιε, πᾶσας τὰς δυνάμεις ἐτράνωσας.

Οἱ πόνοι σε ἐν κλαυθμῷ, κατασπειρόμενοι σοφῆ ἔδωκαν, ὄντως καρπὸν εὐσταχυν, τῷ Παμβασιλεῖ προσφερόμενον.

Οὐκ ἔδωκας νυσταγμὸν, τοῖς σοῖς βλεφάροισι ἀληθῶς Ὅσιε, ἕως Θεοῦ σκηνώμα, μάκαρ σεαυτὸν ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοὶ τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Ὁ Εἰρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Καθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ος καθαρὸς τῷ καθαρῷ προσπελάσας, δια συντόνου προσευχῆς καὶ ἀγνεύσεως, καθιγάσθησθε Πνεύματι Θεόδωρε· ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις νῦν, ἀυλιζόμενος μέλπει, ὑμνον τὸν τρισάγιον, τῷ τῶν ὄλων Δεσπότη· πρὸς ὃν δυσώπει Ὅσιε αἰεὶ, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τῆ θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγγισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· σέ γάρ καὶ μόνη ἐλπίδα κενκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ ξαυροῦ κρεμάμενον ὄρωσα Χριστέ, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον Τέκνον· τί σοὶ ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστη καὶ σῶζε τοὺς εἰς σέ, πεπιστευκότας ὡς μόνος φιλόνηθρωπος.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνηξήθησαν τῷ σώματι σοῦ Θεοφόρον, τῶν ἀρετῶν τὰ κάλλη· ὅθεν ὡσπερ φοῖνιξ, ἠνθησας Θεόδωρε, καρποὺς προβαλλόμενος, γλυκασμὸν τῇ ποιμνῇ σου βρύοντας.

Απενέκρωσας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὠφθης Θεοφόρε, θεῖον οἰκητήριον, δι' οὗ πᾶσιν ἔβλυσας, τὰ τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

Εν πτωχείᾳ τῇ τοῦ πνεύματος καὶ στενώσει, Πάτερ αἰεὶ διάγων, ῥάκεισι τὸ σῶμα, τριχίνοις ἐκάλυπτες, πρὸς πλεῖστον τὸν ἀφθαρτον, μόνον ἀφορῶν καὶ αἰδίων.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμῳ ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθελεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοὶ Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Ἦδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Κύριε τὸν σὸν, ἀσκητὴν ἐκραταίωσας·
σὺ δύναμιν καὶ ἀνδρείαν, περιέζωσας
τοῦτον, κατὰ τοῦ πολεμήτορος.

Σέ Κύριε ποθῶν, ἐν ἀσκήσει ὁ Ὅσιος, σοὶ
ἄμωμον ὡσπερ θυμῶ, ἐαυτὸν ἐγκρατείας,
πυρὶ σαφῶς προσήγαγεν.

Εν δίψει καὶ λιμῶ, ἐκζητήσας τὸν Κύριον,
Θεόδωρε τοῦ χειμάρρου, τῆς τρυφῆς ἀ-
πολαύεις, Ὅσιων σὺν τοῖς τάγμασι.

Θεοτοκίον.

Σέ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα· σέ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ἦδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ-
» θρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Τὰ βέλη, τὰ τοῦ ἐχθροῦ συνέτριψας Ὅσιε,
τῆς ταπεινώσεως ὄπλοις, κατ' αὐτῆ χρη-
σάμενος, καὶ τὴν νίκην, συνεργεία, τοῦ Χριστοῦ
ἐκομίσω Θεόδωρε.

Τὰ πάθη, τῶν πειρασμῶν ὡς κύματα Ὅ-
σιε, τῆς ἐγκρατείας τῷ εἶδει, ἐν τῇ καρ-
τερίᾳ Πάτερ αἰσίως, ἀπεκρούσω, τῇ γαλήνῃ
Χριστοῦ κυβερνώμενος.

Αἴλυστον, τὴν τοῦ θανάτου ὥραν ποιούμε-
νος, ἐν στεναγμοῖς καὶ δακρύοις, διετέ-
λεις Πάτερ λούων τὴν κλίνην, καὶ ἐν φόβῳ, τῷ
Κυρίῳ δουλεύων ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ω θάυμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλα-
βοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός· Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Στίχοι.

Θνήσκεις ὁ πλήξας τριχίνην στολῆ, Πάτερ,
Τὸν ἐνδύσαντα τοὺς γενάρχας φυλλίνην.

Εἰκάδι σὸς, Θεόδωρε, λίπ' ὅσα θυμὸς ἀγῆνωρ.

Οὗτος ὁ αἰοίδιμος, πάση κακουχίᾳ καὶ
σκληραγωγίᾳ ἐαυτὸν ὑποβαλὼν, καὶ
κρύει καὶ παγετῷ πηγνύμενος, τριχίνοις καὶ
ἀδρανέσιν ἀμφίοις τὸ σαρκίον ἐκάλυπτεν· ὁ-
θεν καὶ τοῦ Τριχινᾶ μετέσχεν ὀνόματος.
Διὰ τοι τοῦτο καὶ τὴν τῶν δαιμόνων ἀπεγύ-
μνου ἀπάτην· καὶ μύρον εὐῶδες ὁ τάφος αὐ-
τοῦ ἀναπηγάζει πᾶσι τοῖς προστρέχουσι πό-
δι, καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ὑγίαν
χαρίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Βίκτωρος, Ζωτικοῦ, Ζήνωνος, Ἀκινδύνου, Και-
σαρίου, Σεβηριανοῦ, Χριστοφόρου, Θεωνᾶ, καὶ
Ἀντωνίνου.

Στίχ. Σὺν Ἀκινδύνῳ τέσσαρας κτείνει ξίφος,
Τὸν ἐκ πλάνης κίνδυνον ἐκπεφευγότας.

Καμινιαίας αἰθάλης πεπλησμένοι.

Χριστῷ προσῆλθον οἱ περὶ Χριστοφόρον.

Οὗτοι πάντες ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ δυσ-
σεβοῦς τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα διή-
νυσαν, ὅτε καὶ ὁ πολυάθλος Μάρτυς Χριστοῦ
Γεώργιος συλληφθεὶς ἐτιμωρεῖτο, καὶ τιμωρού-
μενος τὰ παράδοξα ἐπετελεῖ ἐκεῖνα. Καὶ ὁ
μὲν Βίκτωρ, Ἀκινδύνος, Ζωτικός, Ζήνων καὶ
Σεβηριανός, ἰδόντες τὸν Ἅγιον τῷ τροχῷ βλη-
θέντα, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντα, μιᾶ φωνῇ χρι-
σιανούς ἐαυτοὺς ἀνεκήρυξαν, οἱ καὶ ξίφει τὰς
κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Χριστοφόρος,
Θεωνᾶς, Καισάριος καὶ Ἀντωνίνος, δορυφόροι
ὄντες τοῦ Βασιλέως, καὶ παριστάμενοι αὐτῷ,
ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τὸν Μεγαλομάρτυρα ἐτά-
ζοντι ἀπηνῶς, καὶ τὴν τοῦ νεκροῦ Ἑλληνας,
διὰ τῆς ἐπιλήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἰδόντες
ἀνάστασιν, ὡς τάχος διὰ προσευχῆς γεγενη-
μένην, παραυτίκα ῥίψαντες τὰς ζώνας καὶ
ὄπλα αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως καὶ παν-
τὸς τοῦ δεάτρου, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησαν
Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. Διὰ τοι τοῦτο κρατηθέν-
τες, τῇ φυλακῇ συνεκλείσθησαν. Μεθ' ἡμέρας
δέ τινας, παραστάντες τῷ Τυράννῳ, ἐκρεμά-
σθησαν καὶ ἐξέσθησαν, καὶ τὰς πλευρὰς λαμ-
πάσι κατεφλέχθησαν, καὶ τέλος, ἐν πυρὶ βλη-
θέντες, τὸν τοῦ Μαρτυρίου ζέφانون ἐκομίσαντο.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Στίχ. Νέον τι κέρδος, τὸν Παλαιολαυρίτην

Ἰωάννην, χαίρουσιν εὐρόντες νόες.

Οὗτος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων θείῳ πόθῳ τρωθεῖς, τῷ Θεῷ προσεκολλήθη· καὶ καταλιπὼν τρυφήν καὶ περιφάνειαν βίου, καὶ ἀποξενωθείς πατριδος καὶ τῶν οἰκειῶν, καὶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἀράμενος, ἦλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἀγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐπὶ ξένης τεχθέντα. Καὶ καταλαβὼν τοὺς σεβασμίους τόπους, ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Χαρίτωνος Μονῇ ἐπίδημει· καὶ καλῶς τελέσας πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς, μετῆλθε τῶν τῆδε πρὸς τὰς αἰωνίους καὶ μακαρίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Ἀναστάσιε, σοῦ δὲ τί γράψω χάριν,

Χριστοῦ χάριν σπεύδοντος ἐκθανεῖν ξίφει;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ζακχαίου.

Στίχ. Οὐχὶ κατάβα, ἀλλ' ἀνάβα σοι λέγει,

Ζακχαῖε, Χριστὸς προσκαλῶν σε εἰς πόλον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὤδη ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Η θεία χάρις, ἢ ἐν καμίνῳ πάλαι δρόσον Παισὶ, δοῦσα, αὕτη Πάτερ τὴν τῶν παιδῶν, κατεμάρανέ σοι κάμινον, ὡς νεφέλη σοι, ἀναψύξεως ὄμβρον ἐνχέασα.

Εν τοῖς ἰδρωσίν, τὰ τῶν δακρῦν Πάτερ ρεῖδρα σοφέ, μίξας, κολουμβήθραν χάριτι τῷ Χριστοῦ, ἀπειργάσω ταῦτα· Ὅσιε, ἐν ἡ λουσαίμενος, τῶν παθῶν τὰς κηλίδας ἀπέσμηξας.

Εν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν δακρῦν πάθη φλέξας σαρκὸς, ὄλος καθαρὸς ὑπέρλαμπρος ὡς χρυσός, ἀνεδείχθεις θείαις χάρισι, Πάτερ Θεόδωρε, ἀποστίλθων εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θείον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὤδη η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δού-

» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ

» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·

» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Η ἔθеси κοσμούμενος σοφέ, τῶν ἀρετῶν νοητῶς, τὴν εὐωδίαν αὐτῶν, ἐν κόσμῳ ἐπνευσας· Ὅσιε· καὶ τὰ μύρα τῶν θαυματῶν σου, πᾶσιν ἐκπέμπεις τοῖς πιστοῖς, Χριστῷ κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεὸν, τοὺς θήρας· Ὅσιε, τοὺς νοητοὺς προσευχαῖς, κατὰ σοῦ αἶροντας στόματα, ἀπεφίμωσάς καὶ ἐψαλλες, ἐν διανοίᾳ καθαρᾷ, Πάτερ γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Η ῥηθς ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν, Πάτερ Θεόδωρε, ἀντὶ στενωπέως, πρὸς πλάτος ἀπειρον· Ὅσιε, ἐν Ἁγίων τοῖς σκηνώμασιν· ἀντὶ ῥακίων εὐτελῶν, βύσσω κοσμούμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σέ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνημφε.

Ὁ Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὤδη θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, » Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν·

Α ἄνω τὸ πολίτευμα ἔχειν, ἐν οὐρανοῖς ἐπιποθήσας κλίμακι καθάπερ ἐχρήσω, ταῖς ἀρεταῖς σου Πάτερ Θεόδωρε, δι' ὧν ἐνεῖσε ἔφθασας, καὶ τῆς ἐφέσεως ἐπέτυχες.

Ο ἴκος ἐχρημάτισας Πάτερ, τῶν ἀρετῶν, ἐν ᾧ πλουσίως, πίσις καὶ ἐλπίς καὶ ἀγάπη, καὶ σωφροσύνη ἐναπετέθησαν· διὸ καὶ πλήρης Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν μετέστης ἄριστα.

Ε ἔνθα τῶν Ὀσίων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Δικαίων αἱ χορεῖαι, ἐνθα τῶν Ἁγίων τὰ πλήθη, καὶ πρωτοτόκων Πάτερ τὰ τάγματα, περιφανῶς ἐσκήνωσας· μεθ' ὧν αἰεὶ ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων, τῶν ἐπὶ σοὶ ἐγκαυχωμένων· σὺ ἡ εὐφροσύνη τοῦ κόσμου, καὶ συνηδία ἡμῶν τῶν δούλων σου· σὺ

γλυκασμός και ἔφεσις, τῶν σὲ ὑμνούντων Μητροπάργε.

Ὁ Εἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία. ἢ Α'. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γερεὺς ἐννομώτατος, ἀθλητὴς ἱερώτατος, ὦ Ἰανουάριε, ἐχρημάτισας, οὐκ ἀλλοτριῶ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα, εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, εἰσελθῶν, ἔνθα πρόδρομος, πάντων πέφυκεν, Ἰησοῦς ἀεννάως, τοῦτον Πάτερ, ὅπτανόμενος καὶ βλέπων, ἅπερ οἱ Ἄγγελοι βλέπουσι.

Καὶ δορὰν ἀφαιρούμενος, καὶ πυρὶ προσριπτούμενος, καὶ θηρῶν διδόμενος, ἀξιάγαστε, καὶ φυλακαῖς συγκλειόμενος, ἡμέραις ἐν πλείοσιν, ἀταπεινῶτος τὸν νοῦν, ῥώμῃ θείᾳ διέμεινας, καὶ ἐτέλεσας, τὸν ἀγῶνα νομίμως ἐναθλήσας, ἱερέ θάυματοφόρε, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Δισιδέριον Πρόκουλον, Σῶσσον Φαῦστον Εὐτύχιον, καὶ Ἰανουάριον, τὸν αἰοίδιμον, καὶ τὸν σοφόν, Ἀκουτίωνα, συμφώνως τιμήσωμεν, ὡς σοφοὺς ἱερούργε, στεφηφόρους ὡς Μάρτυρας, ὡς τῆς Πόλεως, τῆς ἁγίας πολίτας, πρεσβευτάς τε, τῶν αὐτοῦ μακαριζόντων, ἀληθεστάτους ὑπάρχοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυτον, τὴν νεφέλην τὴν ἔμψυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν ἁγίαν κιβωτὸν, τὴν μετάρσιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότη χωρίου, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου, περιφανῶς μακαρίζωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, ἢ Ἀμνάς ἢ τέξασα, ἐπωδύρετο,

καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακροθύμῃ; πῶς ταῖς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σύστημα τερπνὸν Μαρτύρων ἐπαινέσω.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιούς, ὁ τέχθεις ἐν Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα.

Συνὼν ταῖς στρατιαῖς, τῶν ἀύλων Ἀγγέλων, καὶ μετέξει φωτισμοῦ, ἀδύτου τὴν ψυχὴν, ἱερῶς φωτιζόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, τὴν φωσφόρον σου σήμερον, ἑορτὴν εὐφημοῦντος μακάριε.

Υπῆρξας ἐν παιδός, ἱερώτατος ὄλως, ἀρεταῖς συναυξηθείς, καὶ χρίσμα ἱερόν, εὐληφῶς ἱεράτευσας, Ὅσιε λαὸν ποιμάνε, μαρτυρίου δὲ αἷματι, λαμπρυνθείς ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψας.

Στρατὸς φωτειδῆς, ἱερώτατος δῆμος, συναθροῖ σοι καρτερῶς, σοφὴ Ἱερούργε, μεθ' ὧν πᾶσαν διέλυσας, ὄφειως μηχανουργίαν, ὑπομείνας πολὺπλοκα, ῥωμαλέω φρονήματι βάσινα.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστίν, ὁ λαὸς Θεοτόκε, ὁ δοξάζων σε Θεοῦ, Μητέρα ἀψευδῆ, καὶ αἰετῶς μακαρίζων σε, ἄχραντε, καθὼς προεῖπας, ἱερῶς προφητεύουσα, ὀπηνία Χριστὸν ἔνδον ἔφερες.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆ-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Αἴγλη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, περιηθησμένος, μέσον καμίνου ἐχόρευες, Νεανίας τοῦς πρὶν Ὅσιους, παμμακάριστε μιμούμενος.

Τάξεις ἱερῶν δυνάμεων, μέσον τῆς καμίνε, σὺν σοὶ Θεόφρον ἐχόρευον· μεθ' ὧν ὕμνεις τὸν Εὐεργέτην, διαμένων ἀκατάφλεκτος.

Εἴχων τὸν Χριστὸν ὑπέρμαχον, μέσον τῶν τυράννων, ἐστὼς ἀπτόητος ἔμεινας· καὶ βασάνους καθυπομείνας, Μάρτυς ὠφθης ἐνδοξότατος. *Θεοδοκίον.*

Ρῆξον τὰς σειρὰς Θεόθυμπε, τῶν ἀμαρτιῶν μου, ἢ τὰ δεσμὰ διαρρήξασα, τὰ τοῦ Ἄδου τῷ τοκετῷ σου, καὶ χαρᾶς πάντα πληρώσασα.

Οἱ Εἰρμός· Τόξον δυνάτων ἠσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'· Ὁ ὑψωθείς.

Γερωσύνης τὴν στολὴν ἐπιχρώσας, ταῖς τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς λαμπροτέραν, περιφανῶς ἀπέδειξας θειάριον Χριστοῦ· ὅθεν ἀνελήλυθας, εἰς μονὰς αἰώνιους, βρύων τοῖς τιμῶσί σε, ἰαμάτων πελάγη, καὶ ἱκετεύων πάντοτε Θεόν, πᾶσι δοθῆναι πταισμάτων συγχώρησιν. *Θεοδοκίον.*

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἦ Σταυροθεοδοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον Τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶζε τοὺς εἰς σέ, πεπιστευκότας ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ὁδὴ δ'· Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ὶ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας,
» ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλόανθρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις.

Πάντες Σῶσσον τὸν λευίτην καὶ ἀθλοφόρον, τὸν ἱερόν τε Φαῦστον, Πρόκουλόν τε τὸν μέγαν, καὶ τὸν Δισιδέριον, συμφώνως τιμῶμεν.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας Πρόκυλε Μάρτυς, σὺ μὴ νυσάξας ὅλως, ἐγρηγόρσει θείαις, πᾶσαν κατεκοίμισας, ἀθέων κακόνοιαν.

Οἶλος θείαις εὐτυχήσας καλῶν ιδέαις, καὶ μαρτυρίου φέγγει ἀπαστράψας ὠραίως, μέγιστε Εὐτύχιε, Θεῷ εὐηρέστησας.

Θεοδοκίον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, δι' ἧς μεγαλῶς πάντας, ἐπευλόγησεν ὄντως, ὁ πανυπεράγαθος, ἐκ ταύτης σαρκούμενος.

Ὁδὴ ε'· Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Αἵματι ἱερῷ, τὴν στολὴν σου πανόλθιε, ἐτέλεσας λαμπροτέραν, καὶ ναὸν πρὸς τὸν ἄνω, ὡς ἱερεὺς ἐλήλυθας.

Ρεῦσαν ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ πολύτιμον αἷμά σε, γεγένηται ἰαμάτων ποταμὸς, παθημάτων, ξηραίνων Πατέρ ρεύματα.

Τὸν ἄδικον κριτὴν, τυφλωθέντα ἐντεύξει σε, ἐφώτισας εὐσπλαγχνίαν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, μιμούμενος πανόλθιε.

Θεοδοκίον.

» **Γ**μνοῦμέν σε δι' ἧς, τοῖς ἐν σκότει φῶς ἄδύτον, ἀνέτειλε Θεοτόκε, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὁδὴ ε'· Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Ρήμασι σημεῖα θεωρήσας, δῆμός σε παρανόμων, ἐργαζόμενον ἱερομύστα, τῷ Ποιητῇ, ἐκ ψυχῆς προσέρχεται, παραδόξως φωτιζόμενος.

Ωφθης καὶ πρὸ τέλους Ἱεραίρχα, καὶ μετὰ θείων τέλος, ἐργαζόμενος πλήθος θαυματῶν, τὴν δωρεάν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους κομισάμενος.

Νῦν ἱερωτάτη συμφωνία, Φαῦστον καὶ Σῶσον πάντες, Δισιδέριον σὺν Εὐτυχίῳ, καὶ τῷ σοφῷ Ἀκουτίῳ μέλψωμεν, καὶ Προκούλῳ τοὺς θεόφρονας. *Θεοδοκίον.*

Επ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, σὼν ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων, σεσωμάτωται ὁ Θεὸς Λόγος· ὃν ἐκτενῶς, Θεομήτορ αἴτησαι, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Οἱ Εἰρμός· Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Συναξάρον.

Τῆ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου Ἐπισκόπου, Προκούλου, Σώσσου καὶ Φαύστου Διακόνων, Δισιδερίου Ἀναγνώστου, Εὐτυχίου, καὶ Ἀκουτίωνος.

Στίχοι.

Τὸν Ἰανουάριον ἄνδρα γεννάδαν
Ἀπρίλιος μὴν εἶδεν ἐκτετμημένον.

Σὺν τῷ Προκούλῳ Σώσσον, ἀλλὰ καὶ Φαῦστον,

Πρὸ κουλεοῦ κύφαντας ἔκτεινε ξίφος.

Δισιδέριος τὴν δέριν δούς τῷ ξίφει,
Τομὴν ὑπέστη, καὶ παρέστη Κυρίῳ.

Φωνῆς ἀκουτίσθητι τῆς Ἀκουτίου,
Λέγοντος· Εὐτύχιε, συντμήθητί μοι.

Ἰανουαρίοιο κάρην τάμον εἰκάδι πρώτη.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Τιμοθέου ἄρχοντος Καμπανίας, οἳ καὶ ὑπεβλήθησαν πικραῖς τιμωρίαις· καὶ τελευταῖον μὴ ὑπενδόντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς Ἰανουάριος εἰς κάμινον ἐμβάλλεται· καὶ ταύτης διασωθεὶς, τὰ νεῦρα ἐκκόπτεται, καὶ ξίφει καὶ αὐτὸς τὴν κάρην τμηθεὶς, τελειοῦται.

Γυνὴ δὲ τις, ὀνόματι Μαξιμίνα, χήρα οὖσα, καὶ μονογενῆ υἱὸν ἔχουσα, τοῦτον ἀπολέσασα τεθνηκότα, καὶ ἀπαρηγορήτως θρηνοῦσα διὰ τὴν τούτου στέρνησιν, εἰς ἑαυτὴν μικρὸν ἐλθῆσα, ἀναβλέψασα ἄνωθεν τῆς πύλης τοῦ ναοῦ, οἶδεν ἀπληρωμένον ῥάκος, τὸ τῷ Ἁγίου φέρον ἐκτύπωμα· καὶ εἰς νοῦν λαβοῦσα, ὅπερ ποτὲ ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος πεποίηκεν, ἀναστήσας τὸν υἱὸν τῆς Σουμανίτιδος, θεόθεν κινηθεῖσα, ἐποίησε καὶ αὐτὴ τὰ ὅμοια. Σχηματίσασα γὰρ τὸν υἱὸν αὐτῆς εὐφυῶς, ἀντεσχημάτισε τὸ ὁμοίωμα τοῦ Ἁγίου Ἰανουαρίου· καὶ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδός, τέθεικε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς εἰκόνης· καὶ κατὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὸ στόμα, ὁμοίως καὶ τὰ καθεξῆς μέλη συναρμολογήσασα, μετ' οἰμωγῆς καὶ θερμῶν δακρῦων ἔλεγε· Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησον τὸν υἱὸν μου, ὅτι μονογενὴς μοι ἐστίν. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐπικαμφθεὶς, ζῶντα τὸν παῖδα ἀοράτως παρέδωκε τῇ γυναίκι. Τοῦτο τὸ παραδόξον θεασάμενοι ἅπαντες οἱ συνελθη-

λυθότες εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ νέου, ἐξεθαμβήθησαν, δοξαῖζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης.

Στίχ. Ἦδει μενούσης πρόξενον λαμπηδόνοσ

Τὴν ἐν ζόφῳ καθεῖρξιν ἡ Ἀλεξάνδρα.

Αλεξάνδρα, ἡ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μάρτυς, ἦν γυνὴ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἰδοῦσα οὖν τὸν Ἅγιον Γεώργιον τιμωρούμενον, καὶ μετὰ τοῦ δόρατος κατὰ γαστρός πληγέντα, καὶ καὶ μὴ βλαβέντα, εἶτα ἐν τροχῷ, σιδήροις ὀξέσι διηρμοσμένῳ, προσδεθέντα, καὶ κατὰ πρηνῆς ἀπολυθέντα, καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ κατατμηθέντα, πάλιν ὑγιῆ καταστάντα, καὶ ἐμφανισθέντα τῷ Βασιλεῖ, θύοντι τοῖς εἰδώλοις, καὶ τῷ παραδόξῳ θεάματι πολλοὺς παρασκευάσαντα τῷ Χριστῷ πιστεῦσαι, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν ἔξω τῆς πόλεως, οἳ δὲ ἀπεκλείσθησαν ἐν ταῖς φυλακαῖς· ταῦτα οὖν θεασαμένη, καταλιποῦσα τὴν δόξαν τῆς Βασιλείας, ἐπίξυσσε τῷ Χριστῷ· καὶ ὁμολογήσασα ἑαυτὴν Χριστιανὴν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, παρεδόθη τῇ φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα, γενομένης ἀποφάσεως ἀποτμηθῆναι Γεώργιον, καὶ Ἀλεξάνδραν, αὕτη μαθοῦσα τοῦτο ἐν τῇ φυλακῇ, προσηύξατο τῷ Θεῷ, καὶ παρέδωκε τὴν ψυχὴν.

Ἀπολλῶς δὲ, καὶ Ἰσαάκιος, καὶ Κοδράτος, θανάτωντες ὑπάρχοντες Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης, καὶ ἰδόντες αὐτὴν καταφρονήσασαν προσκαίρου βασιλείας καὶ φθαρτῆς, καὶ βασιλέως θνητοῦ, καὶ πιστεύσασαν τῷ Χριστῷ, καὶ θανοῦσαν δι' αὐτὸν, ἐπίστευσαν καὶ αὐτοὶ τῷ Χριστῷ· καὶ παρρησιασάμενοι, ἤλεγξαν τὸν Βασιλέα, παράνομον αὐτὸν εἰπόντες καὶ θηριώδη, μηδὲ τὴν ἰδίαν γυναῖκα, μεθ' ἧς ἐπαιδοποίησεν, ἐλέησαντα. Ὀργισθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς, προσέταξε, βληθῆναι τούτους ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ τούτου γενομένου, ἐσκέπτετο δι' ὅλης τῆς νυκτός τὸν κατ' αὐτῶν θάνατον. Πρωΐας δὲ, τῆς φυλακῆς αὐτοὺς ἐμβαλὼν, τὸν μὲν Κοδράτον ἐκέλευσεν ἀποτμηθῆναι, Ἀπολλῶ δὲ καὶ Ἰσαάκιον εἰς φυλακὴν ἐμβληθῆναι· οἳ καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς τῷ λιμῷ πιεσθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ. Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλῶ, Ἰσαακίου, καὶ Κοδράτου, λιμῷ καὶ ξίφει τελειωθέντων.

Στ. Λιμαγχόνην ὄσαντες Ἀθηναῖοι δύο,
Ψυχοκτόνων φεύγουσι δαιμοναγχόνην.

Ζωμὸς χύτρας σῆς, τὸς ἰδρωτάς Κοδράτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἰμάτων παραρτύεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Μαξιμιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Στίχ. Μαξιμιανὸς οὐχ ὁ παμφάγος λύκος,
Ἄλλ' ὁ τροφεὺς τέθηκε τῆς Ἐκκλησίας.
Ὁ ὕτος ἐκ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ὄρμητο, υἱὸς
γεγονὼς πλουσίων καὶ εὐγενῶν. Κατὰ
δέ τινα χρεῖαν, τὴν Ῥώμην ἀφείς, εἰς Κωνσταν-
τινούπολιν παρεγένετο. Βίου δὲ καταστάσει
καὶ ἀκριβεῖα διαλάμψας, καὶ εὐφυῆς καὶ πο-
λυμαθῆς ἀναγνωρισθεὶς, χειροτονεῖται Πρεσβύ-
τερος παρὰ Σισινίου τοῦ αἰοιδίμου Πατριάρχου.
Διαρκέσας δὲ μέχρι Νεστορίου τοῦ αἰρετικοῦ,
τοῦ τὸν ἀγιώτατον Σισίνιον διαδεξαμένου, ψή-
φω τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ παντός, Πα-
τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται.
Καλῶς οὖν τὸ ποιμνιον διαποιμάνας ἐπὶ ἔτη
δύο καὶ μῆνας πέντε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ
τῶν σκανδάλων ἀβλαβῆ διατηρήσας, ἀνεπαύ-
σατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν Σινᾷ Μωσῆς νέος,
Καὶ πρὶν τελευτῆς, τὸν Θεὸν βλέπειν ἔχει.
Ὁ ὕτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν, καταλι-
πὼν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καὶ τὸν
ζαυρὸν ἑαυτοῦ ἀναλαβὼν, κατὰ τὴν Κυριακὴν
ἐντολὴν, ἀποκειράμενος, προθύμως ἠκολούθησε
τῷ Χριστῷ. Μειζόνων δὲ ἀγῶνων τῆς ἀρετῆς
γεγονὼς ἐραστής, παραγίνεται εἰς Ἱεροσόλυμα
καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους πιστῶς προσκυ-
νήσας καὶ κατασπασάμενος, εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος
ἀνέρχεται. Κάκεισε Μοναχοὺς εὐρῶν, ἄκρως
τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν μετιόντας, ἔμεινε μετ'
αὐτῶν, ὑποτασσόμενος αὐτοῖς καὶ ὑπηρετῶν.
Ταπεινῶν δὲ ἄγαν καταστάς, ἐδέξατο χα-
ρίσματα γνώσεως καὶ σοφίας πολλῆς, καὶ βίους
Πατέρων Ἁγίων συγγραψάμενος, καὶ ψυχωφε-
λεῖς λόγους συνθεῖς, ἐν βαθυτάτῳ γήρα, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Aprile.

12

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυ-
» ραννικόν, εἰς φλήναφον δέμενοι, ἐν μέ-
» σω φλογὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
» Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παῖδας Θεοῦ ἐμιμήσω, ἀνά μέσον τῆς
φλογὸς, ὡς Ἰακωβίαιε, ἐν συγκαταβάσει,
Ἀγγέλων περιχορεύων, καὶ ὡδαῖς μυστικαῖς
τὸν Σωτῆρα ὑμῶν.

Ἄνοσον τὸν λογισμόν σου, χάριτι Θεῶν τη-
ρῶν, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, νόσους
ἐθεράπευσας πάσας, ποιμὴν καὶ μέγας, θαυ-
ματοργὸς γνωριζόμενος.

Ἰστασο πρὸ τῶν βημάτων, Μάρτυς, τῶν τυ-
ραννικῶν, ἀθλῶν καρτερώτατα, καὶ τοὺς
δυσσεβεῖς καταισχύων, καὶ πλανηθεῖσιν ἄ-
πασιν, ὑποδεικνύς τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου τὰς κινήσεις, Ἄχραντε τὰς
τῆς σαρκὸς· ζῶν ἢ κυήσασσα, ζώωσον
ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, νενεκρωμένην πάθει,
καὶ πολλοῖς ἀμαρτήμασιν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγ-
» καταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν
» Κύριον.

Εὐφημείσθω ὁ μέγας νῦν Πρόκουλος, καὶ
σὺν τῷ Εὐτυχίῳ Ἀκούτιος, ὁ Θεῖος Δι-
σιδέριος, Φαῦστός τε καὶ Σῶστος ὁ γενναϊό-
φρων, τοῦ Σωτῆρος οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες.

Σὲ χορὸς Ἀθλοφόρων ὁ ἔνδοξος, κορυφαῖον
πλουτήσας ἐπάτησεν, Ἱερομύστα ἔνδοξε,
κορυφαῖς τῶν δαιμόνων, καὶ ἀθείας, κορυφού-
μενον θράσος ἠφάνισεν.

Ὡς οἱ Παῖδες τὸ πῦρ κατεπάτησας· καὶ
θηρῶν τὰς ὀρμὰς ἐγαλίνωσας, ὡς Δα-
νιὴλ πανάριστε· ὡς δὲ Παῦλος τὴν κάραν
ἐναπετμήθης, εὐσεβῶς τελειώσας τὸν δρόμον
σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ σκηνώσας ἀφράξως ἐν μήτρᾳ σου, ἑαυ-
τοῦ οἰκητήριον ἔδειξε, σὲ καθαρὸν Πα-
νάχραντε· ὡς βοῶμεν ἀπαύστως· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός· Ἀυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσφύλισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Γανουαρίου τὰ σεπτὰ παλαίσματα, τοὺς ἀ-
γῶνας καὶ τὰ στίγματα, τὴν μέχρι αἵμα-
τος ἀνδρείαν, τοὺς πόνους καὶ τὸν βίαιον θά-
νατον, θαυμάτων τε τὸ ἀπειρον πελαγος, ἐν
εὐφροσύνῃ μεγαλύνωμεν.

Ωράθης ἐν ὕψει τῆς σεπτῆς αἰοῖδιμε, μαρ-
τυρίας, ὡσπερ ἄδυτος ἥλιος, θείους ὡς
ἀστέρας, Μαρτύρων τὴν πληθὺν ἐπαγόμενος·
καὶ νῦν φωταγωγεῖτε τὰ πέρατα, ἀθλῶν με-
γίστων ταῖς λαμπρότησιν.

Ημέραν τελέσωμεν πιστοὶ ἐόρτιον, εὐφη-
μοῦντες Ἀκουτίωνα, Πρόκουλον Σῶσσον
καὶ τὸν Φαῦστον, Εὐτύχιον σοφὸν Δισιδέριον,
καὶ τὸν Ἰανουάριον ἄσμασιν, ὡς ὑπὲρ πάντων
νῦν πρεσβεύοντας. Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς τυφλώττε-
σαν, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, καὶ
χειραγώγησόν με Κόρη, ὁδοὺς σωτηριῶδεις πο-
ρεύεσθαι, καὶ πλάνης ἐκφυγεῖν τὰ προσκόμ-
ματα, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός· Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.
Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ λοιπὴ
Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ
Συκεώτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Γερομύστης τοῦ Λόγου Πάτερ γενόμενος, καὶ
ἀρεταῖς ἐκλάμψας, τῇ τοῦ Πνεύματος αἰ-
γλή, Θεόδωρε τρισμάκαρ, παρέχεις ἡμῖν, ἰα-
μάτων χαρίσματα, τοῖς ἐν τῇ μνήμῃ σε ταύτῃ
τῇ ἱερᾷ, προσιοῦσι καὶ τιμῶσί σε.

Ταῖς οὐρανίαις ἀντίσι περιλαμπόμενος, τῇ
τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχεις,
τοῖς πίστει σε αἰτοῦσι, καὶ εὐσεβῶς, ἐκτελεῖσι

τὴν μνήμην σου, Θεομακάριστε Πάτερ θαυμα-
τουργέ, ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Τοῦ ἀμπελώνος ἐργάτης, διὰ τῆς πράξεως,
τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ Θεο-
φόρε· διὸ τῆς βασιλείας, τῆς ἀνω λαβῶν, μυ-
στικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις
ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Θεόδωρε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη Θεοχαρίτῳτε, ἡ τῶν
ἀμαρτανόντων, κραταιὰ προστασία, τῶν
καταπονουμένων ἢ κραταιὰ, καὶ βεβαία ἀν-
τίληψις, Θεοκῆτορ Παρθένε, πάντων πιστῶν,
καταφύγιον πανύμνητε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ σε ὀρώσα, Χριστέ κρεμά-
μενον, ἡ ἀμώμος Παρθένος, ἡ ἀσπόρως
τεκοῦσα, ἐβόα θρηνηδοῦσα· Υἱέ καὶ Θεέ, τίς
ἡ θεία καὶ ἀφατος, οἰκονομία σου Λόγε, δι'
ἧς βροτοῦς, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας!

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου,
οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Θεῖόν σε δῶρον παμμακάαρ μέλπω, Πάτερ.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ ὀδηγήσαντι πάλαι, τὸν Ἰσραὴλ φεύ-
» γοντα, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραῶ,
» καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψαντι, ἄσωμεν ὡς λυτρω-
» τῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Θεοφεγγῆ σε ἀστέρα, ὁ νοητὸς ἥλιος, τῷ
στερεώματι σοφῆ, τῆς Ἐκκλησίας ἀνέ-
δειξε, βολαῖς θαυμάτων ἐκπέμποντα πάντοτε,
καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν ἀφανίζοντα.

Εν μητρικῆς σε νηδύος, ὁ ποιητῆς Ὁσίου,
Ἱερεμίαν ὡς τὸ πρῖν, καθαγιασάς εἰργά-
σατο, σκεῦος τοῦ Πνεύματος εὐχρηστον, πνεύ-
ματα ἀποσοβοῦντα, πονηρὰ Πάτερ Θεόδωρε.

Γῶσι τῆς ἐγκρατείας, φλόγα παθῶν ἔσθε-
σας, καὶ ἐπομβρία προσευχῶν, ρεῖθρα
θαυμάτων ἐβλυσας, καύσωνα ἀρρώστημάτων
σθεννύντα, Πάτερ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ο ἀγεώργητος βότρυς, σοῦ ἐκ γαστρὸς
ἦνθησε, Παρθενομητορ γλυκασμὸν, ἀνα-

βλυστάνων ἀφέσεως, καὶ εὐφροσύνης πανά-
χραντε, ἅπασι τοῖς ἐκ τῆς μέθης, τῶν δεινῶν
παραφρονήσασιν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεῶν βροντὴν καὶ κτιζῶν πνεῦμα,
» στερεώσον με Κύριε, ἵνα ὑμῶ σε εἰ-
» λιπρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θελήμα σου ὅτι οὐκ
» ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὡς θαυμαστός ὁ βίος σου θεόφρον! ὡς φο-
βερά τὰ θαύματα! ὡς ὑψηλή σε ἡ πρὸς
θεὸν, οἰκειώσις καὶ νεῦσις, καὶ ἀκλινὴς ἀνά-
βασις! πανένδοξε θεόδωρε.

Ρύμην παθῶν ἀνέστειλας παμμακάρα, τῶν
πόνων ἐπιδόσεσι, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς
δολεραῖς, ἐξηφάνισας ἐνέδρας, τοῦ Παναγιῶ
Πνεύματος, ἰσχυῖ θεόδωρε.

Ὅι τῇ σεπτῇ προστρέχοντες σορῶ σου, ἐκ
ταύτης ἀρυόμεθα, τῶν ἰαμάτων τοὺς
θησαυροὺς, καὶ θαυμάτων τὰ πελάγη, καὶ
δωρεὰν τὴν ἀφθονον, ὑμνοῦντές σε θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ τῆς φύσεως Παρθένε, καινο-
τομοῦνται· τίκεις γάρ, ὑπερφυῶς τὸν
Δημιουργόν, ὑπὲρ λόγον τὸν Δεσπότην· ὃν
ἐκτενῶς ἰκέτευσ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄.

Ἀγωνισάμενος καλῶς Ἱεράρχα, κατὰ πνευ-
μάτων πονηρῶν ἐξουσίαν, παρὰ Κυρίου
ἔλαβες θεόδωρε, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἰᾶ-
σθαι ποικίλα, πάντων ἀρρώστηματα, τῶν πι-
στῶς προστρεχόντων, τῇ σῇ τιμίᾳ πάντοτε
σορῶ, ἣν προσκυνοῦντες αἰεὶ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη,
καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας,
τίς ἐξείπειν δυνήσεται Παρθένε ἀγνή; τὰς ἐ-
παναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου,
τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν;
Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάν-
των τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα,
ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ
σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἴμοι!
ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον Τέκνον· τί σοι ἀν-
ταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνά-

στηθι καὶ σῶσον ὡς Θεὸς, τὸν κόσμον πάντα,
χειρὸς τοῦ ἀλάστορος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα ὁ Θεὸς, τὴν ἀκοήν σου καὶ
» ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐξέστην Κύριε, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλή-
» ρης ἡ γῆ.

Ποταμὸς ὑπάρχεις σαφῶς, πεπληρωμένος
ναμάτων θείων, χαρισμάτων τε τῷ Πνεύ-
ματος, καταρδεύων ἅπασαν, τὴν Ἐκκλησίαν
Πάτερ θεόδωρε.

Ἀπηγόνισας τὸν ἐχθρὸν, νευραῖς τῶν πό-
νων τῶν σῶν παμμακάρα, καὶ τὰ τοῦτου
ἐξωλόθρευσας, πονηρὰ βρατεύματα, τῶν προσ-
ευχῶν σου ξίφει θεόδωρε.

Μελετῶν τὸν νόμον Θεοῦ, ἐν διεξόδοις τῆς
ἐγκρατείας, θεῖον ξύλον ἀνεβλάστησας,
εὐκαρπίαν πράξεων, τῶν ἐναρέτων φέρων
θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐκ γενεῶν, πασῶν ἐδείχθης, Χρι-
στὸν τεκοῦσα, μακαρίους ἐργαζόμενον,
τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, Παρθενομητορ ἀχραν-
τε Δέσποινα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσ-
» ταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ
» τὸ πνεῦμά μου, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γάρ
» εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω, τῆς
» εἰρήνης Βασιλεῦ.

Ἀκοίμητον λαμπάδα σε, καὶ λύχνον μὴ
σβεννύμενον, τὸ φῶς τὸ ἄχρονον ἀνέδειξε,
τοῖς ζόφῳ κρατουμένοις, τῶν παθῶν θεόδωρε,
καὶ τῇ ἀμαυρότητι, τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν.

Καλῶς παιδοτριβοῦντά σε, τὸν Μάρτυρα
Γεώργιον, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἔσχηκας,
καὶ τούτου ἐμιμήσω, τὸ ἐν πᾶσι πρόθυμον,
καὶ τὴν πρὸς τὸν Κύριον, Πάτερ Ὅσιε σοργῆν.

Ἀνόθευτον ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν ἀσύγκρι-
τον, πίστιν ἐλπίδα καὶ ταπεινώσιν, ἔ-
σχες ὑπὲρ ἄνθρωπον· ὅθεν ὑπερβάλλουσαν,
χάριν εὔρες ἐκ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ράνισι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Πα-
νάχραντε, τὴν ἐκτακτεῖσάν μου διάνοιαν,
φλογμῶ τῆς ἀμαρτίας· καὶ τὸν ἐσβεσμένον με,
τῆς καρδίας ἀναψον, λύχνον πύλη τοῦ φωτός.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυ-
» ζὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημά-

» των· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, προφθάσας
» ἀνάγαγε, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Μέριμναν τῶν γηϊνῶν ἐναπεκρούσω, ὅλων
δὲ ἐκένωσας, τὸν πόθον πρὸς τὸν Δεσπότην,
ἐνηδόμενος τούτου καλλοναῖς, καὶ ταῖς
ἀναβλυζούσαις, Πάτερ ἐκεῖθεν ἐλλάμψουσιν.

Εἴλυσας παγετὸν τῆς ἀμαρτίας, κρύει πιε-
ζόμενος, κλωβοῦ ἰστάμενος μέσον, καὶ
ὡς ἄσαρκος Πάτερ, προσβολαῖς ὑπήνεγκας
ἀέρων, θεία θαυμάσιος χάριτι.

Λάρνακι ἱερά σου προσιόντες, ὁδμῆς θείας
γνώσεως, πληρούμεθα Ἱεράρχα, δυσω-
δίας λυτρούμενοι παθῶν, οἱ πόθῳ σε τιμῶν-
τες, θαυματουργέ Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Παθῶν με τρικυμία συνταράσσει, βυθὸς ἀ-
πογνώσεως, χειμάζει μου τὴν καρδίαν·
κυβερνήτην κυήσασα Χριστὸν, Παρθένε καὶ
Σωτῆρα, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με δέομαι.

Οἷ Εἰρμός· Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ος πυρίνῳ ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς θεοφόρε,
ἐπιβαῖς ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίης αἰκήσεις,
Ἄγγελος μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἀνθρω-
πος σὺν τοῖς Ἄγγελοις περιχορεύων· διὰ τοῦτο
ἀνεδείχθης, θαυμάτων θείων δοχεῖον θεόδωρε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, Ἐπι-
σκόπου Ἀναστασιουπόλεως.

Στίχοι.

Καὶ Θεοδώρῳ, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου,
Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.

Εἰκάδι δευτερίῃ Συκεώτην τύμβος ἔκρυφεν.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν χώ-
ρας, ἐκ χωρίου λεγομένου Συκεοῦ, κα-
τὰ τοὺς χρόνους γεννηθεὶς Ἰουστινιανοῦ τοῦ
πάλαι, δοκῶν ἐκ ἔχειν τὸν τῆς γεννήσεως τρά-
πον ἐπαινούμενον, ἀνέγγυον ὄντα καὶ σκότιον.
Φασὶ γὰρ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα, Μαρίαν ὄνομα,
ὦρα καὶ χάρισι διαλάμπουσας, ἐφελκύσασθαι
τινα τῶν βασιλικῶν ταχυδρόμων, τούνομα Κο-
σμάν, ἐξ οὗ γενέσθαι τὸν Ὅσιον· ἀποκρύψαι
δὲ τοῖς μετὰ γέννησιν, εἴ τι πρὸ αὐτῆς ἄδοξον
ἦν καὶ ἐπίφογον. Εὐθύς γὰρ κατὰ τὴν νύκτα,
ἢ συνῆλθεν ἢ τοῦτον τεκοῦσα τῷ ἀνδρὶ, ἔδοξεν
ὄναρ, καταφοιτήσαντα ἀστέρα, ὑπὸ τὴν αὐτῆς

γενέσθαι γαστέρα· ὅπερ ἐδήλου τὴν ἐσύστερον
λαμπρότητα τοῦ παιδός.

Ἄλλ' αὐτὸς οὐκ εἰκάζειν τοῦτο μάλλον, ἢ
πιστεύειν τῆς τότε πεποιήκε, παρασχῶν ἑαυ-
τὸν ἐκ πρώτης ἡλικίας Θεῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Μάρ-
τυρι Γεωργίῳ προσφιλεῖ, ὡς δοκεῖν συνεῖναι
αὐτῷ πάντοτε, καὶ παιδαγωγεῖν, καὶ ταῖς
κρείττοσι προάγειν ἐπιθυμίαις, καὶ ὅπως ἔραν
αὐτοῦ θείον τινα καὶ θαυμαστὸν ἔρωτα. Οὕ-
τως οὖν ποιοῦντι, καὶ ταῖς κατὰ μέρος ἀνα-
βάσει προαγομένῳ, ὁ Ἅγιος διὰ παντὸς ἐπε-
φαίνετο. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὁ Ὅσιος τῷ τῶν
Μοναχῶν καταλέγεται τάγματι· εἶτα, διελθὼν
τοὺς εἰς ἀκρότατον ἀρετῆς φέροντας βαθμοὺς,
καὶ ἀπόδειξιν τῆς τελείας ἀρετῆς, καὶ τῆς
πρὸς τὸν Θεὸν οἰκειώσεως δούς, τὴν τῶν θαυ-
μάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, ἐπὶ τὸ μέγα τῆς
ἀρχιερωσύνης ὕψος ἀνάγεται, καὶ τὴν Ἐκκλη-
σίαν Ἀναστασιουπόλεως ἐγχειρίζεται. Ἐνθα
πολλοὺς τὴν θεογνωσίαν παιδεύσας, καὶ αἱ
προσῆκει πράττειν ὑψηλοτάμενος, καὶ παν-
ταχοῦ διὰ τῶν θαυμάτων τὸ ὁμόφυλον θαυ-
πέυσας, καὶ μεγάλας παραδοξοποιήσας, ἅς
οὐ ῥάδιον γραφῆ παραδοῦναι, πάντας ἐκπλή-
ξας, καὶ Βασιλεῦσι καὶ Ἀρχιερεῦσι θαυμαστός
φανεὶς καὶ ποθούμενος, προθεσπίσας πολλοῖς
περὶ τῶν μελλόντων, καταλύει τὸν βίον, μει-
διάματι σεμνῷ τοὺς παραληφόμενους αὐτὸν
Ἄγγελους δεξιωσάμενος.

Λέγεται δὲ αὐτῷ μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς
ὄναρ ἐπιστῆναι τὸν ἔνδοξον Μεγαλομάρτυρα
Γεωργίον, ἐγχειρίζοντα βακτηρίαν. Καὶ αὐθις
ἐποχούμενον ἵππῳ, καὶ ἐπισυρόμενον ἕτερον,
εἰς ὃν ἐκέλευσεν ἐπιβῆναι τὸν Ὅσιον, τὴν ἐκεῖ-
θεν πορείαν διὰ τῶν θαυμάτων προφαίνοντα.
Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ
τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῷ ὄν-
τι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος πυ-
ρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς σέ, Σῶτερ, ἐμπύρη θεῖα πόθε,
Νέαρχος εἶπεν, οὐδέ πῦρ με χωρίσει.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Ναθαναήλ, ὅς ἐστι Σίμων ὁ Ζηλωτῆς· ἦτοι ἡ
ἀνάμνησις τῆς πρὸς Χριστὸν αὐτοῦ γνωρίσεως.

Στίχ. Τὸν Ναζαρητὸν γνοὺς Ναθαναήλ μέγαν,
Τὴν Ναζαρέτ σίγησον ἄχρηστον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Κανᾶ, πόλεως τῆς Γαλιλαίας, ἔνθα ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν εἰς γάμον κληθεῖς, μετὰ τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τὸ πρῶτον θαῦμα ἐποίησε, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν. Προσεδέχετο δὲ καὶ αὐτὸς τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, ὡς νομομαθῆς ὃν εὐρών ὁ Φίλιππος, ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδά, καὶ γινώσκων ὅτι προσδέχεται τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ περιχαρείας εἶπεν αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. α. 46.). Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ναθαναήλ, καὶ ἰδὼν τὸν Χριστὸν, ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων αὐτὸν Θεὸν ἀληθινόν, ἐτελειώθη. (*)

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς Παῖδας, ἀφλέκτους
» τηρήσαντα, καὶ τὸ πῦρ κατασβέσαντα,
» ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
» Θεὸς τῶν Πατέρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ἀψευδῆς Ἱεράρχης, θυσίαν ἀναίμακτον, προσήγαγες ἐν Πνεύματι· καὶ παθῶν νεκρότητι, θῦμα εὐῶδες παμμακάαρ, σεαυτὸν τῷ Δεσπότη, προσήνεγκας ἐν πίστει.

Πῦρ ἠδονῶν ἐγκρατείας, ἰδρῶσι κατέσβεσας, αὐχμόν τε γῆς ἀνέστειλας, ὄμβρων ἐπικλύσεις θαυματουργέ, ὡς Ἠλίας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, εὐχαῖς σου ὑπανοίγων.

Αγισθεῖς ἀπὸ βρέφους, εὐχῆς γενναιότητι, στερεινούςας ἐποίησας, γαστέρας πολυπαιδάς, τυφλοῖς παρέσχες τὸ βλέπειν, καὶ χωλοῖς εὐδρομίαν, Θεόδωρε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν Ἰακώβ σε, Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὲ διετήρησε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον, ὡσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἡ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ θάλασσα,
» καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
» φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καύσων,

(*) Περὶ τοῦ Ναθαναήλ τούτου, ὄρα εἰς τὸ ἐκ τῆς Τυπογραφίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐκδοθὲν Μέγα Ὁρολόγιον, Μαΐου 10. καὶ Ἰουνίου 11.

» υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογοεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Επὶ πέτραν ὑπομονῆς, ἐρείσας σε τὰς βλάσεις τῆς ψυχῆς, οὐ παρετράπης προσβολαῖς ἐναντίας, οὐκ ἐσαλεύθης, ἐχθρῶν ἐπιρραῖαις, ἀλλὰ ὕψος πρὸς θεῖον ἀνέδραμες, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει τιμώντων σε πρεσβεύων.

Ρεῖθρον πρόεισιν ἐκ σοροῦ, ἰάσεων τῆς σῆς θαυματουργέ, καὶ ἀποπλύνει μολυσμοὺς παθημάτων, καὶ σηπεδόνας δεινῶν ἐκκαθαίρει, καὶ πιστῶν καταρδεύει Θεόδωρε, πάντων τὰς καρδίας, τῶν πόθῳ σε τιμώντων.

Οτῶν δώρων τῶν θεϊκῶν, ἐπώνυμος, καὶ μύστης τοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἀσκητῶν ἢ καλλονῆ, Ἱερέων ὠραιότης, θαυματῶν ἢ βρῦσις, ἢ σεπτὴ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, νῦν ἀνευφημείσθω, Θεόδωρος ὁ μέγας. Θεοτοκίον.

Ιεραὶ σεπτῶν Προφητῶν, κηρύττουσι φωναὶ συμβολικῶς, πύλην καὶ ὄρος καὶ σκηνην, καὶ ἀγίαν φωτὸς νεφέλην, ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις ἀνέτειλεν, Ἥλιος, Παρθένε, Χριστὸς ὁ φωτοδότης.

Ὁ Εἰρμός· Ἡ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ
» ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
» αὐτοῦ, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ως ὀρθρος, ὡς ἡμέρα διαυγῆς, ἢ σὴ ἑορτῆ, ἐπέφανε φωτίζουσα ἡμῶν, τὰς καρδίας, πιστῶς ἀνευφημούντων, τοὺς σεπτοὺς πόνους σου πάνσοφε.

Συνόμιλος Ἀγγέλων, Ἀποστόλων καὶ Ἀθλητῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων γεγονώς, Πάτερ καὶ Ἱεραρχῶν, ἐν οὐρανοῖς ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστῷ πρεσβεύεις αἰεί.

Ηθῆκη τῶν ἁγίων σου, λειψάνων Πάτερ σοφὲ, ὡς ἄλλη κολυμβήθρα Σιλωάμ, ἐγνωρίσθη τοῖς πιστοῖς· ἢ προσιόντες, τὰς ψυχὰς ἀγιαζόμεθα. Θεοτοκίον.

Φρικτὴ σου ἡ λοχεῖα, Θεοτόκε Μήτηρ Θεοῦ· διό σε μακαρίζομεν αἰεὶ, καὶ δοξαζομεν πιστῶς, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὁ Εἰρμός· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες,

ἢ Δ'. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ.

Α'. Ἐάν τύχη τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἢ τῇ
Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολουθία
αὐτοῦ εἰς τὴν Β'. τῆς Διακαινησίμου, καὶ ψάλλεται
κατὰ τὴν ἐφεξῆς διατύπωσιν.

Β'. Ἐάν τύχη ἐν τῇ τῆς Διακαινησίμου
Ἑβδομάδι.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὸ, Χριστὸς
ἀνέστη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στι-
χηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια ε'.
Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β'. Ἀξίως τοῦ ὀνό-
ματος ἐπολιτεύσω. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ
Ἦγου. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν
Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ Ἦγου. Εἶτα,
Ἀναστήτω ὁ Θεός. Πάσχα ἱερόν, κτλ. Δόξα,
τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα.
Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ,
Χριστὸς ἀνέστη. Ὡς τῶν αἰχμαλώτων, καὶ
αὐθις τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη,
Συναπτὴ μεγάλη. Εἶτα τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀνα-
βαθμῶν τοῦ δ'. Ἦγου. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοί-
νιξ ἀνθήσει. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου.
Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ
εὐθὺς, Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχος, Ἐλεῆμον, ἐλέη-
σόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου Ἦχος
πλ. β'. Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, κτλ. Σῶ-
σον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον ἱβ'.
Ἐλέει καὶ οἰκτιρῶις. Εἶτα οἱ Κανόνες, τοῦ
Πάσχα καὶ τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα ἐν
ἐκάστη Ὠδῇ. Ἀπὸ γ'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πά-
σχα· καὶ εὐθὺς τὴν δ'. Ὠδὴν. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ
Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ,
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἐκ γ'. Ἡ ζ'. Ὠδὴ, κτλ. Ἐξ-
αποστειλάριον, Σαρκὶ ὑπνώσας· εἶτα τοῦ Ἁγίου,
καὶ αὐθις, Σαρκὶ ὑπνώσας. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀ-
ναστάσιμα δ'. τοῦ Ἁγίου δ'. καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν,
μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος
πλ. α'. Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καὶ νῦν, Ἀναστά-
σεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν
Θεόν. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ἡ Ὑπακοή τοῦ Πά-
σχα, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν

τάφῳ — Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.
Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Δί-
πτυχα, ψάλλεται καὶ τὸ Μεγαλυνάριον αὐτοῦ. Κοινο-
νικόν. Σῶμα Χριστοῦ. Εἰ δὲ βούλει, Εἰς μνη-
μόσυνον, ἐάν ὁ Ναὸς ἢ τοῦ Ἁγίου.

Γ'. Ἐάν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς
Διακαινησίμου.

Τῇ Ε'. ἐσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήγου γ'. τῆς
Θεοτόκου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου.
Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ'. Τίς λαλήσει
τὰς δυναστείας σου πηγῇ. Εἰσοδος. Φῶς ἱλα-
ρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα
τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στι-
χηρὸν, καὶ τὰ γ'. τῆς Θεοτόκου, Χαίροις ἡ ζω-
φόρος πηγῇ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν
νοερόν ἀδάμαντα. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡ-
μέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁ-
γίου, καὶ πάλιν, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη,
Συναπτὴ μεγάλη. Εἶτα τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθ-
μῶν τοῦ δ'. Ἦγου. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοί-
νιξ ἀνθήσει. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου.
Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· καὶ εὐθὺς, Δόξα, Ταῖς
τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτό-
κου· καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου. Σῶσον ὁ Θεός
τὸν λαόν σου, κτλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, τῆς
Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα ἐν
ἐκάστη Ὠδῇ. Ἀπὸ γ'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεο-
τόκου. Μετὰ τὴν ε'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου.
Εἶτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸ, Ἀνα-
στὰς ὁ Ἰησοῦς, ἐκ γ'. κτλ. Ἐξαποστειλάριον τοῦ
Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Θεοτόκου, Πηγῇ ὑπάρ-
χεις ἀληθῶς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα τῆς
Ὀκτωήγου β'. τῆς Θεοτόκου γ'. τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ
τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. α'.
Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡ-
μέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν
Θεόν. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη· ἡ Ὑπακοή τοῦ Πά-
σχα· Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἐξ ἀκενώτου σου
πηγῆς· Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τοῦ
Πάσχα — Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ
δίπτυχα, ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάκια τῆς Θεοτόκου,
καὶ τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον
αἰώνιον.

Δ'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προομιανόν, τὸ α'. Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου ὄλον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώ-
μεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς
Ἐορτῆς ε'. καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια δ'. Δόξα τοῦ
Ἁγίου, Ἀξίως τοῦ ὀνόματος. Καὶ νῦν τῆς Ἐορ-
τῆς, Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. Εἰσοδος. Φῶς
ἱλαρόν. Προκείμενον, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε·
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. — Εἰς τὸν Στί-

γον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Φιλάνθρωπε. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ὡς τῶν αἰχμαλώτων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἐστίν, κτλ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα, πρῶτον τοῦ Ἁγίου, εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἐωθινὸν α'. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχος, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός. Ἀναστὰς ὁ Γησοῦς, κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδης, Ὑπακοή, Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου. Μετὰ τὴν ε'. Ὤδην, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς τὸ α'. τοῦ Ἁγίου εἶτα πάλιν τὸ β'. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. α'. Ἀνέτειλε τὸ ἕαρ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'. Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τὰ φφ. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν φαινηνὴν λαμπάδα. Κοινωνικόν, Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμακόν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. τῆς Κυριακῆς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἰσοδος τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἐστίν, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια. Ἡ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσαν ἐπηξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ πατρῶν. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀφ' ἑκτῆς Ὤδης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν ἡ. Ὤδην, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, κτλ. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ ε'. Ὤδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου. Ἅγιος Κύριος. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Σ'. Ἐὰν τύχη τῇ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει αὐτῆς.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ε'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος τὸ Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, Ἀνέτειλεν ἰδοῦ. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Πόθφ ζέοντι. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ πάντων ἐπιστάμενος. Εἶτα πάλιν τοῦ Ἁγίου, Γεωργήσας ἐμμελῶς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, Σήμερον ἡ οἴκουμένη πᾶσα. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ α'. Ἀπὸ γ'. Ὤδης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσαν ἐπηξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ πατρῶν. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς.

Ζ'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Εἰς τὴν σύμπτωσιν ταύτην τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μετὰ τῆς παρουσίας Κυριακῆς, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἀπαρραλλάκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προειρημέναις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Παραλύτου.

Η'. Ἐάν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε τῆς Ἑβδομάδος ἡμέρα, καὶ μὴ ἐν Κυριακῇ, μηδὲ ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου.

Μετὰ τὸν Προομιακόν, καὶ τὴν α'. Στασίην τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου καθεσάρην, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη, λέγοντες μόνον εἰς ἕκαστον Δοξαστικόν τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, τῆς τυχούσης Ἑορτῆς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰ Καθίσματα. Κανόνας δὲ ψάλλομεν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου. Καταβασίας ὡσαύτως τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν δ'. Ὡδὴν, στιχολογοῦμεν τὴν Τιμιωτέραν. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ Μακαρισμούς· ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου τὴν γ'. καὶ ε'. Ὡδὴν. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τοῦ Ἁγίου.

Σημείωσον ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καταβαίνει ἕως εἰς τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν, καὶ ἀναβαίνει ἕως εἰς τὴν Πέμπτην τῆς Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι αὗται εἰσὶ τὰ δύο ἔσχατα ὄρια τῶν Πασχαλίων, διὰ τοῦτο συμβαίνουσι σπανιώτατα.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰ βούλεται ὁ Προεστὼς ποιῆσαι Ἀγρυπνίαν,

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀληθείας τὸ ἔαρ, λαμπρῶς ἐφέστηκε, καὶ νεουργεῖ τὴν κτίσιν, εὐσεβεῖ ἐπιγνώσει, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου· ὅθεν σαφῶς, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, ὁ ἀθλητὴς τοῦ Κυρίου, τὴν τῶν ἐχθρῶν, κατεπάτησεν ἀπόνοιαν.

Τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, σὺ ἐστρατεύσω σοφέ· καὶ παρατάξεις πάσας, καθελὼν τῶν ἀνόμων, Γεώργιε τρισμάκαρ, σερρὸς ἀθλη-

τῆς, ἀνεδείχθης τῇ χάριτι, τῇ ἐκ Θεοῦ σοὶ δοθείσῃ θαυματουργέ· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ρεῖθρα ἰάσεων νέμεις, τοῖς σοὶ προσρέχουσι, Γεώργιε τρισμάκαρ· καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀρωγὸς σὺ ὑπάρχεις, τοῖς πίστει θερμῇ, προσιοῦσι τῇ σκέπη σου, ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος α'.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐπρέστησας· πάντων καταφρονήσας, ζωνὴν τὴν αἰώνιον εὔρες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὄν ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸ Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Εὕγε τῆς ὑπὲρ νῆν, χαρᾶς ἧς ἠξιώθης, Γεώργιε τρισμάκαρ, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, ὡς Μάρτυς ἀπαράγραπτος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Χαίροις τῶν Ἀθλητῶν, ὁ μέγας ταξίαρχης, καὶ τῶν πιστῶν ἀπάντων, προσφύγιον καὶ τεῖχος, καλλίνικε Γεώργιε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Λύτρωσαι τῶν δεινῶν, τῶν νῦν παρενοχλῶντων, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, ὡς ἄριστος προστάτης, Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθὼν, τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε, καὶ νεκρὸς συνήγειρε, βοῶντας αὐτῷ· Ἀλληλουϊά, Ἀλληλουϊά, Ἀλληλουϊά Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν αἰ. Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ω'ς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε· ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Ρ'ωμαλέω φρονήματι, πεποιθῶς ἠυτομόλησας, ὡσπερ λέων ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελόμενος· καὶ κολάσεων, πολυτρόποις ιδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἑπταπλασίως Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἐνδοξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδράν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἀθλῶν σου, ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἀγιαζεις, καὶ διασωζεις καλούμενος.

Ω'ς ἀστέρα πολύφωτον, ὡσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ σερεῳματι, σε γινώσκομεν. Ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀυγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Ε'ν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθευδοντα, περιφροῦρησον· ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμακάρε Γεώργιε· καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θελημα, ὅπως εὐροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν

Aprile.

13

ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Α'ξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω σρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρόν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν, ἐκαλλιέργησας· καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως κλημα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκνέμῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδειχθῆς. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες; καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηφῆται αὐτῶν βίασανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.

Κεφ. Γ'. 1.

Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποισμένοι ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
Ε΄. 15.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαδῆμα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τῆς παράφρονος· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται, καὶ ἐν πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

Κεφ.
Σ΄. 4.

Εἰς τὴν Αἰτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Ανατολίου.

Ο λαμπρὸς ἀριστεὺς Γεώργιος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὰς ἄνω Δυνάμεις εὐφραίνει· καὶ σὺν αὐταῖς ἀγαλλόμενος νῦν, ἐπίγειον τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἠγειρε, καὶ συνεορτάζειν ἡμῖν τοῖς δι' αὐτόν ἠθροισμένοις, ὡς Χριστοῦ δοῦλος παραγέγονε. Διόπερ αὐτὸν ἀξίως τιμήσωμεν, ἀπαύτως πρεσβεύοντα τῷ τῶν ὄλων Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Αριστεύεις ἀθλῶν γεωργῶν τὰ κρείττονα, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου, τῷ Χριστῷ προσήνεγκας, παμμακάρισε Μάρτυς Γεώργιε· πίστει πόθον ἐνσησάμενος, ἐλπίδι φόβον ἀπώσαμενος, ἀγάπῃ ἐκτήσω τὰ οὐράνια πανεύφημε. Παρρησίαν οὖν ἔχων, εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, ἱλασμόν τε ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας· πάντων καταφρονήσας, ζῶν τὴν αἰώνιον εὖρες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὄν ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε.

Ἦχος δ΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἀσματικὴν ὑμνωδίαν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου Χριστῷ προσάξωμεν. Σήμερον γὰρ ἔαρ νοσητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν, περικόζον ἄνθη τὰ λογικὰ, ἡ παγκόσμιος μνήμη, Γεωργίου τοῦ σοφοῦ Μεγαλομάρτυρος· οὗ τινος τὰ στίγματα ἀνανεοῦντες, κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγᾶς. Αὐτὸν καὶ νῦν ἱκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεῦειν ἀπαύστως τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρησασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ανατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθὼν, τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βοῶντας αὐτῷ· Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Στέφανον δόξης ἐπὶ κεφαλῆς σου ἀνεδήσω, στεφανηφόρε Γεώργιε· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, ὡς ὁ Παῦλος ἐκβοᾷ, ὁρῶν ἐκαρτέρησας, νικητὴς γενόμενος τῆς πλάνης αὐτοῦ· Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Ασμα ἀσμάτων χορεύοντες ἅμα, προσενέγκωμεν τῷ Χριστῷ φιλομάρτυρες· ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν, ὁ γενναῖος Ἀθλητὴς, πτερνίσσας κατέβαλε· διὸ πάντες ἄσωμεν ἀπαύσοις φωναῖς· Δόξα Σῶτερ τῇ φρικτῇ σε ἀνασάσει, δι' ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Νευέτω δίκαια, ἔφησεν ὁ Σολομών, τοῖς βρο-
τοῖς τὰ βλέφαρα· ἐλεθηθήσεται γὰρ παρά
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὁ βλέπων λεῖα, προηγόρευ-
σεν. Εὐμαρῶς δὲ ταῦτα ἐνωτισθεῖς, ὦ πολύτλα
Γεώργιε, τοῦ Δεσπότης ταῖς διδαχαῖς ἠκολού-
θησας· καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεῖς ἐκαρτέρησας, τῆς
πλάνης τὰ ὄργια καταπτύσας ὡς βέβηλα· καὶ
σῶμα τὸ σὸν, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ πλάσαντος,
ὅλον μεληδὸν κατετέμνετο· καὶ ὁ Βελίαρ μᾶλ-
λον, ὅλος αἰσχυνθεῖς ἐτιτρώσκετο, στεφηφόρον
σε ὁρῶν ἀκμαϊότατον. Ὅθεν ἐν αὐλαῖς οἰκῶν
τῆ Κυρίως, σὺν ταῖς ἀνω Δυναμέσι, πρέσβευε
ἀθλοφόρε Χριστῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ανευφημοῦσι λαοὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ
τὴν παναοίδιμον, μνήμην Γεώργιε· ὡς εὐ-
πρεπῆς γὰρ ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος, πεποι-
κίλημένη δόξη καὶ χάριτι· ὅθεν καὶ σκιρτῶσι
νῦν, Ἀγγέλων τάγματα· ἐπικροτοῦσι δὲ Μάρ-
τυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρ-
τυς τὰ ἔπαθλα, καὶ ἀνυμνοῦσι, τὸν δοξάσαντα,
σὲ Σωτῆρα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐκέτευε
σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ενδεδυμένος Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, εὐρέ-
θης Γεώργιε, τοῖς μὴ ζητοῦσί σε, ὑπὲρ
Χριστοῦ πυρπολούμενος, καὶ μυκτηρίζων, θεῶν
ματαίων πλάνην ψυχόληθρον· τότε καὶ, Στρα-
τεύομαι, τῷ Βασιλεῖ μου Χριστῶ, τοῖς παρανό-
μοις ἐκράυγας· οὐδὲ γὰρ θῆρες, εἰδὲ τροχοὶ,
οὐ πῦρ, οὐδὲ μάχαιρα, ἐμὲ χωρίσαι κατισχύ-
σουσι, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν
ἐκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Καταφρονήσας ὀργάνων πολυμόρφων, ποι-
κίλων βασάνων τε, καὶ καταπέλτε φρι-
κτοῦ, στεφανηφόρε Γεώργιε, τῆς εὐσεβείας,
μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας· ὅθεν τὴν
ὑπέρλαμπρον, μνήμην σε ἀνθεσιν, ἀσματικοῖς
περιστέφομεν, καὶ τὰ σεπτὰ σου, περιπτυσ-
σόμεθα πίσει λείψανα· ἀλλ' ὡς τῷ θρόνῳ πα-
ριστάμενος, λαμπροφόρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερόν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελ-
φοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώρ-
γιον τὸν αἰοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ
πυρούμενον, ἐχάλνευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστό-
μωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνή-
λωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ
ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν
ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.
Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς.

Ζῆτει εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων τὸ, Θεοτόκε
Παρθένε.

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ανέτειλεν ἰδοῦ, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ· ἐπέ-
λαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ
ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τῆ Μάρτυ-
ρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε
ἅπαντες, λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, παιδρῶς
ἐορτάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότης, πυρπολού-
μενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης τὰ-
μέια κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὡμο-
λόγησας, τροπαιοφόρε παμμακάριε Γεώργιε,
Μάρτυς ἐνδοξε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλόγη Ἰωσήφ.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θεῶν ἐν-
τολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα
τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἐνδοξε
Χριστοῦ τὴν δόξαν· ὅθεν πεποικίως, πρὸς ἀγῶ-
νας χωρεῖς, καὶ πόνους τοὺς μακροὺς, Μάρτυς
Γεώργιε· καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους,
τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας,
αὐτοῦ μετέσχες, ὑπὲρ ἡμῶς νῦν δεόμενος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ Α΄ Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου
Η΄ χου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοινίξ ἀνθήσει.

Στίχος· Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε ἑαυτοὺς.

Τέλος· Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σω-
θήσεται.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ο΄ Ν΄ Δόξα· Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλο-
φόρου αὐγάζεται ἀκτίσι· καὶ ἡ τοῦ Χρι-
στοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραίζομένη,
Γεώργιε βοᾶ σοι, θεράπον Χριστοῦ, καὶ προ-
στάτα δερμάτατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑ-
πὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Εἶθ' οὕτω, Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου·

τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Καὶ εὐθύς οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ
Ἀγίου οἱ δύο.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υ΄ μιν ὡς σε Γεώργιε Δαυὶδ ἐκ πόθου· δεῖ γὰρ δὴ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Υπὲρ ἥλιον ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν,
Μάρτυς Χριστοῦ ὀπλίτα· ὡς γὰρ ἀκτίνας
παμφαεῖς, τῶν θαυματίων τὰς αὐγάς, εἰς πᾶ-
σαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδίσκευσε, φωτοφόρε
Γεώργιε.

Μονομάχε μυριόνικε Χριστοῦ Ἀθλητά, δὸς
μοι τοὺς ἄθλους μέλψαι, καὶ ἀγωνί-
σματα τὰ σά, ἅπερ ἔτλης ἀνδρικῶς τῷ πόθῳ
Χριστοῦ, σοφέ ἐκπυρούμενος, ᾧ καὶ ἕξης γη-
δόμενος.

Νέος ὤφθης ἐν πολέμοις ἰκανός τῇ χειρὶ,
ἄλλος Δαυὶδ ἀνδρείος· ὡς γὰρ αὐτὸς
τὸν Γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σὺ, ἠττᾶς
καθελὼν, βολαῖς ταῖς τῶν λόγων σου, στεφα-
νῆτα Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ως ἀνέκφραστος ὠραῖος, φρικαλέος ὁ σός,
ξένος ὁ τόκος Κόρη· ὡς ὑπομάζιον καὶ
γὰρ, τὸν παντέλειον Θεόν, δηλάζεις σαρκί·

παραδόξον ἄκουσμα, βρεφοτρόφε Μητρά-
νανδρε.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Θερμὸς πέφυκας Μάρτυς ὄντως προστάτης.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Θερμοτάτη πίστει καὶ στοργῇ, τοὺς προσ-
καλουμένους σε, Μάρτυς Χριστοῦ στε-
φηφόρε Γεώργιε, παρεστῶς ὀλόφωτος, σεπτῷ
βήματι, τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, σοῦ ταῖς
ἰκεσίαις, καὶ ταῖς προστασίαις διαφυλάξον.

Εὐγενὲς γεώργιον Θεοῦ, γέγονας Γεώργιε,
μαρτυρικαῖς γεωργούμενον πράξεσι· καὶ
ὡς πλοῦτον ἐνδοξον, οὐρανίαις σε, θησαυροῖς
ἐναπέθετο, ὁ ἀγωνοθέτης, ὡς διαφερόντως ἀρι-
στεύσαντα.

Ρωμαλέως καὶ καρτερικῶς, ὠρμησας αὐτό-
κλητος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας παμμακάρο
Γεώργιε· καὶ κατασρεψάμενος, τὴν ἀτίθασσον
τῶν τυράννων παράταξιν, πρέσβυς ὑπὲρ πάν-
των, τῶν προσκαλουμένων σε γεγένησαι.

Μακαρίας ἐνδοξε ζωῆς, νῦν ἐπιλαβόμενος,
τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης Γεώργιε, ὑ-
πὲρ ἧς ἠγωνίσαι, μέχρις αἵματος· τοὺς ἐν πί-
στει ὑμνοῦντάς σε, αἴτησαι σωθῆναι, πάσης
ἀθλοφόρε περιστάσεως. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ἐγένου λογικὸς, Λόγον τὸν οὐρά-
νιον, τῇ σῇ γαστρὶ Θεομητορ χωρήσασα,
δι' οὗ πάντα γέγονεν, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ
τὰ τούτων ἐπέκεινα· ὅθεν παρῴρησά, πρέσβευε
σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία· Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ᾠδὴ γ΄. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ πανένδοξος
μνήμη ἡ τοῦ θεράποντος, τῇ Ἀναστάσει
Χριστοῦ, ἐν ἣ συνελθόντες οἱ πιστοὶ, φαιδρῶς
ἐορτάσωμεν.

Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοί, τὰ τε ὄρη καὶ
πάντες βουνοὶ σκιρτήσατε· ρεῖθρα θαυ-
μάτων καὶ γὰρ, ὑψόθεν ἡμῖν ὀμβροβλυτεῖ, ὁ
Μάρτυς Γεώργιος.

Γῆ πᾶσα καὶ βρότειος φυλή, ἕρανός τε συγ-
χαίρει, στρατός Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστρά-
τηγος γὰρ, Χριστοῦ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαί-
νει πρὸς οὐράνια. Θεοτοκίον.

Εὐφράνθητι, τέρπου Μαριάμ· εἰ καὶ χθὲς
ὡς ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ

Υίου σου Σταυρός διήλθεν, ἀλλ' οὖν ὡς ἐκ παστοῦ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

Ἄλλος. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, διαλάμπων ἐνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς καλεῖντάς σε, λιτανεύων τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μάκαρ λύτρωσαι.

Πλουσίαις φωτιζόμενος, λαμπηδόσι πάνσοφε, τὴν ζοφεράν ἀπέλασον, ἀθυμίαν καὶ τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν, ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων σε.

Ελπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγάπη πίστει τε, περιφραχθεὶς Γεώργιε, καὶ δυνάμει Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην καταβέβληκας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζοντα τὰ πέρατα, Παναγία τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ πρὸ πάντων Πατρὶ συνάναρχον· Θεοτόκον διό σε πίστει σέβομεν.

Καταβασία· Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εύσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα· τῷ γὰρ θείῳ ζήλῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἔσθεσας, τὸ ἄθεον φρύαγμα· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰαμάτα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα.

Τὸν ἐπίγειον πλῆτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανέμων τοῖς πᾶσι Μάρτυς σοφέ, πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ἐκληρώσω τοῖς πόνοις σου· τὸν γὰρ Σταυρὸν τὸν ἀχραντον, ἐν σοὶ τεθωράκισαι, καὶ ἐν τούτῳ ἡσχυνας, τυράννων τὸ φρύαγμα· ὅθεν τῇ πρεσβείᾳ, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεία δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ως ὑπερήλασε τὴν πρὶν, Νότου βασιλίτσαν σοφέ, νῦν ἡ βασιλὶς Ἀλεξάνδρα· εἰς τὴν σὴν γὰρ σύνεσιν, ἐκθαμβηθεῖσα ἔδραμεν· ὅθεν

σοὶ συμπαρίσεται Μάρτυς, ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ὡς βασίλισσα.

Ρημάτων σου οὐκ ἐνεγκὼν, τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβῆς, τύπτεσθαι κελεύει τὸ στόμα, φεῦ! τὸ σὸν Γεώργιε· τὸ δὲ καίτοι κρουόμενον, κύμβαλον ὡς ἀντήχει, κραυγάζον· Μόνος Θεὸς ἀψευδῆς, ὁ Χριστὸς ἐστίν.

Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρωταθλητάρχᾳ τε αὐτοῦ, πάμφωτε λαμπτῆρ οἰκουμένης, ἀστήρ φαινότατε, λυχνία τιμαλφέστατε, ἀγρυπνε τῶν τιμώντων σε φύλαξ, φύλαττε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Γδοῦ καὶ τέτοκας Ἀγνή, καὶ παρθενεύεις ἐν ταύτῳ· θαῦμα πολυθαύμαστον ὄντως, φοβερὸν ξενήκουσον· Θεὸν γὰρ τὸν παντάνακτα, φέρβσα σαῖς ἀγκαλίαις θηλάζεις, τὸν τροφοδότην Χριστὸν Κόρην νήπιον.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Γμουμένῳ σου, τοὺς ἀγῶνας παρμάκαρ Γεώργιε, δι' ὧν καταβέβληκας, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· πᾶσαν δὲ κατήρησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην παναιοδίμε.

Κατεύνασον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ πᾶσαν ἐπήρειαν, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπέλασον, ἀπὸ τῶν ὑμνούντων σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης ἀξιάγαστε.

Ανέτειλας, ὡς ἀστήρ ἑωσφόρος Γεώργιε, ψυχῆς γενναιότητι, καὶ στηριγμῷ τῷ τῆς πίξεως, πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώκων καὶ σώζων τοὺς ὑμνούντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν, ἐσιώδη Παρθένε γεγέννηκας, πλεσία χρηστότητι, καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι, σώζουσαν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα ἀναπλάττουσαν.

Καταβασία· Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Εὐόρτιον κρότει σκιρτώσα ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν μετὰθεσιν, τοῦ Ἀθλοφόρου ψάλλουσα· δύο τὰ καλά γὰρ συνεδραμον.

Δοξάζει σου τέρας τὸ ξένον θαυματοβρύτα, ὁ καλὸς Γλυκέριος, τὸν βοῦν οὐ περ θαυμαστῶς ἐζώωσας, αὐτὸν δὲ τῷ Κυρίῳ σου, ζῶσαν θυσίαν προσήνεγκας.

Αινέσεως ὅπως τὴν δόξαν τὴν τὴν ὑμνήσω, πλήρωσον τὸ στόμα μου χαριτώσας, καὶ

τὸν νῦν Γεώργιε· καὶ γὰρ ἀγαλλιάσεται, ὅταν σοὶ ψάλλῃ τὸ πνεῦμά μου.

Υπέραγνε, πῶς ὑπὲρ λόγον γαλακτοτρόφος, καὶ Παρθένος πέφυκας; ἀπορῶ σου, τὸ φρικτὸν μυσηρίον! Τιμῶν λοιπὸν τὸν τόκον σε, σὲ προσκυνῶ Παναγία μου.

Μαρτυρικὴν, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἴτησαι προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, ψυχικῶν νοσημάτων, ἀπαλλάττων ταῖς σαῖς δεήσεσι, Μάρτυς ἀθλοφόρε, παμμάκαρ Γεώργιε.

Αγγελικαῖς, συγχορεύων ὡς Μάρτυς χοροσασίας, καὶ τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας, στεφανηφόρε, ἐμφορούμενος δόξης, τὴς τῆ σκέπη τῆ σῆ προστρέχοντας, πάσης τρικυμίας, καὶ ζάλης ἐξάρπασον.

Ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ὡς ἐλεήμων, τὸν τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν κινδύνων, ἐξαφανίζων, πολυποικίλον κλόνον, Γεωργίου τοῦ σου θειάποντος, ταῖς ἱκετηρίας, Χριστέ προσδεχόμενος.

Τὴν ὀφειλὴν, τῆς προμήτορος Εὔας σὺ Θεομητορ, ἀπέτισας σάρκα ἡμφιεσμένον, ἐν σοῦ τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· ὅθεν πάντες σε μακαρίζομεν, κεχαριτωμένη Παρθένε πανάμωμε.

Καταβασία· Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Ὤδη 5'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ιδοῦ σοὶ καὶ μία τερπνὴ χελιδὼν, θεοσύλεκτε λαέ, τὴν τοῦ ἔαρος χάριν, ἀναπληροῦ θυμαστώσ, ὁ Γεώργιος· καὶ συγχάρητε λοιπὸν, τῇ χαρᾷ τούτου πάντες.

Δριμείας βασάνους δεινῶν ἐνεγκῶν, ὡς τρυφᾶς ταύτας ἡγοῦ, ὑπομένων Κυρίῳ καὶ ψάλλων ἐνδοξε· ἡ φωνὴ δέ σου, τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν εὐχῶν ἐξηχεῖτο.

Εὐφραίνου καὶ σκίρτα χορὸς Ἀθλητῶν, πανηγύρεως τῆς νῦν, εὐρηκότες ἐξάρχοντα τὸν Γεώργιον, καὶ ἀγάλλεσθε, σὺν αὐτῷ Δαυϊτικῶς· ἡμέρα γὰρ Κυρίου.

Καὶ τίκεις, καὶ πάλιν ἀγενεῖς ὡς πρὶν· φοβερὸς ὁ τοκετὸς, μητρανύμφευτε Κόρη καὶ ἀνεκλάλητος· τὸν ὑπέρχρονον, βρεφωθέντα καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ ἔννοιαν τίκεις.

Ἐτέρος· Ἐν ἀβύσσῳ παισιμάτων.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν, τὰ τῆς ἀριστείας σου ἀνδραγαθήματα, διηνεκῶς ἀδόμενα, παμκακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατιᾶς οὐρανοῦ συνόμιλος, μάκαρ γεγυνώς, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν, ὡς ἐφικτὸν θεούμενος, τοὺς τιμῶντάς σε πίστει διάσωσον.

Ολοτρόπως Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ τὰς ἀστραπαῖς τῶν θουμάτων δεχόμενος, τὰς δωρεὰς τοῖς χρῆζουσι, διανέμεις παμμάκαρ Γεώργιε.

Νῦν πρὸς σὲ καταφεύγω πανάχραντε· Σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ διαφυλάξον· ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι, οἷα Μήτηρ τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Καταβασία· Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θειρίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις παισιμάτων συγχώρησιν.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιωτῆς, ὁ μέγας Γεώργιος, σπευδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θείον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκώς, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προστατήν ἡμῶν, ὡς ἐνδοξον ὄντα Χριστοῦ δεῖλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτῶντα αὐτὸν, πᾶσι παρέχειν παισιμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Στίχοι.

Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι αὐχένα χαλκός.

Ο ἐνδόξος καὶ θυμαστός καὶ μέγας Μάρτυς Γεώργιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν χώρας τῆς

Καππαδοκῶν, γένους ἐπισήμου, ἐν ταῖς τῶν Τριβούνων στρατείαις διαπρέψας· ἐν ᾧ δὲ ἀθλεῖν ἔμελλε, Κόμης ἦν τὴν ἀξίαν. Τοῦ οὖν Βασιλέως τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα ἐξενεγκόντος, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους καὶ ἀθετοῦντας τὸν Χριστὸν τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωρεῶν ἀξιοῦσθαι· τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν, αὐτὸς παρῶν ὁ Ἅγιος, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκλήρυξε, τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα διελέγχων καὶ ἀσθένειαν, καὶ μυκτηρίζων τοὺς πιστεύοντας ἐπ' αὐτά.

Ἐπεὶ δὲ οὔτε κολακείαις, οὔτε ὑποσχέσει τῆ τυράννου, ἃς καὶ πολλὰς ἐποιεῖτο, ὑπεῖξεν, οὔτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ δῆλος ἦν πάντων ὑπερῶν, πρῶτον μὲν, κοντῶ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐλαύνεται. Τοῦ δὲ κοντοῦ τῆς μὲν σαρκὸς ἀψαμένε, ὡς τε καὶ πολὺ αἷμα καταρρέῦσαι, ἀποστραφείσης δὲ τῆς αἰχμῆς, διέμεινεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής. Εἶτα ἐν τροχῶ, ἀίματις σιδηραῖς ἠρμωμένῳ, δεθεῖς, κατὰ πρानοῦς ἀφίεται τοῦ πεδίου· καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμερισθεῖς, αὐθις ὑγιῆς καθίσταται, θείου Ἀγγέλου ἐπιστάσις.

Ἐμφανισθεῖς δὲ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Μαγνητίῳ τῷ συνέδρῳ αὐτοῦ, θύουσι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σῶος φανῆναι, πολλὰς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν· οἱ τῆ τῆ Βασιλέως προσταξί ἐξῶ τῆς πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, καὶ τοῦ τυράννου ἐνώπιον τὸν Χριστὸν Θεὸν ὡμολόγησεν. Ἐπίστευσαν δὲ καὶ ἕτεροι πολλοὶ τῷ Χριστῷ ἀβλαβῆ τὸν Ἅγιον ἐκ τοῦ λάκκου τῆς ἀσθέστου, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ἐξελθόντα. Μετὰ ταῦτα, κρηπίσι σιδηραῖς, ἥλους ἐχούσαις, τοὺς πόδας ἐμπίρεται, καὶ τρέχειν καταναγκάζεται· καὶ προσέτι, ξηροῖς νεύροις βοῶν τύπτεται ἀφειδῶς. Ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνητίου σημεῖον, εἰ ἀνασταίη τις τῶν κειμένων ἐν τῇ φαινομένη σορῶ τῶν πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνέστη νεκρὸς, καὶ τῷ Ἁγίῳ προσεκύνησε, καὶ ἐδόξασε τὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Βασιλέως· Τίς τε εἶη, καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιπε; Τῶν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶναι, εἶπε, καὶ διὰ τὴν

πρὸς τὰ εἶδωλα πλάνην, ἐν τοσοῦτοις χρόνοις ἤδη πυρὶ κατακαίεσθαι. Ἐφ' ᾧ, πολλῶν τῷ Χριστῷ πιστευσάντων, καὶ αἰεὶ προστιθεμένων τῇ πίστει, τὸν Θεὸν μιᾶ φωνῇ ἐδόξαζον. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκερίος, οὗ τὸν βοῦν τελευτήσαντα, ὁ Ἅγιος ἠγειρε· τῷ δὲ τοιοῦτῳ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθεῖς, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο, ξίφεσιν ὑπὸ τῶν ἀπίστων εἰς πολλὰ κατατμηθεῖς.

Πολλῶν οὖν ἐπὶ τούτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων, καὶ ἔτι, διὰ τὸ τὸν Ἅγιον Μάρτυρα Γεώργιον, εἰσελθόντα ἐν τῷ ναῶ τῶν εἰδώλων, ἐνὶ τῶν ξοάνων ἐπισκῆψαι εἰπεῖν, εἰ αὐτὸς εἶη ὁ Θεός, καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν. Τὸν δὲ ἐν αὐτῷ δαίμονα ὀλοφυρόμενον ἀποκρίνασθαι, ὡς μόνος Θεός ἐστιν ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τούτῳ παραχθέντα τὰ εἶδωλα πάντα καταπεσεῖν, καὶ συντριβῆναι. Μηκέτι δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρευταῖς τῶν δαιμόνων, ἀλλὰ κρατήσαντας τὸν Ἅγιον ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θάττον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαιτήσασθαι. Τοῦ δὲ Βασιλέως κελεύσαντος, αὐτὸν τε καὶ τὴν βασιλίδα Ἀλεξάνδραν διὰ ξίφους τελειωθῆναι, ὁ μὲν Ἅγιος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· ἐκείνη δὲ, εὐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆ συνάξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλερίου.

Στίχ. Θεῖαν κεφαλὴν ἤρεν Οὐαλερίου

Κακὴ κεφαλὴ δῆμιος διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, Στρατηλατῶν.

Στίχ. Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομῇ κάραις,

Ἐῶν εἶδε φῶς νοσητὸν Κυρίου.

Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται Πρωτολέον, Χριστῷ πεποισῶς, ὡσπερ ἀλκαία λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγνων.

Στίχ. Ἀθανάσιος φαρμακὸς τομὴν κάραις

Ψυχῆς νοσοῦσης εὔρε φάρμακον ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ.

Στίχ. Λαιμὸν σὸν ὡς γῆν, ὡς ὕνιν δὲ τὴν σπάθην,

Γεωργὲ Γλυκερίε, προσφόρως κρῖνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δονάτος καὶ Θερινὸς
ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει, Θερινέ, συνθερισθεὶς Δονάτω,

Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ποθῶ σου ἐξυμνεῖν τὰ θαυμασία, καὶ πά-
λιν συστέλλομαι ὅταν γὰρ αὐτὰ ἐξαριθ-
μῆσαι βουληθῶ, ὑπὲρ ἅμμον εὐρίσκονται πλη-
θυνόμενα· καὶ δέξαι μου τὸ λοιπὸν Ἄθλητά,
τὸ βραχὺ τοῦτο ἐφύμνιον.

Ὅτι οὐκ ἔστιν οὐδὲ γῆ οὐδὲ θάλασσα, οὐ πό-
λις οὐκ ἔρημος, ἐνθα ἀληθῶς, τῶν σῶν
θαυμάτων οἱ κρουνοὶ, πελαγίζοντες Μάρτυς
οὐχ ὑπερβλύζουσι· τὸ σὸν γὰρ θαυμαστόν, ἐν
πάσῃ τῇ γῆ ἄδεται ὄνομα.

Θαμβεῖται σου στρατάρχα τὴν ἄθλησιν,
Ἁγγέλων τὸ εὐαγγέλιον· σὲ δ' ὁ τῶν Ἁγ-
γέλων Βασιλεὺς καταπλαγεὶς, ἐπεθύμησε Μάρ-
τυς τοῦ κάλλους σου· διὸ περ καὶ σὺν αὐτῷ,
βασιλεύειν αἰεὶ σε κατηξίωσε.

Θεοτοκίον.

Ὀλόφωτε σκηνὴ Θεοδόμητε, λυχνία κατὰ
χρυσε, στάμνε κιβωτέ, Θεοκατοίκητε
ναε, ξενοβλάστητε ῥάβδε Μητράνδρε, τοὺς
σοὺς ἐκέτας ἡμᾶς, πολυώνυμε Κόρη διαφύ-
λαττε.

Ἔτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸν σὸν ἐκμιμούμενος Μάρτυς Δεσπότην,
ἐκὼν ἠυτομόλησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας
ἐνδοξε, καὶ νίκην ἀράμενος, τῆς Ἐκκλησίας
Χριστοῦ, φύλαξ ἐχρημάτισας, αὐτήν, αἰεὶ φυ-
λάττων ταῖς προστασίαις σου.

Ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ὡς ἀθλοφόρος, ὡς ἀ-
καταγώνιστος τῆς πίστεως ὑπέρμαχος,
νῦν πύργος ἀκράδαντος, τοῖς εὐφημοῦσί σε,
πάνσοφε Γεώργιε γενοῦ, περιτειχίζων ταῖς ἰ-
κεσίαις σου.

Σοφῶς ἐγεώργησας τὸν θεῖον σπóρον, καὶ
τοῦτον ἐπλήθυνας, αἱμάτων σε τοῖς ρεύ-
μασιν, ἀρδεύων μακάριε, καὶ τῇ τῶν πόνων
σπουδῇ, καὶ τοῖς ἐπαλληλοῖς αἰκισμοῖς, δι' ὧν
τυράννων τὸ θράσος ἔσθεσας.

Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμενας καὶ μετὰ τόκον· Θεὸν
γὰρ ἐγέννησας, τὸν πάντας διατρέφοντα

δι' ἄφατον ἔλεος, καὶ εὐσπλαγγνίαν πολλήν,
ἄνθρωπον γενόμενον Ἁγνή· ὃν νῦν δυσώπει
σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία· Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ὡδὴ η'. Αὐτὴ ἡ κλητή.

Ῥήμους ὡς εὐώδη συλλέξαντες ἄνθη, ἄλ-
λου Παραδείσου, τοῦ θεοπνεύστου Ψαλ-
τῆρος, δεῦτε στέφος λαμπρὸν, ἀσματόπλοκον
τῷ Μάρτυρι πλέξωμεν· ἠρίστευσε γὰρ, καθε-
λὼν Σατάν τὸ κράτος.

Δεῦρο Μεληργέ, προφητόπρωτε φράσον· Ὁ
δίκαιος ἐκεῖνος, ὁ ἐξανθήσας ὡς φοινίξ,
τίς καὶ ποῖος ἐστίν; Ὁ μεγαλαυχὸς ὑπάρχει
Γεώργιος, γλυκύκαρπον ὄντως, φυτὸν καρδιο-
τρόφον.

Ἐργου ἐπιφάνηθι, τάχυνον, φθάσον, ἡμᾶς
τὴν νοσσιάν σου, ὡς αἰετὸς χρυσοπτέρυξ,
περιθαλπὼν αἰεὶ, καθυπόδεξαι, διεὶς ταῖς πτε-
ρυγᾶς σου· σικιάν ὑπὸ σὴν γὰρ, καλὸν ἀναπε-
παῦθαι.

Θεοτοκίον.

Ἰδε ἦν προέφης, Προφήτα Παρθένον, συνέ-
λαβεν ἀσπόρως, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, καὶ
ὡς Μήτηρ γεννᾷ, τὸν Παντάνακτα, πανάφθο-
ρος μείναςα. Μυστήριον ξένον, ὁ τοκετός σου
Κόρη!

Ἔτερος. Κάμιнос ποτὲ πυρός.

Ῥύμην τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων,
καὶ ταραχῶδης περιστάσεως, καὶ νόσων
συμπτώματα, καὶ δαιμόνων μηχανήματα, καὶ
δυσμενῶν ὀρμήματα, παῦσον ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις, στεφανηφόρε Γεώργιε.

Ὀλω τῷ φωτὶ, παμμακάριε τῆς Τριάδος, εἰ-
λικρινῶς καταλαμπόμενος, ὡς Μάρτυς
ἀήττητος, εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικη-
τῆς θεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα, τοὺς σὲ
τιμῶντας πρεσβείαις σου.

Στέφει νοητῷ, ποικίλως διαπρέπων, καὶ
βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κο-
σμήμενος, καὶ πορφύραν περιθέμενος, σῶ φοι-
νιθεῖσαν αἵματι, μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ
Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀχρόνως γεννηθέντα,
καὶ πρὸ αἰῶνων ἀναλάμψαντα, τὸν πάν-
τα ποιήσαντα, ὁρατὰ τε καὶ ἀόρατα, Παρθε-
νομήτορ τέτοκας· ὅθεν σε Θεοτόκον, πάντα τὰ
ἔθνη δοξάζομεν.

Καταβασία· Αὐτὴ ἡ κλητή.

ᾠδή 9'. Φωτίζου, φωτίζου.

Γλυκύτατον δρόσον, ὄρη σταλάξατε· καὶ σὺ, κατ' ἐξαίρετον σιρίττα, τὸ ὄρος τὸ Ἁγιον· χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου φαιδρῶς· εὐρες καὶ γὰρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον ὀροφύλακα.

Αἰνοῦσιν αἱ σύμπασαι, νῦν πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, εὐλογοῦσιν ὑμνοῦσι, καὶ συμφῶως κρίζουσι· Χαῖρε Σωτῆρ, τῶν πιστῶν ἡ χάρις· χαίροις καὶ σὺ, εὐχος Ἀθλοφόρων, Γεώργιε ὑπερθαύμαστε.

Ρᾶβδίσματα ξέσεις, καὶ τῶν βουνεύρων τῆς δαρμους, ταῖς κρηπίδας, τὸν λάικον τῆς ἀσθέστου σέβομαι, τᾶλλά τε ὅσα ὑπέστῃς ἀθλῶν, Μάρτυς Χριστοῦ, πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπῃτε, τὸν δε τὸν χῶρον φρουροῦντες αἰεὶ, καὶ πειρασμῶν, ὅλας μυριάδας, μετακινοῦντες ἀμφοτέροι.

Θεοτοκίον.

Ηδόξα τὸ κάλλος, ἡ ὠραιότης τῶν πιστῶν, ἡ τρυφή τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωσμα, πάντα γενεὴ Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προσδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

Ἔτερος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Α'παύστως τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ὑμνῶντων σε μάκαρ, ὡς Χριστομάρτυρα, ὡς νενικηκότα τυράννου, ὡς πονηρῶν, πνευμάτων διώκτην, ὡς ἀγρυπνον φύλακα, ὡς προστάτην ἀκαταίσχυντον.

Τῶν ἀθλῶν τὰ ἔπαθλα, πλεσίως σοὶ δεδωρηται, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης· ὡς παριστάμενος, μετὰ παρρησίας τρισμάκαρ, μαρτυρικῆς, καὶ μετ' εὐφροσύνης, τῆς προσκαλημένης σε, περιέπων διαφύλαττε.

Η γῆ σε κατέκρυψε, καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἠνοίγη σοὶ πύλη, τοῦ Παραδείσου σαφῶς· ὃν περιχαρῶς Ἀθλοφόρε, χοροβατῶν, καὶ περιπολεύων, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν προετύπου σε, τοῦ Μαρτυρίου Πάναγενε, ἐν ἧ' πλάγιες καὶ στάμνος, καὶ ἡ χρυσῆ κιβωτός· ὡσπερ γὰρ ἐκείνη ἐκεῖνα, οὐ-

Aprile.

14

τω καὶ σὺ, τὸν ἀναρχον Λόγον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, Θεοτόκε σωματούμενον.

Καταβασία· Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Εἴαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότη, καὶ Δεῖα ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον· ταύτη δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγῆς· ἣν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα Δείας, ἀξιωθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδρᾶν, ἐνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίσαντες, πάλιν ἐορτάσωμεν, φαιδρᾶν πανηγυριν, Γεωργίε τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἐαρινοῖς ἀνδρῶν, ὄντα ἀήτητον· ὅπως, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ολον, προσενήνοχας σαυτὸν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμακάκαρ, ζῶν ὀλοκληρον, ὡσπερ ὀλοκάρπωσιν, ζῶσιν καὶ ἔμψυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχρημάτισας, πρέσβυς θερμότατος, ζάλῃς, ἐξαίρουμένος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον, εὐρες ἀπόλαυσιν· ἧς νῦν, ἐμφορούμενος μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περισώζε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σώζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως, ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόληθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος· ὅπως, ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Α'νέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐώχῃθῶμεν· ἐξέλαμψεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν· ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πι-

στοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυσικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν. Οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τούτους κατήσχυνε, μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος, τὸ πῆλινον τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσε, ἐν βασιάνοις αὐτὸ προσαμοιβόμενος. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί, κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Διατύπωσιν.

~~~~~

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐλισάβετ, τῆς θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκατεργήσασα, ἐδέξω χάριν, ψυχῶν νοσήματα καὶ τῶν σωμάτων, Μητερ σεμνή ἀποσοθεῖν, πνεύματα διώκειν θείῳ Πνεύματι, πάντων τῶν ἐν θλίψεσι προϊστασθαι. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ηκόνις τῶν λειψάνων σου, τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀναπηγάζει, καὶ πᾶσιν ἴασιν τοῖς ἀσθενούσι, καὶ προσπελάζῃσι πιζῶς, καὶ ἐξαιτούμενοις σε βοήθειαν, Μητερ Ἐλισάβετ ἀξιάγαστε. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Συμπάθειαν ἐξήσκησας, Πίστιν Ὀρθόδοξον καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν πλησίον, Θεομακάριστε σεμνή· ὅθεν θεία χάρις σοι τοῦ Πνεύματος, Μητερ Ἐλισάβετ ἀνεπαύσατο. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς. Ταῖς λοιπὰς καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην.

Ταῖς τῶν παθῶν με τρικυμίαις πάντοθεν, περικυκλούμενον, καὶ λογισμῶν σαίλω, τὴν ψυχὴν δονούμενον, ἐπὶ λιμένα εὐδίων, τῶν Χριστοῦ θειλημάτων, ταῖς προσευχαῖς σε κυβέρνησον, ὅπως Ἐλισάβετ ὑμνήσω σε.

Παρθενικαῖς ἠγλαῖσμένη χάρισι, Θεομακάριστε, τῷ καθαρῷ λόγῳ, ἐνυμφεῦθης ἐνδοξε, ἐκ βρέφους δι' ἀσκήσεως, καὶ αὐτοῦ ζωηφόροις, ἐπηκολούθησας ἵχνεσι, νέκρωσιν παθῶν περιφέρουσα.

Απορράγεισα τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ κολληθεῖσα σεμνή, τῷ τοῦ Χριστοῦ πόθῳ, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, διὰ νηστείας ἔτεξας ἀρεταῖς δὲ καὶ πόνοις, καὶ προσευχαῖς καρτερήσασα, θαύματα τελεῖν κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε, τὸν ἀδιαίρετον, Θεοῦ Πατρὸς Λόγον, διαπύρω ἔρωτι, ποθῆσα ἢ αἰοίδιμος, Ἐλισάβετ δοχεῖον, Ἁγίου Πνεύματος γέγονε, θείαις ἀρεταῖς διαλάμπουσα.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίους θαλάμους, φωτειδεῖς ὠκησας, νύμφη ἐκλεκτὴ γενομένη τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τῶν ἰάσεων, τῆς ποταμῆς διεκβλύζεις, πάθημάτων ρεύματα ἀποξηραίνοντας.

Τὸν Ἥλιον ζηῆσσα, καὶ Μωϋσῆν πάνσεμνε, μήκει ἡμερῶν, ὡς ἐκεῖνοι, νηστεῖαν ἤνυσας, ἄρτον οὐράνιον, θεωριῶν σοφωτάτων, δεχομένη χάριτι τοῦ θείου Πνεύματος.

Αποκαλύψις θεία, τῇ σῇ μητρὶ δέδοται, ἀπὸ τῆς σῆς συλλήψεως κόρη, τῆς ἐσομένης σοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, δι' ἀρετῆς πολιτείας, Ἐλισάβετ ἐνδοξε, καὶ τῆς λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Παρθενίας σε μόνην, τὸ καθαρὸν τέμενος, ἡ πανευκλεῆς Ἐλισάβετ, πίσει ποθήσασα, χαίρει Πανάμωμε, τῷ σῷ Υἱῷ προσαχθεῖσα, εὐσεβῶς ὀπίσω σου ἀκολουθήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στε-

» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πόνους ἠνεγκας, τῆς ἐγκρατείας, χάριν εὐ-
ληφας, τῆς ἀπαθείας, καὶ ἰαμάτων Ἐλι-
σάβητ θεόπνευστε, τοῦ θεραπεύειν παντοῖα
νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνων ἐνέρ-
γειαν. Ἀξιόγαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευστε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

ΟΨιν δεινόν, δράκοντα σὺ ἐθανάτωσας,
προσευχῆ σε, πρότερον συντρίψασα, τῷ
πονηροῦ, πάσας μηχανάς, θεία δυναστεία,
καὶ τοῦτον εἰς βρώσιν δέδωκας, θηρίων Ἐλι-
σάβητ, καὶ παντοίων ὀρνέων, τὸν τῶν ὄλων
Δεσπότην δοξάζουσα.

Θείων ἀνδρῶν, τρόπους ζηλοῦσα διήνυσας,
θείῳ σθένει, τεσσαρακονθήμερον, Μῆτερ
σεμνή, βρώσεως τινός, μὴ μεταλαβοῦσα, ἀλλ'
ἄσιτος διαρκέσασα, σαρκὸς ἐπαναστάσεις,
θανατοῦσα πανσόφως, καὶ ζωοῦσα τὸ πνεῦ-
μα θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεόν, φέρεις ἐν μήτρᾳ σαρκούμενον,
τὸν τὸ εἶναι, πᾶσι παρεχόμενον, ὃν ἐ-
πεπόθησεν ἐκ ψυχῆς, τούτῳ μνηστευθεῖσα, ἢ
Ἐλισάβητ ἐν Πνεύματι, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν
Ἀγγέλων τὸ θαῦμα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα
πανθαύμαστε.

Ῥδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Αΰπεξήρανας ρεῖθρα, τὰ τῆς ἀμαρτίας δα-
κρύων χύσει· καὶ αἱμάτων ῥύσιν, πο-
λυχρόνιον ἔστησας χάριτι, εὐλαθῶν γυναιῶν,
προσελθουσῶν σοι διαφόρως, Ἐλισάβητ Ὁσία
πανεύφημε.

Επί πλείονας χρόνους, ἄρτου τὴν μετάλη-
ψιν ἠρήσῳ ἐνδοξε, ἐγκρατείας πόνοις,
τὴν ψυχὴν εὐσεβῶς ἐκκαθαίρουσα, καὶ τὴν
ἀσαρκίαν, τῶν ἀσωμάτων προσκτωμένη, Ἐλι-
σάβητ Ὁσίῳ τὸ καύχημα.

Ολοτρόπως Κυρίῳ, πᾶσαν τὴν διάνοιαν ἀ-
ναθεμένη σου, ὀφθαλμοὺς νοὸς μὲν, καὶ
καρδίας αὐτῷ ἐνητένιζες· ἐν τρισὶ δὲ χρόνοις,
τὸν οὐρανὸν οὐκ ἐθέασω, ἀλλὰ γῆν ὡς ἐκ γῆς
θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυναμίμων,
Λόγον κυήσασα, τοῦ Πατρὸς Παρθένε,
τὸν συνἀναρχον καὶ συναἰδιον· οὗ ταῖς φρυ-
κτωρίαις, ἢ θεοφόρος ἀνυγασθεῖσα, τῶν παθῶν
τὴν ὀμίχλην διέλυσεν.

Ῥδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν ἔλεον τοῦ Θεοῦ, ἀσκητικῶς ἐπισπάσα-
σθαι, ἐπιποθοῦσα σεμνή, ἐλαίου μετάλη-
ψιν, ἐκ βρέφους ἐξέκλινας, ἱλαρνομένη, ταῖς
τῶν πόνων ἐπιδόσειςιν.

Οβίος σου φωταυγῆς, ταῖς ἀρεταῖς κε-
καλλώπισται· ἢ κοίμησις ἱερῶς, τοῖς
θαύμασιν ἤστραψε, διώκουσα δαίμονας, καὶ
παθῶν χειμῶνα, θεία χάριτι σκεδαζουσα.

Τῷ κρύει καὶ παγετῷ, σαρκὸς γυμνώσει
πυκτεύουσα, ἡλίου καῦσιν στερρόως, ὑ-
πέφερες στέργουσα, Ἐλισάβητ ἐνδοξε, πρὸς
τὴν ἄνω θάλψιν, τὰς ἐλπίδας ἐπερείδουσα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον ἄχραν-
τε, καὶ τέτοκας ἐν σαρκὶ, τὸν φύσει ἀ-
σώματον, καὶ γάλακτι ἐθρέψας, τὸν τροφέα
πάντων, Θεομήτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νόγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας
Ἐλισάβητ, τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἐλισάβητ, λιποῦσα γῆν, Θεοῦ Λόγε,
Καλὴ καλὸν βλέπει σε νύμφη νυμφίον.

Εἰκόδι καίγε τετάρτη ἀπῆρε πόλονδε Ἐλι-
σαβέτεια.

Ηῆτις ἐν ἀπαλῷ τῷ σώματι ἀσκητικούς
πόνους ὑπελθοῦσα, χάριν ἰαμάτων παρά
Χριστοῦ ἐκομίσατο· ὅθεν παντοῖα νοσήματα
ἰάσατο. Ταύτης ἢ γέννησις διὰ θείας ἀπο-
καλύψεως ἐδηλώθη, καὶ σκεῦος ἐκλογῆς ἔσε-
σθαι προηγγέλθη. Μονοχίτων δὲ οὖσα, τῷ
κρύει καὶ τῷ παγετῷ διεπήγνυτο· ὕδατι τὸ
σῶμα διὰ βίου παντὸς οὐκ ἀπέπλυνε· τες-

σαράκοντα ἡμέρας νῆστις διετέλεσεν· ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἔσχε μὲν τὴν διάνοιαν πρὸς τὸν Θεὸν, τοῖς δὲ σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς οὐδόλως εἶδεν οὐρανοῦ κάλλος, ἢ μέγεθος· ὄφιν μέγιστον δεινὸν εὐχῇ ἐθανάτωσεν· ἐπὶ πλείστους χρόνους οὐ μετέλαβεν ἐλαίου· ὑποδήματα τοῖς ποσὶν οὐκ ἐκτίησάτο. Ἐν τούτοις οὖν τοῖς κατορθώμασι θαυράστως διαλάμπουσα, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πολλῶν θαυμαμάτων, μέχρι τῆς σήμερον, τοῖς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσερχομένοις τὴν χάριν παρέχουσα· χοῦς γὰρ ἐκ τῆς σορῆ αὐτῆς λαμβανόμενος θεραπεύει πᾶσαν νόσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Ἐπνίξε δεινὰ πνεύματα πλάνης Σάββας, Ποταμόπνικτος Μάρτυς ὄφθεις Κυρίου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σάββας κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ῥώμῃ τὴν τοῦ Στρατηλάτου διέπων ἀρχὴν· ἦν δὲ τὸ γένος Γότθος. Ἐχων δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τῶν ἐν ταῖς εἰρκταῖς Ἁγίων ἐπεμελεῖτο. Διὰ δὲ βίβη καθαρότητα, καὶ ἀρετῶν ἀσκησιν, τὰ πονηρὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐφυγάδευε πνεύματα. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, ἤχη πρὸς τὸν Βασιλέα· καὶ ῥίψας τὴν ζώνην, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. Κρεμασθεὶς οὖν, καίεται ταῖς λαμπάσι· καὶ ἐν λέβητι πίσης μεστῷ, πυρωθέντι, ἐμβάλλεται· καὶ παραδόξως σωθεὶς, ἀνδρας ἐβδομήκοντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετεκαλέσατο, οἳ καὶ ταῖς κεφαλὰς διὰ Χριστὸν τμηθέντες, ἐστεφανώθησαν. Εἰς δὲ ἑτέραν ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος εἰσαχθεὶς, ἐνισχύσαντος αὐτὸν δι' ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ, πρότερον ἐν τῇ φρενῇ, καὶ θαρσοποιήσαντος, τῷ ποταμῷ ἀπερρίφη, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου ζέφανον ἐκομίσατο. Ἐπέπρεπε δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ λευκότης σώματος, καὶ παρειῶν ἐρύθημα, καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ πώγωνι οἶονεὶ χρυσιζουσαι τρίχες καὶ διαλάμπουσαι· αἱ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν βολαί, βλοσυρὸν καὶ ἀκατάπληκτον ἔχουσαι, τὸν ἀνδρείον καὶ στρατιωτὴν ἀκρως ὑπέφαινον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν διὰ τοῦ Ἁγίου Σάββα πιστευσάντων ἐβδομήκοντα στρατιωτῶν, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Κάρας ἀριθμῶν τῷ ξίφει τετμημένους, Εὐροῖς πεσόντας ἀνδρας ἐπτάκις δέκα. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πασικράτους, καὶ Βαλεντιῶνος.

Στίχ. Ὁ Πασικράτης ἦρατο τμηθεὶς κράτος, Βαλεντιῶνος ἐκβαλὼν φόβον ξίφους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐν Δοροστόλου (ὁ καὶ Δουρόστορον καλεῖται) τῆς ἐν Εὐρώπῃ Μυσίας, ἐν λεγεῶνι τινὶ στρατευόμενοι, Αὐλοζάνης ἐπαρχοῦντος. Τὴν δὲ περὶ τὰ εἰδῶλα πλάνην τῶν ἀνθρώπων βλέποντες, καὶ πάντα ἐπεπτηχότας, καὶ ὑποκυρπτομένους τοῖς τῶν κρατούντων θαυράσμασι, παρρησία Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν· οὓς περισχόντες οἱ τοῖς εἰδώλοις προσκείμενοι, ἄγουσι πρὸς τὸν Ἡγεμόνα. Παρ' οὗ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζόμενοι, τοῦτο μὲν οὐ κατεδέξαντο· ὁ δὲ Ἅγιος μᾶλλον Πασικράτης, ὑποδειχθέντος αὐτῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσεγγίσας, τῶτον κατέπτυσσε, προσειπὼν, Ταύτην μᾶλλον προσήκειν αὐτῷ τὴν τιμὴν. Προσδεθέντες οὖν ἀλύσει, τίθενται ἐν φρουρᾷ. Δῆλος δὲ ἦν ὁ Ἅγιος Πασικράτης, ἐπαγαλλόμενος τῷ δεσμῷ, καὶ οἷον ὀρμίσκιον χρυσοῦ περιφέρων τὴν ἀλύσειν, ὡς ὄργανον οὖσαν τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθημάτων, δι' ὧν σωθήσεσθαι ᾤετο.

Αὐθις δὲ παραστάντων αὐτῶν τῷ Ἡγεμόνι, προσῆλθε τῷ ἁγίῳ Πασικράτῃ Παππιανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, κλαίων ἅμα καὶ συμβουλεύων ἐπιβαλεῖν λιθαιωτὸν τῷ βωμῷ, καὶ τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης ῥυθῆναι, τῷ κατ' αὐτὸν ὑποδείγματι. Καὶ γὰρ ἔτυχεν αὐτὸς, ὑπερφία τῶν κρειτόνων, καὶ πόθῳ τῶν παρόντων, δέει τῶν ἀλγεινῶν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάσις. Ὁ δὲ Ἅγιος Πασικράτης ἀπίσαστο αὐτὸν, ἀνάξιον εἶναι τῆς συγγενείας εἰπὼν, καὶ μηδὲ ἱκανὸν κρῖναι πρὸς συμβουλήν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάσιντα.

Ἐγγίσας δὲ τῷ βωμῷ, προὔτεινε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα καίεσθαι, καὶ ἅμα πρὸς τὸν Ἄρχοντα ἔλεγεν, ὡς ἢ μὲν σὰρξ, ἢ δημιουργηθεῖσα θνητὴ, εἶκει τῷ πυρὶ, καὶ, ὡς ὄρεσις, καταπονεῖται καὶ καταρρέει. Ἡ δὲ ψυχὴ, ὡς ἄυλος καὶ ἀθάνατός τις οὖσα, καὶ μὴ πεφικνυῖα τοῖς ὀρωμένοις κάμπτεσθαι πάθεισιν, ἀκλινὴς καὶ ἀνένδοτος ἔστηκεν, εἰς ζωὴν αἰώνιον συντηρημένη. Ἐρωτηθέντος δὲ τοῦ ἁγίου Βαλεντιῶνος,

καὶ συμφρονεῖν τῷ Ἁγίῳ Πασικράτει εἰπόν-
τος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχονται ἀμφο-
τεροί. Ἐνθα συμπροπέμπεσθαι φασὶ τὴν μη-
τέρα τὸν Ἅγιον Πασικράτην, καταθαρρύνουσαν,
καὶ ὑποσχεῖν τὸν αὐχένα τῷ ξίφει κελεύουσαν.
Υἱὸν δὲ, ὅτε τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν,
ὁ μὲν Ἅγιος Πασικράτης, ἐτῶν δύο καὶ εἴκο-
σιν· ὁ δὲ Ἅγιος Βαλεντίων, τριάκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Εὐσεβίου, Νέωνος, Λεοντίου, Λογγίνου, καὶ ἐ-
τέρων τεσσάρων.

Στίχ. Ἀριθμὸν ἰσαμίλλον ὄκτω Μαρτύρων,

Τὸν ἰσαίς τέμνουσιν ἴσον ἰσαίς.

Μετά τὴν τελείωσιν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρ-
τυρος Γεωργίου, προσέταξεν ὁ Διοκλη-
τιανὸς, τοὺς πανταχοῦ εὐρισκομένους Χριστιανούς,
καὶ μάλιστα τοὺς διὰ τὸν Ἅγιον Γεώργιον
ἀποκλεισθέντας εἰς φυλακὴν, ἢ θύοντας τοῖς
θεοῖς, ἀπολύεσθαι, καὶ διατριβεῖν ἐν ζῶσιν, ἢ,
μὴ τοῦτο ποιοῦντας, ἰσχυρῶς βασανίζεσθαι,
καὶ τελευταῖον τῇ τοῦ θανάτου παραπέμπε-
σθαι ψήφῳ. Ἐπεὶ δὲ καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, παρὰ
τοῦ Ἁγίου Γεωργίου διδαχθέντες, καὶ πιστεύ-
σαντες, εἰς φυλακὴν ἐβλήθησαν, παραστάντες
τῷ τυράννῳ, ἠναγκάζοντο ἀρνήσασθαι τὸν Χρι-
στὸν, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς οὖν οὐκ
ἐπέισθησαν, πρῶτον μὲν γυμνωθέντες, ἐτύφθη-
σαν ἐκ τεσσάρων· ἔπειτα κρεμασθέντες, ἐξέ-
σθησαν, ἕως αἱ σάρκες αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν
κατέπεσον, καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτῶν ἔνδον
ἐφάνησαν. Καὶ τέλος, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀ-
πετμήθησαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Γνώμην φιλόθεον ἐκτήσω· μετ' Ἀγγέλων γὰρ
ἀγνή ἐβιοτεύσω, ἀγρυπνεῖσα θερμῶς, καὶ
ψάλλουσα προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρα προτείνεις συμπαθείας, καὶ παρέχεις
τὴν ὑγείαν τῷ λειψάνῳ, τοῖς προστρέ-
χουσι σοῦ, καὶ πίστει προσιοῦσι, μοναζουσῶν
τὸ στήριγμα, Ἐλισάβετ θεοφόρε.

Θαύματα μέγιστα τελοῦσα, καὶ θεράπεινα
δειχθεῖσα τοῦ Κυρίου, Ἐλισάβετ σεμνή,
πρὸς τοῦτον νῦν μετέστης, σὺν τοῖς Ὁσίοις
ψάλλουσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γ'δε τὴν θλίψιν μου Παρθένε, ἣν ἐπήγαγε τὸ
πλῆθος τῶν κακῶν μου, καὶ γεέννης πυρός,
ἐξάρπασον βοῶντα· Εὐλογημένος Πάναγγε, ὁ
καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οὐκ εἰ τῇ σορῶ πελαζόντες, τῶν λειψάνων σου
πάντοτε, πάσας τὰς αἰτήσεις, εὐσεβῶς
λαμβάνουσι, Θεοῦ σε δοξάζοντος, αἰεὶ καὶ με-
γαλύνοντος, τοῦ προσδεξαμένου, τοὺς σεπτούς
σου ἀγῶνας· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς
εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, φωτισθεῖσα ἐν
Πνεύματι, πίστει τῷ τὴν σὴν, καταλα-
βόντι θείαν σορὸν, τὸ βλέπειν δεδώρησαι, πα-
ρὰ Χριστοῦ πλουτήσασα, τὴν τῶν ἱαμάτων,
δαψιλῆ χορηγίαν· πρὸς ὃν Ὁσία κράζεις· Ἱε-
ρεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὴς ὡς ἥλιος, ἐπὶ γῆς ἀνατέταλκας,
θείαις ἀρεταῖς, λαμπρυνομένη πάνσεμνε,
βολίδαις δὲ πέμπουσα, τῶν ἱερῶν θαυμάτων
σου, ὧν οἱ μετασχόντες, Ἐλισάβετ βοῶσιν· Οἱ
Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπε-
ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκαλῆς ἐβά-
στασας, ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν
Κύριον, τὸν πάντα βαστάζοντα, παντοδυναμῶ
νεύματι· ὅθεν ὡς θεῶ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα,
βοῶντες ἐν αἰνέσει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξ-
» ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Γ'δέσθαι κάλλος νοητὸν, τοῦ Νυμφίου καθα-
ρῶς ἐπεπόθησας, καὶ, Πῶ κοιτάζεις; αὐτῷ,
ποῦ δὲ ποιμαίνεις; θερμῶς ἐκραύγαζες· ἐπα-
ναπαύσομαι ἐν σοὶ, καὶ σοῦ ταῖς τερπνότησι,
κατατερφθήσομαι, μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγα-
θότητα.

Ω Σαῦμα! πῶς μετὰ ταφὴν, καὶ χρονίαν ἐν μνημείῳ κατάθεσιν, ἀδιαλώθητον, τὸ σὸν ὄραται λείψανον κείμενον, χαριτωθὲν καὶ λαμπρυνθὲν, σημείοις καὶ τέρασι, καὶ ἱαμάτων κρουνοῦς, καθ' ἑκάστην ταῖς πιστοῖς παρεχόμενον!

Σ ὕνεσιν ἔσχες ἐν ψυχῇ, καὶ ταπεινώσιν καὶ θείαν πραότητα, πίστιν ἀνόθευτον, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἐνθεον, ἐν ὀλονύκτοις προσευχαῖς, Θεῷ προσεδρεύουσα, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν αὐγαῖς, Ἐλισάβετ λαμπομένη παιδρότατα.

Θεοτοκίον.

Φ εἶσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, ταῖς ἀνομίας παρορῶν, καὶ ταῖς ἀμαρτίας μου, ὡς ὑπεράγαθος, ἐλεῆμον ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** φρίξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν,
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενηκῆς ἀ-
» πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διό τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

ἢ Α'. Ὄρα, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ διπλᾶ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, εἰ βούλει· εἰδ' οὖν, εἰπέ τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἀποστόλου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐράνιων ταγμάτων.

Τῶν θεηγόρων λογίων, τὸν συγγραφέα πιστοῖ, καὶ τῆς Αἰγύπτου μέγαν, πολιοῦχον ἀξίως, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Μάρκε σοφέ, διδασκαῖς καὶ πρεσβείαις σου, πρὸς τὸν ἀκύμονα βίον πάντας ἡμᾶς, ὡς Ἀπόστολος ὁδήγησον.

Συνοδοιπόρος ἐγένου, τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς, καὶ σὺν αὐτῷ διήλθες, ὅλην Μακεδονίαν· ἐν Ῥώμῃ δὲ φοιτήσας, τοῦ Πέτρου ἡδύς,

ἐρμηνεὺς ἀναδέδειξαι· καὶ ἀνεπαύσω ἀθλήσας θεοπρεπῶς, ἐν Αἰγύπτῳ Μάρκε πᾶνσοφε.

Τὰς κεικαυμένας καὶ χέρσους, ψυχὰς ἐζώσασας, ταῖς φαειναῖς νηφάσι, ταῖς τοῦ Εὐαγγελίου· διό σου θεῖε Μάρκε, παιδρῶς σὺν ἡμῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πανηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφημεῖ, προσκυνοῦσά σου τὰ λείψανα.

Ἔτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν χειμάρρον ἔπιες· ὡς ἐξ Ἐδέμ δὲ ἐξώρμησας, περιφανέστατος, ποταμὸς εἰρήνης, περικλύζων νάμασι, τοῦ Εὐαγγελικοῦ σου κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωπον, Ἐκκλησίας τὰ στηρίγματα, καταρδεύων· θεοπνεύστοις δόγμασι.

Μάρκε παναοίδιμε Μωσῆς, Αἰγυπτίης πρώην μὲν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβύθισεν· ἀλλὰ σὺ πᾶνσοφε, ἐκ θαλάσσης τούτους, τῆς πλάνης ἀνείλκυσας, δυνάμει τοῦ αὐτῆ μετὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος, καὶ τὰ τούτων χειροποίητα, καθελόντος, ὑψηλῶ βραχίονι.

Ω Μάρκε πανίερε φωτί, ὀμιλῶν τοῦ Πνεύματος, πνευματικὸς ὅλος γέγονας· καὶ νῦν πανόλβιε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀνεκδότοις νεύσεσι, καὶ μακαριωτάταις ἐλλάμψεσι, θέσει θεούμενος, μυστηρίου τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τέλος, εὖρες τὸ πολύευκτον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σοὺ ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρκε Ἀπόστολε, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοῦσιν, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ω Μάρκε θεόσοφε σοφοῦ, γραμματέως κάλαμος, καὶ ὄξυγράφου γεγένησαι, Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, θεοπνεύστως γράφων, καὶ τρανῶς φθεγγόμενος, ζωῆς ἀτελευτήτου τὰ ῥήματα· ἐν ἧ δυσώπησον, ἐγγραφῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας, τὴν ἐνδοξον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ω Μάρκε πανεύφημε Χριστὸν, εὐαγγελιζόμενος, τὴν οἰκουμένην διέδραμες, καθά-

περ ἥλιος, ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς αὐγαῖς τῆς πίστεως, τὴν τῆς πολυθείας σκοτόμαιναν· καὶ νῦν ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ω Μάρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐπλεόνασε, τῆς ἀσεθείας ἢ ἀνοια, αὐτὸς ἐκήρυξας, Αἰγυπτίων σκότος, φωτισμῶ τῶν λόγων σου, διώκων Θεοκήρυξ πανόλβιε· καὶ νῦν ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε τῆς οὐρανόμου Μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνωδίας, Μάρκον πάντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, ταῖς ψυχικαῖς ἀρούρας, τοῖς οὐρανόμοις ὄμβροισ ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς 5'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς 5'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ.

Μάρκον τὸν θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὅπως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιστικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἀγνοίαν, καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσῃται.

Σοῦ τὸν θεηγόρον φωτισμῶ, καταλαμπρύνας Σωτῆρ τῷ τῆς χάριτος, κόσμῳ ἐξάπέσειλας, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἴτιος, σοῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθεὶς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἰότητα, Μάρκε πανοιδίμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυσηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

(*) Ὁ παρῶν Κανὼν, καίτοι ἀνεπίγραφος οὐ μόνον ἐν ταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν τρισὶν ἑτι χειρογράφοις, φαίνεται ὅμως ἐκ τοῦ ὕφους, ὅτι ἐστὶ Θεοφάνους ποίημα.

Θεοτοκίον.

Ο τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας, νεφέλῃ καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις ὕστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρρύσατο.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ἀνεκήρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς αὐγαζόμενος, παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν Δέσποτα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσαν, ὁ θεράπων σου Μάρκος φιλόανθρωπε.

Τὸ ρεῖθρον δεξάμενος Χριστέ, σοφίας τὸ αἰεττόν, ὡς ποταμὸς ῥοιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σοῦ δεικνύς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μάρκος φιλόανθρωπε.

Τῷ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφέ, σοφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητῆς αὐτοῦ διετύπωσας, θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ' αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν μηνύσας τρανότατα.

Θεοτοκίον.

Αἰγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς, ἀγκάλαις ἐποχούμενος, δαιμονικοὺς βωμοὺς σὺ κατέσεισας· καὶ ταύτη παλιν τὸν Μάρκον ἐπεμφσας, συνετίθειν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ θεῖον Χριστέ μου μυστήριον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, Κάθισμα, τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Εἰς ὕψος ἀνελθὼν, ἀρετῶν θεῖε Μάρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογμαίων, μεγάλα μυσηρία, θεῖος κήρυξ γενόμενος· ὅθεν πίστει σε, ἐκδυσωποῦμεν παμμάκαρ, πάσης θλίψεως, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Δόξα, ἕτερον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κερτημένη ἐνδοξε, τῶν διδαγμαίων σου βολαῖς, φαιδρυνομένη κραυγάζει σοι· Χαίροις παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου, τὴν γῆν ἐξεληλυθε, καὶ εἰς τὰ πέρατα σοφέ, τῆς οἰκουμένης σου τρανώς, ῥημάτων ἢ δύνάμις, δαυίτι-

κὼς διαπρυσίως κηρύττουσα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Εφανε Σωτὴρ, ὡς ἀστραπή ὁ Ἀπόστολος, τῇ οἰκουμένη ὁ σοφός, τῆς ἀληθείας τὴν χαρὰν, εὐαγγελιζόμενος, θεολαμπεῖ φωτοχυσία πυρσούμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς ὠραιώθησαν τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν, εὐηγγελίσω προφανῶς, εἰρήνην θεόληπτε, διὰ σαρκὸς ἐμφανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν. **Θεοτοκίον.**

Νεφέλη ὁ Λόγος, παρθενικῇ ἐποχούμενος, τῶν Αἰγυπτίων τὰς βουλὰς καὶ θεομάχους λογισμούς, μωράνας διέλυσε, ταῖς διδασκαῖς τοῦ θεοῦ Μάρκου ὡς εὐσπλαγγνος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ῥδή εἰ. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εστάλαξας γλυκασμόν, εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, θεῖον ὄρος πανταχόθεν ἀκτίσι λαμπόμενον, ἐκφανθεὶς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ ἡλίου, Μάρκε παμμακάρι θεόληπτε.

Εκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πηγὴ ἐξεληλύθας, καὶ ποτίζεις τὰς χερσῶδεις καρδίας τοῖς ρεύμασι, δαψιλῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδάσκων Ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, υἱὸς ἐχρημάτισας, καὶ ταῖς τούτου διδασκαῖς, φωτιζόμενος πάντοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλούντων, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε. **Θεοτοκίον.**

Ος ἄνθρωπος, ἐκ Παρθένου τεχθεὶς Αἰγυπτίσι Χριστῷ, ἐπεφάνης ἐκ Πατρὸς, προεκλάμψας πρὸ κτίσεως, οἷς τὸν Μάρκον ἔχρισας, σοφῶς, αὐτοὺς μυσταγωγοῦντα, θεογνωσίας μυστήρια.

Ῥδή εἰ. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες, ὄφρυν ἀνόμων Κύριε, καὶ ὕβριν ὑπερήφανον, ἐταπείνωσας, Ἀπόστολον τὸν σόν, δείξας τροπαιῶχον τῇ δυνάμει σου· σὺ γὰρ ἰσχύν τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸν στέφανον, τὸν τῆς ἐλπίδος ἔνδοξε, δι' οὗ νῦν στεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκήρυξας σοφέ, τὸν Δημιουργὸν Μάρκε τῆς κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν πλασθέντα, φύσει τοῦ σώματος.

Ο Πέτρος σε, ὁ κορυφαῖος ἔνδοξε, σαφῶς ἐμυσταγωγῆσεν, εὐαγγέλιον συγγράψαι τὸ σεπτόν, δείξας ὑπέρτερον σε τῆς χάριτος· σὺ γὰρ ἡμῖν θεογνωσίας, τὸ φῶς ἐξήπλωσας. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Αἴγυπτον, τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε, Παρθένου θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προελθὼν, ταύτης θριαμβεύσας τὰ σεβάσματα, ταῖς διδασκαῖς τοῦ θεοῦ Μάρκου φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας, Μάρκε αἰοῖδιμε, τῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν υἱὸν θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνη σαλευομένους· ἐν ἧ καὶ στερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ διαθήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος, ἀνεμποδίστως δοξάζω σε· σὺ γὰρ πάντας ἐφώτισας, Μάρκε σοφέ, τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Στίχοι.

Σύροντες εἰς γῆν Μάρκον οἱ μαιφόνοι,
Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν ἠγνούουν.

Εἰκάδι πέμπτη Μάρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες
εἶλκον.

Ο πανεύφημος Ἀπόστολος Μάρκος, πάση τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Βαρβαρικῇ, καὶ Πενταπόλει τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, κατὰ τοὺς χρόνους Τιβερίῳ Καίσαρος. Συνεγράψατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Ἅγιον εὐαγγέλιον, Πέτρῳ τοῦ Ἀποστόλου ἐξηγουμένου αὐτῷ. Καὶ ἐν Κυρήνῃ τῆς Πενταπόλεως γενόμενος, πολλὰ κατεργάσατο θαύματα. Εἶτα εἰς τὴν κατὰ Φάρον Ἀλεξάνδρειαν ἦλθε· καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Πεντάπολιν, πανταχοῦ θαυματουργῶν, καὶ τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατακοσμῶν, χειροτονίας Ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν κληρικῶν.

Ἵστερον δὲ αὐθις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἔλθων, καὶ τινὰς τῶν Ἀδελφῶν παρὰ τὴν θάλασσαν ἐν τοῖς Βουκόλου εὐρῶν, συνῆν αὐτοῖς, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εὐαγγελιζόμενος καὶ κηρύττων· Ἐνθά ἐπελθόντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων προσκυνηταί, μὴ φέροντες ὄραν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εὐδοουμένην, σχοινίοις αὐτὸν διαλαβόντες, ἔσυρον. Προσπίπτουσαι δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς πέτραις, κατεξάινοντο, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὴν γῆν ἐφοίνισσε. Τεθέντι δὲ ἐν φυλακῇ, ὡφθη αὐτῷ ὁ Κύριος, προῦποφαίνων τὴν μέλλουσαν αὐτὸν διαδέχασθαι δόξαν. Μεθ' ἡμέραν δὲ, αὐθις δήσαντες αὐτὸν, ἔσυρον κατὰ τὰς πλατείας· καὶ ἐν τῷ σπαράττεσθαι καὶ περιθρύπτεσθαι ταῖς πέτραις, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Κατὰ δὲ τὴν τῆς ἰδέας διάθεσιν εἶχεν οὕτως. Οὕτε πρὸς ὄγκον, καὶ μέγεθος ἄμετρον τὸ σῶμα τετύπωτο, οὐδ' αὖ ταπεινὸς καὶ συνεσταλμένος, ἀλλ' εὐπρεπὴς καὶ εὐκοσμος, ἐν τῷ μετρίῳ τῆς ἡλικίας, ἐπανθοῦσαν ἔχων πολιάν· τὴν ῥίνα ἡγμένην μακρότερον, καὶ οὐ, διὰ σιμότητα, ἡκρωτηριασμένην ἔχειν καὶ κολοβὴν τὴν ὄψιν προφαίνουσαν. Ὀφρύες συννεύουσαι· ὁ πώγων βαθύς· κεφαλῆς ὑψηλότης, καὶ χροιάς κρᾶσις ἀρίστη. Προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ συμπαθὲς ἄγαν, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας εὐπροσήγορον, ὡς ἀντιλάμπειν ταῖς τοῦ σώματος χάρισι ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ Ἀποστολείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ταύρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τοῦ συγκειμένου ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στ. Ἐκσταῖς Μακεδόνιε τοῦ φθαρτοῦ θρόνου, Ἵμνεῖς τὸ Θεῖον σὺν Σεραφίμ καὶ Θρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Νίκης.

Στίχ. Νίκης βραβεῖα τῇ τετμημένῃ Νίχῃ, Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὡς νικηφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ὀκτῶ Ὀσιομαρτύρων καὶ Ἀναχωρητῶν.

Aprile.

45

Στίχ. Ὅκτῳ συνεκικόπτουσιν ἀνδρῶν ἀνχένας, Ἵπὸ ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λόγε. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Σὲ νοπήν, Θεοτόκε.

Ταῖς θεικαῖς, ἀστραπαῖς πυρούμενος, ἀντανακλάσεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις ἀνγοειδεῖς, Μάρκε παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σεσαρκωμένον τὸν ἄσκαρον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεργικαῖς, παντουργῆ δύναμεισι, τὸν θρηγόρον Μαθητὴν, καθοπλίσας θουματοργόν, τοῦτον ἀπετέλεσας· νόσῃς γὰρ ἀπήλασε, καὶ μαλακίας ἰάσατο, τὸν αἰνετὸν σε κηρύττων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἕξαρχον, καθηγεμόνα ἐσχηκῶς, θείον Πέτρον ἐκμιμητῆς, τούτῃ ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν κηρύττων ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Στήλην αὐτὸς, ἐν Αἰγύπτῳ ἕστησας, Εὐαγγελίου σου γραφὴν, τῷ τεχθέντι ἄνευ σπαρᾶς, ἐκ τῆς Θεομήτορος, ῥήσεσιν ἐπόμενος, τοῦ Ἡσαΐου πανεύφημε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ῥδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰῶνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστὸν, ἐκήρυξας ἔνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτὸν, ἡμῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστὸν, ἐδόξασας ἔνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σοφὴ διδασκαλίᾳ, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος τὸν Ἐμμανουὴλ, βαστάζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις· οἷς ὡς ἐκλαμπρος ἀστήρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλται, ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἀφθαστον, τῆς τρισηλίου Θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καθαρώτερον, κατατρυφῶς καὶ τρανότερον, τῆς Θεώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἀγγέλοις συγχορευῶν, ἀκαταπαύστως Ἱερῶτατε.

Πέτρου κοινωνός γενόμενος, διδασκαλίας καὶ τοῦ Θείου κηρύγματος, τὰ οὐράνια, περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ Θεορρήμον μακάριε· μεθ' οὗ καὶ συμπρεσθεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Φάος τὸ τρισσῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισσούμενον, ἀνεκλήρυξας, πανευσεβῶς Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἰγλη τῆς χάριτος· διό σε δυσωποῦμεν· Ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἱκέτευε. Θεοτοκίον.

Μάρκος ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις Ἱεράρχης δεδωρηται· οἷς ὡς νήπιος, σωματωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοιώτων Λόγε.

Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου, τοῦ Ἀποστόλου πληθίσας, τοῖς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν, διατυποῖς πρῶτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτίζεις.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός, Μάρκος ὁ πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ Θεῖος, εὐφημίσθω ἄσμασι, καὶ Θείοις παρ' ἡμῶν μελωδήμασι· Χριστῷ πρεσθεύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δογματῶν τῶν Θείων συγγραφεὺς, τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ Θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἐλκύσας Ἀπόστολε.

Τοῦ Πέτρου τοῦ Θείου ὀπαδός, εὐπειθῆς γενόμενος, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφε, διδασκαλαῖς πειθήσας, τοῦ Ἀ-

γίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν πόλιν, αὐτῶν κατεκόσμησας.

Δόξα, Ἦχος πλ'. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη. (Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, λέγομεν Ἀπόστολον, Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιάν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, δύο, δύο.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

ΤΗ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμαθείας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατὰ πάντων μακάριε, τῶν παθῶν ἐβασίλευσας, νόμῳ Θεῷ μέγιστε, κρατυνόμενος· καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, σαφῶς ποιησάμενος, καὶ γενόμενος Θεοῦ, παραστάτης ἐπάξιος, χρίσμα ἅγιον, ὑπεδέξω, καὶ ποιμνὴς προηγίσω, λογικῆς Ἀρχιερέων, καὶ Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὡς κριὸν ἐκ ποιμνίου σε, Βασιλεῦ παμμακάρισε, βασιλεὺς παράνομος, διεχώρισε· καὶ Βασιλέα κηρύττοντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τυθέντα ὡς ἀμνόν, καὶ βροτοὺς διασώσαντα, Θεασάμενος, κατασφάττει ἀδίκως προξενῶν σοι, οὐρανῶν τὴν βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν.

Εφ' ὑδάτων τὰς τρίβους σου, παραδόξως πεποίησαι, Βασιλεῦ αἰοίδιμε· μετὰ τέλος γάρ, ἀπορρίφεις, ὡς προέφησας, συντόνως ὑπέπλευσας, καὶ τῇ πόλει σου σαυτὸν, Ἀμαθεία ἀπέδωκας, φόρτον τίμιον, ἀκαταίσχυτον πρέσβιν, ἰαμάτων, ποταμὸν καὶ νοσημάτων, παντοδαπῶν καθαρτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Τῷ Βασιλεῖ, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, στεφφορῶν παρίστασαι, πᾶσιν αἰτούμενος, Βασιλεῦ Θεοφόρε, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, χάριν καὶ ἔλεος.

Κατὰ παθῶν, τῶν τῆς σαρκὸς ἐβασίλευσας, καὶ βασιλέα ἄθεον, ἐγκελευόμενον, τὸν οὐράνιον μάκαρ, ἀρνεῖσθαι Βασιλέα, σὺ κατεπάτησας.

Βασιλικῶν, φύλακα θείων προσάξεων, βασιλικῶ σε χρίσματι, θείῳ ἐπέχρισε, Βασιλεὺς ὁ τῆς δόξης, καὶ στέφει μαρτυρίου, μάκαρ ἐκόσμησε. **Θεοτοκίον.**

Ητῶν πιστῶν, καταφυγὴ Ἰειπάρθενε, ἡ κραταιὰ βοήθεια, τῶν προστρεχόντων σοι, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ βλάβης ἐναντίας, ἡμᾶς διάσωσον.

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Αγέλαις ἠριθμήτης τῶν πρωτοτόκων, Θεοῦ-μενος μεθέξει θειοτάταις, καὶ βλέπων καθαρώτερον τοῦ Δεσπότη, τὴν ὠραιότητα, Μάρτυς σήτητε, Βασιλεῦ Θεόσοφε, καὶ μακάριε.

Αίρέσεων διέλυσας τὸν χειμῶνα, τῇ θέρμη τῶν πανσόφων σου διδαγμάτων· εἰδῶλων διεσκέδασας τὴν ὀμίχλην, φωτὶ τῶν ἄθλων σου· διό με φώτισον, Βασιλεῦ μακάριε, τὸν τιμῶντά σε.

Ψυχόλεθρον Γλαφύρα φυγοῦσα βόθρον, λιμένα σωτηρίας σε Πάτερ εὔρε· διό καὶ νυμφευθεῖσα Χριστῷ τῷ Κτίστη, χαίρει κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε. **Θεοτοκίον.**

Εκύησας τὸν ἀναρχον Βασιλέα, ἐκ σοῦ Παρθενομήτορ ἀρχὴν λαβόντα· αὐτὸν οὖν ὡς φιλόνηρον ἐκδυσώπει, σῶσαι τοὺς δούλους σου, πάσης ἐκ θλίψεως, καὶ ἐχθρῶν ἀλώσεως, παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῶν μου· ἡψφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν

» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζάλην ἄθεον, εἰδῶλων πλάνης, ἐκφευξάμενος, Ἱερομύστα, διὰ δὲ ξίφους θαλάσσης ποντούμενος, πρὸς τὸν ἀκύμαντον ὄρμον κατήνησας· καὶ αἰώνιως ἐν τούτῳ γηθόμενος, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Γέρευσας, σεαυτὸν ὡς ἀρνίον πανάμωμον, θείας παμμακάριστε, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, θαλάσσαν ἐξήρανας, τῆς πονηρᾶς ἀθείας θεία χάριτι.

Βασίλειον, ἐπιχρώσας ἐσθῆτα τοῖς αἵμασι, καὶ νίκης διαδήμα, τῇ κεφαλῇ περιθέμενος, χαίρων προσεχώρησας, εἰς τὰ βασίλεια Πάτερ τὰ οὐράνια.

Οσίως σου, καὶ δικαίως ποιμάντας τὸ ποιμνιον, εἰς μάνδραν εἰσήλασας, τὴν ἐπουράνιον Ὅσιε· ἐνθα τῆς ἀθλήσεως, περικοσμούμενος στέφει προσεχώρησας.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἐτοίμη βοήθεια, τὰ ἄγρια κύματα, τῶν πειρασμῶν καταπράυνον, σῶζουσα τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείας προστασίαις σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τῷ φωτισμῷ, τῆς τοῦ Πνεύματος αἴγλης λελαμπρυσμένος, σκότος ἀπεμείωσας ἀθείας, Ἱερομύστα, καὶ πολλοὺς συσχεθέντας, τῇ ὀμίχλῃ τῆς ματαιότητος, πρὸς τὰς οὐρανίους, μονὰς καθωδήγησας.

Φύλαξ Θεοῦ, προσταγμάτων ὑπάρχων ἐν φυλακῇ τε, ἐνδον καθειργμένος ὑπὸ ἀθέων, ὄρας τὸ μέλλον, ἐπὶ σοὶ θείον τέλος, δι' Ἀγγέλου ἐκδιδασκόμενος, Ἱερομαρτύρων, κρηπίς καὶ ἐδραῖωμα.

Θαῦμα φρικτὸν, ἐν τῇ σῆ τελειώσει πᾶσιν ὠράθη· ξίφει γὰρ ἡ κάρα σου ἐκτμηθεῖσα, Ἱερομάρτυς, καὶ θαλάσση βληθεῖσα, συνηρόσθη τῷ θείῳ σκῆνει σου, δῶρον τοῖς ποσι, δοθεῖσα Θεόδοτον.

Θεοτοκίον.

Πόλις Θεοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη δεδοξασμένα, ταύτην σου τὴν πόλιν καὶ πᾶσαν χώραν,

ἀπὸ κινδύνων, καὶ λιμοῦ καὶ βαρβάρων, Θεοτόκε Παρθένε λύτρωσαι, μόνη προστασία, πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Ῥδὴ σ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εφ' ὑδάτων πορείας πεποίησαι, ὕδατα τῆς πλάνης ξηραίνας τοῖς ρεύσασι, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου, καὶ πρὸς ὄρμον κατήντησας ἀκλυτον.

Ζωηφόρος νεκρὸς ἐχρημάτισας, Πάτερ τὴν ὑγρὰν Βασιλεῦ διερχόμενος, καὶ μαθηταῖς διδόμενος, διὰ θείων σαφῶς εἰσηγήσεων.

Τὴν ἀγίαν στολὴν κατεποιήκισας, αἵμασι σεπτοῖς ὡσπερ βύσσον βασιλείου, ἦν Βασιλεῦ ἐνδέδυσαι, στεφηφόρος Χριστῷ παραστάμενος.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε, ἡ μετὰ Θεὸν προστασία τῶν δούλων σου, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι.

Ὁ Εἶρμος.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεός με ἀνάγαγε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασειας.

Στίχοι.

Τμηθεῖς, Βασιλεῦ, βασιλεὺς πόλου γίνῃ,
Ἐξ αἱμάτων σῶν βάμμα κόκκινον φέρων.

Εἰκάδα ἀμφ' ἔκτην Βασιλεὺς ξίφει αὐχένα
κάρθη.

Ο ἔνδοξος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Βασιλεὺς Ἐπίσκοπος ἦν τῆς ἐν Ἀμασειᾷ Μητροπόλεως, κατὰ τὴν χρόνον Λικινίου, ὃς δὴ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπὶ Κωνσταντίνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ γαμβρὸς ὢν, ἐξεπέμφθη παρ' αὐτοῦ κατὰ Μαξιμίνου ἐπαναστάσαντος, καὶ τινα μέρη τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν κατασχόντος, καὶ τυραννίσαντος. Κατὰ τὴν Νικομηδείαν οὖν γενόμενος ὁ Λικίνιος, ἐπεὶ τὰ τῆς ἐπαναστάσεως λέλυτο, τοῦ τυράννου ἀπογνόντος τὴν διὰ μάχης ἀντίστασιν, καὶ τὸν κατὰ χεῖρα κίνδυνον ἐκφυγόντος, αὐτὸς ἐν Νικομηδείᾳ

τοῖς εἰδώλοις προσῆγε θυσίας, καὶ τὸν Ἅγιον Βασιλέα ἐξ Ἀμασειας, μετὰ κόρης τινός, Γλαφύρας προσαγορευομένης, ἀχθῆναι προσέταξεν. Ἡ δὲ Γλαφύρα αὕτη, θεράπεινα οὔσα Κωνσταντίνης τῆς γαμετῆς Λικινίου, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἐπιμανέντα αὐτῇ καὶ ἐπιλυττήσαντα ἤσθετο, τοῦτο ἀναθεμένη τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, μετὰ χρημάτων παρ' αὐτῆς εἰς Ἀνατολὴν πέμπεται· καὶ τόπους ἐκ τόπων ἀμείψασα, εἰς τὴν Ἀμασειαν καταντᾷ.

Τοῦτο οὖν πυθόμενος ὁ Λικίνιος, καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμενον παρ' αὐτῆς χρυσίον, εἰς οἰκοδομὴν Ἐκκλησίας τῷ Ἐπισκόπῳ δέδωκε, ἀμφοτέρως συλληφθῆναι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀχθῆναι ἐκέλευσεν. Ἀλλ' ἡ μὲν Γλαφύρα τὸν βίον ἔφθη λιπούσα· ὁ δὲ μακάριος Ἐπίσκοπος Βασιλεὺς, ἐν Νικομηδείᾳ πρὸς τὸν Βασιλέα ἤχθη, καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται, ἀντειπὼν αὐτῷ ἱκανῶς, καὶ τῆς ταλαιπωρίας τῶν νομιζομένων θεῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ματαιότητος καταπτύσας. Τέμνεται οὖν τὸν αὐχένα· καὶ ἐν πλοίῳ βληθεῖς, τῇ θαλάσῃ ἐκδίδεται, τῆς μὲν κεφαλῆς ριφείσης ἐν αὐτῇ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τοῦ πλοῖου, τοῦ δὲ σώματος ἐκ τοῦ ἑτέρου, ἃ καὶ συνῆλθον αὐθις, κατὰ τὴν φυσικὴν ἀρμονίαν· καὶ εὐρέθη σώως ὁ Ἅγιος ἐν τῷ κατὰ Σινώπην κόλπῳ, ἀλιευόντων τινῶν, καὶ σαγήνην καθιέντων, καὶ πρὸς τὴν χέρσον ἐκλυσάντων αὐτὸν, καθὼς ἐπιστάς Ἄγγελος Ἐλπιδιφόρῳ, τῷ πρώτῳ ὑποδεξαμένῳ τὸν Ἅγιον ἐν Νικομηδείᾳ, εἶπεν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἅμα Θεοτίμῳ καὶ Παρθενίῳ τοῖς Διακόνοις, οἱ ἐξ Ἀμασειας σὺν τῷ ἁγίῳ παρεγένοντο, ἐκλυσθέντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς σαγήνης ἔλαβον· καὶ μύροις καὶ ὠδαῖς τιμήσαντες, εἰς τὴν Ἀμασειαν παρέπεμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Γλαφύρα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Θεὸν Γλαφύρα ψυχικῶν δι' ὀμμάτων,

οὐ γλαφυρῶς νῦν, ἀλλὰ τηλαυγῶς βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Ἰουστα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τρόπον σελήνης πλησιφαοῦς Ἰουσταν,

λάμψασαν ἔργοις, μνήματος κρύπτει
νέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Νέστωρ, τοὺς γονεῖς καταλιπὼν καὶ μονάσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τοὺς οὐρανοὺς ἰδρῶσι Νέστωρ ἐπρίω,
Δί οὖς φύσιν τύραννον ἠρνήσω θέσει.
Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Αιμάτων βαφαῖς, ἐπιχρώσας σεαυτῷ πορ-
φύραν Μάρτυς, καὶ ταύτην χαίρων ἀμ-
πεχόμενος, καὶ τῇ χειρὶ τὸ σωτήριον, ὄπλον
τοῦ Σταυροῦ περιφέρων, Βασιλεῦ παναοίδιμε,
τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συμβασιλεύεις αἰεὶ.

Τῆ ποιμήνῃ τῇ σῆ, ἀπεδόθη τὸ καλῶς ἀθλη-
σαν σῶμά σου, ἐκ θαλαττίων κὼλπων
πέλαγος, ἅμα πηγάζον ἰάσεων, καὶ τῶν πα-
θημάτων ξηραῖνον, διεκχύσεις τῇ χάριτι, Ἱε-
ρομάρτυς Βασιλεῦ, τοῦ θείου Πνεύματος.

Νυμφίῳ Χριστῷ, νύμφην ὅλην ἀρεταῖς ἡ-
γλαῖσμένην, καὶ παρθενία διαλάμπου-
σαν, Γλαφύραν Πάτερ προσήγαγες, ταύτην
διδασκαίς ὠραίσας, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσας· ἡ
καὶ συγγαίρεις Βασιλεῦ, ἐν οὐρανόις σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Η μόνη ἐλπίς, καὶ βοήθεια πιστῶν Θεο-
γεννητορ, σπεῦσον βοήθει τοῖς ἰκέταις
σου, βυθιζομένοις ταῖς θλίψεσι, καὶ ἠπορη-
μένοις Παρθένε, καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχουσι, καὶ
καταφεύγουσιν εἰς σέ, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ὁδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῆ βακτηρία τῶν σοφῶν, διδασμάτων πρὸς
νομάς σωτηριῶδεις, σὲ τὰ θρέμματα νέ-
μων, τοὺς πονηροὺς καὶ βαρεῖς, ἐκ μέσου
Πάτερ λύκεις ἤλασας, καὶ ἐσφαγιάσθης, ὡς-
περ ἀρνίον θέλων.

Εκ θαλαττίων σε βυθῶν, μαργαρίτην ὡς
τερπνὸν ἀναδοθέντα, συγκομίζουσι πί-
σει, οἱ ἱεροὶ μαθηταί, θαυματῶν αἴγλην ἀπο-
πέμποντα, Ἱερομαρτύρων κανῶν, καὶ μέγα
κλέος.

Ολος ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀναθέμενος σαυ-
τὸν χρίσματι θείῳ, ἱερῶς ἠγιασθης, καὶ
ἱερεύσας σαυτὸν, προσήχθης ἱερεὺς καὶ σφά-
γιον, ἐν τῇ ἀθανάτῳ, καὶ μυστικῇ τραπέζῃ.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ Χριστιανῶν, βοηθέ τῶν ἐν δει-
νοῖς συνεχομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ
ὑπερίδης ἡμᾶς, κινδύνοις κλονουμένους πάν-
τοθεν, καὶ πολλαῖς ἐφοδοῖς, τῶν πονηρῶν
βαρβάρων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψέτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ θ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερωσύνης παμμακάρι, καὶ σεπτῆς μαρτυ-
ρίας, ταῖς θείαις ἀπαξράπτων καλλοναῖς,
νῦν κατοικεῖς τὰ οὐράνια, καὶ παρίστασαι
χαίρων, Τριάδι τῇ Ἁγία Βασιλεῦ, μετὰ πάν-
των Μαρτύρων, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος.

Ως φωταυγῆς σου ἡ μνήμη, ἀπαξράπτου-
σα αἴγλην, ἐνθέων χαρισμάτων τοῖς πι-
στοῖς· ὡς ἱερόν σου τὸ τέμενος, ἐνθα κείμενος
βρύεις, ἰάματα καὶ σώζεις Βασιλεῦ, χαλεπῶν
ἐκ κινδύνων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Η τῶν λειψάνων σου θήκη, ὡς πῆγῃ κα-
θαρᾶται, ἰάσεων ἐκβλύζουσα κρουνοὺς,
καὶ θεραπεύουσα ἅπαντα, τὰ νοσήματα Πά-
τερ, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων Βασιλεῦ· διὰ
τοῦτο πιστῶς σου, τελοῦμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Φωτοκυῆτορ Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμά-
των, Ἀγγέλων Ἀποστόλων Προφητῶν,
Ἱεραρχῶν Ἀθλοφόρων τε, καὶ Ὁσίων ἀπάν-
των, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεόν, ἐκδυσώπει
ῥυσθῆναι, κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φία, ἠκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁ-
» γίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι
» ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
» λύνομεν.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α΄. Ὄρα,

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α΄. Ὄρα,

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α΄. Ὄρα,

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α΄. Ὄρα,

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α΄. Ὄρα,

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α΄. Ὄρα,

.....

ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γέρους ἱερώτατος, ἀθλητῆς ἐννομώτατος, συγγενῆς τοῦ κτίσαντος, ἀληθέστατος, θαυματουργὸς ὑπερθαύματος, φωστὴρ διαυγέστατος, πλανωμένων ὁδηγὸς, Συμεῶν ἀναδέδειξαι, σῦλος ἄσειστος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἁνω, βασιλείας κληρονόμος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἰσότιμος.

Μετὰ πόνους τοῦ σώματος, πολυτρόπους θαυμασίαι, μετὰ πᾶσαν βίασανον, πολυῶδον, μετὰ μυρία παλαίσματα, Σταυρῶ προσωμίλησας, ἐκμιμούμενος Χριστὸν, σταυρωθέντα θελήματι ὅθεν σήμερον, Συμεῶν σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐκτελοῦντες τὰς αἰσθήσεις, τὰς ψυχικὰς φωτιζόμεθα.

Εἰς ναὸν ἐπεράνιον, ἱερῶς προσεχώρησας, ἱερῶ σταζόμενος, μάκαρ αἷματι, καὶ τῇ Τριάδι παρίσασαι, πλεσίως λαμπόμενος, ταῖς ἐκείθεν ἀστραπαῖς, πηγαζούσαις πανόλβιαι ὅθεν χαίροντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἐκτελοῦμεν, Συμεῶν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, λύσιν πταισμάτων λαμβάνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, Συμεῶν Ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα σερόνον, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντα ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορταίζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σε λαμβάνομεν.

καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Σίμων ὁ καὶ Συμεὼν ὑμνεῖσθω πόθω.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου. Σίμων ἱερώτατε τῷ Δεσπότη, σεφηφορῶν παρεστηκῶς, τοῖς πόθω τὴν μνήμην σου, τελοῦσι τὴν πανίερον, πταισμάτων λύσιν αἰτησαι.

Γεῖω πτερούμενος θεομάκαρ, τῷ τοῦ Σταυροῦ ὡς ἀληθῶς, τοῦ Πνεύματος αὔραις, τὸν κλύδωνα παρεδραμες, τῆς πλάνης παμμακάριστε.

Μύρω θείω ἔχρισεν Ἱερέα, σὲ τοῦ λαοῦ ὁ ἐκ φυλῆς, Ἰουδα βλαστήσας Χριστὸς, Συμεῶν ἱερώτατε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Θεοτοκίον.

Ως οὔσα τῆς κτίσεως ἀνωτέρα, πάσης τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν, ἐν μήτρα συνέσχες, Παρθένε καὶ ἐκύησας, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νεύσει πρὸς Θεὸν θεόμενος, ὅλος Ἱεράρχα, θεοειδῆς ἐχρημάτισας, μαρτυρίου περιαστραύπτων, λαμπηδόσιν ἱερώτατε.

Ορθρος τοῖς ἐν σκότει ἔλαμψας, τῆς δικαιοσύνης, ὑποδεικνύων τὸν Ἥλιον, ἐκ νεφέλης Παρθένου Κόρης, τοῖς ἀνθρώποις ἀνατείλαντα.

Κόσμου ἠδονὰς ἐμίσησας, καὶ Ἀρχιερέων, κόσμος τερπνὸς ἐχρημάτισας, καὶ ἀθλήσας, ὑπερκοσμίου δόξης Πάτερ κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Απας ἐγκωμίων πάντα γενε, νόμος νῦν ἠττάται, σὲ ἀνυμνεῖν θεοnúμφευτε τὸν γὰρ Λόγον Θεοῦ τεκοῦσα, τοὺς Ἀγγέλους ὑπερβέβηκας.

Ὁ Εἰρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν διὰ τοῦτο
» ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Γεραρχίας ταῖς σολαῖς ἐκοσμήθης, καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς ὠραιώθης, καὶ τῷ Θεῷ σὺν δόξῃ παριστάμενος, λάμπεις ἀύγαζόμενος,

τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Συμεὼν Ἱεράρχα· Ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε πρέσβευε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον.

Γερούργησας θυσίας τὰς ἀναιμάκτους, τῷ δια σέ τυθέντι, τυθεὶς ὡς ἀρνίον, τούτῳ προσενήνεξαι, θεόφρον πανόλβιε.

Συντριβῆ τῆ τοῦ προσώπου σου Ἱεράρχα, τῆς ἀσεθείας ὄρη, καὶ βουνοὶ τῶν δαιμόνων, πάντες κατετάκησαν, Χριστοῦ δυναμοῦντός σε.

Ῥψηλότατον τὸν βίον ἔχων παμμάκαρ, ἐθέλοντι ὑψώθης ἐπὶ ξύλου, τὸ θεῖον, πάθος ἐκμιμούμενος, τοῦ κόσμον ὑψώσαντος.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένος τὸν τόκον σου ὁ Προφήτης, σέ Ἀββακούμ προγράφει, κατάσκιον ὄρος, Κόρη ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ οὗ ἐπεδήμησεν.

Ῥδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἐθέλοντι μακάριε, παρέδωκας σαυτὸν, παθεῖν προθύμως, μιμούμενος Χριστὸν, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ παθόντα, καὶ τὰ πάθη μειώσαντα.

Ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, ἐκδέδωκας σαυτὸν, ὀλοκαυτῆσθαι πυρὶ τῶν βασάνων, μάκαρ Συμεὼν, εὐωδία μυστικῆ συντηρούμενον.

Ναὸς τοῦ θείου Πνεύματος, γενόμενος σοφὸς, ναοὺς εἰδώλων κατέστρεψας μοχλῶ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καὶ πλανωμένους, πρὸς τὸ φῶς καθωδήγησας.

Θεοτοκίον.

ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων, ἀγνή θεοτόκε, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Ῥδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Μεμήησαι, παραδόξων ἐκ θείων ἐλλάμψεων, τὰ πρὸς θεῖαν, ὀδηγοῦντα ζώην σε πανόλβιε, καὶ ἀρρήτου δόξης, Ἱεράρχα ἀνάπλεως γέγονας.

Ναμοίτων σε, ζωηρόντων πλησθέντα τοῦ Πνεύματος, ὡσπερ ἄλλον, ποταμόν ἐξ ἑδέμ πορευόμενον, Συμεὼν ἡ θεία, Ἐκκλησία ἀγάλλεται ἔχουσα.

Ἐκάθισας, ὑψηλὴν εἰς καθέδραν, διάδοχος, Ἱακώβου, καὶ τρόπων συμμετόχος, τὴν ἱεραρχίαν, μαρτυρίῳ λαμπρύναις μακάριε.

Θεοτοκίον.

Γάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Θεόνυμφε, τῆς ψυχῆς μου, ἰατρὸν καὶ σωτῆρα κυήσασα, τῶν βροτῶν τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ θεραπεύοντα πάθεσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάνης ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Μαλαξοῦ.

Τῆς ἄνω Σιών, πολίτης γενόμενος, τῆς κάτω Σιών, τὸν θρόνον ἐγκεχείρισαι· καὶ καλῶς τὸ ποίμνιον, ὀδηγήσας πρὸς μάνδραν οὐράνιον, ἐσαυρώθης Χριστῷ Συμεὼν, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ γένους Ἀβραάμ, καὶ ἐκ σειρᾶς τῆς τοῦ Δαυὶδ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ συγγενῆ τοῦ Ἰησοῦ, εὐφημήσωμεν σήμερον Συμεὼν τὸν τρισόλβιον, ὡς μεγάλως μὲν τῆ ἀγχιστεία Χριστοῦ κλειζόμενον, λαμπρῶς δὲ τῷ θρόνῳ τῆς μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν ἀγλαίζόμενον, εὐκλεῶς δὲ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου καλλυνόμενον· καὶ γὰρ ἕτος, ὡς ὁ Δεσπότης, τῷ σταυρῷ προσεπάγη, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν, Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Στίχοι.

Ἄδελφά πάσχεις, Συμεὼν, τῷ Κυρίῳ,
Ἐὐλῷ κρεμασθεὶς, ὡς ἀδελφὸς Κυρίου.

Ἐν ξύλῳ ἑβδομάτῃ Συμεὼν πάγη εἰκάδι μακρῷ.

Ὁ ὡς ἦν υἱὸς τοῦ Μνήσορος Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου. Τοῦτον αὐτὸς ὁ Χριστὸς καὶ θεὸς ἡμῶν προσλαβόμενος, καὶ ἀδελφὸν ὀνομάζεσθαι καταδεξάμενος, Ἱερέα ἔχρισε, τοῦ κηρύττειν αὐτοῦ τὴν ἔνδοξον παρουσίαν. Ὅθεν μυρίοις πόνοις καὶ ἰδρώσι παλαίσας, ὡς ποιμῆν, καὶ οὐχ ὡς μισθωτὸς, τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων κατεκόσμη. Καὶ ναὸν ἑαυτὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀπεργασάμενος, τοὺς

ναούς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε· καὶ τοὺς πεπλανημένους πρὸς φῶς ὀδηγήσας, καὶ πολυδύνα καλοσπύρια ὑπομείνας διὰ τὴν εὐσέβειαν, σταυρῶ προσεπάγη, ἥδη γεγωνῶς ἐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι· καί κειθεν πρὸς τὸν ποδούμενον αὐτῷ Χριστὸν Σωτῆρα ἐπανήλθεν. Οὗτος ὁ μακάριος διπλὴν τὴν κλησιν ἐπλούτησε· Σίμων γὰρ καὶ Συμεὼν ἐκαλεῖτο· καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἠγμενὸς τῆς Μονῆς τῶν Καθαρῶν.

Στίχ. Παθῶν καθαρθεῖς, ὦ Ἰωάννη μάκαρ, Μονῆς προέστης τῶν Καθαρῶν εἰκότως.

Ο μακάριος οὗτος Ἰωάννης γεννᾶται εἰς Εἰρηνούπολιν, μίαν οὔσαν τῆς Δεκαπόλεως, Χριστιανῶν καὶ Θεοφιλῶν γονέων υἱός, Θεοδώρου καὶ Γρηγορίας. Ἐνναετῆς δὲ γενόμενος, σπουδαῖος ὢν καὶ ταπεινός καὶ ὑπήκοος, ἠγαπήθη παρὰ τοῦ διδασκαλοῦ αὐτοῦ· καὶ ἀπελθὼν σὺν αὐτῷ ἐν τῇ κατὰ τὴν Νίκαιαν τὸ δεύτερον συγκροτηθείσῃ Ἐξδόμῃ Συνόδῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει γίνεται ὁ τούτου μὲν καθηγητῆς Ἀρχιμανδρίτης τῆς Μονῆς τῶν Δαλματῶν· οὗτος δὲ Μεγαλόσχημος καὶ Ἱερεὺς. Ἐκεῖθεν δὲ ἀποστέλλεται παρὰ Νικηφόρου Βασιλέως ἐν τῇ Μονῇ τῶν Καθαρῶν Ἠγούμενος. Θεαρέστως οὖν καὶ ἀποστολικῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ ποιμνὴν κυβερνήσας ἐπὶ χρόνοις δέκα, καὶ μικρόν τι πλεόν, ἠγαπήθη παρὰ παντὸς ἀνθρώπου.

Πειρασμῶν δὲ παγκοσμίων μελετωμένων παρὰ τοῦ μισοκαλοῦ διαβόλου, ἀπεκαλύφθη τῷ μακαρίῳ· καὶ ἐπισυλλέξας καὶ νηθετήσας πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα, καὶ παραινέσας τὰ εἰκότα, λέγει πρὸς αὐτούς· Γρηγορεῖτε, Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, ἵνα μὴ συληθῆτε ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ ἀρνήσησθε μὴ προσκυνεῖν τὰς ἀγίας εἰκόνας· ἐμὲ γὰρ οὐκέτι ἐν τοῖς ζῶσιν ἴδητε. Λέγοντος δὲ ταῦτα τούτου, ἐλθόντες τινὲς ἐκ τοῦ εἰκονομάχου Λέοντος ἠγριωμένοι, πᾶσαν τὴν ποιμνὴν διεσκόρπισαν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὡς ἴδια, διενείμαντο, καὶ τὸν Ποιμένα σιδηροδέσμιον λαβόντες, πρὸς τὸ Βυζάντιον εἴλκυσαν, εἰς διαρπαγὴν τὴν Μονὴν ἐάσαντες.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ ἄθεον αὐτὸν καὶ ἀληθῆριον ἀποκαλέσας, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς αὐτὸν ἀνευθροιάστως εἰπὼν, καὶ καταβροντήσας, εἰς θυμὸν αὐτὸν ἐκίνησε· διὸ καὶ τὰς ὄψεις αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις σφοδρῶς ἔτυψεν. Ὁ δὲ μακάριος ἔχαιρεν, ὡς πάσχων ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ φυλακισθεὶς ἐν τῷ μετοχίῳ αὐτοῦ μῆνας τρεῖς, ἐξορίζεται εἰς κάστρον, λεγόμενον Πενταδάκτυλον, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λάμπης· καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἀλύσει σιδηραῖς πεδήσαντες, ἐν φυλακῇ σκοτεινῇ ἐναπέθεντο, ἐπὶ μισὴν ὀκτῶ πρὸς δέκα ἐκεῖσε τοῦτον ἐάσαντες.

Μετὰ δὲ τοῦτο, ἔφερον αὐτὸν ἐν τῇ πόλει γυμνόν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, εἰς Θρίαμβον· καὶ μετὰ πολλοὺς τοὺς λόγους, παρεδόθη τῷ τότε ἀναξίῳ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας πατριαρχοῦντι Ἰωάννῃ· ὅς, καὶ πάνδεινα κακὰ ἐνδείξάμενος εἰς αὐτὸν, λιμαγχορήσας ἐπὶ χρόνον πολὺν, ἀνήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὁ δὲ, εἰς τὸ Κριόταυρον λεγόμενον κάστρον τῶν Βουκελλαρίων, εἰς ζοφεράν ὀπὴν ἐναποκλείσας, ἐταρίχευεν ὑποπιάζων· ὁ δὲ Ἅγιος τὸν Θεὸν ἐδόξαζε, πάντα εὐχαρίστως ὑπομένων. Τοῦ δὲ παρανόμου Βασιλέως σφαγέντος, κρατήσας Μιχαὴλ ἀντ' αὐτοῦ, τοὺς ἐν ἐξορίᾳ ἀνεκαλέσατο. Ἀφίκετο δὲ ὁ Ἅγιος μέχρι τῆς Χαλκηδόνος, μὴ συγχωρηθεὶς εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν. Βασιλεύσαντος δὲ Θεοφίλου, ἐτέθη ὑπὸ τοῦ τότε πατριαρχοῦντος μεθ' ἐτέρων Πατέρων· εἶτα ἐξορίζεται ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ἀφουσίας. Καὶ πληρώσας ἐκεῖσε χρόνους δύο καὶ ἡμισυ, εἶδεν ὀπτασίαν τινά· καὶ ἀναγγείλας τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ποπλίωνος, μαχαίρα τελειωθέντος.

Στίχ. Σφαγεῖς Ποπλίων, αἷμα σὸν Χριστῷ χέεις,

Ὅς ἠγοράσθης αἵματι Χριστοῦ πάλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Εὐλόγιου τοῦ ξενοδόχου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον, τὸν ξενιστὴν τῶν ξένων, Θεοῦ ξενιστῆς Ἀβραὰμ ξενιζέτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλιώνος τοῦ Νέου, ὅς κατὰ γῆς συρόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Κονίεται τὸ σῶμα Μάρτυς Λολλίων,
 Κόνει φύρεσθαι τὴν ἀπ' αὐτῆς δὲς κόνιν.
 Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Σῶμα βασάνοις προδοῦς, ὑπὲρ Χριστοῦ προ-
 δύμω, οὐ παρετράπησ' οὐκ ἐνέδωκας,
 κραυγάζων θρασπέσι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
 Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεῖω παμμακάρε φίλτρω, ἀναφλεχθεὶς ταῖς
 φρένας, πυρὸς ἐνύλιθ δυνατώτερος, βοῶν
 ἐχρημάτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐ-
 λογητὸς εἶ.

Ως ὁ Δεσπότης Χριστὸς, ἐπὶ σταυροῦ ὑ-
 ψώθης, τῷ ἴσω πάθει σεμνυνόμενος, καὶ
 μέλπεις γηθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
 εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παρθενομητορ ἀγνή, τὸ τῶν δαιμόνων τραῦ-
 μα, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ διάσωσμα,
 Ἀγγέλων εὐπρέπεια, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν,
 ἐχθροῦ τῆς πλάνης ῥύσαι.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ολνὴν τὴν αὐγὴν, σοφὴ τοῦ Παρακλήτου,
 τῇ καθαρᾷ σου Συμεῶν, δεξάμενος καρ-
 δία, σκότος τῶν δαιμόνων ἀφεγγές, ἐξηφάνι-
 σας, πιστοὺς φωτίζων.

Θάλασσαν δεινῆς, σοφὴ κακοπιστίας, ἀπο-
 ξηραῖνας ταῖς ῥοαῖς, τῶν θείων διδασχῶν
 σου, ἀπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, στάχυν πί-
 στεως καρποφοροῦσαν.

Ωφθης ἱερεὺς, σεπτὸς ἐν τῷ ἰδίῳ, αἵματι
 Μάρτυς εἰσελθὼν, ναὸν εἰς θεῖον, ἐνθα,
 πάντοτε ὄρας τὸν διὰ σέ, ὡσπερ ἄμωμον ἀ-
 μνὸν τυθέντα. Θεοτοκίον.

Γνα σε φωναῖς, Ἀγνή χαριστηρίοις, τὴν χα-
 ριτώσασαν ἡμῶν, τὸ γένος ἀνυμνῶμεν, σκέ-
 πε περιφρούρειτε ἡμᾶς, Θεοσύμφευτε ἐκ πά-
 σης βλάβης.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, σαρκὶ προσηλωθέντα,
 » καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σω-
 » τηρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν
 » ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ως σύλος πυρὸς μάκαρ ὠράθης, λαῖ προη-
 γούμενος τοῦ νέου, ἐξ Αἰγύπτου τῆς πλά-
 νης, καὶ πρὸς γῆν, ἐπαγγελίας τὴν θείαν

Μάρτυς, τῆτον εἰσάγων, ταῖς σαῖς ὄντως εἰσ-
 ηγήσεσιν.

Σίμων Συμεῶν διπλὴν τὴν κλησιν, λαβὼν,
 τὸν διπλοῦν τῇ φύσει Λόγον, ἐναντίον ἀ-
 θείων τὸν αὐτὸν, Θεὸν βροτόν τε ἀνακηρύττεις·
 ὅθεν σε πάντες, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Η γῆ ἡγιασθη τῇ ἀθλήσει, σὺ Μάρτυς σαυ-
 ρῷ προσηλωθέντος· αἱ ψυχαὶ δὲ Δι-
 καίων Συμεῶν, ἀγαλλιώνται τῇ σῇ ἀνόδῳ·
 ὅθεν καὶ πάντες, οἱ πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ με καταύγασον τῷ θείῳ, φωτὸς οἰ-
 κητήριον Παρθένε, τῶν παθῶν μου τὸ
 σκότος τὸ πυκνόν, καὶ νύκτα ὄντως τὴν βα-
 θυτάτην, σαῖς μεσιτείαις, Θεοκυῆτορ ἀπε-
 λαύνουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ
 » λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς
 » ὄφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανε-
 » σράφη· σέ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ, τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Α'. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν
 Κυζίκῳ. (*)

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'.
 Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, κατακρα-
 τούσης ποτέ, τῆς Ἑλλήνων σκαιοτήτος,
 καὶ ὠθούσης ἅπαντας, πρὸς ἀθέμιτα βάρβα-
 ρα, ὁδὸν εὐθεῖαν, οὐ κατελίπετε, καὶ ἀθεία,
 οὐ προσετέθητε· ἀλλ' ἐνηθλήσατε, γνώμης ἀν-
 δρειότητι, καὶ τὴν ζωὴν, ξίφει θανατούμενοι,
 κατεκληρώσασθε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολου-
 θίαν τοῦ Ὁσίου Μένονος τοῦ θαυματουργοῦ, οὗ ὁ Κανὼν,
 Γωσήφ τοῦ Ἱμνογράφου ποίημα, φέρει Ἀκροστιχίδα· Τὸν
 φωσφόρον σου, Μέμνων, δόξαζω βίον.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι αἱ δύο αὗται Ἀκολουθίαι ἐν τῷ χει-
 ρογράφῳ κείνται κατὰ τὴν κδ' τοῦ παρόντος· ἡ δὲ τῶν Ἀ-
 ποστόλων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου κατὰ τὴν σήμερον.

Θεόγγιν Ῥούφον Ἀντίπατρον, Θεόσιχον Ἀρτεμαῖν, Μάγνον πάντες Θεόδοτον, τὸν κλεινὸν Θαυμασίον, καὶ τὸν Δεῖον Φιλήμονα, τοὺς ἐν ἀθλήσει, φαιδρῶς ἐκλάμπαντας, καὶ τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγήσαντας, πίστει τιμήσωμεν, ὕμνοις μακαρίσωμεν, τὴν ἱεράν, τούτων ἑορτάζοντες, μνήμην γηθόμενοι.

Αΐνη Μαρτύρων τερπνότατα, παρεμβολὴ ἱερά, Θεοσύλλεκτον ἄθροισμα, ἐκκλησιάζων ἄριστος, συνοδία Θεόλεκτος, χορὸς Ἁγίων, δῆμος μακάριος, ὑπὲρ Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ταύτην αἰτήσασθε, δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην ἅπασιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρῶ, τῆς αὐτῆς.

Ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Θεὸς Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὴν ἐννάριθμον Μαρτύρων σέβω χάριν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Ταῖς Δεῖαις καλλοναῖς, ἐνδόμενοι ὄντως, καὶ χειμάρρῳ τῆς τρυφῆς, τρυφῶντες δαφιλῶς, καὶ μεθέξει Θεούμενοι, Μάρτυρες στεφανηφόροι, τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων λυτρώσασθε.

Ηλίε φωταυγῆς, ἀνατείλαντες δίκην, ταῖς ἀκτίσι τῶν στερρῶν, ἀγῶνων Ἀθληταί, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμπουσιν, ἅπαντας φωταγωγεῖτε, καὶ παθῶν νύκτα λύετε, καὶ δαιμόνων τὸν ζόφον σκεδάζετε.

Νεφέλαι μυστικάι, τῶν αἱμάτων τοῖς ὄμβροις, ὑετίζουσαι πιστοὺς, ἐδείχθητε σοφοί, Ἀθληταί ἀξιάγαστοι, καὶ ξηραίνουσαι τὴν πλάνην, ἀθείας ἐν χάριτι διὰ τοῦτο ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Εκύησας Χριστὸν, ἐξ ἀγῶν σου αἱμάτων, σαρκωθέντα ὑπὲρ νοῦν, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, Θεομητορ παναίμωμε ὅθεν πᾶσαι γενεαὶ σε, εὐσεβῶς μακαρίζομεν, τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφία.

Νεκροῖς ξοάνοις, ἐπιθῦσαι μηδὲως Δελήσαντες, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, θυσιάζω-

σα προσήχθητε, παῖδες ὠραιότατοι, Ἁγιοὶ Μάρτυρες.

Νόμοις ἐνθέοις, δυναμούμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος, ἀνομούντων ταῖς βουλαῖς, καὶ τὰς ἐνέδρας καθείλετε νομίμως δ' ἀθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Αΐποσκοπῶντες, εἰς τὴν μέλλουσαν εὐκλειαν Μάρτυρες, τὴν φθαρτὴν καὶ γεγραμμένην ἐμφρόνως ἐλίπετε, καὶ δόξαν ἀθάνατον, ὄντως ἐλάβετε.

Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι πᾶσαι, τοῦ ἐχθροῦ νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, σοῦ τεκούσης τὸν Χριστὸν, τρωθέντα λόγῃ παναίμωμε ὑπὲρ οὗ οἱ Μάρτυρες, τρωθέντες ἠθλήσαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφία, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφία Χριστέ· οὐ γὰρ
» ἔστιν Ἁγιος, πλήν σου φιλόκωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σοφισθέντες τῇ γνώσει τῇ Δεῖνῃ, ὄπλισθέντες τοῖς ὄπλοις τοῖς νοητοῖς, ἐχθροῦ κατεβάλετε, παρατάξεις ἐν Πνεύματι, καὶ βίῳ καὶ τρόπῳ, θανέντες μετέβητε, πρὸς ζωὴν ἀγήρω, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον ὅθεν καὶ ἰάσεις, ἀναβλύζοντες πᾶσι, ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ διώκετε πνεύματα, Ἀθλοφόροι ἐννάριθμοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Γερεῖα Ἀθλοφόροι, καὶ νεόθυτα σφάγια, θεῖαι προσφοραί τε, θυμὰ δεκτὰ προσηνέχθητε, τῷ ἐκουσίῳ τυθέντι, καὶ τὸν θάνατον, θανατώσαντι ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θαῦμα μέγιστον δεικνύντες, παρειμένας ἰᾶσασθε, Ἀθλοφόροι χεῖρας, καὶ δυσεντερίας ἐρρύσασθε, τὸν προσφυγόντα ἐκ πόθῃ τῇ σορῷ ὑμῶν, περιβόητον ἄνδρα, ποτὲ ἀξιάγαστοι.

Μίαν γνώμην διαφόροις, ἐν τοῖς σώμασιν ἔχοντες, μαρτυρίου στέφος, ἅμα ἐκομίσασθε Μάρτυρες ἐν οὐρανοῖς οὖν Κυρίῳ παριστάμενοι, καὶ πληρούμενοι, δόξης, ἡμᾶς ἐποπτεύετε.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν κόλποις τοῖς πατρῷοις, ἀχωρίστως καθήμενος, σοῦ ἐν ταῖς ἀγκάλαις, κἀθῆται Παρθένε ὡς νήπιος· οὐ τὸ μακάριον πάθος εἰκονίζοντες, οἱ καλλίνικοι Παῖδες, ἀρίστως ἐνήθλησαν.

Ῥδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Νοητοὶ ὡς ἄνθρωποι, ἀνάφαντες σοφοί, κατεφλέξατε ἀληθῶς, φρυγανώδη ἅπασαν πλόην μακάριοι, καὶ πυρὰν ἐσθέσατε, τῶν εἰδώλων δρόσω τοῦ Πνεύματος.

Μερισμὸν ἐν σώμασιν, οὐκ ἔσχετε πολλοῖς, ἀμερίστου ὑπεραθλεῖν, Ἀθληταὶ Τριάδος κατεπειγόμενοι· ὅθεν διελύσατε, διαβολῆ πᾶσαν φάλαγγα.

Αὐνυμνεῖσθω σήμερον, Θεόγνις Ἀρτεμᾶς, Ρῆφος Μάγνος τε ὁ κλεινός, εὐκλεῆς Φιλήμων τε καὶ ὁ Θεόδοτος, σὺν τῷ Θαυμασίῳ τε, καὶ Ἀντίπατρος, Θεόστιχος.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη φάνηθι, ἡμᾶς τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων φθοροποιῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων καὶ περιστάσεων, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τίμιος ὁ θάνατος ἐδείχθη, τῶν θείων Ἀθλοφόρων, σοῦ Θεῆ τῶν ὄλων ἐναντίον· οὓς περ σαφῶς, ἰατρῆιον ἄμισθον, τοῖς νοσοῦσιν ἐναπέδειξας.

Γψώσαντες χεῖρας καὶ καρδίας, ὑψηλοτάτη γνώμη, πρὸς τὸν Ὑψιστον ἀνδρειοφρόνως, τοῦ πονηροῦ τὰς ἐπάρσεις Μάρτυρες, θεοφόροι κατερράξατε.

Ρεῖθροις τῶν σεπτῶν ὑμῶν αἱμάτων, εἰδωλικῆς ἀπάτης, ἐξηράνατε θάλασσαν ὄντως, καὶ τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν Μάρτυρες, κατηρδεύσατε θεόφρονες,

Ωσπερ θημονία ἡ κοιλία, σοῦ τῆς Ἀγνῆς ὠράθη, σῖτον φέρουσα ἀθανασίας, πάντων πιστῶν, τὰς ψυχὰς τὸν τρέφοντα, καὶ τοὺς Μάρτυρας φαιδρύναντα.

Ἄξιον τῆς Ἑορτῆς.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἄξιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἄξιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἄξιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἄξιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἄξιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἄξιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἄξιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῆ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόγνιδος, Ρούφου, Ἀντιπάτρου, Θεοστίχου, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου, καὶ Φιλήμονος.

Ἄξιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰκὼν αὐλῶν Ταγματῶν τῶν ἐννέα,
Οἱ ταῖς κάραις τμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Εἰκάδι ὀγδοάτη βίῳτε λυγρῆ ἐννὲ ἀπῆραν.

Οὗτοι οἱ θειότατοι Μάρτυρες, ἐκ διαφόρων τόπων ἀθροισθέντες, καὶ τῆ Κυζίκῳ καταχθέντες, γνώμης γενναιότητι τὸν Ἀρχοντα κατήσχυναν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων πλόην κατέπτυσαν· καὶ ποικίλαις αἰκίαις ὑποβλήθεις οὐκ ἐπέισθησαν, ἀλλὰ μᾶλλον ζῶσαν θυσίαν ἑαυτοὺς τῷ ζῶντι Θεῷ ἀνέθεντο, διὰ ξίφους ἀναιρεθέντες.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὑπνοῖ τι μικρὸν, ἀρπαγὴν τὴν ἐσχάτην,

τὴν εἰς ἀπαντὴν τῆ Θεῆ Μέμνων μένων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μέμνων, τὸν κόσμον ἀποταξάμενος διὰ τὸν Θεόν, καὶ δικαίως καὶ εὐαρέστως πολιτευσάμενος, ἐν ὑπακοῇ καὶ ὑποταγῇ, γέγονε Μοναχῶν Ἀρχηγός. Πραότητα δὲ καὶ ταπεινώσιν καὶ ἀγάπην ἐξασηκῆσας, γέγονε καὶ θαυματουργός· ἀκρίδων γὰρ ποτε ἐπελθουσῶν ἐν ταῖς τῆς Μονῆς ἀρούραις, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος, καὶ δι' εὐχῆς πάσας, ὡς ὑπὸ πυρός, διώξας, ἐν τῷ ποταμῷ ἀπέπνιξε. Καὶ ἐν τόπῳ ἀνύδρῳ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγεν, ὃ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀεννάως βρῦει, εἰς δόξαν Χριστοῦ. Ἀλλὰ καὶ πλωτῆρσι ποτὲ, ἀθρόας ζάλης ἐμπεσοῦσης, τοῦτον αἰτησαμένοις εἰς βοήθειαν, ἐφάνη σὺν αὐτοῖς πηδαλιουχῶν τὸ πλοῖον, καὶ προθυμοποιῶν, καὶ συντόμως εἰς λιμένα διασωζῶν. Οὕτω διατρίψας ἐν πλείοσι χρόνοις θαυματουργῶν, σωτηρίαν τοῖς ἐπικαλουμένοις ἐχορηγεῖτο· καὶ εὐαρεστήσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἐφοδίων.

Διήγησις περί τοῦ γενομένου θανάτου ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ.

Στίχ. Ἐκστηθι, λάγνε, ὡς μοιχείας βλέπων.

Τὴν ἐκδίκησιν, καὶ μακρὰν ταύτης γίνε.

Εν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, καὶ Νικήτα Πατρικίου, ἐν Ἀφρικῇ θάυμα γέγονε τοιοῦτον. Ταξεώτης τις ἦν ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ· θανατικοῦ δὲ καταλαβόντος τὴν πόλιν, ἀπῆει ἐν τῷ ἰδίῳ προαστείῳ μετὰ τῆς γυναίκος αὐτοῦ, ὡς δῆθεν φεύγων τὸν θάνατον. Ἄλλ' ὁ διάβολος, ρίψας αὐτὸν εἰς ἀμαρτίαν, παρεσκευάσε μοιχεῦσαι τὴν γυναῖκα τοῦ γεωργοῦ αὐτοῦ· εἶτα, κρουσθεὶς ἐπὶ τοῦ βουβῶνος, ἐτελεύτησε· καὶ μετὰ τρεῖς ὥρας, ἤρξατο κράζειν ἐκ τοῦ τάφου· Ἐλεήσατέ με· καὶ ἀνοιξαντες, εὔρον αὐτὸν ζῶντα, καὶ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι. Θαλάσσιος δὲ, ὁ Πάπας Ἀφρικῆς, παρεμυθίσαστο αὐτόν· καὶ μετὰ τεσσαρὰς ἡμέρας, διηγήσατο ὅτι, ἐν τῷ μέλλειν ἐξελθεῖν τὴν ψυχὴν μου, ἐώρων Αἰθίοπας τινάς, φοβερώς παρισταμένους μοι· καὶ μετὰ ταῦτα, εἶδον νεανίσκους δύο ὠραίους ἐλθόντας, ἐφ' οἷς ἐχάρη μου ἡ ψυχὴ· καὶ λαβόντες με οἱ νεανίσκοι, ἀνέβαινον ἐν τῷ οὐρανῷ. Τὰ γοῦν τελῶνια τῶν Αἰθίοπων, ἐξήταζον πᾶσαν ἀμαρτίαν μου· ἄλλο τοῦ ψεύδους, ἄλλο τοῦ φθόνου; ἄλλο τῆς πλεονεξίας. Ἀντετίθουν δὲ οἱ Ἄγγελοι τὰς ἀγαθὰς μου πράξεις.

Ὅτε δὲ ἀνέβημεν εἰς τὴν πύλιν τοῦ οὐρανοῦ, συνήντησεν ἡμῖν τὸ τῆς πορνείας τάγμα, καὶ προὔβαλλον τὴν πρόβραχέος μοιπραχθεῖσαν μοιχείαν· καὶ νικήσαντες, κατέσπασάν με εἰς τὰ κατώτερα τῆς γῆς, ἐνθα αἱ τῶν ἀμαρτωλῶν ψυχαὶ κολάζονται, περὶ ὧν ἀδυνατεῖ γλῶσσα διηγήσασθαι. Θρηνοῦντι δὲ μοι, ἐφάνησαν οἱ δύο νεανίσκοι, οἷς κλαίων ἔλεγον· Ἐλεήσατέ με, ἵνα μετανοήσω. Τότε λέγει ὁ εἰς τῷ ἐτέρῳ· Ἀντιφωνεῖς αὐτῷ, ἵνα μετανοήσῃ; Ὁ δὲ λέγει· Ἀντιφωνῶ. Τότε ἀναγαγόντες με, εἰσήγαγον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ εὔρον τὸ σῶμά μου ὡς πηλὸν καὶ βόρβορον, καὶ οὐκ ἠθέλον εἰσελθεῖν. Οἱ δὲ εἶπόν μοι· Ἀδύνατόν ἐστιν ἄλλως μετανοήσαι, εἰ μὴ διὰ τοῦ σώματος, μεθ' οὗ ἡμαρτες. Τότε οὖν εἰσῆλθον, καὶ ψυχωθέντος τοῦ σώματος, ἤρξάμην βοᾶν. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ

τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπιβίους ἄσιτος, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος, πάλιν ἐκοιμήθη.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ Ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Νέοι ἕξ τρισὶ πρὸς ἄλλοις, μίαν γνώμην ἐν πολλοῖς, κτησάμενοι σώμασι, κάμινον κατέσβεσαν πλάνης, δρόσῳ θείου Πνεύματος εὐσεβῶς δροσιζόμενοι.

Στάζουσιν ὑμῶν οἱ πόνοι, Μάρτυρες θείου κρουνοῦς, ἰάσεων πάντοτε, νόσων ποταμῶν ἐκμειοῦντες, καὶ ῥύπον πάντα πλύνοντες, τῶν παθῶν ἀξιάγαστοι.

Εἴχαιρον οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, χαρὰν ἀνεκλάλητον· ἐψαλλον τεμνόμενοι ξίφει· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βάρη τὰ τῶν νοσημάτων, πάθη τὰ τῶν καρδιῶν, ὀδύνας τοῦ σώματος, πᾶσάν τε συμβαίνουσιν θλίψιν, ἡμῶν κουφίσει ἐνδοξοί, Ἀθληταὶ δυσωπήθητε. Θεοτοκίον.

Ωφθης πάντων τῶν Μαρτύρων, ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, κραταίωμα μέγιστον· ὦφθης τῶν ἀνθρώπων προστάτις, τῶν σὲ ὑμνούντων πάντοτε, ἱεροῖς μελωδήμασιν.

Ὁδὴ Η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Χαριστήριον αἶνον προσάξωμεν, τῷ μεγίστῳ ἡμῖν ἀντιλήπτορας, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας, παρασχόντι, βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ανυμνείσθω ὁ μέγας Ἀντίπατρος, θαυμαζέσθω ὁ θεῖος θαυμασίος, Ρουφός τε καὶ θεόστιχος, Μάγνος θεόγονος ἅμα τῷ θεοδότῳ, Ἀρτεμᾶ καὶ τῷ θείῳ Φιλήμονι.

Ρίζωθέντες ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, εὐγενῆ ὡς στελέχη οἱ Μάρτυρες, καρποὺς ἡμῖν ἀθλήσεως, νῦν προβάλλονται πίσει τοῖς μελωδῆσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πατῆρες παθῶν μεγαλῶνυμοι, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη ἰάσασθε, καὶ τῆς γενένης ῥύσασθε, καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου, δυσωποῦντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νομοδότην Χριστὸν ἀπεκύησας, τὸν νομίμως ἀθλήσαντα στέφαντα, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας· ὃν δυσώπει, τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τροπωθέντα με Κόρη ἰάσασθαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβαῖς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁδὴ δ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γ'δοῦ, ἠνεώχθησαν ὑμῖν οὐράνιοι, πυλεῶνες
ἐναθλήσασιν, ἔφη Χριστὸς τοῖς Ἀθλοφόροις·
εἰσελθετε, νομίσασθε χαίροντες, τὰ ἔπαθλα
τῶν πόνων ἐπάξια, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλή-
σασιν.

Ως ἄνθη τερπνὰ τοῦ νοητοῦ πανεύφημοι,
Παραδείσου ἐγνωρίσθητε, κρίνα ὡς εὐο-
σμία καὶ ῥόδα, ἡμᾶς ἐγκατοσφραίνοντες χάρι-
τι, καὶ πλάνης δυσωδίας ἐξαίροντες· ὅθεν ἀ-
ξίως μακαρίζεσθε.

Στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, γεραίροντες,
Ἀντιπάτρου Θεοστίχου τε, Ρούφου Φιλή-
μονος τοὺς ἄθλους, τοῦ Δείου Θαυμασίου τὰ
θαύματα, τοῦ Μάγνου Ἀρτεμᾶ καὶ Θεόγνιδος,
καὶ Θεοδότου τὸ ἀήττητον.

Ημέρα σωτήριος ἡμῖν ἀνέτειλε, τῶν Ἀγίων
ἢ πανήγυρις· ἦν ἐκτελοῦντες ἐτησίως,
βοήσωμεν αὐτοῖς μετὰ πίστεως· Μαρτύρων
φωταυγῆ ἀκροθίνια, πάντων καρδίας καταυ-
γάζετε.

Θεοδοκίον.

Φορέσας ἐκ σοῦ ὁ Βασιλεὺς, τοῦ σώματος,
τὴν πορφύραν προελήλυθεν, ὅλος ὠραῖος
ἐκ γαστρὸς σου, καὶ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ἐ-
τροπώσατο, καὶ νίκην Ἀθλοφόροις ἐβράβευσεν,
ἀχραντε μόνῃ Ἀειπάρθε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος. καὶ
Σωσιπάτρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀποστό-
λων γ'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάντα κατελίπετε τερπνὰ, Χριστὸν ἀγα-
πήσαντες, οὐ τὰς ψυχὰς ἐκολλήθητε,
ὀπίσω ἐνδοξοὶ ἔχνεσί τε τούτου, πίστει προση-
νέχθητε, Ἰάσων καὶ Σωσίπατρε πάνσοφοι· ὧ
καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γιάσων Σωσίπατρε ψυχὴν, τὴν ἐμὴν φωτίσα-
τε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τὸν πε-
ρίγειον, διδαχαῖς ἐνθέοις, κόσμον καταλάμψαν-
τες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες, καὶ
προσενέγκαντες, γένος ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον,
σεσωσμένον, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑμᾶς σοφοί, Ἰάσων Σωσί-
πατρε, τοὺς πλανωμένους ἀπέστειλεν,
ἀνακαλέσασθαι· καὶ πρὸς σωτηρίαν, πάντας
καθωδήγησεν, ὑμῶν τοῖς Θεοσόφοις διδάγμα-
σιν· ὧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ, τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον· Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενοι,
μνεῖαν ἡμῶν Ἀπόστολοι, ποιεῖσθε πάντο-
τε, τῶν ὑμᾶς εὐφημούντων· ἐλάβετε γὰρ χάριν,
πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυὰς σεπτῆς τῶν Ἀποστόλων αἰτήσασθε,
Χριστὸν τὸν πανοικτίρμονα, χάριν δοθῆ-
ναί μοι, τοῦ ὑμᾶς εὐφημῆσαι, καὶ μέλψαι τοὺς
ἀγῶνας, ὑμῶν πανόλβιοι.

Μύσται Χριστοῦ, Ἰάσων ὧ παμμακάριστε,
καὶ πάνσοφε Σωσίπατρε, τοὺς τὴν σε-

πτὴν ὑμῶν, ἐορτάζοντας μνήμην, παντοίων ἐκ κινδύνων, ἀπολυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τῶν δωρημάτων ἢ ἄβυσσος· χαῖρε λιμὴν ἀχείμαστε· χαῖρε ὀχύρωμα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Παρθένε Θεοτόκε, μόνη πανύμνητε.

Ὤδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τοῦ Παύλου φοιτηταὶ σοφοὶ γενόμενοι, κατ' ἔχθος ἐκείνου τε πορευθέντες, διεδράμετε τὰ σύμπαντα, τὸν σωτήριον λόγον καταγγέλλοντες.

Ὡς θεῖοι ποταμοὶ σοφίας ἐνδοξοὶ, ναμάτων πληροῦτε τῶν σωτηρίων, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ἐκ πηγῶν σωτηρίου ρεῖθρα βλύζοντες.

Παντοίων ἀναγκῶν καὶ περιστάσεων, τοῦ βίου πρεσβείαις ὑμῶν ἀγίαις, θεοφόροι κυβερνήσατε, τοὺς ὑμᾶς νῦν τιμῶντας διασώζοντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ κλίνας οὐρανοὺς τῇ ὑπὲρ ἐννοίαν, κενώσει τὴν σάρκα ἐκ σοῦ πτωχεύει, προσλαβόμενος Θεόνυμφε, καὶ τὸν κόσμον πλατίζει τῇ θεότητι.

Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Γάσωνα πιστοὶ, καὶ Σωσίπατρον ὑμνοῖς, ὡς μύστας ἱεροῦς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, ἐπαξίως τιμήσωμεν, ὅπως λάβωμεν, ταῖς παρακλησεσι τούτων, πάντες ἔλεος, καὶ χάριν εὐρώμεν θεῖαν, εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὤδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τοῦ Χριστοῦ τῷ ὀνόματι, θαυματουργοὶ, τελούντες τὰς ἰάσεις, πρὸς Θεοῦ τὴν πίστιν λαοὺς εἰλκύσατε.

Καὶ ποιμαίνειν μακάριοι, καὶ ὀδηγεῖν, ὑμᾶς καὶ μετὰ τέλος, τὸ μικρὸν πιστεύομεν τοῦτο ποιμνιον.

Συγγενόμενοι ἐνδοξοὶ, πνευματικῶς πρεσβείας συμπολίταις τὰς χρηστὰς, φιλίας νόμῳ παράσχοιτε.

Θεοτοκίον.

Ταῖς πρεσβείαις δεόμεθα, τῆς σέ σαρκί, τεκούσης Θεοῦ Λόγε, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ ἐλέη σου.

Ὤδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Γεουργοὶ τοῦ Χριστοῦ, τῶν μυστηρίων ἐκκεεῖς ὤφθητε, καὶ κοινωνοὶ, σοφοὶ τῶν ἐκείνου, ἀγίων τε παθῶν· διὰ ἐπαξίως, αἰεὶ μακαρίζεσθε.

Ὡς οὐρανοὶ λογικοὶ, τοῖς ἐπὶ γῆς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἁγιοι, δόξαν τραυῶς, φθεγγόμενοι ζόφον, ἐξήρατε, δεινόν, καὶ θεογνωσίας, τὸν κόσμον ἐπλήσατε.

Ταῖς ἱεσείαις τῶν σῶν, ἱερωτάτων μαθητῶν Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· ἡμεῖς γὰρ λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς, καὶ φόβῳ σε πάντες, ὑμνοῦντες δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εν γενεαῖς γενεῶν, εὐλογημένη καὶ ἀγνή πέφυκας, ὡς τὴν ἀράν, τῷ θεῷ σου τόκῳ, νεκρώσασα τὸ πρὶν, καὶ τὴν εὐλογίαν, τῷ κόσμῳ πηγάσασα.

Ὤδὴ ε'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ὁπλον σε οἱ θεηγόροι, Ἀπόστολοι κεντημένοι, τὴν τῶν ἐναντίων εὐσθενῶς, παράταξιν ἔτρεψαν, ὡς ἄριστοι, στρατιωταὶ σου Λόγε.

Εκράτυναν τὴν Ἐκκλησίαν, Σωσίπατρος καὶ Ἰάσων, ἱερολογίαις ἱεραῖς, ὡς ἐνθεοὶ ῥήτορες, καὶ κήρυκες, καὶ Θεοῦ ἱεράρχαι.

Εκύκλωσαν ἡμᾶς ἀνάγκαι, καὶ θλίψεις δι' ἀμαρτίαν· ἀλλὰ παρακλησεσι σεπταῖς, τῶν Ἀποστόλων σου, ἐλέησον, ὁ Θεὸς τοὺς σοὺς δούλους.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ὁ σέ γινώσκων, λαὸς ἀγνή Θεοτόκε· ἐν γὰρ τοῦ Υἱοῦ σε τῷ φωτὶ, πᾶς τις πορεύεται, σωζόμενος, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἀνάγαγε, Κύριε Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζώην μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου καταυγασθέντες, γεγόνατε φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, τρισμακάριοι· καταυγάζετε γὰρ αἰεὶ κόσμον θαυμασιν, Ἰάσων, ἢ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, Σωσίπατρε, Χριστοῦ Μαρτύρων κλέος, Ἀπόστολοι θεο-

φόροι, προσάται τῶν ἐν ἀνάγκαις, καθικετεύσατε θεῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απόστολοι θεηγόροι, καὶ κήρυκες εὐσεβείαν, διδάσκαλοι καὶ προστάται εὐσεβούντων ἀεισέβαστοι, παρεστηκότες θεῷ, καὶ φωτὸς θείου πληρούμενοι, καὶ στεφάνοις ἐγκοσμούμενοι, φωτίσατε ἡμᾶς δεόμεθα, γεραιρεῖν τὴν ὑμῶν πανέορτον πανήγυριν ἐν εὐφήμοις ὑμνωδίαις εὐσεβῶς· πάντες γὰρ ἐσμέν ποιμνιον ὑμῶν, λυτρωθέντες τῆς πλάνης ἐν χάριτι· ἀλλ' ὡς ὄντες σωτῆρες τῶν πιεσῶν, σπεύσατε πρὸς τὸν Κτίστην, πρεσβεύειν παρρησία, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Στίχοι.

Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρας,
Ἄλλ' εὗρεν ἄλλην μὴ πέρας κειτημένην.

Θανόντι δόξαν σοῦ προσώπου δεικνύεις
Σὼ Σωσιπάτρω, τοῦ Θεοῦ Λόγου Πάτερ.

Εἰνάδι ἀμφ' ἐνάτη Ἰάσων ἀπεβήσατο γαίης.

Τούτων ὁ μὲν Ἰάσων Ταρσεὺς ἦν, ὃς καὶ πρῶτος ἐκεῖθεν ζωγραῖται πρὸς τὴν εὐσεβείαν. Σωσιπάτρος δὲ, ἐξ Ἀγαίας ὀρμώμενος, μετὰ τοῦτον τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐδέξατο. Ἀμφότεροι δὲ, μαθηταὶ χρηματίσαντες Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, ὁ μὲν Ἰάσων τῆς ἰδίας πόλεως διδάσκαλος καθίσταται· ὁ δὲ Σωσιπάτρος τῆς Γκιονιέων Ἐκκλησίας τοὺς οἴκους δέχεται.

Οὗτοι τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν καλῶς ποιμάναντες, τὰ Ἑσπέρια καταλαμβάνουσι· καὶ τῆ Κερκυραίων ἐπιδημήσαντες νήσω, Ναὸν περικαλλῆ ἀνεγείρουσι. Στεφάνω τῷ Πρωτομάρτυρι ἔνθα τῷ Θεῷ λειτουργῶντες, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπίασαντο πίστιν. Διαβληθέντες δὲ Κερκυλλίνω τῷ Βασιλεῖ, φρουρᾷ ἐγκλείονται, ἐν ἧ ἑπτὰ λήσταρχοι ὑπῆρχον ἐγκλεισμένοι, ὧν αἱ προσηγορίαι εἰσὶν αὗται· Σατορνῖνος, Ἰακίσχυλος, Φαυστιανός, Ἰανθάριος, Μαρσάλιος, Εὐφράσιος, καὶ Μαμμῖνος· οὓς, δι' ὧν εἶπον καὶ ἐποίησαν, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετήνεγκαν πίστιν, πρόβατα ἀντὶ λύκων ἐργα-

σάμενοι· οἱ τινες μετὰ ταῦτα, ἐν λέβησι πεπληρωμένοι πίστεως καὶ θείου καὶ κηροῦ βληθέντες, τοὺς τῆς μαρτυρίας στεφάνου παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ ὡσαύτως, πιστεύσας εἰς Χριστὸν, τὴν εὐώνυμον χεῖρα, καὶ τῆς δύο πόδας ἐκκοπεῖς, τέμνεται καὶ τὸν αὐχένα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενος ὄνομα.

Τοὺς δὲ Ἁγίους, Ἰάσωνα καὶ Σωσιπάτρον, τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν ὁ Βασιλεὺς, Καρπιανῶ τῷ ἐπάρχῳ τιμωρεῖσθαι ἐκδίδωσιν· ὃς τούτους ἐρωτήσας, αὐτοῖς τῆ εἰρικτῆ δεσμεύσας ἀπέρριψεν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτοὺς οὕτω δεδεμένους Κερκύρα ἢ τοῦ Βασιλέως θυγάτηρ, καὶ μαθούσα, ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν πάσχουσι, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀνηγόρευσε· καὶ τὸν κόσμον, ὃν περ ἐφόρει, πένησι δέδωκε. Τοῦτο μαθὼν ὁ πατήρ αὐτῆς, ἐπεὶ οὐκ ἠδυνήθη τοῦ σκοποῦ μεταστρέφαι αὐτὴν, εἰρικτῆ κατακλείει, καὶ Αἰθίοπι τινὶ ἀσώτῳ εἰς διαφθοράν ἐκδίδωσιν· ἀλλ' ὅτε τῆ θύρα τῆς φυλακῆς προσήγγισεν, ὑπὸ θηρίου διεσπαράχθη. Ἡ δὲ τοῦτο μαθούσα, ἰάσατο αὐτὸν, καὶ τοῦ θηρός λυτροῦται· καὶ δι' ὧν πρὸς αὐτὸν διεξήει, Χριστιανὸν αὐτὸν ἀπειργάσατο, καὶ· Μέγας ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεός, ὁ Αἰθίοψ ἀνεβόησεν· ὃς, αὐτίκα ὑπὸ τοῦ τυράννου δεινῶς βασανισθεὶς, τοῦ βίου μεθίσταται. Περὶ δὲ τὴν φρουρὰν ξύλα ἐνέγκαντες οἱ στρατιῶται ὑψῆσαν, τὴν Μάρτυρα κατακαῦσαι πειρώμενοι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀφλεκτος διαμείνασα, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετεκαλέσατο πίστιν. Διὰ τοῦτο ξύλῳ ἀναρτᾶται, καὶ καπνῷ πνιγρῷ ὑποβάλλεται ἐπὶ τοσοῦτον, ἕως τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Θεῷ παρέθετο. Μετὰ ταῦτα, διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ τῶν Ἁγίων ἐν παρακειμένῳ νησιδίῳ διαφυγόντων, αὐτὸς τιμωρησόμενος τούτους ἀπέπλει. Καὶ δὴ μέσον τοῦ πελάγους γενόμενος, ὡς ὁ πάλαι Φαραῶ, τῆ θαλάσσης κατεποντίσθη. Καὶ ὁ μὲν τοῦ Κυρίου λαός, εὐχαριστηρίους ὕμνους τῷ Θεῷ προσήγαγεν· Ἰάσων δὲ καὶ Σωσιπάτρος τῆς φυλακῆς ἀπολυθέντες, εἰδασκον ἀκωλύτως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἐπὶ δὲ ἀνέστη Βασιλεὺς ἕτερος, καὶ τὰ περὶ τῶν Ἁγίων ἔμαθε, κελεύει ἀχθῆναι βούτην σιδηρᾶν, καὶ βληθῆναι πίσσαν ἐν αὐτῇ καὶ ρητήνην καὶ κηρὸν, καὶ ἐκπυρωθῆναι σφοδρῶς,

καὶ τοὺς Ἁγίους ἐν αὐτῇ βληθῆναι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων ἀφλέκτων διαφυλαχθέντων, πολλοὶ τῶν ἀπίστων κατεφλέγησαν· οἱ δὲ τῷ Χριστῷ προσέδραμον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, λίθον ἐξαρτήσας τῷ ἰδίῳ τραχήλῳ, ἐθρήνει· Ὁ Θεὸς, λέγων, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου, ἐλέησόν με. Ὁ δὲ μακάριος Ἰάσων, παρόντος τῆ Βασιλέως, τὸν λαὸν ἅπαντα νηθετήσας, καὶ διδάξας, καὶ κατηγήσας, ἐβάπτισεν ἅπαντας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐπονομάσας τὸν Βασιλέα, Σεβαστιανόν. Οὐ μετὰ πολλὰς δὲ ἡμέρας, ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως, νόσῳ περιπεσὼν, ἐτελεύτησε· προσευξάμενος δὲ ὁ Ἀπόστολος, ἤγειρεν αὐτόν. Πολλὰ γοῦν ἔκτοτε κατειργάσατο θαύματα, καὶ ναοὺς ἀνεγείρας περικαλλεῖς, καὶ πάντα καλῶς καὶ ὀσίως τελείσας, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον ἐπαυξήσας, ἐν γῆρα καλῶ, πρὸς τὸν ποθοῦμενον διαβαίνει Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων ληστών, οἱ, διὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἰάσωνος πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ἐν λέβητι πίσης καχλαζούσης βληθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Λησταί, μαθόντες τὴν Ἐδὲμ λησοῦ λάχος, Πίσση λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Κερκύρας θυγατρὸς Κερκυλλίνου τοῦ Βασιλέως, ἣτις βέλεσι κατατρωθεῖσα τελειοῦται.

Στίχ. Βελῶν Βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη, Ἐκ σιγμαίων ἔλαμψεν, ὡς ἐκ μαργάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Βιταλίου, πυρὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Μὴ δειλιάσης, Βιτάλιε, πρὸς φλόγα.

Ἠγήσομαι γὰρ, καὶ προεισέλθω Ζήνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὁποῖον ἐκσμήξει ρύπον, Ὁβρυζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίον;

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσεῖς.

Τοῦ πρώτου φωτός, ταῖς ἀκτῖνας ὁ σοφὸς Παῦλος δεξάμενος, ὑμᾶς Ἰάσων ἱερώτατε, καὶ θεοφόρε Σωσίπατρε, δευτεροφανῶς καταυγάζει, διδασκαῖς ἀναμελλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίου σοφοί, ἐπὶ γῆς τοῦ αἰσθητοῦ ὁδὸν ἐδράμετε. Ἀνατολὴν γὰρ καταλάμπαντες, πρὸς Δύσιν φθάσαντες ἔδυτε· σώματι φαιδρῶ πρὸς Θεὸν δὲ, ἀνυψώσαντες πνεύματα, ὑμνολογεῖτε νῦν αὐτόν, ὡς τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Προστάτιν Θερμὴν, τὴν τεκοῦσάν σε Χριστέ Παρθένον ἔδωκας, τοῖς ἐν ἀνάγκαις περιπίπτουσι, ταῖς τῶν δεινῶν περιστάσεων· ῥῦσαι οὖν ἡμᾶς εὐχαῖς ταύτης, τῶν κινδύνων τῆς ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥαιωθέντες καλλοναῖς, τῆ τῆς χάριτος σοφοὶ Εὐαγγελίου, παντὶ ὄφθητε κόσμῳ, τὴν ὑπερέχουσαν νοῦν, εἰρήνην εὐαγγελιζόμενοι· ὅθεν ἀνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν φιλοσόφων ταῖς πλοκαῖς, διελύσατε σφῶς θεολογοῦντες, τρισυπόστατον φύσιν, μύσται τοῦ Λόγου σεπτοί, καὶ κόσμον ὅλον ἐφωτίσατε, μέλπειν καὶ δοξάζειν, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ θεοτόκον ἀληθῆ, ὀνομάζοντες Ἁγνή ὁμολογοῦμεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Λόγον ἀφράστως διπλοῦν τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸν ἐπὶ γῆς τοὺς Ἁγίους, μεγαλύνοντα Λόγον Θεοῦ, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα, καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑψίστοις, κατέχοντα τὰ πνεύματα αὐτῶν, ἐν χειρὶ τῆ οἰκείᾳ, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τελειωθέντες θεόπται, ἐν ὀλίγῳ πληροῦτε, ἐν τόποις φωτεινοῖς, χρόνους μακροῦς, ἔνθα χαρὰ ἀνεκλάλητος, καὶ αἰδῖος δόξα, καὶ φῶς τὸ καταλάμπον ὡς Θεὸς, τοῦ φωτός τοὺς ἀξίους, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας.

Νῦν εὐφημοῦντες θεόπται, δυσωποῦμεν ἐν ὕμνοις, ὑμᾶς ὡς κυβερνήτας ἱεροῦς, ὑπὲρ εἰρήνης τῆ σύμπαντος, ἱκετεύσατε κόσμου, καὶ

εὐσταθείας τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἡμῶν σωτηρίας, Ἰάσων καὶ Σωσίπατρε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, σαῖς ἀλήκτοις πρεσβείαις, κατάβαλε τὰ θράση τῶν ἐθνῶν, τῶν τοὺς πολέμους ζητούντων αἰεὶ, Βασιλεῖ φιλοχρίστῳ, βραβεύουσα ταῖς νίκας κατ' ἐχθρῶν ἵνα σε κατὰ χρέος, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
 » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
 » οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.
 Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ηπαμφαῆς καὶ θείας, τῶν Ἀποστόλων ἑορτῆ, τῶν Κερκυραίων τὰ πλήθη, πρὸς εὐωχίαν συγκαλεῖ. Δεῦτε κορέσθητε πάντες, πνευματικῆς εὐφροσύνης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Θεόπτα Ἰακώβε, σὺ τὴν τοῦ Λόγου ἠλόγησας, θεραπείας καὶ σχέσεως καταλιπὼν γὰρ, βίου τὸν τάραχον, εἰς ναπήν δὲ, μεταβάς θάλασσαν, ταύτην ἐτάραξας, εὐσεβείας δόγμασι, καὶ ταῖς βρονταῖς, ταῖς ὑπερκοσμίαις σου, θεομακάριστε.

Λόγον παμμακάρε Ἰακώβε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, καὶ αἰῶνος τοῦ μέλλοντος, θεραπεύων πράξειςιν, Ἰσραὴλ τὸν παμβέβηλον, πρωτοτοκίων, ὄντως ἐστέρησας ὡς τὴν κοιλίαν, Θεὸν ἠγούμενον ὃν καὶ ἐξήλεγξας, καὶ γυμνὸν ἀπέδειξας, τῆς πατριῆς, σκέπης εὐλογίας τε, καὶ κλήρου ἁμοιρον.

Αρχων κατεστάθης ἐνδοξε, νῦν ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν, περὶ σοῦ ὡσπερ γέγραπται, μα-

θητῆς γενόμενος, τοῦ τὰ πάντα ποιήσαντος· καὶ διὰ ζῆλον, σοῦ τὸν θερμότατον, ὑπὸ ἀνόμων, μαχαίρα πάνσοφε, φόνον ὑπέμεινας, τῆς σεπτῆς τῶν δώδεκα, συμμαθητῶν, μάκαρ ὁμηγύρεως, προαναιρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρῶτος πανεύφημε τῆς θεολέκτη δωδεκάδος, θάνατον ἐν μαχαίρα ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὸν Διδάσκαλον ὑπέμεινας· πρῶτος τὸ ποτήριον αὐτοῦ ὡς ὑπέσχου ἔπιες· ὅθεν τῆς βασιλείας σε συγκληρονόμον προσήκατο ὁ φιλόανθρωπος, σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'.

Απόστολε καὶ Μάρτυς Ἰακώβε, τοῦ καλοῦ ποιμένος τὸ θεόλεκτον πρόβατον, τῷ ὁμαίμονι ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἴτησαι τοῖς ἑορταζούσι τὸ σεπτὸν σου μνημόσυνον, ἀφесιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἁγίε

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Βροντῆς Ἰακώβον εὐφρονα παῖδα γεραίρω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὤδη α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῷ σῶ δικτύῳ, ἀλιεὺς ὡς ἔμπειρος, τοῦ τῶν πταισμάτων βυθῆ, ἀναγαγὼν μάκαρ, τὴν ψυχὴν με φώτισον, ταῖς φωτοβόλοις λάμπησι, καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως, ὃ θεοφάντορ Ἰακώβε, μνήμην τὴν ἀγίαν εὐόδωσον.

Οπρὸ αἰώνων, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ὑπερτελῆς τε Θεὸς, σωματῶθεις ὡφθη, ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, καὶ συνεργὸν τῆς χάριτος,

(*) Ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος ταύτης ἐλλείπεται Τροπάρια τεσσάρων γραμμάτων PONT. Καὶ τῶν μὲν πρώτων τεσσάρων ψιδῶν τὰ θεοτοκία ἀποκλείονται αὐτῆς· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τέσσαρας, συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτῶν, παρεντίθεται ἔτι πρὸ τούτων καὶ ἀνά ἐν Τροπάριον, μήτε εἰς τὴν ἀκροστιχίδα ἀνήκοντα, μήτε ἐν ταῖς χειρογράφαις ὄντα.

ἀναδείκνυσι μάκαρ, καὶ ὑπὲρ ἑσέως σε πάνσο-
φον, ῥώμη τῇ αὐτοῦ δυναμούμενον.

Νενοηκῶς σου, τὴν ψυχῆς εὐγένειαν, σὲ ὁ
προγνώστης Θεός, καὶ τὸ στερόδον μύσα,
καὶ ἀκαταμάχητον, τῆς διανοίας ἐνδοξε, τοῖς
αὐτοῦ ὑπὲρταίς, προκεκριμένως ἐνέταξεν, ἐ-
δνεσιν αὐτὸν καταγγέλλοντα.

Βουλῆς Μεγάλης, τοῦ Πατρὸς ὁ Ἄγγελος, ἐξ
ἀπειράνδρου Μητρὸς, ἐπιφανεῖς κόσμῳ,
σάρκα προσελάβετο ὡς ἀρεταῖς κοσμούμενον,
μαθητὴν σε δεικνύει, καὶ θεηγόρον Ἰακώβε, λό-
γους τοὺς αὐτοῦ ῥητορεύοντα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα, περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γε-
νεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ
χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μχ-
ρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν
προστασίαν ἡμῶν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Ἡ ἐκ τοῦ ὕψους σε πνοή, βιαία τοῦ Παρα-
κλήτου, ἐκπυρώσασα σοφὸν θεηγόρον,
ῥητορεύοντα σαφῶς, τὰ μεγαλεῖα δεικνύει,
τοῦ σαρκωθέντος Λόγου, οὗ καὶ αὐτόπτης γε-
γέννησαι.

Σὲ ὡσπερ βέλος ἐκλεκτόν, ὁ Λόγος ἠκονημέ-
νον, ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγνύει,
διαρρήσσοντα ψυχὰς, τῶν ἐναντίων πάνσοφε,
καὶ προνομεύοντά σε, τέτων τὰ σκυλὰ Ἰακώβε.

Γερωμένος σου σοφέ, ὁ τόκος καὶ φωτοφόρος,
τοῦ Θεοῦ τῇ συγγενείᾳ παμμάκαρ, φαιδρ-
νόμενος τρανώς, ἐν συναφείᾳ δεικνύται· ἐξ ἀ-
παλῶν γὰρ ὄφθης, τῷ Λόγῳ συνδιαιτώμενος.

Ακλιδῶτου σου ψυχῆς, τὸ ἱλαρὸν τῷ Δε-
σπότη, ὄραθὲν καὶ πρό τῆς κλήσεως μά-
καρ, ἀξιόληπτος αὐτῷ, ἐφάνης ὡς Ἰακώβε, καὶ
τῆς οἰκονομίας, μύστης τῆς τούτου γεγέννησαι.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερυθίμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλο-
τέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν
ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ
πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἶρμος.

» **Ὁ** στερεώσας κατ' ἀρχαῖς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδατων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
» Ἅγιος μόνε φιλόνηρωπε.

Καθίσμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ μαθητευθεῖς, καὶ πινὼν τὸ ἐκείνου,
ποτήριον, σοφέ, ὡσπερ ἔφη σοι μάκαρ,
μαχαίρα Ἰακώβε, ἀπεικάνθης Ἀπόστολε· ὅθεν
ἅπαντα, ἡ Ἐκκλησία χορεύει, ἑορταίζουσα, τὴν
παναγίαν σου μνήμην, ἐν ἣ εὐφημοῦμέν σε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.
Κήρυξ Χριστοῦ, γεγονόςσ θεῖος Ἰακώβε· σὺ
κληθεῖς γὰρ, θεῖον ἠκολούθησας, τὴν
πατρικὴν, σχέσιν παριδῶν, καὶ τῶν ἐπιγεῖων,
τὰ μένοντα ἀμειψάμενος· διὸ καὶ τῆς ἀφρά-
στου, οὐρανῶν κληροχίας, κατηξίωσαι μάκαρ
αἰοῖδιμε.

Ὡ τοῦ θερμοῦ, πόθου σου πρὸς τὸν Δεσπό-
την Χριστόν! σὺ γὰρ τοῦτον, σφοδρὰ ἐ-
πεπόθησας, τῷ φωτισμῷ, τούτου λαμπρυνθεῖς,
καὶ μορφωθείς τούτῳ, ἐφάνης πᾶσι φῶς δεύ-
τερον, τοῦ πρώτου ταῖς ἀκτίσι, λαμπρυνθεῖς
καὶ τῇ δόξῃ, πανσεβάσμιε μάκαρ Ἰακώβε.

Βίον σεπτὸν, ἔσχηκας καὶ ὑπερθαύμαστον·
τῷ γὰρ πόθῳ, πόθον ἀκατάσχετον, προσ-
εληφῶς, τὴν τῶν ὀρεκτῶν, τῆς ἀγαθαρχίας,
ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες, Θεόφρον,
Ἄσωμάτοις συμφάλλων· τῇ δυνάμει σου δόξα
Φιλάνθρωπε.

Ὁλον σαυτὸν, νεύμασιν ἐμπαρεχόμενος, τοῦ
Δεσπότη, μύστα θεοδίδακτε, τῶν ἀρε-
τῶν, ἤρθης ἐμφανῶς, πρὸς ὑψηλοτάτην, καὶ
θεῖαν ὄντως ἀκρόρειαν· ἀκείθεν ἰαμάτων,
ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς τὴν μνήμην σου
μάκαρ δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε·
σὺ προσταίς, σὺ καὶ καταφύγιον, Χρι-
στιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱὸν
σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ
κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον
ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ῥδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Νέος ὡσπερ ἥλιος, ζήλω πυρακτούμενος,
τοὺς ἀπειθήσαντας, τῷ κηρύγματί σου,
καταφλέξει ἠθέλησας ἐνδοξε· ἀλλ' ἐκώλυσέ σε,
ὁ θελητὴς τῆς εὐσπλαγγνίας, ἐκιδδασκῶν τὸ
πρᾶον τῆς χάριτος.

Επιβάς ἀκροτάτης, ἀρετῆς πτερούμενος,
δι' ἀγαπήσεως, τῶν ἐγκρίτων θεόνων, τοῦ

Δεσπότης ἐπόθησας ἔνδοξε, τὰ πρωτεῖα φέρειν, οὐχ ὡς ἐρῶν δόξης ματαίως, ἀλλὰ βλέπειν ἀμέσως ὃν ἔστερξας.

Υπερέβη τοὺς ὄρους, Σῶτερ ὁ Ἰάκωβος, τῆς ἀνθρωπότητος· τὴν γὰρ δύνάμιν σου, ὡς ἰμῶτιον περιζωσάμενος, ἰαμάτων βρύει, τοὺς ποταμούς καὶ τῶν θαυμάτων, καὶ φωτίζει τῇ πίστει τὰ πέρατα.

Φωτεινὴ σε νεφέλη, Λόγον ἀπαξράπτοντα, δόξῃ θεώμενον, ἐν θαβῶρ τῷ ὄρει, ἐπεσείασε μάκαρ Ἰάκωβε· καὶ φωνῆς ἀκούσαι, τῆς πατρικῆς κατηξιώθης, βεβαιούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένην, Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ῥδι γ΄. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ρεύματα ὡς ἐκ πηγῆς, ἰαμάτων ἀενάως παρέχων, καὶ φωτισμὸν δογμάτων, εὐσεβῶν βλύζων ἔνδοξε, τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβεῖ, πόθῳ Ἰάκωβε, προσιόντων, καταλαμπρύνει παμμακάριστε.

Οργανον χωρητικόν, ὁ Δεσπότης εὐρηκῶς σε παμμακάρι, τῆς ἑαυτῆ πλεσίας, καὶ σεπτῆς διαδόσεως, ἐμφορεῖ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, μυστηρίων, Ἱεουργε τῆς αἰδίου ζωῆς.

Δόξαν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκζητήσας τῷ Χριστῷ παρασχεῖν σοι, ὡς Βασιλεῖ γῆνῳ, βασιλείας ἐπέτυχες, ἐκ τῆς κάτω καὶ φθαρτῆς, μάκαρ Ἰάκωβε, ἀλλ' ἀφθάρτου, ἣν δι' ἀθλήσεως ἀπέλαβες.

Νέκρωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Δεσπότης ὑπελθεῖν εὐδοκήσας, τὴν τοῖς νεκροῖς αἰτίαν, ἀληθοῦς ἀναστάσεως, ὡς αὐτοῦ μυσταγωγόν, μάκαρ σε εἴλετο, συνεργάτην, ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο.

Θεοτοκίον.

Ἄβυσσον τῶν οἰκιρμῶν, ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε Παρθένε, τῶν λυπηρῶν τοῦ βίου, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, καὶ χάραξ πνευματικῆς, θύραν μοι ἀνοίξον· σοὶ γὰρ Κόρη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ὁ Εἰρμός.

Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν

» βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὃ κυβερνήτα καὶ διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρός, παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε· μεθ' οὗ καὶ ἠξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θεῖαν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ Οἶκος.

Ως ἀλιεὺς λογικῶν ἰχθύων, τῷ δικτύῳ τρισμακάρι τῶν σεπτῶν εὐχῶν, βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὴν παλαιὰ ὑφ' ἠδονῶν θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου· ἵνα ἀκλινῶς διελθὼν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον με, ὑμνήσω τὸν ὄνομά σου, καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἀμεμπτον, ὃν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἠξιώθης ἐπ' ὄρους θεάσασθαι, Κυρίε τὴν θεῖαν Μεταμόρφωσιν.

Συναξάριον.

τῇ Λ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Ὡς ἀμνός Ἰάκωβος ἀχθεῖς ἐσφάγη,
τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.

Κτεῖνε, μάχαιρα φόνου, Ἰάκωβον ἐνὶ τριακοστῇ.

Οὗτος υἱὸς μὲν ἦν Ζεβεδαίου, ἀδελφός δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνδρέου καὶ Πέτρου κλήσιν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος εἰς μαθητεῖαν σὺν τῷ ἀδελφῷ προσεκληθῆ· οἱ καὶ εὐθέως, τὸν τε πατέρα καὶ τὸ πλοῖον καὶ ἀπλῶς πάντα ἀφέντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ τοσοῦτον αὐτοὺς ἠγάπησεν, ὡς τῷ μὲν τὴν ἐπὶ τὸ στήθος ἀνάκλῃσιν χάρισασθαι, τῷ δὲ πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ αὐτὸς ἔπιε. Καὶ αὐτοὶ τοσοῦτον τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ζῆλον ἐπεδείξαντο, ὡς τε πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ θελῆσαι κατενεγκεῖν, καὶ ἀναλῶσαι τοὺς μὴ πιστεύσαντας· καὶ τάχα ἂν τοῦτο ἔδρασαν, εἰμὴ ἡ αὐτοῦ ἀγαθότης τούτους διεκώλυσε. Διὰ ταῦτα οὖν, αὐτοὺς τε καὶ τὸν Κορυφαῖον Πέτρον, αἰετοτε ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις οἰκονομίαις παρελάμβανε, τὰ ὑψηλότερα καὶ μυστικώτερα τῶν δογμάτων μυστα-

γωγῶν. Τοῦτον τὸν μακάριον Ἰάκωβον, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὴ φέρων ὁ Ἡρώδης παρρησιαζόμενος, καὶ τὸ σωτήριον κήρυγμα καταγγέλλοντα, τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν, ἀνεῖλε μαχαίρα, δεύτερον μετὰ Στέφανον μάρτυρα, τῷ Δεσπότη παραπέμψας Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ὡδαῖς κάτω,
Ἀπῆλθε τέρψων, ὡσπερ οἶμαι, καὶ νόας.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Μαξίμος εὐρῶν τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσσην,
Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μνησεῖ μέσον ξίφος.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς.

Στίχ. Χρὴ μηδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,
Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, Ἐπισκόπου Εὐροίας.

Στίχ. Τίς μὴ Δονάτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,
Ὅν περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν;

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίῳ τοῦ μεγάλου, Ἐπίσκοπος γενόμενος ἐν πύλει, λεγομένη Εὐροία κατὰ τὴν παλαιὰν Ἠπειρον. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει χωρίον ἦν, ὄνομα αὐτῷ Σωρεία (τὸ νῦν λεγόμενον Σούλι κατὰ τινάς), ἐν ᾧ ἦν πηγὴ ὕδατος, καὶ ὅσαι ἂν ἐξ αὐτῆς ἔπινον, πικρῷ θανάτῳ παρεδίδοντο. Μαθῶν δὲ τοῦτο ὁ ἀγιώτατος Ἐπίσκοπος Δονάτος, ἀφίκετο πρὸς τὴν πηγὴν, μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ Κληρικῶν. Καὶ ἅμα τῷ καταλαβεῖν αὐτὸν, βροντὴ γέγονε· καὶ εὐθέως ἐξελθὼν ζῶν θανατηφόρον, ὅπερ ἐνεφώλευε τῇ πηγῇ, συνήνητησε τῷ μακαρίῳ, καὶ ἐπειράτο τῇ οὐρᾷ αὐτοῦ συμπεριλαβεῖν τοὺς πόδας τοῦ ὄνου, ᾧ ἐπωχεῖτο ὁ μακάριος. Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τὸ θηρίον, ἔλαβε τὸ σχοινίον, ᾧ ἔτυπτε τὸ ὑποζύγιον, καὶ τύψας κατὰ νῶτον τὸ θηρίον, καιρίαν μάστιγα δι' αὐτοῦ τούτῳ ἐπήνεγκεν· ὁ καὶ παρευθὺς πεσὼν ἀπέψυξε. Τότε συλλέξαντες ξύλα οἱ αὐτόπται τοῦ θανάτου, κατέκαυσαν τὸ θηρίον· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τοῦ ὕδατος ἄψασθαι. Ὁ δὲ Ἅγιος, εὐχὴν ποιήσας, καὶ τὴν πηγὴν εὐλογήσας, καὶ πρῶτος πιῶν,

ἐπέτρεψε καὶ τοῖς πᾶσιν ἀδελῶς πίνειν· ἐξ οὗ πίνοντες καὶ εὐφρανθέντες, ἀβλαβεῖς εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὰ ἴδια ἐπορεύοντο.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος, μετακαλέσατο πάντας τοὺς ἐνεῖσε Ἐπισκόπους, καὶ, Ποῖός ἐστι Δονάτος, ἐπυνθάνετο, ὁ τὸν δράκοντα διὰ φραγγελίου ἀποκτείνας, καὶ ὕδωρ δι' εὐχῆς ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐξ οὐρανοῦ βροχὴν καταβιβάσας; Οἱ δὲ ὑπέδειξαν αὐτὸν, λέγοντες· Οὗτός ἐστι, Βασιλεῦ. Καὶ ὁ Βασιλεὺς κατασπασάμενος αὐτὸν, ἀπήγαγε πρὸς τὴν Βασιλίссαν· καὶ πεσόντες ἀμφότεροι, ἐπελάβοντο τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἐκλιπαροῦντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες· Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, παρακλήθητι, καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν ἔλεος· μονογενὲς γὰρ θυγάτριον ἔχοντες, ὑπὸ δεινοῦ ἐνοχλῶμενον δαίμονος, μεγάλως τὴν ψυχὴν συντριβόμεθα· εἰ ἔν θεραπεύσης αὐτήν, λάβε τὸ ἡμῖσιν τῆς ἐσίας αὐτῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος ἔλθέτω ἡ παῖς. Οἱ δὲ τὸν Ἅγιον ἀπήγαγον πρὸς αὐτήν. Καὶ ἐπιτιμηθέντος τοῦ δαίμονος, καὶ ἐξωσθέντος εὐθὺς παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἰάθη ἡ παῖς. Τοῦ δὲ Βασιλέως δίδόντος τὸ ὑποσχεθὲν, οὐ κατεδέξατο τοῦτο λαβεῖν ὁ μακάριος. Διὰ δὲ τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν πρόθεσιν, ἠτήσατο τόπον τινὰ δοθῆναι, πλησίον τῆς χώρας αὐτοῦ κείμενον, ἐπιτήδειον ὄντα εἰς ναὸν, Ὀμφάλιον οὕτω καλούμενον, ὃν ἐδωρήσατο εὐθὺς ὁ Βασιλεὺς δι' ἐγγράφου προσταγματος.

Οὗτος οὖν ὁ μακάριος καὶ νεκρὸν ἀνέστησε, ταφῆναι κωλυόμενος, ἕως οὗ τὸ ὀφειλόμενον τῷ δανειστῇ ἀποδοῦν· μετὰ δὲ τὸ διαλεχθῆναι πρὸς τὸν δανειστὴν περὶ τοῦ ζητήματος, καὶ διαρρήχθῆναι τὸ χειρόγραφον, κοιμηθῆναι ταῦτον πάλιν προσέταξεν, ἄχρις ἂν ἡ κοινὴ ἀνάστασις πάντων γένηται. Ἐπεὶ δὲ τότε καὶ αὐχμῶ ἡ γῆ ἐπιέζετο, δι' ἐντεῦξέως τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἅγιος ἐξελθὼν τῆς πόλεως ἤνυξεν· καὶ τοσοῦτος κατῆλθεν οὐρανὸθεν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῆς ὑετός, ὡς μεθυσθῆναι τὴν γῆν, καὶ μηδὲν κατακλυσμοῦ διαφέρειν. Ἐφρόντιζε δὲ ὁ Βασιλεὺς, ὅτι μονοχίτων ἦν ὁ Ἅγιος, καὶ ὁ ὑετός σφοδρὸς πάνυ. Ἀλλὰ

μετά μικρόν ἔλθόντος αὐτοῦ εἰς τὰ βασιλεια, καὶ μηδὲν βραχέντος, μηδὲ μικρὰν νοτίδα ἔχοντος, θαύματος ἐπὶ τούτῳ κατεῖχε πάντας. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐτέρπετο τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ δούς αὐτῷ χρυσίον ἱκανόν, λόγῳ οἰκοδομῆς ναοῦ, καὶ ἕτεραί τινα ἐπιτήδεια πρὸς τὸν τούτου καλλωπισμὸν, ἀπέστειλεν εἰς τὰ ἴδια. Ἀπελθὼν δὲ, καὶ τὸν ναὸν οἰκοδομήσας, καὶ τὸν ἴδιον εὐτρέπισας τάφον, καὶ εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ Ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ποτήριον ἔπιες, καθὼς ὑπέσχου, τὸ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, καὶ τὸ βάπτισμα τούτου, σὺ ἐβάπτισα θεομακάριστε, ὧν νῦν προδύμως κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ακτίσι λαμπόμενος, τῆς θεοπτίας ὠφθης Ἰάκωβε· διὰ τοῦτό σε στέφει, τῆς βασιλείας Χριστοῦ ὁ Κύριος, καταγαλίζει Ἀγγέλοις συμπάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γδοῦ σοι πεπλήρωκε, ταῖς ὑποσχέσεις ὁ μεγαλόδωρος, πρὸς αὐτὸν ἀνυψώσας, τῆ ἐκμιμήσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ· ὧ παρεστῶς νῦν κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, θαβῶρ ἐν ὄρει σὺ θεασάμενος, ἐπὶ γῆς καταπίπτεις, μὴ φέρων τοῦτο ὄρα ἢ τοῖς ὄμμασι· τῆς πατρικῆς δὲ φωνῆς ὡς ἀκήκοας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, προσανεβόας τρανώς.

Θεοτοκίον.

Δυάδα τῶν φύσεων, ἀλλ' οὐ προσώπων Κόρη κηρύττομεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν κατὰ σάρκα ἐξεικονίζομεν, καὶ προσκυνῶμεν μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, οἱ διὰ σοῦ τῷ Θεῷ καταλλαγέντες ἀγνή.

Ὁδὴ Η΄. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Αβραμιαίαν πρόθεσιν, σὺ θεόπτα κτησάμενος, τῷ προσκαλουμένῳ, σέ Χριστῷ ἐπόμενος, ἐγένου θεόσοφος, καὶ λειτουργὸς ὑπῆρξας αὐτῷ, ὡς Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνακράζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Γεγωνοτέρα δέδεικται, τῆς βροντῆς σου ἡ πρόδος, τῆς τῶν νομικῶν, τυπωτικῆς

ἠχήσεως· Χριστὸν γὰρ ἐβρόντησας, τῆ οἰκουμένη πάσῃ θεόν, ὡς Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀναμέλπων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εθαυμαστώθης ἔνδοξε, μαρτυρίας φαιδρότητι, καὶ ἀρχῶν Ἀπόστολε, κατασταθεὶς ἀπάσης τῆς γῆς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν εἰς γῆν διέδραμεν, ὁ σὸς λόγος Ἰάκωβε, πλήξας ὡς βροντῆ, τὴν τῶν ἀπίστων ἔννοιαν· φωτίσας δὲ ἅπαντας, θείῳ φωτὶ τῆς πίστεως, ὡσπερ ἀστραπή, τοὺς εὐπειθῶς ἐκβοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρήτορευόντων γλώσσαί σε, ἀνυμνήσαι οὐ σθένουσιν, ὧ θεογεννητόρ, Μαριάμ θεόνυμφε· Χριστὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη θεόν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ὧ βοῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων
» ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς
» ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέν-
» τας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυ-
» τρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς
» ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς
» αἰῶνας.

Ὁδὴ Θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αγίως σου τὸν δρόμον διηνηκώς, ἐν Ἀγίων σιηνώμασιν ἔνδοξε, νῦν γεγηθώς, αἴγλην κατοπτεύεις τὴν τριφεγγῆ, ἧς ἀπολαύων πάνσοφε, πλήρεις εὐφροσύνης τοὺς ὑμνητάς, τοὺς σοὺς καὶ χαρμοσύνης, ἀνάδειξον παμμάκαρ, ταῖς ἰεσείαις σου Ἰάκωβε.

Γδεῖν σε οἱ κακοῦργοι καὶ φονεῖται, ὡς τὸν Ἰσὸν πρὶν Δεσπότην μὴ φέροντες· τὰς γὰρ αὐτῶν, πράξεις ἐκφαυλίζων σῆς ἀγωγῆς, τῆ παραθέσει ἠλεγξας· κτείνουσι μαχαίρα τὸν μιμητὴν, Χριστοῦ τοῦ σταυρωθέντος, σαρκὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὧ θεορρήμον παμμακάριστε.

Ρομφαία οὐρανίῳ τιμωρηθεὶς, ταῖς πληγαῖς ὁ Ἡρώδης ἀπώλετο, ὅτι τοὺς σοὺς, λόγε διακόνους καὶ μαθητάς, οὓς Ἀποστόλους ἔφη-

σας, κτείνων οὐκ ἐνάριησεν ὁ δεινός· διό σου τὴν δικαίαν, πρόνοιαν εὐεργέτα, καταπλαγέντες μεγαλύνομεν.

Τιμῶντές σου τὴν μνήμην χαρμονικῶς, εὐφημοῦμέν σε μάκαρ Ἰάκωβε, μύστα Χριστοῦ ἄδοντες δὲ ζῆλόν σου τὸν θερμόν, καὶ τὴν μακρὰν περίοδον, καὶ τοὺς σου ἀγῶνας καὶ τὴν σφαγὴν, βροντῆς υἱὸν καὶ φῶς, κριτὴν καὶ μυστολέκτην, πιστῶς σε πάντες ὀνομάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστολαίριον.

Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ δι' εὐσπλαγγνίαν, μαθητευθεὶς Ἰάκωβε τῆς χορείας, ὦφθης Κορυφαίων συναριθμῶς· μεθ' ὧν Χριστῷ δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμῶντων, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλῶν τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτούς ἀνείλκυσας, ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν Δεηγόρον σε παμμάκαρ, ἀναδειξάντος τῆς τέτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Δίς.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει, καὶ σὲ μακάριε, δεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθευδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε ὦ Ἰάκωβε, καταφωτίσας ἀνεδείξας, υἱὸς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐξήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφός, ὡς Δεηγός, ὡς μαθητῆς ἀληθέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε τῆς οὐρανόθεν μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμικαῖς ὑμνωδίαις, Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ποταμός ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανόθεν ὄμβροισ ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν καὶ φωτισμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοί. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

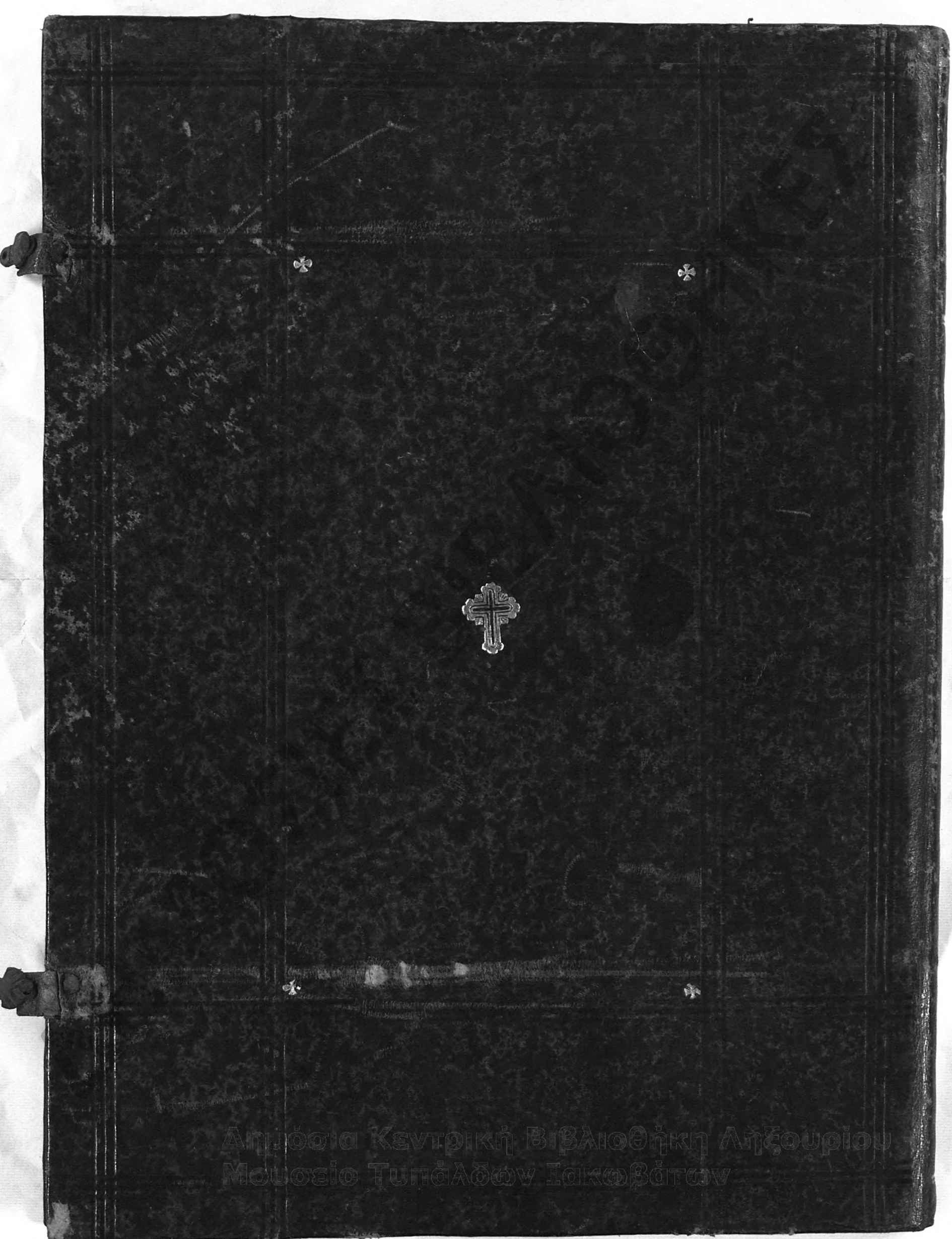
Τ Ε Λ Ο Σ.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου
Μουσείο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάδων Ιακωβάτων

Αθήνα Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων